

ΤΑ ΣΕΠΤΑ ΠΑΘΗ

368-188. 368
368-388 388-
388-888 888-

KAI

X1620

93.

Η ΑΓΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

388-888 888-
888-888 888-
888-888 888-

ΤΟΥ

ΣΩΤΗΡΟΣ

ΗΤΟΙ

ΑΜΗΓΑΠΙ

ΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΝ ΒΑΪΩΝ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ
ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ ΠΛΗΡΕΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ
ΤΩΝ ΝΥΜΦΙΩΝ, ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ, ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ,
ΤΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

αῖς προσετέθη

ΕΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΙ

Η ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ.

Ἄδειά τοῦ ὑπουργείου τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

1886.

ΤΥΠΟΙΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑ.

124667

ΤΗ. ΑΓΙΑ. ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ.

ΔΕΥΤΕΡΑ..

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ.

Ἡ ἀκολουθία αὕτη γάλλεται τῇ Κυριακῇ τῶν
Βαΐων ἐσπέρας.

Μετὰ τὸ τρισάγιον, Κύριε ἐλέησον ιδ', Δεῦτε προσ-
κυνήσωμεν, εἴτα οἱ ἐπόμενοι δύο γαλμοὶ ἀργῶς καὶ
μετὰ μέλους, ἐνῷ θυμῷ ὁ λερέτο.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΘ'. 19.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ Ολίψεως, ὑπερχαπί-
ται σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβος.

Ἐξαποστεῖλαι σε βοήθειαν ἐξ ἀγίου, καὶ ἐν Σιών
ἀντιλέγοιτο σου.

Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὅλοκαύτωμά σου
πιστήσω.

Δώῃ σοι Κύριος κατὰ τὴν αξιότηταν σου, καὶ πᾶσαν
τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἄγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὄντυσι:
Κύριου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυθισόμεθα.

Πληρώσαις Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου. Νῦν ἔγνων.
ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν γριεστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἀγίου αὐτοῦ, ἐν δύνα-
τείαις ἡ σωτηρία τῆς διξιῆς αὐτοῦ.

Οὗτοι ἐν ἀρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν
ὄντυσι: Κύριου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστη-
μεν καὶ ἀνωρθίσθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν Βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν ᾧ
δὲν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθα σε.

ΨΑΛΜΟΣ Κ'. 20.

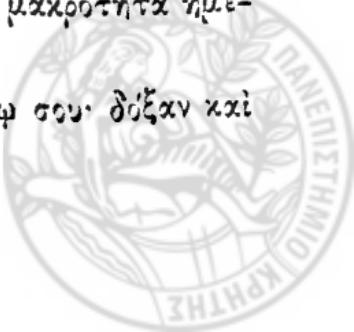
Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεὺς,
καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιήσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καζδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ
τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτὸν.

“Οτι προέρθησας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρονιστήτως.
ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἡτήσατο σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμε-
ρῶν εἰς αἰώνας αἰώνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ
μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ’ αὐτόν.

"Οτι δύναται κάποιος εὐλογίαν εἰς καίσαρα καὶ βασιλέας καὶ τὸν ἐν γένεσι μετά τοῦ προσώπου σου.

"Οτι ὁ Βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Υἱοῦτοῦ οὐ μὴ σκληρθῇ.

Εὑρεθείην τὴν γένεσι σου πάσαις τοῖς ἑγθίσις σου, τὴν δεξιάν σου εὔροι πάντας τοὺς ματοῦντάς σε.

"Οτι θήσεις κάποιος ὡς αλιθίων πυρός, εἰς κακούν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξεις κάποιος, καὶ καταράγεται αὐτοὺς πᾶν.

Τὸν καρπὸν κάποιαν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα καὶ τὸν κάποιον αἴῶν ἀγθίζωπων.

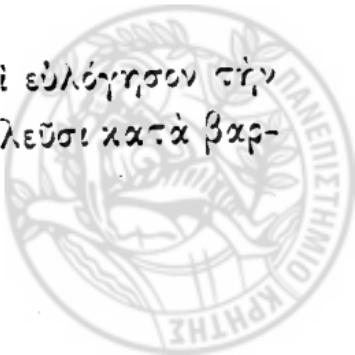
"Οτι ἔκλιναν εἰς τὰ κακά, διελογίσαντο θουλάχις, καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

"Οτι θήσεις κάποιος νῶτον ἐν τοῖς περικοίποις σου ἐτομήσεις τὸ πρόσωπον κάποιαν.

"Υψόθηται. Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου φέρουμεν, καὶ ψηλούμεν τὰς δυνάστειάς σου.

Δόξα καὶ νῦν. Εἶτα· Τρισάγιον. Παραγία Τριάς. Πάτερ ήμωρ. "Οτι σοῦ ἔσται. Καὶ τὰ ἐφεξῆς Τροπάρια.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν αἰγαλονομίαν σου, γίνας τοῖς βασιλεῦσι κατά βαρ-

ἥάρων διωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ
Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

Οὐ νῦν οὐδεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἔχουσίως, τῇ ἐπω-
νύμῳ σου καὶνῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώ-
ρησαι Χριστὲ ὁ Θεός· εὑρόσαν έν τῇ δυνάμει σου
τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας γεργγῶν αὐ-
τοῖς κατὰ τῶν πολεμίων. Τὴν συμμαχίαν ἔγοιεν
τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης ἀγίστητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστατία φρεβά καὶ ἀκαταίσχυντε, μή παρί-
θῃς ἀγαθὴ τὰς ικεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτό-
κε· στήριξον ὄφιδοδέξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέ-
λευτας βασιλεύειν, καὶ γεργγεῖ αὐτοῖς οὐρανόθεν
τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεὸν, μόνη εὐλογη-
μένη.

Οἱ ιερεῖς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέρα
ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐκφώνησις· Οὐτι ἐλεήμων καὶ φιλάρθρωπος Θεός.

Οἱ λαός· Ἐρ ὄρόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Οἱ ιερεῖς· Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοονσίᾳ, καὶ ζωοποιῆ-

καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, τὸν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῷν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα τὸν Ἐξαγύλιον, πάση σιωπῇ καὶ καταρήξει ἀκροώμενοι· ὁ δὲ ταχθεὶς ἵζεται μετ' εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ λέγει·

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἡρῷ ποιεῖς εὐδοκίᾳ. Ἐκ Γ'.

Κύριε, τὰ γείκη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν κίνησίν σου. Ἐκ Β'.

ΨΑΛΜΟΣ Γ'. 3.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπινίστανται ἐπ' ἐμέ.

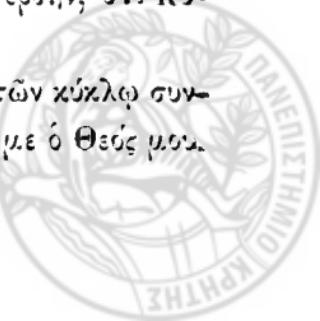
Πολλοὶ λέγουσι τῷ ψυγῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία κατῷ ἐν τῷ Θεῷ καὶ τοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὥδη τὴν κεφαλήν μου.

Φωνὴ μου πρὸς Κύριον ἐκένταξα, καὶ ἐπίκουσέ μου ἐξ ὄρους ἀγίου αὐτοῦ.

Ἐγώ δέ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάζοντων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτίθεμένων μοι. Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου.

"Οτι σι επέτειας πάντας τοὺς ἐγθύρωντάς μοι μα-
ταιώς ὀδόντας ἀμφιτωλῶν συνέπριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλο-
γία σου.

Kai πάλιν.

'Εγὼ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνωσα· ἐζηγέρθην, ὅτι Κύριος
ἀντιλήψεται μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΖ'. 37.

Κύριε, μή τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὄργῃ σου
παιδεύσῃς με.

"Οτι τὰ βέλη σου ἐνεπέγγοσάν μοι, καὶ ἐπεστήριξ
ἐπ' ἐμὲ τὴν γείρον μου.

Οὐκ ἔστιν ἵστις ἐν τῇ σφρί μου ἀπὸ προσώπου τῆς
ὄργης σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ
προσώπου τῶν ἀμφιτωλῶν μου.

"Οτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆσαν τὴν κεφαλήν μου, ὥσει
φορτίον βαρὺ ἐθερύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώπεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προ-
σώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

'Εταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην
τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

"Οτι αἱ ψύχαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαγμάτων, καὶ οὐκ
ἔστιν ἵστις ἐν τῇ σφρί μου.

Ἐκκαθάθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφύδρα, ὡραόστην
ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐνχαντίον σου πᾶσαν ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στε-
ναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύθη.

Η καρδία μου ἐτράχυθη, ἐγκατέλιπε με ἡ ισχύ
μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸς οὐκ ἔσται
μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἔξι ἐνχαντίας μου ἤγι-
γρασαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγριστα μου ἀπὸ μακροθεν
ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ
ζητοῦντες τὰ κακά μου ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δο-
λιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὥστε κωφός οὐκ ἤκουον, καὶ ὥστε ἀλαλούς
οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὥστε άνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ
ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

“Οτι ἐπὶ σοὶ, Κύριε, ἀλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε οὐ
Θεύς μου.

“Οτι εἶπον· μήποτε ἐπιγράψῃ μοι οἱ ἔχθροι μου· καὶ
ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλορρημά-
νησαν.

“Οτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἵτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηθών μου
ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω
ὑπέρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οι δὲ ἔχθροι μου ζῶσι, καὶ κεραυνώνται ὑπέρ ἐμὲ,
καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέ-
βαλλόν με, ἐπει γετεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς
ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσγεες εἰς τὴν βοήθειάν μου. Κύριε τῆς σωτη-
ρίας μου.

Kai πά.λι.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς
ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσγεες εἰς τὴν βοήθειάν μου. Κύριε τῆς σωτη-
ρίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΒ'. 62.

Ο Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὄρθριζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς τοι ἡ σάρξ μου,
ἐν γῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀβύτῳ, καὶ ἀνύδρῳ.

Οὐτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥρθην τοι, τοῦ ἴδειν τὴν δύναμιν
σου καὶ τὴν δοξάν σου.

Οτι κρείσσον τὸ ἔλεός σου ὑπέρ ζωᾶς, τὰ χεῖλη μου
ἐπανέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῷ πᾶς χειρές μου.

΄Ως ἐκ στέατος καὶ πιάτητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσαι τὸ στόμα μου.

Εἴ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμάτης μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

΄Οτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

΄Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὑπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάθετο ἡ δεξιά σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύπονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χειρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

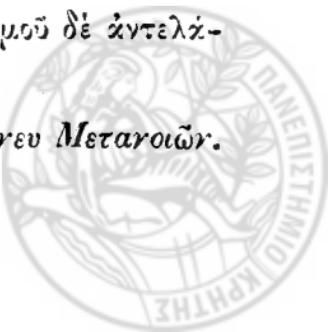
΄Ο δὲ Βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπανεθήσεται πᾶς ὁ ὄμνύων ἐν αὐτῷ· ὅτι ἐνερράγη στόμα λαλούντων ἀδικα.

Kai πάλιν.

΄Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

΄Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὑπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάθετο ἡ δεξιά σου.

Δόξα καὶ νῦν. Άληθονία Γ'. ἀρευ Μεταροιῶν.

Καὶ εἰςέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἐκ τοῦ Βήματος, καὶ λέγει τὰς ἱωθιτὰς Εὐχὰς ἔμπροσθετη τῆς εἰκόνος τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ μυστικῶς.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΖ'. 87.

*Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, γέράκες ἐνέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐνκυτίον μου.*

*Πιστελθέτω ἐνώπιον σου ἡ προσευχή μου, κλίνον τὸ
ώπερας σου εἰς τὴν δέσμον μου.*

*Οὐτὶ ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ οὐ ζωῆ μου τῷ
Ἄδη ξῆγμισε.*

*Προσελογίσθην μετὰ τῶν κατακίνηόντων εἰς λάκκον,
ἀγενήθην ὡσεὶ ἀνθρώπος ἀθεϊσμοτος. ἐν νεκροῖς ἐλεύ-
θερος.*

*Ωσεὶ τραχυπατίαι καθίενδοντες ἐν τάφῳ, ὅν οὐκ ἔμνή-
σθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐν τῇς γειρᾶς σου ἀπώσθησαν.*

*Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.*

*Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίζθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς
γετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.*

*Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
ἀδέλυψας ἐκυτοῖς.*

*Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορεύμην· οἱ ὄφεις μου
ἡσθέντησαν ἀπὸ τοπογένειας.*

Ἐκένροχός πρὸς σὲ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς γεῖράς μου.

Μή τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ή ιατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἔζομολογήσονται σοι;

Μή διηγήσεται τις ἐν τῷ τάχῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μή γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ηδικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελημένῃ;

Κἀγώ πρὸς σὲ, Κύριε, ἐκένροχός, καὶ τὸ πρῶτον η προσευχή μου προσφέρει σε.

Τινα τί, Κύριε, ἀπωλῆται τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· οὐκέτι δέ, ἐταπεινώθην, καὶ ἔξηπορθητην.

Ἐπ' ἐμὲ διηλθον αἱ δογῆις σου, οἱ φοβεροὶ σου ἐξετάραχάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὥσει ὄδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέτυχον με ἀμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Kai πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκένροχά καὶ ἐν νυκτὶ ἐνχυτίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, καλῶν τὰ
οὓς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ'. 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐν-
τός μου τὸ ὄνομα τὸ ἀγίου αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου-
πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ιώμε-
νον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στε-
φανοῦντα σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου· ἀν-
καινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεύτης σου.

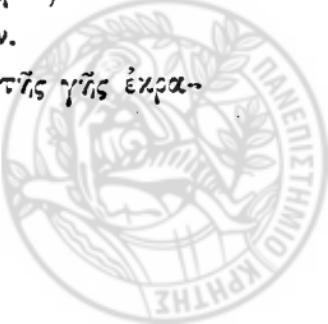
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς
ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὄδους αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ
πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος δογισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν
αιῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κα-
τὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

"Οτι κατὰ τὸ ὑψός τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκρα-

ταῖς οὐρανοῖς τὸν ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀναπολαῖ καὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτείρει πατήρ υἱὸν, φάτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

*Ἀνθρωπος, ώσει χόρτος καὶ ἡμέραι αὐτοῦ, ώσει ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθίσει.

“Οτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

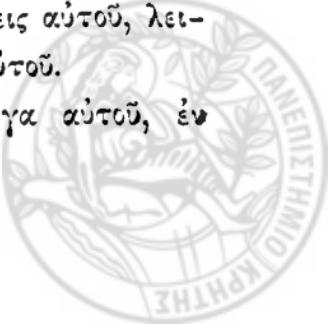
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσοσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὔλογείτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύει, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὔλογείτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὔλογείτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν

παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. Εὔλογει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Kai πάλι.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. Εὔλογει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ'. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευγῆς μου, ἐνώπισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

“Οτι κατεδίωξεν ὁ ἐγχέρδος τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

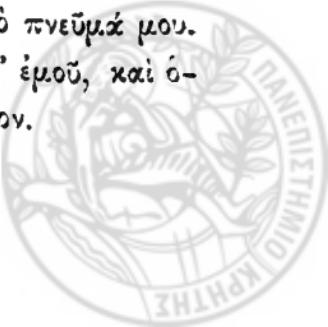
Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροῖς κιῶνος, καὶ ἤκηδίσεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἑμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ὀργασίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν γειτῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς γειράς μου· ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἀνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσουμε τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρώτον τὸ ἔλευσ σου, ὅτι ἐπὶ¹
σοὶ ἥλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριέ, ὁδὸν, ἐν τῇ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς
τὸ ἥρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐγγόρων μου, Κύριε, πρὸς τὸν κατέ-
φυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ
ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὄδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ·
ἔνεκεν τοῦ ὄνοματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἔξαξεις ἐκ θλιψεως τὴν ψυχήν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἔξαλοθεύσεις τοὺς ἐγγρούς
μου, καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλιβοντας τὴν ψυχήν μου.
ὅτι ἐγώ δοῦλός σου εἰμι.

Kai πάλι.

Εἰσέκουσόν μοι, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ γῆ
εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετά τοῦ δούλου σου. Δίς.

Eita.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὄδηγήσει με ἐν γῇ εὐ-
θείᾳ.

*Δόξα καὶ νῦν. 'Α.Ιη.λοτία Γ'. Eita Συναπτὴ ἀπὸ
τοῦ ιερέως καὶ μετ' αὐτὴν γάλλεται τὸ 'Α.Ιη.λονάριον
τετράκις καὶ τὸ ἐπόμενον Τροπάριον.*

Ἢ Ηγος πλ. 8'.

Ιδού ὁ Νυμφίος ἔργος ταις ἐν τῷ μέσω τῆς νυκτός καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὔρήσει γρηγοροῦντα· ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὔρήσει ρᾳθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχήν μου, μή τῷ τῷ ὑπνῳ κατενεγκθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς· ἀλλὰ ἀνάντηψον χράζουσα· "Ἄγιος, "Ἄγιος, "Άγιος, εἰ ὁ Θεός· προστασίας τῶν Ἀσωμάτων, σῶσον ἡμᾶς.

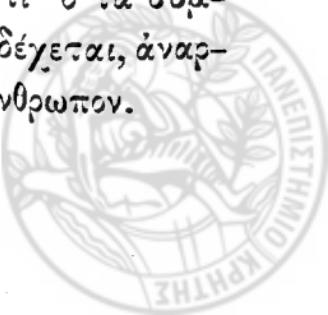
Ψάλλεται δίς μὲρ ἀργῶς, τὸ δὲ τρίτον σύντομον, τὸ δὲ τέλος αὐτοῦ:

Διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέγοντον ἡμᾶς.

Εἶτα ψάλλονται ἀργῶς τὰ δύο πρῶτα καθίσματα ἀρὰ μικρὰ καὶ τὸ τρίτον ἐκ δ'.

Κάθισμα Α'. Ἢ Ηγος α'. Τὸν τάρον σου Σωτήρ.

Τὰ πάθη τὰ σεπτὰ, ή παροῦσα ἡμέρα, ώς φῶτα σωστικὰ, ἀνατέλλει τῷ Κόσμῳ. Χριστὸς γὰρ ἐπελγεται, τοῦ παθεῖν ἀγαθότητι· ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακὶ περιέγων, καταδέγεται, ἀναρτηθῆναι ἐν ξύλῳ, τοῦ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Κάθισμα Β'. Ἡχος ἀ. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἄρατε Κριτὰ, ἐν σαρκὶ πῶς ὡραίης, καὶ ἔργη ὑπ' ἀνδρῶν, παρανόμων κτανθῆναι, τὴν τὸ κατάκριμα, κατακρίνων τῷ πάθει σου; "Οθεν αἰνεσιν, μεγαλωσύνην καὶ δόξαν, ἀναπέμποντες, τῇ ἐξουσίᾳ σου Λόγε, συμφώνως προσφέρομεν.

Κάθισμα Γ'. Ἡχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου τὰς ἀπαργάς, ἡ παροῦσα τὴνέρα λαμπροφορεῖ. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι, ὑπαντήσωμεν ἄσμασιν· ὁ γάρ κτίστης ἔργεται, σταυρὸν καταδέξασθαι, ἐτασμοὺς καὶ μάστιγας, Πιλάτῳ κρινόμενος· ὅθεν καὶ ἐκ δούλου, ραπισθεὶς ἐπὶ κόρρης, πάντα προσίεται, ἵνα σώσῃ τὸν ἀνθρωπὸν. Διὰ τοῦτο βοήσωμεν· Φιλάνθρωπε Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῶν πταισμάτων δώρησαι τὴν ἀφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὰ ἄγραντα Πάθη σου.

(Ἐκ δευτέρου).

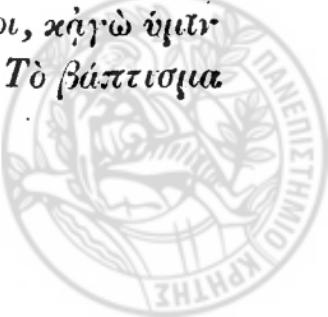
Καὶ εὐθὺς ὁ ἰερεὺς· «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι· καὶ λέγει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

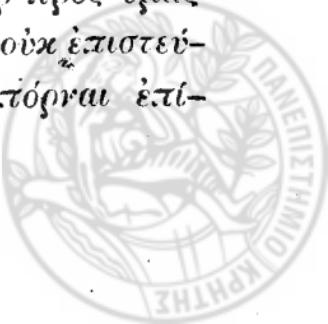
ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπαράγωρ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν πόλιν ἐπείρασε. Καὶ οὐκέτι μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἥλθει ἐπ' αὐτήν, καὶ οὐδὲν εὑρετερ ἐν αὐτῇ εἰμὶ φύλλα μόρον καὶ λέγει αὐτῇ· Μηχετι. ἐκ σου καρπὸς γέγονται εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξηράρθη παραχρῆμα ἡ συκῆ. Καὶ ιδόντες οἱ Μαθηταὶ, ἐθαύμασαν λέγοντες· Πῶς παραχρῆμα ἐξηράρθη ἡ συκῆ; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἄμηρ λέγω ὑμῖν, ἐὰρ ἔχητε πίστιν, καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόρον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ καὶ τῷ ὄφει τούτῳ εἴπητε· Ἀρθητι, καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, γενισεται. Καὶ πάρτα ὅσα ἦρ αἰτήσητε ἐν τῇ προσενχῇ, πιστεύοντες, λίψεσθε. Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ ἱερὸν, προσῆλθορ αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, λέγοντες· Εἰ ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταῦτην; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ λόγορ ἔρα, διὸ ἐὰρ εἴπητέ μοι, καὶ γὰρ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. Τὸ βάπτισμα

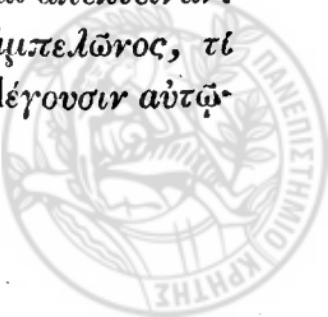

Ιωάννον πόθεν ἦρ; ἐξ οὐρανοῦ, οὐ ἐξ ἀνθρώπων; Οἱ δὲ διέλογίζοντο παρ' ἑαυτοῖς, λέγοντες· Ἐὰρ εἴπωμεν, Ἐξ οὐρανοῦ ἐρεῖ ἡμῖντος τὸν οὐρανὸν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; ἐὰρ δὲ εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων φρονούμεθα τὸν ὄχι λογιάντες γὰρ ἔχονται τὸν Ἰωάννην ως προφήτην. Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ, εἶπον· Οὐκ οἴδαμεν. Ἐφη αὐτοῖς καὶ αὐτός· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποιᾳ ἔξονσι ταῦτα ποιῶ. Τι δὲ ἡμῖν δόκετ;· Ἀνθρώπος εἶχε τέκνα δύο· καὶ προσειλθὼν τῷ πρώτῳ, εἶπε· Τέκνο, ἔπαγε σήμερον, ἐργάζου ἐν τῷ ἥμιτελῶνι μου. Οὐ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐ θέλω ὕστερον δὲ μεταμειληθεὶς, ἀπῆλθε. Καὶ προσειλθὼν τῷ δευτέρῳ, εἶπεν ὠσαντως· Οὐ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Λέγονται αὐτῷ· Ο πρῶτος· Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Αἱμάτηρ λέγω ὑμῖν, ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρραι προάγονται ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Ἡλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρραι ἐπέ-

στενσαρ αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ιδόντες οὐ μετεμελήθητε ὑστερο, τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ. "Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε. "Αρθρωπός τις ἦρ οἰκοδεσπότης, ὃς τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ὥρυξεν ἐν αὐτῷ ληρὸν, καὶ ὠκοδόμησε πύργον· καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. "Οτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῷρ καρπῷ, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς, λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὅτε μὲν ἔδειραν, ὅτε δὲ ἀπέκτειραν, ὅτε δὲ ἐλιθοβόλησαν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλειονας τῷρ πρώτῳ· καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. "Ὑστερορ δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τῷρ νιὸν αὐτοῦ, λέγων· Ἐργαστήσονται τῷρ νιόν μου. Οἱ δὲ γεωργοὶ, ιδόντες τῷρ νιὸν, εἶπον ἐν οὐτοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες αὐτὸν, ἐξέβαλον ἐξω τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ ἀπέκτειραν. "Οταν. οὖτε ἐλθῇ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τι ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; Λέγουσιν αὐτῷ·

Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς· καὶ τὸν ἄμπελῶντα ἐκδώσεται ἄ.λ.λοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῷ. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀρεγγωτε ἐν ταῖς Γραφαῖς· Λίθον δὲν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδόμοι οὗντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὅφθαλμοῖς ἡμῶν; Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀρθήσεται ἡρῷον ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καὶ δοθήσεται ἔθνει, ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς.

Εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς, καὶ ὁ ἐπόμενος κανὼν εἰς τέσσαρα, τοῦ Εἰρμοῦ ψαλμούμενον ἀργῶς ὡς καταβασίας.

Ὦδη α'. Ἡχος β'. Ο Εἰρμός.

» Τῷ τὴν ἄβατον, κυμαίνομέντῳ θάλασσαν
 » θείω αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξηράναντι, καὶ
 » πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λάὸν κάθο-
 » δηγήσαντι Κυρίῳ ἀσωμεν· ἐνδέξως γὰρ δεδό-
 » ξασται.

Τροπάρια.

Ἡ ἀπόρρητος, Λόγου Θεοῦ κατάβασις, ὅπερ

Χριστὸς αὐτός ἐστι, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, τὸ Θεὸς
οὐγέ ἀρπαγμὸν, εἶναι ἡγγισάμενος, ἐν τῷ μορφοῦ-
σθαι ὁσὺλον, δεικνύει τοῖς Μαθηταῖς· ἐνδόξως γὰρ
δεῖδόξασται.

Διακονῆσαι, αὐτὸς ἐλέγλυθα, οὐ τὴν μορφὴν
ὁ Πλαστουργὸς, ἔκών περίκειμαι, τῷ πτωγεύ-
σαντι Ἀδὰμ, ὁ πλουτῶν Θεότητι, θεῖναι ἐμήν τε
αὐτοῦ, ψυγήν ἀντίλυτρον, ὁ ἀπαθής Θεότητι.

Καταθέσια. Τῷ τὴν ἄβατον.

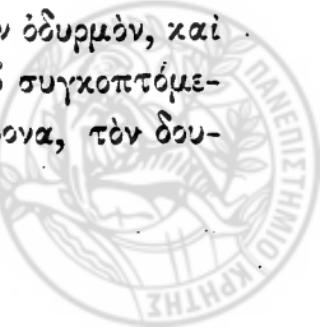
Εἴτα συραπτὴ μικρὰ καὶ τό-

Κοντάκιον. *Ηχος πλ. δ'. «Ως ἀπαρχάς».*

Ο Ιακώβιος ὡδούρετο, τοῦ Ιωσήφ τὴν στέρησιν,
καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἀρματι, ὡς βασιλεὺς τι-
μώμενος· τῆς Αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἥδοναῖς
μὴ δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος
τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, καὶ νέμοντος στέφος
ἄφθαρτον.

Ο Οἶκος.

Ἐπὶ τῷ ὁδούρμῳ νῦν προσθήσωμεν ὁδούρμὸν, καὶ
ἐχγέωμεν δάκρυα, μετὰ τοῦ Ιακώβιος συγκοπτόμε-
νοι, Ιωσήφ τὸν ἀσίδιμον καὶ σώρρονα, τὸν δου-

λωθέντα μὲν τῷ σώματι, τὴν ψυχὴν δὲ ἀδούλω-
λωτον συντροῦντα, καὶ Λιγύπτου παντὸς κυριεύ-
σαντα· ὁ Θεὸς γὰρ παρέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ,
στέφος ἄφθαρτον.

Συναξάριον τοῦ Μηραίου, εἰτα τὸ παρόν.

Τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ μνείαν ποιού-
μεθα τοῦ μακαρίου Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου, καὶ
τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταρραθείσης καὶ ἔρρανθεί-
σης Συκῆς.

Στίχοι εἰς τὸν Πάγκαλον Ἰωσήφ.

Σώφρων Ἰωσήφ δίκαιος χράτωρ ὥφθι,
Καὶ σιτοδότης ὡς καλῶν θημωνία!

"Ετεροι εἰς τὴν ἔηραθείσαρ Συκήν.

Τὴν Συναγωγὴν, συκῆν Χριστὸς, Ἐβραίων,
Καρπῶν ἀμοιρὸν πνευματικῶν εἰκάζων,
Ἄρᾳ ἔηραίνει· ἡς φύγωμεν τὸ πάθος.

Ταῖς τοῦ Παγκάλου Ἰωσήφ πρεσβείαις, Χριστὲ
ὁ Θεὸς, ἐλέγσον ἡμᾶς.

»Ωδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

»Ἐφριᾶς πατέρων εὐαγῶν, τὸ ὅμοστολον ψυχῆς

»ἄσπιλον σῶμα, καὶ εἶτε τὸ τραφὲν, ἐν ἀπείρῳ
 »ὑλῇ, ἀκάματον πῦρ. Ἀειζώου· δὲ ἐκμαρανθείστης
 »φλογὸς, διαιωνίζων ὑμνος ἀνεμέλπετο· Τὸν Κύ-
 »ριον πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε,
 εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

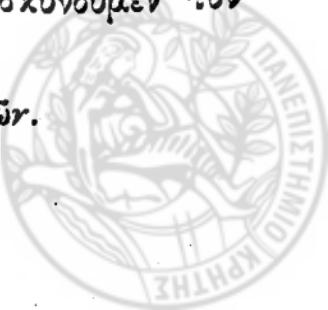
Τροπάρια.

Τυμᾶς μου τότε Μαθητὰς, πάντες γνώσονται
 εἰ τὰς ἐμὰς ἐντολὰς τηρήσετε, φησὶν δὲ σωτὴρ
 τοῖς φίλοις πρὸς πάθος μολῶν. Εἰρηγεύετε ἐν ἑαυ-
 τοῖς, καὶ πᾶσι· καὶ ταπεινὰ φρονοῦντες, ἀνυψώ-
 θητε· καὶ κύριον γινώσκοντές με ὑμνεῖτε, καὶ ὑ-
 περυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τάξεως ἔμπαλιν ὑμῖν, ἐθνικῆς ἔστω τὸ κράτος
 ὁμογενῶν· οὐ κλῆρος γάρ ἐμὸς, τυραννὶς δὲ γνώ-
 μη αὐθαίρετος. Ο οὖν πρόχριτος ἐν ὑμῖν εἶναι
 θέλων, τῶν ἄλλων ἔστω πάντων ἐσχατώτερος·
 καὶ κύριον γινώσκοντές με ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦ-
 τε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν
 Κύριον.

Καταθεσία. Ἐφριξτ Παΐδωρ εἰναγῶρ.

Ωδὴ θ'. δ Εἰρηνός.

» Ἐμεγάλυνας Χριστὲ, τὴν τεκοῦσάν σε Θεο-
» τόκον, ἀφ' ἣς ὁ πλάστης ἡμῶν, δομοιοπαθὲς πε-
» ριέθου σῶμα, τὸ τῶν ἡμετέρων λυτήριον ἀγνοη-
» μάτων· ταύτην μακαρίζοντες, πᾶσαι γενεαῖ,
» σὲ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ρύπον πάντα ἐμπαθῆ, ἀπωσάμενοι, ἐπάξιον
τῆς θείας Βασιλείας, γνώμην ἀναλάβετε ἔμφρονα,
τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις προέφης, ἡ πάντων σοφία,
ἐν ᾧ δοξασθήσεσθε, λάμποντες ἡλίου τηλαυγέ-
στερον.

Αφορῶντες εἰς ἐμὲ, εἶπας Κύριε τοῖς σεαυτοῦ
μαθηταῖς, μὴ φρονεῖτε ὑψηλὰ, ἀλλὰ συναπάχθη-
τε τοῖς ταπεινοῖς· ἐμὸν ὅπερ πίνω, πίετε ποτή-
ριον; ὅτι ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς, ἐμοὶ συνδο-
ξασθήσεσθε.

Καταβασία. Ἐμεγάλυνας Χριστέ.

Ἐξαποστειλάριν αὐτόμελον, γαλλόμερον ἀργῶς
καὶ μετὰ μέλοντ.

“Ηγος γ’.

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου κεκοσμη-

μένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ.
λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, Φωτοδό-
τα, καὶ σῶσόν με.

Ἐκ τούτου.

*Eis τὸν Αἴροντα iστῶμεν Στίχ. δ'. καὶ γάλλομεν
τὰ πιρότα Στιγμή. Ιδιόμελα, δευτεροῦντες αὐτά.*

“Ηχος α'.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος, πρὸς τὸ ἔκουσιον Πάθος,
τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγεν ἐν τῇ ὁδῷ· Ἰδοὺ ἀνα-
βαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ παραδοθήσεται ἡ
Γίος τοῦ ἀνθρώπου, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ.
Δεῦτε οὖν καὶ ἤμετες, κεκαθαριμέναις διανοίαις,
συμπορευθῶμεν αὐτῷ, καὶ συσταυρωθῶμεν, καὶ
νεκρωθῶμεν δι' αὐτὸν, ταῖς τοῦ βίου ἥδοναῖς· ἵνα
καὶ συζήσωμεν αὐτῷ, καὶ ἀκούσωμεν βοῶντος
αὐτοῦ· Οὐκέτι εἰς τὴν ἐπίγειον Ἱερουσαλήμ, διὰ
τὸ παθεῖν, ἀλλὰ ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου,
καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν·
καὶ συνανυψώ ὑμᾶς εἰς τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ,
ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν.

“Ηχος πλ. α'.

Φθάσαντες πιστοί, τὸ σωτήριον Πάθος Χριστοῦ

τοῦ Θεοῦ, τὴν ἄφατον αὐτοῦ μακροθυμίαν δοξάσωμεν· ὅπως τῇ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ, συνεγείρῃ καὶ ἡμᾶς, νεκρωθέντας τῇ ἀμαρτίᾳ, ως ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

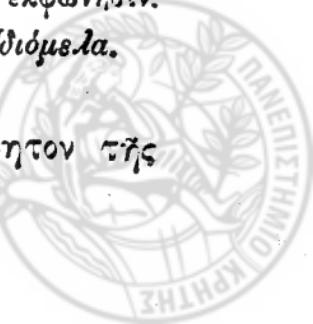
Δόξα καὶ τοῦ. Ἡγος πλ. ἀ.

Κύριε, ἐργόμενος πρὸς τὸ Πάθος, τοὺς ιδίους στηρίζων Μαθητὰς ἔλεγες, κατ' ιδίαν παραλαβών αὐτούς· Πῶς τῶν ρημάτων μου ἀμνημονεῖτε, ὃν πάλαι εἶπον ύμῖν, ὅτι Προφήτην πάντα οὐ γέγραπται, εἰ μὴ ἐν Ἱερουσαλήμ ἀποκτανθῆναι; Νῦν οὖν καιρὸς ἐφέστηκεν, ὃν εἶπον ύμῖν· ίδού γάρ παραδίδομαι, ἀμαρτωλῶν χερσὶν ἐμπαχθῆναι, οἵ καὶ σταυρῷ με προσπήξαντες, ταρῇ παραδόντες, ἐθδελυγμένον λογιοῦνται ως νεκρόν· ὅμως θαρσεῖτε· τριήμερος γάρ ἐγείρομαι, εἰς ἀγαλλίασιν πιστῶν, καὶ ζωτὸν τὴν αἰώνιον.

Εἶτα, Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεός· τὸ Δίξα σου τῷ δειξαττι τῷ φῶς. Δόξα ἐκ δύστοις Θεῷ, κτλ. Οἱ ερεὺς τὸ, Πληρώσωμεν τὴν δέησιν· καὶ τὴν ἐκφώνησιν.
Εἰς τὰ Ἀπόστολα, τὰ παρόντα Στίχ. Ἰδιόμελα.

Ἡγος πλ. ἀ.

Κύριε, πρὸς τὸ μυστήριον τὸ ἀπόρρητον τῆς

σῇς οἰκονομίας, οὐκ ἔξαρκοῦσα ἡ τῶν ἐκ Ζεύε-
δαιου μῆτρη, ἢτειπό σοι προσκαίρου βασιλείας
τιμὴν, τοῖς ἑαυτῇς δωρήσασθαι τέκνοις· ἀλλ' ἀν-
τὶ ταύτης, ποτήριον θανάτου ἐπιγγείλω πιεῖν
τοῖς φίλοις σου· ὁ ποτήριον πρὸ τούτων, πιεῖν ὁ
αὐτὸς ἔλεγες, ἀμαρτημάτων καθαρτήριον. Διό
σοι βοῶμεν· Ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
Δόξα σοι.

Στίγ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρώτι τοῦ ἐλέους σου.
Τίχος δ αὐτός.

Κύριε, τὰ τελεώτατα φρονεῖν, τοὺς οἰκείους
παιδεύων Μαθητὰς, μὴ ὄμοιοῦσθαι τοῖς ἔθνεσιν·
ἔλεγες, εἰς τὸ κατάρχειν τῶν ἐλαχιστοτέρων· οὐχ
οὔπω γάρ ἔσται ὑμῖν, τοῖς ἐμοῖς Μαθηταῖς, ὅτι
πτωγὸς θέλων ὑπάρχω· ὁ πρῶτος οὖν ὑμῶν, ἔστω
πάντων διάκονος, ὁ δὲ ἄρχων, ὡς ὁ ἄρχόμενος,
ὁ προκριθεὶς δὲ ὡς ὁ ἔσχατος· καὶ γάρ ἐλήλυθα
αὐτὸς, τῷ πτωγεύσαντι· Αδὲ μ διακονήσαι, καὶ
λύτρον δοῦναι ἀντὶ πολλῶν, τὴν ψυχὴν τῶν
βοῶντων μοι, Δόξα σοι.

Στίγ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ.

⁷Ηχος πλ. δ'.

Τῆς ἔγρανθείσης συκῆς διὰ τὴν ἀκαρπίαν, τὸ
ἐπιτίμιον φοβηθέντες ἀδελφοὶ, καρποὺς ἀξίους
τῆς μετανοίας, προσάξωμεν Χριστῷ, τῷ παρέ-
χοντι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄδεξα καὶ ρῦν. ⁷Ηχος ὁ αὐτός.

Δευτέραν Εῦαν τὴν Αἰγυπτίαν, εύρων ὁ δρά-
κων, διὰ ρημάτων, ἐσπευδε κολακείαις, ὑποσκε-
λίσαι τὸν Ἰωσήφ· ἀλλ' αὐτὸς καταλιπὼν τὸν χι-
τῶνα, ἔφυγε τὴν ἀμαρτίαν, καὶ γυμνὸς οὐκ ἤ-
σχύνετο, ὡς δὲ Πρωτόπλαστος, πρὸ τῆς παρα-
κοῆς· αὐτοῦ ταῖς ἴκεσίαις Χριστὲ, ἐλέησον ἡμᾶς.

*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι· Τρισάγιον· Τὸ κοντά-
κιον· Οἱ Ἰωσήφ ὡδύρετο· Κύριε ἐλέησον ιθ'. Επονρά-
νις βασιλεῦ. Τὰς τρεῖς μεγάλας μεταροιας· καὶ Ἀπό-
λυσις.*

ΤΗ. ΑΓΙΑ. ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ..

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

·Η ἀκολούθια αὕτη γάλλεται τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, ἡ συνήθης Στιχολογία τῶν πρὸς Κύριον. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέντρεξ, ιστῶμεν Στίχ. εἰ καὶ ψάλλομεν τὰ ἐν τῷ Ὁρθρῷ εἰς τὸν Αἴρον ὡς ἐφεξῆς, Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες τὰ πρῶτα τέσσαρα.

Ἐργάμενος ὁ Κύριος, πρὸς τὸ ἔκούσιον Πάθος.

Φθάσαντες, πιστοὶ, τὸ σωτήριον Πάθος.

Κύριε, ἐργάμενος πρὸς τὸ πάθος.

Κύριε, πρὸς τὸ μυστήριον τὸ ἀπέρρητον.

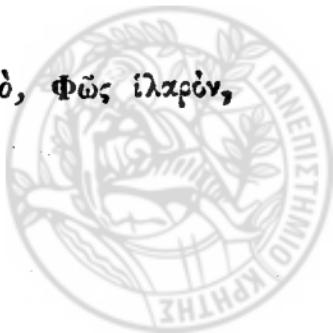
Κύριε, τὰ τελεώτατα φρονεῖν.

Τῇς ἔγραψθείσῃς συντῆς διὰ τὴν ἀκαρπίαν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Δευτέραν Εὖαν τὴν Λιγυπτίαν.

Εἰσοδος, μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου τὸ, Φῶς ἰλαρόν,
καὶ εἴθις τὰ ἀραγγώσματα.

Ἐσπέρας. Προχείμενον. Ἡχος πλ. 6'.

Ψαλμὸς ρχζ'.

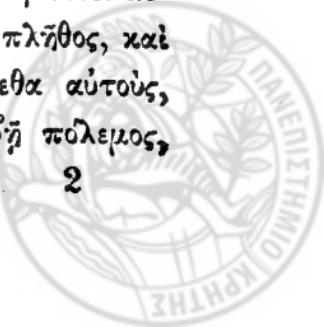
Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν
Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Στ. Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον.

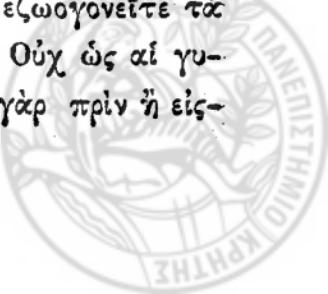
Τῇς ἑξάδοις τὸ Ἀράγρωσμα.

Κεφ. Α'. 1.

Ταῦτα τὰ ὄνόματα τῶν οἰών Ἰσραὴλ, τῶν εἰσπορευομένων εἰς Αἴγυπτον, ἀμαὶ Ἰακὼθ τῷ πατρὶ αὐτῶν· ἔκαστος πανοικὶ αὐτῶν εἰσήλθοσαν· Ρευθήμ, Συμεὼν, Λευΐ, Ιούδας, Ἰσσαγχαρ, Ζαβουλὼν, Βενιαμίν, Δάν καὶ Νεφθαλείμ, Γάδ καὶ Ἀσήρ· Ἰωσήφ δὲ ἦν ἐν Αἴγυπτῳ.
 Ἦσαν δὲ πᾶσαι αἱ ψυχαὶ, αἱ ἑξελθοῦσαι ἐκ μηροῦ Ἰακὼθ, πέντε καὶ ἑβδομήκοντα. Ἐπελεύτησε δὲ Ἰωσήφ, καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκείνη. Οἱ δὲ οἰών Ἰσραὴλ ηὔξηθησαν, καὶ ἐπληθύνθησαν, καὶ χυδαῖοι ἐγένοντο, καὶ κατίσχυσαν σφόδρα· ἐπλήθυνε δὲ ἡ γῆ αὐτούς. Ἀνέστη δὲ βασιλεὺς ἕτερος ἐπ' Αἴγυπτον, ὃς οὐκ ἤδει τὸν Ἰωσήφ. Εἰπε δὲ τῷ ἔθνει αὐτοῦ· Ἰδού, τὸ ἔθνος τῶν οἰών Ἰσραὴλ μέγα πλῆθος, καὶ ἰσχύει ὑπέρ ἡμᾶς· δεῦτε οὖν κατασοφισώμεθα αὐτοὺς, μήποτε πληθυνθῆ· καὶ ἡνίκα ἂν ἡμῖν συμβῇ πολεμος,

προστεθήσονται καὶ οὗτοι πρὸς τοὺς ὑπεναντίους, καὶ ἐκπολεμήσοντες ἡμᾶς, ἔξελεύσονται ἐκ τῆς γῆς. Καὶ ἐπέστησεν αὐτοῖς ἐπιστάτας τῶν ἔργων, ἵνα κακώσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔργοις· καὶ φύκοδόμησαν πόλεις ὄχυρὰς τῷ Φαραὼ, τὴν τε Πειθώ, Ραμεσσῆ, καὶ τὴν "Ων, ἣ ἐστιν Ἡλιούπολις. Καθότι δὲ αὐτοὺς ἐταπείνουν, τοσούτῳ πλείους ἐγίνοντο, καὶ ίσχυον σφόδρα σφόδρα. Καὶ ἐβδελύσσοντο οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ κατεδυνάστευον οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ βίᾳ· καὶ κατωδύνων αὐτῶν τὴν ζωὴν ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς σκληροῖς, τῷ πηλῷ, καὶ τῇ πλινθείᾳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις, κατὰς πάντα τὰ ἔργα, ὃν κατεδουλοῦντο αὐτοὺς μετὰ βίας. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων ταῖς μαίαις τῶν Ἐβραίων, τῇ μιᾷ αὐτῶν ὄνομα Σεπφάρα, καὶ τὸ ὄνομα τῆς δευτέρας Φουζ· καὶ εἶπεν αὐταῖς· "Οταν μαιοῦσθε τὰς Ἐβραίας, καὶ ὡσεὶ πρὸς τὸ τίκτειν, ἐὰν μὲν ἀρσενὶ ἥ, ἀποκτείνατε αὐτό· ἐὰν δὲ θῆλυ, περιποιεῖσθε αὐτό· Ἐφοβήθησαν δὲ αἱ μαίαι τὸν Θεόν, καὶ οὐκ ἐποίησαν καθ' ὅτι συνέταξεν αὐταῖς ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου· καὶ ἐζωογόνουν τὰ ἀρσενα· Ἐκάλεσε δὲ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου τὰς μαίας, καὶ εἶπεν αὐταῖς· Τί ὅτι ἐποιήσατε τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ ἐζωογονεῖτε τὰ ἀρσενα; Εἶπαν δὲ αἱ μαίαι τῷ Φαραὼ· Οὐχ ὡς αἱ γυναῖκες Αἰγύπτου αἱ Ἐβραῖαι· τίκτουσι γάρ πρὸν ἢ εἰς-

ελθεῖν πρὸς αὐτὰς τὰς μαίας, καὶ ἔτικτον. Εὗ δὲ ἐποίει
ὁ Θεὸς ταῖς μαίαις· καὶ ἐπλήθυνεν ὁ λαός, καὶ ἴσχυε
σφόδρα.

Προκείμενον. Ἡχος π.λ. δ'. Ψαλμὸς ρηγ'.

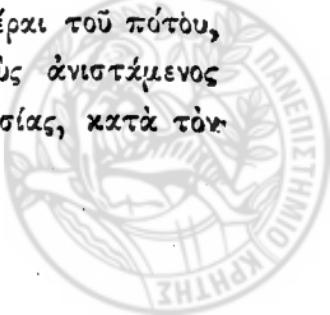
Εύλογή καμεν ὑμᾶς ἐν ὄνταις Κυρίου.

Στ. Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου.

'Ιώβ τὸ Ἀράγρωσμα.

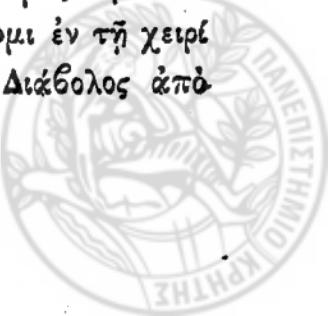
Κεφ. Α'. 1.

*Ανθρωπός τις ἦν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ Αὔστριδι, ω̄ ὅνομα
Ίώβ· καὶ ἦν ὁ ἀνθρωπός ἐκεῖνος ἄμεμπτος, δίκαιος, ἀ-
ληθινὸς, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ
πράγματος. Ἔγένοντο δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἐπτά, καὶ θυγατέ-
ρες τρεῖς· καὶ ἦν τὰ κτήνη αὐτοῦ, πρόσθιτα ἐπτακισχί-
λια, κάμηλοι τρισχίλιαι, ζεύγη βιῶν πεντακόσια, θή-
λειαι ὄνοι νομάδες πεντακόσιαι, καὶ ὑπηρεσία πολλὴ
σφόδρα καὶ ἔργα μεγάλα ἦν αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἦν
ὁ ἀνθρωπός ἐκεῖνος εὐγενῆς τῶν ἀφ' ἥλιου ἀνατολῶν.
Συμπορευόμενοι δέ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους ἐποίουν
πότον καθ' ἐκάστην ἡμέραν, συμπαραλαμβάνοντες ἄμφι
καὶ τὰς τρεῖς ἀδελφὰς αὐτῶν ἐσθίειν καὶ πίνειν μετ' αὐ-
τῶν. Καὶ ὡς ἀν συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ πότου,
ἀπέστελλεν Ἰώβ, καὶ ἐκκεκρίζεν αὐτοὺς ἀνιστάμενος
τὸ πρωΐ, καὶ προσέφερε περὶ αὐτῶν θυσίας, κατὰ τὸν

ἀριθμὸν αὐτῶν, καὶ μόσχον ἐν περὶ ἀμαρτίας ὑπέρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν. Ἐλεγε γάρ Ἰώβ· Μή ποτε οἱ οἰοὶ μου ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν κακὰ ἐνενόησαν πρὸς τὸν Θεόν; Οὗτως οὖν ἐποίει Ἰών πάσας τὰς ἡμέρας. Καὶ ἐγένετο ὡς ἡμέρα αὕτη, καὶ ἴδού, ἥλθον οἱ Ἀγγελοι τοῦ Θεοῦ παραστῆναι ἔναντι τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ Διάβολος ἥλθε μετ' αὐτῶν. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Διάβολῳ· Πόθεν παραγέγονας; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Διάβολος τῷ Κυρίῳ εἶπε· Περιελθὼν τὴν γῆν, καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν ὑπ' οὐρανὸν, πάρειμι. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Κύριος· Προσέσχες τῇ διανοίᾳ σου κατὰ τοῦ θεράποντός μου Ἰών; ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ ὅμοιος τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· ἀνθρωπος ἀμεπτος, δίκαιος, ἀληθινὸς, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος; Ἀπεκρίθη ὁ Διάβολος, καὶ εἶπεν ἔναντίον Κυρίου. Μὴ δωρεὰν Ἰών σέβεται τὸν Θεόν; οὐχὶ σὺ περιέφραξας τὰ ἔξω αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔσω τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔξω πάντων τῶν ὄντων αὐτοῦ κύκλῳ; τὰ δὲ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ εὐλόγησας, καὶ τὰ κτήνη αὐτοῦ πολλὰ ἐποίησας ἐπὶ τῆς γῆς; ἀλλὰ ἀπόστειλον τὴν χειρά σου, καὶ ἀψαι πάντων, ὃν ἔχει· ἢ μὴν εἰς πρόσωπόν σου εὐλογήσει σε. Τότε εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Διάβολῳ· Ἰδού, πάντα, δσα ἔστιν αὐτῷ, δίδωμι ἐν τῇ χειρὶ σου, ἀλλ' αὐτοῦ μὴ ἀψῃ. Καὶ ἔξηλθεν ὁ Διάβολος ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

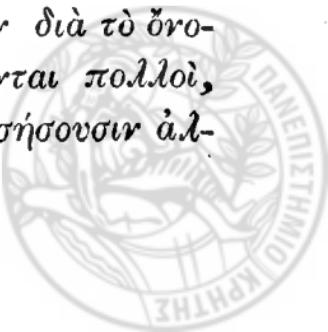

*Εἶτα τὸ, Κατευθυνθήτω· καὶ μετὰ τοῦτο, τὸ Εὐαγ-
γέλιον.*

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καθημένου τοῦ Ἰησοῦ ἐπὶ¹
τοῦ ὄρους τῷ Ἐλαιῶν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ Μα-
θηταὶ αὐτοῦ κατ' οἴδαρ, λέγοντες· Εἰπὲ ἡμῖν,
πότε ταῦτα ἔσται; καὶ τι τὸ σημεῖον τῆς σῆς
παρουσίας καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰώνος; Καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Βλέπετε,
μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται
ἐπὶ τῷ ὄρόματι μου, λέγοντες· Ἐγώ εἰμι ὁ Χρι-
στός· καὶ πολλοὺς πλανήσουσι. Μελλήσετε δὲ
ἄκοντει πολέμους, καὶ ἀκοὰς πολέμων· ὅρᾶτε,
μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ πάντα γενέσθαι, ἀλλ' οὕτω
ἔστι τὸ τέλος. Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος,
καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἔσονται λιμοὶ,
καὶ λοιμοὶ, καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους. Πάντα δὲ
ταῦτα ἀρχὴ ὡδίων. Τότε παραδώσοντιν ὑμᾶς
εἰς θλιψίαν, καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς· καὶ ἔσεσθε
μισούμενοι ὑπὸ πάντων τῷ ἔθνῷ διὰ τὸ ὄνο-
μά μου. Καὶ τότε σκαρδαλισθήσονται πολλοὶ,
καὶ ἀλλήλονς παραδώσονται, καὶ μισήσονται ἀλ-

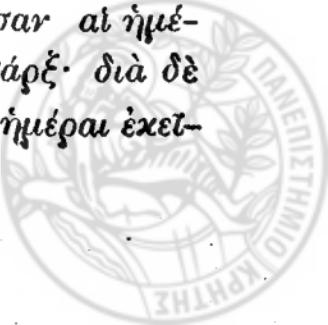

λήλονς. Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐγερθῆσονται, καὶ πλανήσονται πολλούς. Καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀρούταρ, ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν. Οὐ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται. Καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ Εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ, εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· καὶ τότε γέξει τὸ τέλος.

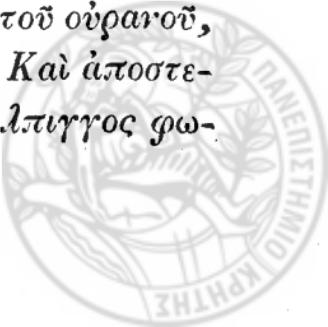
"Οταν οὖν θητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ φθὲρ διὰ Δαριὴλ τοῦ προφήτου, ἐστῶς ἐν τόπῳ ἀγίῳ· (δ ἀραγινώσκων νοεῖτω). τότε οἱ ἐν

Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη· οὐ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβαινέτω ἄραι τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ· καὶ οὐ ἐν τῷ ἀγρῷ μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω ἄραι τὰ ἴματα αὐτοῦ. Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἔχονσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. Προσεύχεσθε δὲ, ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος, μηδὲ ἐν Σαββάτῳ. "Εσται γὰρ τότε θλιψίς μεγάλη, οἷα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἥως τοῦ νῦν, οὐδὲ μὴ γένηται. Καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἀρ εσώθη πᾶσα σάρξ· διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς κολοβώθησονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖ-

rai. Τότε ἔάρ τις ὑμῖν εἰπη· Ἰδοὺ, ὡδε ὁ Χριστὸς, ἢ ὡδε· μὴ πιστεύσητε. Ἐγερθήσοται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατὸν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. Ἰδοὺ, προείρηκα ὑμῖν. Ἐάρ οὖν εἰπωσιν ὑμῖν. Ἰδοὺ, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστι· μὴ ἐξέλθητε· ἵδού, ἐν τοῖς ταμείοις· μὴ πιστεύσητε. "Ωσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀρατολῶν, καὶ φαίνεται ἔως δύσμῶν, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀρθρώπου. "Οπον γὰρ ἔάρ ἡ τὸ πτῶμα, ἐκεὶ συραχθήσοται οἱ ἀετοί. Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλιψίαν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῇ; καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσοται. Καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀρθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ὅψονται τὸν Υἱὸν τοῦ ἀρθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῷ νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. Καὶ ἀποστελεῖ τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος φω-

νῆς μεγάλης· καὶ ἐπισυνάξονται τὸν ἐκλεκτὸν·
αὐτοῦ, ἐκ τῶν τεσσάρων ἀρέμων ἀπ' ἄκρων οὐ-
ρανῶν ἔως ἄκρων αὐτῶν. Ἐπὸ δὲ τῆς συκῆς
μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν ἥδη ὁ κλάδος αὐ-
τῆς γένηται ἀπαλὸς, καὶ τὰ φύλλα ἐκφύη, γι-
γνώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος. Οὕτω καὶ ὑμεῖς,
ὅταν ἰδῆτε ταῦτα πάρτα, γιγνώσκετε ὅτι ἐγγὺς
ἔστιν ἐπὶ θύραις. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ πα-
ρέλθῃ ἡ γενεὰ αὐτῆς, ἔως ἂν πάρτα ταῦτα γένη-
ται. Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ
δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι.

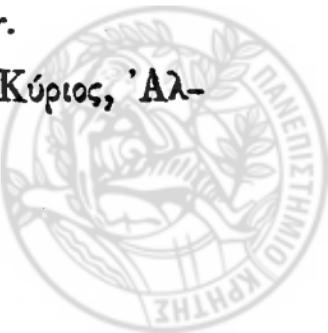
Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Χερούβικὸν, τὸ παρόν.

Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀορά-
τως λατρεύουσιν. Ἰδοὺ γὰρ εἰσπορεύεται ὁ βασι-
λεὺς τῆς δόξης. Ἰδοὺ θυσία μυστικὴ τετελειωμέ-
νη δορυφορεῖται· πίστει καὶ πόθῳ προσέλθωμεν,
ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλούϊα.

Koiwariukὸν δὲ τὸ ἐπόμενον.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι Χριστὸς ὁ Κύριος, Ἀλ-
ληλούϊα.

Μετὰ δὲ τὴν ἐμφάρισμ τῷ Ἀγίῳ Λόρων γάλλεται συντόμως εἰς ἥχον 6'. τὸ ἐπόμενον.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. "Ἄρτον Οὐράνιον καὶ ποτήριον ζωῆς γεύσασθε καὶ ἔδετε δτι Χριστὸς ὁ Κύριος. 'Αλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

ΕΝ ΤΩΙ ΑΠΟΔΕΙΠΝΩΙ

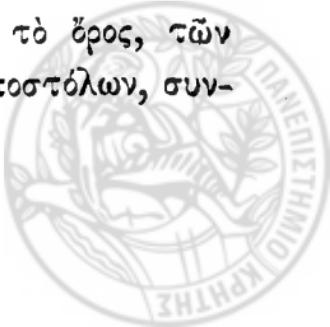
ΕΣΠΕΡΑΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Ψάλλεται τὸ παρὸν Τριώδιον.

"Ωδὴ 6'. Ἡχος πλ. 8'. Ο Είρμος.

»Πρόσεχε, Οὐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστὸν, τὸν ἐκ Παρθένου, σαρκὶ ἐπιδημήσαντα. Δίς.

Συνέλθωμεν, τῷ Χριστῷ πρὸς τὸ ὄρος, τῶν Ἐλαιῶν μυστικῶς, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, συναυλισθῶμεν αὐτῷ.

Ἐννόησον, ταπεινή μου καρδία, τίς ή τοῦ μάλωνος παραθολή, ἦν προεῖπε Χριστὸς, καὶ νῆψον λοιπόν.

Ἐποίμαζε, σεαυτὴν ω̄ ψυχή μου, πρὸς τὴν σὴν ἔξοδον· ή παρουσία ἐγγίζει, τοῦ ἀδεκάστου Κριτοῦ.

Θεοτοκίον.

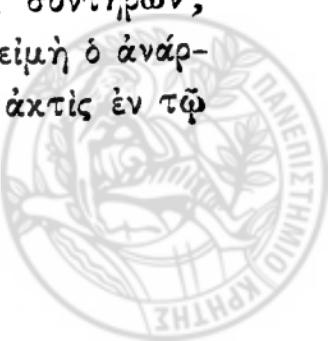
Ἄγραντε, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη Πανύμνητε, τὸν Γίόν σου δυσώπει, ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Εἰρυδίς ἄλλος. Ἡχος δ αὐτός.

»Ιδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι Θεὸς, ὁ πρὸν γενέσθαις τὸ πᾶν, καὶ πρὸ τοῦ στῆναι τὴν γῆν καὶ τὸν Οὐρανὸν, γινώσκων τὰ πάντα, ὡς ὅλος ὁν ἐν Πατρὶ, καὶ ὅλον φέρων ἐν ἐμοί.

Λόγῳ συνέτησα, τὸν Οὐρανὸν ἄμα τῇ γῇ συνήμην γὰρ τῷ Πατρὶ καὶ διὰ λόγου φέρω, τόδε τὸ πᾶν, ὡς Λόγος σοφία καὶ δύναμις καὶ εἰκὼν, καὶ συνεργὸς καὶ ἰσουργός.

Τίς γρόνους ἔθετο; τίς δ αἰῶνας συντηρῶν; τίς δ τὸ πᾶν ὄρίζων καὶ συγκινῶν; εἰμὴ δ ἀνάργως, συνών ἀεὶ τῷ Πατρὶ, ὥσπερ ἀκτὶς ἐν τῷ φωτὶ;

"Ω τῆς ἀμέτρου σου, φιλανθρωπίας Ἰησοῦ! ἐγνώρισας γὰρ ἡμῖν, τῆς συντελείας ἄνωθεν τὸν καιρὸν, καλύψας τὴν ὥραν· τρανώσας δὲ τηλαυγῶς, τὰ ὑποδείγματα αὐτῆς.

Πάντα ἐπίστασαι, πάντα γινώσκεις Ἰησοῦ, ως ἔχων ὅλον ἐν σοὶ, τὸ πατρικὸν ἀξίωμα θεϊκῶς, καὶ ὅλον τὸ Πνεῦμα, ἐμφύτως φέρων ἐν σοὶ, τὸ συναίδιον Πατρός.

Δέσποτα Κύριε, ὁ τῶν αἰώνων ποιητής, ἀξιώσον καὶ ἡμᾶς, τῆς ἱερᾶς ἐκείνης τότε φωνῆς, ἀκοῦσαι καλούσης, τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Πατρὸς, εἰς Βασιλείαν Οὐρανῶν.

Δόξα.

"Αναρχε ἄκτιστε, Τριάς, ἀμέριστε Μονάς, ἡ τρία οὖσα καὶ ἐν, Πατὴρ Γίὸς καὶ Πνεῦμα, εἰς ὁ Θεὸς προσδέχου τὸν ὄμνον, ἐκ τῶν πηλίνων γλωσσῶν, ως ἐκ στομάτων φλογερῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σκήνωμα ἄγιον, ὕφθης Παρθένε τοῦ Θεοῦ· ἐν σοὶ γὰρ τῶν Οὐρανῶν·δ Βασιλεὺς, οἰκήσας σωμα-

τικῶς, προῆλθεν ὡραῖος, τὸν ἄνθρωπον ἐν αὐτῷ,
ἀναμορφώσας θεῖκῶς.

Κάθισμα. Ἡχος 6'. Εὔσπλαγχνίας.

Εὔσπλαγχνία κινούμενος Χριστὲ, ἔκουσίως
προέρχῃ τοῦ παθεῖν εὔεργέτα, θέλων τῶν παθῶν
ἡμᾶς λυτρώσασθαι, καὶ τῇς ἐν τῷ "Ἄδη κατα-
χρίσεως· διό σου τὰ τίμια ἀνυμνοῦμεν Παθήμα-
τα, καὶ δοξαζόμεν Σωτὴρ, τὴν ἀκραν σου πάντες
συγκατάβασιν.

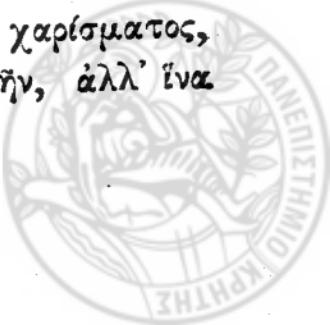
Ωδὴ η'. Ο Είρυος.

» "Ἄγγελοι καὶ Οὐρανοί, τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης
» ἐποχούμενον, καὶ ως Θεὸν ἀπαύστως δοξαζόμε-
» νον, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψυχοῦτε, εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Δίς.

Πάντως ἥκουσας ψυχὴ, πῶς ὁ Χριστὸς τοῖς
Θεοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, προανεφώνει λέγων τὴν
συντέλειαν· σὺ δὲ γνοῦσα τὸ τέλος, ἐτοιμάζου
λοιπόν· καὶρὸς ἔξόδου ἥκει.

"Ἐγνως ἄγονε ψυχὴ, τοῦ πανηροῦ οἰκέτου τὸ
ὑπέδειγμα· φοβοῦ καὶ μὴ ἀμέλει τοῦ χαρίσματος,
οὐ ἐδέξω, οὐχ ἵνα καταχρύψης εἰς γῆν, ἀλλ' ἵνα
ἐμπορεύσῃ.

Φαιδρυνέσθω ἡ λαμπάς, ὑπερεκγείσθω ταύτης καὶ τὸ ἔλαιον, ὡς ταῖς παρθένοις τότε ἡ συμπάθεια· ἵνα εὔρης ψυχή μου, τὸν νυμφῶνα τότε Χριστοῦ ἀνεῳγμένον.

Ἐν Σαββάτῳ τὴν φυγὴν, καὶ ἐν χειμῶνι λέγων ὁ Διδάσκαλος, τὴν τῆς ἑδόμης ζάλην προαινίττεται, τοῦ παρόντος αἰώνος, ἐν ᾧ ὥσπερ χειμῶν, τὸ τέλος ἐπανήξει.

"Ωσπερ τάχος ἀστραπῆς διερχομένης, οὕτω τότε ἔσεσθαι τὴν φοβερὰν ἔκείνην[>] τοῦ Δεσπότου σου, παρουσίαν ψυχή μου, ἤκουσας· ἐτοίμη, λοιπὸν γενέσθαι σπεῦσον.

"Οταν ἔλθῃ ὁ Κριτής, ἐν χιλιάσι τότε, μυριάσι τε Ἀγγελικῶν ταγμάτων, καὶ Δυνάμεων, ποῖος φόβος ψυχή μου; ποῖος τρόμος οἵμοι! γυμνῶν ἔστωτων πάντων;

Δόξα.

Εἰς Θεὸς οὐν ἡ Τριάς, οὐ τοῦ Πατρὸς ἔκστάντος εἰς υἱότητα, οὐδὲ Γίου τραπέντος εἰς ἐκπόρευσιν, ἀλλ' ἴδιᾳ καὶ ἄμφω, φῶς Θεὸν τὰ τρία, δοξάζω εἰς αἰώνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταῖς πρεσβείαις ὁ Θεὸς, τῆς Θεοτόκου δέχουτὴν εὐγὴν ἡμῶν ἀντικατάπεμψον δὲ τὰ ἐλέης σου, ἐπὶ πάντας πλουσίως, καὶ τὴν σὴν παράσχου, εἰρήνην τῷ λαῷ σου.

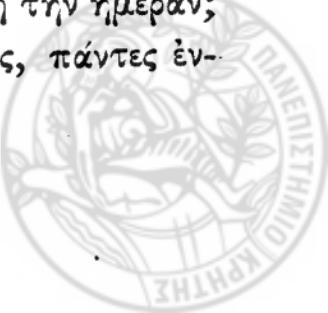
Ωδὴ θ'. Ο Είρυμός.

»Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὅρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὑμνοῖς ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

»Ηκουσας ψυχὴ, τοῦ Κριτοῦ προαναφωνοῦντος, καὶ διδάσκοντός τε, τῆς συντελείας τὸν χρόνον ἔτοιμαζε τὰ πρὸς τὴν ἔξοδον ἔργα, μῆπως ὡς ἀδόκιμος, Θεοῦ ἐκριφῆς.

»Απὸ τῆς συκῆς, ὡς ψυχὴ, διδάσκου τὸ τέλος ὅταν ἀπαλώσῃ τὰ φύλλα, καὶ ἐκφύῃ τοὺς κλάδους, θέρους ὥρα λοιπόν· καὶ σὺ ὅταν ταῦτα ἴδης, γνῶθι ὅτι ἐπὶ θύραις ἐστίν.

Τίς ἐκτός σου ἄλλος, τὸν σὸν γινώσκει Πατέρα; ἢ τίς πλήν σου εἶδε, τὴν ὥραν ἢ τὴν ἡμέραν; παρὰ σοὶ γάρ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας, πάντες ἐνυπάρχουσι. Χριστὲ ὁ Θεός.

Βίβλοι ἀνοιγόμεναι, τῶν τε θρόνων τεθέντων,
πράξεις διελέγγονται, γυμνῶν ἐστώτων πάντων,
οὐ μαρτύρων οὐ κατηγόρων παρόντων· τετραχη-
λισμένα γὰρ τὰ πάντα Θεῷ.

"Ερχεται δὲ πάντων Κριτής, ἀχθῆναι εἰς κρίσιν,
οὐ ἐπὶ τοῦ θρόνου, τῶν Χερουβίμ ἐφεδρεύων, ὡς ὑ-
πεύθυνος παραστῆναι Πιλάτῳ, καὶ πάντα παθεῖν,
ἵνα σωθῇ ὁ Ἀδάμ.

"Ηγγίκε τὸ Πάσχα, ἡμῶν τὸ μέγα καὶ θεῖον·
μετὰ δύο γὰρ ὁ Χριστὸς προδιδάσκει ἡμέρας, τὴν
τοῦ πάθους προδιαγράφων ἡμέραν, ἐν ᾧ τῷ Πατρὶ¹
θῦμα προσάγεται.

Παρὰ τῷ σταυρῷ σου, Σωτῆρ ἐστῶσα ἡ μῆ-
τρη, καὶ τὴν ἄδικόν σου σφαγὴν, καθορῶσα ἔβδο-
Οῖμοι, Τέκνον ἐμὸν, τὸ ἄδυτον φέγγος, λάμψον
πᾶσιν ἥλιε τῆς δόξης τὸ φῶς.

Δόξα.

"Ω Μονὰς ἀγία, Τριὰς ἡ μία Θεότης, καὶ Τριὰς
Μονὰς ὁ Θεὸς, Τρισυπόστατε φύσις, ἡ δύμότιμος
καὶ ἀμέριστος δόξα, ρῦσαι τῶν κινδύνων τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέχου τὴν Μητέρα, τὴν σὴν Χριστὲ εἰς πρεσβείαν, ἵνα ταῖς ἴκεσίαις αὐτῆς, εἰρηνεύσῃς τὸν Κόσμον, καὶ κρατύνῃς τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα, καὶ τὰς Ἐκκλησίας σου συνάψης εἰς ἓν.

Τρισάγιον κτλ. γάλλεται εἰτα τὸ Τροπάριον.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ· ἄλλον γάρ ἐκτός σου βοηθὸν ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν.
Κύριε τῶν Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀποδείπτρου.

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ, ΤΡΙΤΗ.

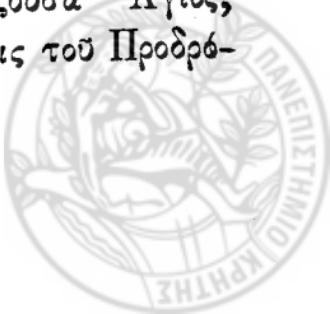
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ.

·Η ἀκολουθία αὕτη γάλλεται τῇ Λευτέρᾳ ἐσπέρας
μετὰ τὸ Ἀπόδειπνον.

Μετὰ τό· Ἐπακούσαι σου Κύριος καὶ τὸν Ἑξάψαλ-
μον (ιδ. σελ. 3—17) γάλλεται τὸ ἀληλονάριον τε-
τράκις, εἶτα τὸ παφὸν τροπάριον.

·Ηχος πλ. δ'.

·Ιδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυ-
κτός· καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὔρήσει γρηγο-
ροῦντα· ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὔρήσει ραθυμοῦντα.
Βλέπε οὖν ψυχή μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς,
ἴνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς Βασιλείας
ζῆω κλεισθῆς· ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα· "Ἄγιος,
Ἄγιος, "Άγιος εἰ δὲ Θεός· πρεσβείας τοῦ Προδρό-
μου καὶ σῶσον ἡμᾶς.

*Ψάλλεται δὲ μὲρ άργως, τὸ δὲ τρίτον σύντομον,
τὸ δὲ τέλος αὐτοῦ :*

Διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέγησον ἡμᾶς.

*Εἶτα ψάλλονται ἀργῶς τὰ δύο πρῶτα καθίσματα
ἀρὰ μίαν καὶ τὸ τρίτον ἐκ δ'.*

Κάθισμα Α'. Ἡχος δ'. Οὗψιθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

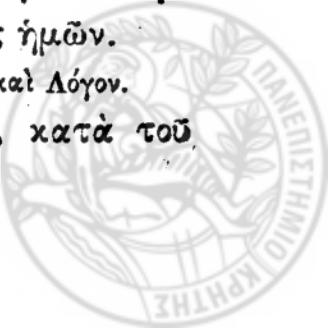
*Τὸν Νυμφίον ἀδελφοὶ ἀγαπήσωμεν, τὰς λαμ-
πάδας ἔαυτῶν εὔτρεπίσωμεν, ἐν ἀρεταῖς ἐκλάμ-
ποντες καὶ πίστει ὄρθῃ, ἵνα ως αἱ φρόνιμοι, τοῦ
Κυρίου Παρθένοι, ἔτοιμοι εἰσέλθωμεν σὺν αὐτῷ εἰς
τοὺς γάμους· ὁ γὰρ Νυμφίος δῶρον ως Θεὸς, πᾶ-
σι παρέγει τὸν ἀφθαρτὸν στέφανον.*

Κάθισμα Β'. Ἡχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

*Βουλευτήριον Σωτὴρ, παρανομίας κατὰ σοῦ,
Ἱερεῖς καὶ Γραμματεῖς, φθόνῳ ἀθροίσαντες δει-
νῶς, εἰς προδοσίαν ἐκίνησαν τὸν Ἰούδαν· ὅθεν ἀ-
ναιδῶς, ἐξεπορεύετο, ἐλάλει κατὰ σοῦ, τοῖς παρα-
νόμοις λαοῖς· Τί μοι, φησὶ, παρέχετε, κἀγὼ ὑμῖν
αὐτὸν παραδώσω εἰς χεῖρας ὑμῶν; Τῇς κατακρί-
σεως τούτου ρῦσαι, Κύριε, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.*

Κάθισμα Γ'. Ἡχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οἱ Ἰούδας τῇ γνώμῃ φιλαργυρεῖ, κατὰ τοῦ

Διδασκάλου ὁ δυσμενῆς, κινεῖται βουλεύεται, μελετᾷ τὴν παράδοσιν, τοῦ φωτὸς ἐκπίπτει, τὸ σκότος δεχόμενος, συμφωνεῖ τὴν πρᾶσιν, πωλεῖ τὸν ἀτέμητον· ὅθεν καὶ ἀγχόνην, ἀμοιβὴν ὡν περ ἔδρα, εὐρίσκει ὁ ἄθλιος, καὶ ἐπώδυνον θάνατον. Τῆς αὐτοῦ ἡμᾶς λύτρωσαι, μερίδος Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρούμενος, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὸ ἄχραντον Πάθος σου.

(Ἐκ δευτέρου).

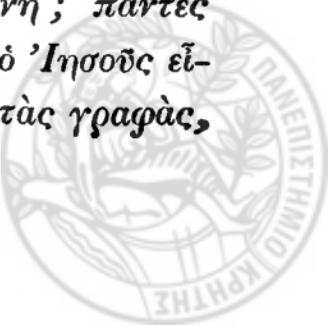
Kai εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς «Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι» καὶ λέγει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου.

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συμβούλιον ἔλαβον οἱ Φαρισαῖοι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐρ λόγῳ. Καὶ ἀποστέλλονται αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρωδιαρῶν λέγοντες· Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθῆς εἶ, καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐρ ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδερός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων. Εἰπὲ οὖν ἡμῖν, τί σοι δοκεῖ; ἔξεστι δοῦναι κῆρυξ Καίσαρι, ἢ οὐ; Γροῦς δὲ ὁ Ἰη-

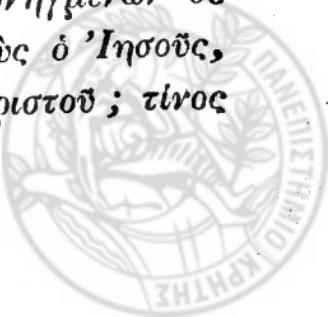

σοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῷ, εἶπε· Τί με πειρά-
ζετε, ὑποκριταῖ; ἐπιδειξατέ μοι τὸ γόμισμα τοῦ
κήρυσου. Οἱ δὲ προσήγεγκαν αὐτῷ δηγάριον.
Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίρος ἡ εἰκὼν αὐτῇ, καὶ ἡ
ἐπιγραφή; Λέγονται αὐτῷ· Καίσαρος. Τότε
λέγει αὐτοῖς· Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος Κα-
τασαρί καὶ τὰ τοῦ Θερᾶ τῷ Θεῷ. Καὶ ἀκούσατες
ἔθαύμασαν· καὶ ἀφέρτες αὐτὸν ἀπῆλθον. Ἐρ-
έκεινη τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον αὐτῷ Σαδδονκατοί,
οἱ λέγοντες μὴ εἴραι ἀράστασιν· καὶ ἐπηρώτη-
σαν αὐτὸν, λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωσῆς εἶπεν·
Ἐάρ τις ἀποθάρῃ μὴ ἔχων τέχνα, ἐπιγιαμβρεύ-
σει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναικαν αὐτοῦ, καὶ
ἀραστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. Ἰσαρ δὲ
παρ' ἡμῖν ἐπτὰ ἀδελφοῖς· καὶ ὁ πρῶτος γαμήσας
ἐτελεύτησε· καὶ μὴ ἔχων σπέρμα, ἀφῆκε τὴν
γυναικαν αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· ὅμοιως καὶ
ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῷ ἐπτά. Ὅτε
δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή· Ἐρ τῇ οὖν
ἀραστάσει τίρος τῷ ἐπτά ἔσται γυνή; πάντες
γὰρ ἔσχον αὐτήν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶ-
πεν αὐτοῖς· Πλαρᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς,

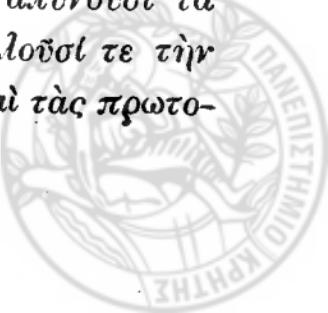

μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ. Ἐρ γὰρ τῇ ἀραστάσει οὕτε γαμοῦσιν, οὕτε ἐκγαμιζούσαι, ἀλλ' ὡς Ἀγγελοι τοῦ Θεοῦ ἐρ οὐρανῷ εἰσι. Περὶ δὲ τῆς ἀραστάσεως τῶν γενέρων οὐκ ἀρέγγωτε τὸ φθῆτερ ὑμῖν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, λέγοντος· Ἔγώ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ· οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων. Καὶ ἀκούσατες οἱ ὄχ.λοι, ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. Οἱ δὲ Φαρισαῖοι, ἀκούσατες ὅτι ἐφίμωσε τὸν Σαδδουκαῖον, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό. Καὶ ἐπηρώτησεν εἰς ἐξ αὐτῶν Νομικὸς, πειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, ποια ἐντολὴ μεγάλη ἐρ τῷ νόμῳ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἄγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ χαρδίᾳ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου· αὕτη ἔστι πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή. Δευτέρα δὲ δόμοια αὐτῇ· Ἄγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν· Ἐρ ταύταις ταῖς δυοῖν ἐντολαῖς ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται χρέμασται. Συνηγμένων δὲ τῶν Φαρισαίων, ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Τι ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ; τίνος

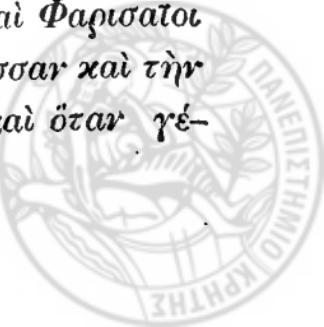

νιός ἔστι ; Λέγουσιν αὐτῷ· Τοῦ Δανίδ. Λέγει αὐτοῖς· Πῶς οὖν Δανίδ, ἐν πτεύματι, Κύριοι αὐτὸν καλεῖ, λέγων· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἔως ἂν θῶ τοὺς ἔχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου ; Εἰ οὖν Δανίδ καλεῖ αὐτὸν Κύριον, πῶς νιός αὐτοῦ ἔστι ; Καὶ οὐδεὶς ἡδύρατο αὐτῷ ἀποκριθῆται λόγον· οὐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι. Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε τοῖς δχλοῖς καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, λέγων· Ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρας ἐκάθισαρ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι· πάρτα οὖν, ὅσα ἀρ εἰπώσιν ὑμῖν τηρεῖτε, τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε· κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγουσι γὰρ, καὶ οὐ ποιοῦσι. Δεσμεύονται γὰρ φορτία βαρέα καὶ δυσβάστακτα, καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὄμονούς τῶν ἀρθρώπων· τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλονται κινηθῆσαι αὐτά. Πάρτα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσι, πρὸς τὸ θεαθῆται τοῖς ἀρθρώποις· πλατύρονται δὲ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν, καὶ μεγαλύρονται τὰ κράσπεδα τῶν ιματίων αὐτῶν. Φιλοῦσι τε τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δείπτοις, καὶ τὰς πρωτο-

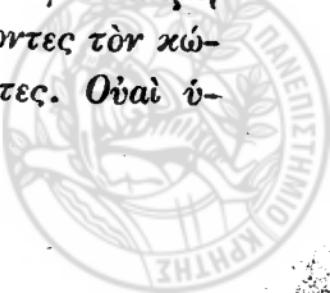

καθεδρας ἐρ ταῖς συναγωγαῖς, καὶ τὸν ἀσπα-
σμοὺς ἐρ ταῖς ἀγοραῖς, καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν
ἀνθρώπων, Ραββὶ, Ραββὶ. Ὡμεῖς δὲ μὴ κληθῆ-
τε Ραββῖ· εἰς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὁ καθηγητὴς, ὁ
Χριστός· πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστε. Καὶ
πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἰς γάρ
ἐστιν ὁ Πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐρ τοῖς οὐρανοῖς. Μηδὲ
κληθῆτε καθηγηταί· εἰς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὁ καθη-
γητὴς, ὁ Χριστός. Ὁ δὲ μείζων ὑμῶν ἐσται ὑ-
μῶν διάκονος. "Ος τις δὲ ἵψώσει ἑαυτὸν, ταπει-
νωθήσεται· καὶ ὃς τις ταπεινώσει ἑαυτὸν, ἴψω-
θήσεται. Οὐαὶ δὲ ὑμῖν, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι
ὑποκριταὶ, ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐ-
ρανῶν ἔπιπροσθερ τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γάρ
οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τὸν εἰσερχομένον ἀ-
φίετε εἰσελθεῖτε. Οὐαὶ ὑμῖν, Γραμματεῖς καὶ
Φαρισαῖοι ὑποκριταὶ, ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰ-
κιας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσ-
ευχόμενοι· διὰ τοῦτο λίγεσθε περισσότερον
κρίμα. Οὐαὶ ὑμῖν, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι
ὑποκριταὶ, ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν
ξηρὰν ποιῆσαι ἕτα προσήλυτον· καὶ ὅταν γέ-

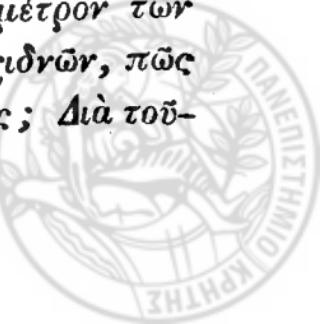

τηται, ποείτε αὐτὸν νιὸν γεέρνης διπλότερον
 ὑμῶν. Οὐαὶ ὑμῖν, ὁδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ λέγοντες·
 "Ος ἀρ ὄμοσῃ ἐρ τῷ ρᾳῳ, οὐδέρ εστιν· δὲς δ' ἀρ
 ὄμοσῃ ἐρ τῷ χρυσῷ τοῦ ρaoῦ, ὁφειλει. Μωροὶ¹
 καὶ τυφλοί· τις γὰρ μείζων εστίν, ο χρυσὸς, η
 ο ραὸς ὁ ἀγιάζων τὸν χρυσόν; Κατ· "Ος εἰαρ ὄ-
 μοσῃ ἐρ τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδέρ εστιν· δὲς δ' ἀρ
 ὄμοσῃ ἐρ τῷ δώρῳ τῷ ἐπάρω αὐτοῦ, ὁφειλει.
 Μωροὶ καὶ τυφλοί· τι γὰρ μείζον, τὸ δῶρον, η
 τὸ θυσιαστήριον τὸ ἀγιάζον τὸ δῶρον; Ο οὐρ
 ὄμοσας ἐρ τῷ θυσιαστηρίῳ, ὄμηνει ἐρ αὐτῷ καὶ
 ἐρ πᾶσι τοῖς ἐπάρω αὐτοῦ. Καὶ ο ὄμοσας ἐρ τῷ
 ρᾳῳ, ὄμηνει ἐρ αὐτῷ καὶ ἐρ τῷ κατοικοῦντι
 αὐτόν. Καὶ ο ὄμοσας ἐρ τῷ οὐρανῷ, ὄμηνει ἐρ τῷ
 θρόνῳ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐρ τῷ καθημένῳ ἐπάρω αὐ-
 τοῦ. Οὐαὶ ὑμῖν, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑπο-
 κριται, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον, καὶ τὸ
 ἄγριθον, καὶ τὸ κύμιον· καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύ-
 τερα τοῦ ρόμου, τὴν κρίσιν, καὶ τὸν ἔλεον, καὶ
 τὴν πλοτιν· ταῦτα ἔδει ποιῆσαι, κάκετρα μὴ
 ἀφιέραι. Οδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ διψλίζοντες τὸν κώ-
 ωπα, τὴν δὲ κάμηλον καταπλιρούτες. Οὐαὶ ὑ-

μήτρ, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκρίται, ὅτι
καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς πα-
ροψίδος, ἕσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἀρπαγῆς καὶ
ἀκρασίας. Φαρισαῖε τυφλὲ, καθάρισον πρῶτον
τὸ ἔπτὸς τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἵνα
γέρνηται καὶ τὸ ἔπτὸς αὐτῶν καθαρόν. Οὐαὶ ὑ-
μῖν, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκρίται, ὅτι
παρομοιάζετε τάφοις κεκοινιμένοις, οἵτινες
ἔξωθεν μὲν φαλορται ὡραῖοι, ἕσωθεν δὲ γέμου-
σιν ὄστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας. Οὕτω
καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις
δίκαιοι, ἕσωθεν δὲ μεστοὶ ἐστε ὑποκρίσεως καὶ
ἀροματας. Οὐαὶ ὑμῖν, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι
ὑποκρίται, ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν
προφητῶν, καὶ κοσμεῖτε τὰ μυημέλα τῶν δι-
καλῶν, καὶ λέγετε· Εἴ ἡμερ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν
πατέρων ἡμῶν, οὐκ ἀρ ἡμερ κοινωροὶ αὐτῶν ἐν
τῷ αἷματι τῶν Προφητῶν. "Ωστε μαρτυρεῖτε ἑα-
τοῖς, ὅτι νιοὶ ἐστε τῶν φορευσάρτων τοὺς Προ-
φήτας. Καὶ ὑμεῖς πληρώσετε τὸ μέτρον τῶν
πατέρων ὑμῶν." Οφεις, γεννήματα ἐχιδρῶν, πῶς
φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης; Διὰ τοῦ-

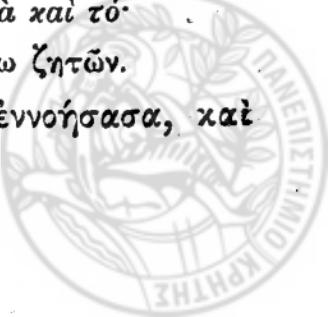

το, ίδον, ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς Προφήτας,
καὶ Σοφοὺς, καὶ Γραμματεῖς· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀπο-
κτείνετε καὶ σταυρώσετε, καὶ ἐξ αὐτῶν μαστι-
γώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν, καὶ διώξετε
ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν· ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν
αἷμα δίκαιον, ἐχυνούμενον ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπὸ
τοῦ αἵματος Ἀβελ τοῦ δίκαιου, ἵως τοῦ αἵματος
Ζαχαρίου νιοῦ Βαραχίου, ὃν ἐφορεύσατε με-
ταξὺ τοῦ ραοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. Ἄμητρ λέ-
γων ὑμῖν, ἥξει ταῦτα πάρτα ἐπὶ τὴν γενεὰν
ταύτην. Ἱερονσαλὴμ, Ἱερονσαλὴμ, η ἀποκτεί-
νοντα τοὺς Προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς
ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτὴν, ποσάκις ἡθέλησα
ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ἐπισυνά-
γει δόρις τὰ ροσσά ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας,
καὶ οὐκ ἡθελήσατε; Ἐδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος
ὑμῶν ἔρημος. Λέγω γὰρ ὑμῖν· Οὐ μή με ὑδητε
ἀπ' ἄρτι, ἵως ἀν εἰπητε· Εὐλογημένος ὁ ἐργά-
μενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἴτα ὁ Ν'. γαλμός· συναπτὴ μικρὰ καὶ τό-

Κοντάκιον, Ἡχος β'. Τὰ ἔνω ζητῶν.

Τὴν ὥραν ψυχῆ, τοῦ τέλους ἐννοήσασα, καὶ

τὴν ἐκκοπὴν, τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθέν σοις
τάλαντον, φιλοπόνως ἔργασαι ταλαιπωρε, γρη-
γοροῦσα καὶ κράζουσα· Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμ-
φῶνος Χριστοῦ.

Ο οἶκος.

Τί ραθυμεῖς ἀθλία ψυχή μου; τί φανταζῇ ἀ-
καίρως μερίμνας ἀφελεῖς; τί ἀσχολεῖς πρὸς τὰ
ρέοντα; ἐσχάτη ὥρα ἐστὶν ἀπάρτι, καὶ χωρίζε-
σθαι μέλλομεν τῶν ἐνταῦθα· ἔως καὶρὸν κεκτη-
μένη, ἀνάνηψον κράζουσα· Ήμάρτηκά σοι Σωτύρ
μου· μὴ ἐκκόψῃς με, ὡσπερ τὴν ἄκαρπον συκῆν,
ἀλλ' ὡς εὔσπλαγχνος Χριστὲ, κατοικείρησον,
φόβῳ κραυγάζουσαν· Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμ-
φῶνος Χριστοῦ.

Συραξάριον τοῦ Μηραλού, εῖτα τὸ παρόν.

Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τρίτῃ, τῆς τῶν δέκα Παρ-
θένων παραβολῆς, τῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου,
μνείαν ποιούμεθα.

Στίχοι.

Τρίτη μεγίστη Παρθένους δέκα φέρει,
Νίκην φερούσας ἀδεκάστου Δεσπότου.

’Αλλ’, ὡ νυμφίε Χριστὲ, μετὰ τῶν φρονίμων
ἡμᾶς συναρθμησον Παρθένων, καὶ τῇ ἐκλεκτῇ
σου σύνταξον ποέμνη, καὶ ἐλέγησον ἡμᾶς. ’Αμήν.

’Ωδὴ ή. Ἡχος β'. Ο Εἰρηνός.

»Τῷ δόγματι, τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσιοι τρεῖς
»Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες,
»Θεὸν ὀμολόγουν ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα,
»Κυρίου τὸν Κύριον.

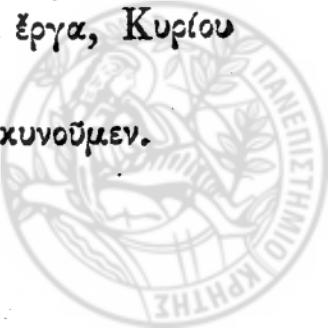
Τροπάρια.

Ραθυμίαν, ἀποθεν ἡμῶν, βαλώμεθα, καὶ φαι-
δραῖς ταῖς λαμπάσι, τῷ ἀθανάτῳ Νυμφίῳ Χρι-
στῷ, ὑμνοῖς συναντήσωμεν· Εὐλογεῖτε βοῶντες,
τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ικανούσθω τὸ κοινωνικὸν, ψυχῆς ἡμῶν ἔλαιον
ἐν ἀγγείοις, ὅπως ἐπάθλων μὴ θέντες καιρὸν ἐμ-
πορίας, ψάλλωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου
τὸν Κύριον.

Τὸ τάλαντον, ὃσοι πρὸς Θεοῦ, ἐδέξασθε ἵσοδύ-
ναμον χάριν, ἐπικουρίᾳ τοῦ δόντος Χριστοῦ, αὐ-
ξήσατε ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου
τὸν Κύριον.

Αἰνόῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν.

Καταβασία. Τῷ δόγματι, τῷ τυραννικῷ.

Ωδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

»Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἐν γαστρὶ χωρήσασα,
»καὶ χαρὰν τῷ Κόσμῳ κυήσασα· σὲ ὑμνοῦμεν,
»Παναγία Παρθένε.

Τροπάρια.

Τοῖς μαθηταῖς ὁ ἀγαθὸς, γρηγορεῖτε ἔφησας·
ἥ γάρ ὡραὶ ἥξει ὁ Κύριος, ἀγνοεῖτε, ἀποδοῦναι
ἐκάστω.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ σου φρικτῇ, παρουσίᾳ Δέσποτα,
δεξιοῖς προβάτοις με σύνταξον, τῶν πταισμάτων,
παριδών μου τὰ πλήθη.

Καταβασία. Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν.

Εἶτα, τὸ ἔξαποστειλάριον. Ἡχος γ'.

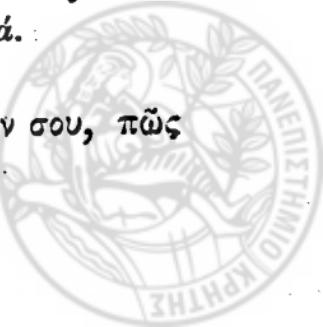
Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου κεκοσμη-
μένον, καὶ ἐνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ·
λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, Φωτοδό-
τα καὶ σῶσόν με.

Ἐκ τρίτου.

Εἰς τὸν Αἴρουν, ιστῶμεν Στιχ. δ'. καὶ γάλλομεν τὰ
παρόντα δύο, Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἡχος ἄ.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἅγιών σου, πῶς

εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; ἐὰν γὰρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτών με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου, καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων· καθάρισον Κύριε, τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

"Ηχος 6".

Ο τῇ ψυχῇς ρᾳθυμίᾳ νυστάξας, οὐ κέχτημαι Νυμφίε Χριστὲ, καιομένην λαμπάδα τὴν ἐξ ἀρετῶν, καὶ νεάνιστιν ὥμοιώθην μωραῖς, ἐν καιρῷ τῆς ἐργασίας ρεμβόμενος· τὰ σπλάγχνα τῶν οἰκτιρμῶν σου, μὴ κλείσῃς μοι Δέσποτα· ἀλλ' ἐκτινάξας μου τὸν ζῷφερὸν ὑπὸν ἔξανάστησον, καὶ ταῖς φρονίμοις συνεισάγαγε Παρθένοις, εἰς νυμφῶνα τὸν σὸν, ὅπου ἦγος καθαρὸς ἐορταζόντων, καὶ βοῶντων ἀπαύστως· Κύριε δόξα σοι.

"Δόξα, καὶ νῦν. "Ηχος 8".

Τοῦ κρύψαντος τὸ τάλαντον, τὴν κατάκρισιν ἀκούσασα ψυχή, μὴ κρύπτε λόγον Θεοῦ· κατάγγελλε τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἵνα πλεονάζουσα τὸ χάρισμα εἰσέλθης εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου.

Εἶτα, Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεός· τὸ Δόξα σοι τῷ δειξαρτὶ τῷ φῶς. Δόξα ἐρ ὑψίστοις Θεῷ, κτλ. Ο θερεὺς τὸ, Πληρώσωμεν τὴν δέησιν· καὶ τὴν ἔκφωνησιν.

Εἰς τὰ Ἀπόστολα, τὰ παρόντα Στιχ. Ἰδιόμελα.

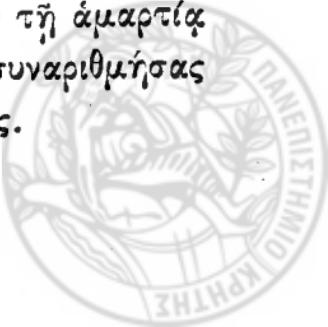
"Ηχος πλ. 6'.

Δεῦτε πιστοί, ἐπεργασώμεθα προθύμως τῷ Δεσπότη· νέμει γάρ τοῖς δούλοις τὸν πλοῦτον, καὶ ἀναλόγως ἔκαστος, πολυπλασιάσωμεν, τὸ τῆς χάριτος τάλαντον· ὁ μὲν σοφίαν κομείτω, δι' ἔργων ἀγαθῶν· ὁ δὲ λειτουργίαν λαμπρότητος ἐπιτελείσθω· κοινωνείτω δὲ τοῦ λόγου, πιστῶς τῷ ἀμυήτῳ· καὶ σκορπιζέτω τὸν πλοῦτον, πένησιν ἄλλος· οὕτω γάρ τὸ δάνειον πολυπλασιάσομεν, καὶ ως οίκονόμοι πιστοί τῆς χάριτος, δεσποτικῆς χαρᾶς ἀξιωθῶμεν· αὐτῆς ἡμᾶς καταξίωσον, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ως φιλάνθρωπος.

Στιχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωτὶ τοῦ ἑλέους σου.

"Ηχος ὁ αὐτός.

"Οταν ἔλθης ἐν δόξῃ μετ' Ἀγγελικῶν Δυνάμεων, καὶ καθίσῃς ἐν θρόνῳ, Ἰησοῦ διακρίσεως, μή με Ποιμὴν ἀγαθὲ διαχωρίσῃς· ὅδοὺς δεξιὰς γάρ οἶδας, διεστραμμέναις δέ εἰσιν αἱ εὐώνυμοι· μή οὖν ἐρίφοις με, τὸν τραχὺν τῇ ἀμαρτίᾳ συναπολέσῃς, ἀλλὰ τοῖς ἐκ δεξιῶν, συναριθμήσας προβάτοις, σῶσόν με ως φιλάνθρωπος.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς.

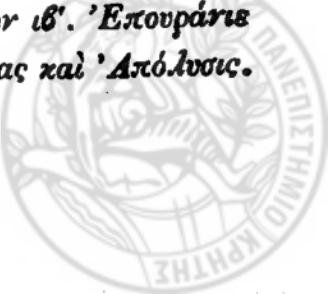
³Ηχος ὁ αὐτός.

Ο Νυμφίος ὁ κάλλει ὥραῖος, παρὰ πάντας ἀνθρώπους, ὁ συγκαλέσας ἡμᾶς, πρὸς ἐστίασιν πνευματικὴν τοῦ νυμφῶνός σου, τὴν δυσείμονά μου μορφὴν, τῶν πταισμάτων ἀπαμφίασον, τῇ μεθέξει τῶν παθημάτων σου, καὶ στολὴν δόξης κοσμήσας, τῆς σῆς ὥραιότητος δαιτυμόνα φαιδρὸν ἀνάδειξον, τῆς Βασιλείας σου ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἄδεια καὶ νῦν. ³Ηχος βαρύς.

Ίδού σοι τὸ τάλαντον, ὁ Δεσπότης ἐμπιστεύει ψυχή μου· φόνῳ δέξαι τὸ χάρισμα, δάνεισαι τῷ δεδωκότι, διάδος πτωχοῖς, καὶ κτῆσαι φίλον τὸν Κύριον· ἵνα στῆς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὅταν ἔλθῃ ἐν δόξῃ, καὶ ἀκούσῃς μακαρίας φωνῆς· Εἰσελθε δοῦλε, εἰς τὴν γαρὰν τοῦ Κυρίου σου. Αὐτῆς ἀξίωσόν με Σωτὴρ τὸν πλανηθέντα, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Αγαθὸς τὸ ἔξομο. λογεῖσθαι· Τρισάγιον· Τὸ κοντάκιον· Ο Ιωσήφ ὠδύρετο. Κύριε ἐλέησον οὐ· Επουράνιε βασιλεῦ. Τὰς τρεις μεγάλας μεταρολας καὶ Ἀπόλυτος.

ΤΗ. ΑΓΙΑ. ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ. ΤΡΙΤΗ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

· Η ἀκολουθία αὕτη ψάλλεται τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, ἡ συνήθης Στιχολογία τῶν πρὸς Κύριον. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέντραξ, ιστῶμεν Στίχ.

· καὶ ψάλλομεν τὰ ἐν τῷ Ὁρθρῷ εἰς τοὺς Αἴρους ὡς ἔφεζης, Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες τὰ πρῶτα τέσσαρα.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἀγίων σου.

Ο τῇ ψυχῇς ραθυμίᾳ νυστάξας.

Τοῦ χρύψαντος τὸ τάλαντον.

Δεῦτε πιστοὶ ἐπεργασώμεθα προθύμως.

Οταν ἔλθης ἐν δόξῃ μετ' Ἀγγελικῶν δυνάμεων.

Ο νυμφίος ὁ καλλει ὥραῖος, παρὰ πάντας ἀνθρώπους.

Ἄδεια, καὶ νῦν. Ἡχος βαρύς.

Ιδού σοι τὸ τάλαντον, ὁ Δεσπότης.

*Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Καὶ μετὰ τὸ, Φῶς
ιλαρὸν, τὰ Ἀράγρωσματα.*

Ἐσπέρας Προκείμενος. Ἡχος π.λ. β'. Ψαλμ. ρλα'.

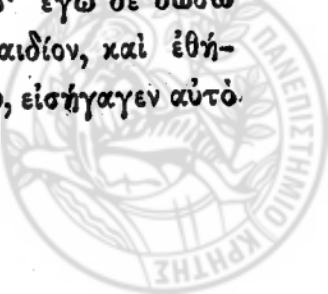
*Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ
καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματός σου.*

*Στίχ. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυΐδ, καὶ πάσης
τῆς πραότητος αὐτοῦ.*

Τῇς ἐξόδου τὸ Ἀράγρωσμα.

Κεφ. Β'. 5.

Κατέβη ἡ θυγάτηρ Φαραὼ λούσασθαι ἐπὶ τὸν ποτα-
μὸν, καὶ αἱ ἄδραι αὐτῆς παρεπορεύοντο παρὰ τὸν πο-
ταμόν. Καὶ ὤδοισα θίβην ἐν τῷ ἔλει, ἀποστείλασσα τὴν
ἄδραν, ἀνείλετο αὐτήν. Ἀνοίξασσα δὲ, ὅρῃ παιδίον κλαῖον
ἐν τῇ θίβῃ· καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Φαραὼ, καὶ
ἔφη· Ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν Ἐβραίων τοῦτο. Καὶ εἶπεν
ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ Φαραὼ· Θέλεις καλέσω σοι
γυναῖκα τροφεύουσαν ἐκ τῶν Ἐβραίων, καὶ θηλάσσει σοι
τὸ παιδίον; Καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ θυγάτηρ Φαραὼ· Πορεύου.
Ἐλθοῦσσα δὲ ἡ νεᾶνις, ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδίου.
Εἶπε δὲ πρὸς αὐτήν ἡ θυγάτηρ Φαραὼ· Διατήρησόν μοι
τὸ παιδίον τοῦτο, καὶ θηλασσόν μοι αὐτό· ἐγὼ δὲ δώσω
σοι τὸν μισθόν. Ἐλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον, καὶ ἐθή-
λαξεν αὐτό. Ἀνδρωθέντος δὲ τοῦ παιδίου, εἰσῆγαγεν αὐτό.

πρὸς τὴν θυγατέρα Φαραώ. Καὶ ἐγεννήθη αὐτῇ εἰς υἱόν-
ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωϋσῆν, λέγουσα· Ἐκ
τοῦ ὅδατος αὐτὸν ἀνειλόμην.

Προκείμενον. Ἡχος δ'. Ψαλμὸς ρλβ'.

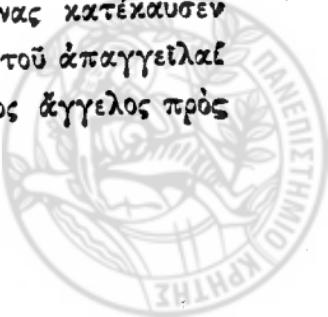
Ίδού δὴ τί καλὸν, η̄ τί τερπνὸν, ἀλλ' η̄ τὸ κατο-
κεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό;

Σπίχ. Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ
πώγωνα.

'Ιώβ τὸ 'Αράγγρωσμα.

Κερ. Α'. 13.

Ἐγένετο ὡς η̄ ἡμέρα αὕτη, οἱ υἱοὶ Ἰώβ καὶ αἱ θυ-
γατέρες αὐτοῦ ἥσθιον καὶ ἔπινον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀ-
δελφοῦ αὐτῶν τοῦ πρεσβυτέρου. Καὶ ίδού ἀγγελος ἤλθε
πρὸς Ἰώβ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Τὰ ζεύγη τῶν βιοῶν ἤρο-
τρία, καὶ αἱ θήλειαι ὄνοι ἐβόσκοντο ἔχόμεναι αὐτῶν-
καὶ ἐλθόντες οἱ αἷχμαλωτεύοντες, ἤχμαλώτευσαν αὐ-
τὰς, καὶ τοὺς παιδας ἀπέκτειναν ἐν στόματι μαχαίρας.
σωθεῖς δὲ ἐγὼ μόνος, ἤλθον τοῦ ἀπαγγείλας σοι. Ἐτὶ
τούτου λαλοῦντος, ἤλθεν ἔτερος ἀγγελος πρὸς Ἰώβ, καὶ
εἶπε· Πῦρ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κα-
τέκαυσε τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς ποιμένας κατέκαυσεν
θυμοίως· καὶ σωθεῖς ἐγὼ μόνος, ἤλθον τοῦ ἀπαγγείλας
σοι. Ἐτὶ τούτου λαλοῦντος, ἤλθεν ἔτερος ἀγγελος πρὸς

'Ιώθ, καὶ λέγει αὐτῷ· Οἱ ἵππεῖς ἐποίησαν ἡμῖν ἀρχὰς τρεῖς, καὶ ἐκύκλωσαν τὰς καμῆλους, καὶ ἤχμαλώτευσαν αὐτὰς, καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις· ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος, καὶ ἥλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Ἐτι τούτου λαλοῦντος, ἄλλος ἀγγελος ἔρχεται πρὸς Ἰώθ, λέγων· Τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου ἐσθιόντων καὶ πινόντων παρὰ τῷ υἱῷ σου, τῷ ἀδελφῷ αὐτῶν τῷ πρεσβυτέρῳ, ἔξαιφνης πνεῦμα μέγα ἥλθεν ἀπὸ τῆς ἑρήμου, καὶ ἤψατο τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς οἰκίας, καὶ ἐπεσεν τὴν οἰκίαν ἐπὶ τὰ παιδία σου, καὶ ἐτελεύτησαν· καὶ ἐσώθην ἐγὼ μόνος, καὶ ἥλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Οὕτως ἀκούσας Ἰώθ, ἀναστὰς διέρρηξε τὰ ίμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐκείρατο τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ πεσὼν χαμαὶ προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ, καὶ εἶπεν· Αὔτος γυμνὸς ἔξηλθον ἐκ κοιλίας μητρός μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι ἐκεῖ· ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλετο· ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὗτῳ καὶ ἐγένετο· εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἐν τούτοις πᾶσι τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ, οὐδὲν ἥμαρτεν Ἰώθ ἔναντι Κυρίου, οὐδὲν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἔδωκεν ἀφροσύνην τῷ Θεῷ.

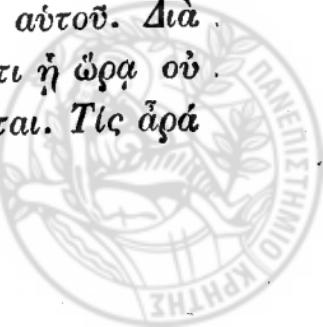
Kai μετὰ τὸ, Κατευθυνθήτω, τὸ Εὐαγγέλιον.

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ.

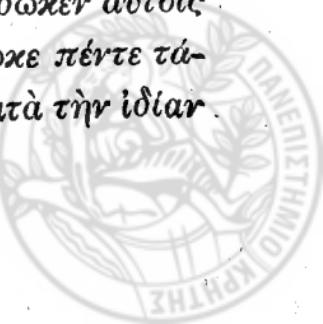
Εἰπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲν οἱ Ἀγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰ μὴ ὁ Πατήρ μον μόνος. "Ωσπερ δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῦν, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ Γενοῦ τοῦ ἀρθρώπου. "Ωσπερ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τρώγοτες καὶ πίνοτες, γαμοῦντες καὶ ἐκγαμίζοντες, ἔχοι ἡς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῦν εἰς τὴν κιβωτόν· καὶ οὐκ ἔγρωσαν, ἔως ἤλθεν ὁ κατακλυσμὸς, καὶ ἤρεν ἄπαντας· οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ Γενοῦ τοῦ ἀρθρώπου. Τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ εἰς παραλαμβάνεται, καὶ ὁ εἰς ἀφίεται. Δύο ἀλήθουσαι ἐν τῷ μύλῳ· μία παραλαμβάνεται, καὶ μία ἀφίεται. Γρηγορεῖτε οὖρ, ὅτι οὐκ ὀλδατε ποιὰ ὥρᾳ ὁ Κύριος ὑμῶν ἔρχεται. 'Εκείνο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης ποιὰ φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἄρ, καὶ οὐκ ἄρ εἶασε διορυγῆραι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἔτοιμοι· ὅτι ἡ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε, ὁ Γενὸς τοῦ ἀρθρώπου ἔρχεται. Τις ἄρα

ἐστιν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόγυμος, ὃν κατέστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ διδόναι αὐτοῖς τὴν τροφὴν ἐν καιρῷ; Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖτος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρήσει ποιοῦντα οὕτως. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. Ἐὰρ δὲ εἶπη ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖτος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· Χροιζει ὁ κύριος μουν ἐλθεῖν· καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς συνδούλους, ἐσθίειν δὲ καὶ πίνειν μετὰ τῶν μεθυνότων· ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείρον ἐν ἡμέρᾳ ἣ οὐ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ἣ οὐ γινώσκει· καὶ διχοτομήσει αὐτὸν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσει· ἐκεὶ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Τότε ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάρτησιν τοῦ νυμφίου. Πέρτε δὲ ἡσαν ἐξ αὐτῶν φρόγυμοι, καὶ αἱ πέρτε μωραὶ. Αἵτινες μωραὶ, λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἐαντῶν, οὐκ ἐλαbor μεθ' ἐαντῶν ἐλαιον. Αἱ δὲ φρόγυμοι ἐλαbor ἐλαιον ἐν τοῖς ἀγρεῖοις αὐτῶν, μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. Χρο-

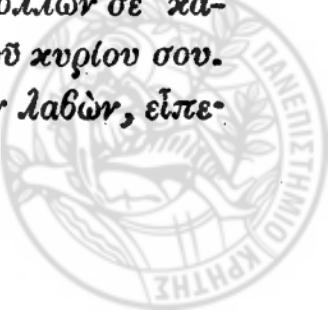

τιζοτος δὲ τοῦ νυμφίου, ἐνύσταξαρ πᾶσαι, καὶ
 ἐκάθευδορ. Μέσης δὲ νυκτὸς χραυγὴ γέγονε.
 Ἰδοὺ, ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάν-
 τησιν αὐτοῦ. Τότε ἡγέρθησαρ πᾶσαι αἱ παρθέροι
 ἐκεῖται, καὶ ἐκόσμησαρ τὰς λαμπάδας αὐτῶν.
 Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· Δότε ἡμῖν ἐκ
 τοῦ ἐλατού ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέ-
 ννται. Ἀπεκρίθησαρ δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγον-
 σαι· Μή ποτε οὐκ ἀρχέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πο-
 ρεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας, καὶ
 ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἀπερχομέρων δὲ αὐτῶν ἀγο-
 ράσαι, ἥλθερ ὁ νυμφίος· καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον
 μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα.
 "Τοτερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθέροι,
 λέγονται· Κύριε, Κύριε, ἄροιξορ ἡμῖν. Ο δὲ
 ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἄμην λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα
 ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέ-
 ραν οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ᾧ δὲ Γιὸς τοῦ ἀρθρώπον
 ἔρχεται. "Ωσπερ γὰρ ἀρθρώπος ἀποδημῶν ἐκά-
 λεσε τοὺς ιδίους δούλους, καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς
 τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ· καὶ φὰ μὲν ἔδωκε πέρτε τά-
 λαρτα, φὰ δὲ δύο, φὰ δὲ ἐπέ τέλεστα κατὰ τὴν ιδιαῖν

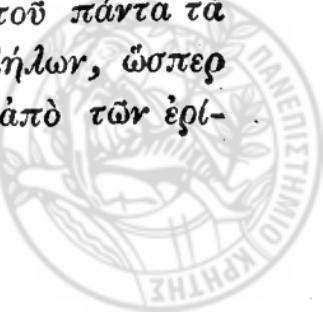

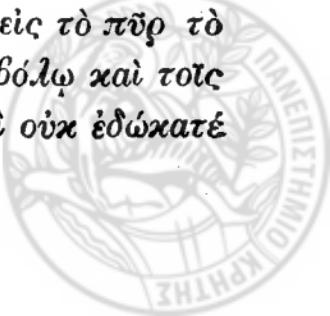
δύναμις καὶ ἀπεδίμησερ εὐθέως. Πορευθεὶς δὲ
ό τὰ πέρτε τάλαρτα λαβὼν, εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς,
καὶ ἐποιησερ ἄλλα πέρτε τάλαρτα. Ὡσαντως καὶ
ό τὰ δύο, ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο. Ο δὲ
τὸ ἐν λαβὼν, ἀπελθὼν ὥρυξεν ἐν τῇ γῇ καὶ ἀ-
πέκρυψε τὸ ἀργύριον τοῦ χυρίου αὐτοῦ. Με-
τὰ δὲ χρόνον πολὺν ἔρχεται ὁ χύριος τῶν
δούλων ἐκείνων, καὶ συναρτεῖ μετ' αὐτῶν λό-
γον. Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέρτε τάλαρτα λα-
βὼν, προσήγεγκεν ἄλλα πέρτε τάλαρτα, λέγων·
Κύριε, πέρτε τάλαρτά μοι παρέδωκας· Ἰδε, ἄλλα
πέρτε τάλαρτα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. Ἐφη δὲ
αὐτῷ ὁ χύριος αὐτοῦ· Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πι-
στέ· ἐπὶ ὅλῃ γὰρ ἡς πιστὸς, ἐπὶ πολλῶν σε κα-
ταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ χυρίου σου.
Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαρτα λαβὼν,
εἶπε· Κύριε, δύο τάλαρτά μοι παρέδωκας· Ἰδε,
ἄλλα δύο τάλαρτα ἐκέρδησα, ἐπ' αὐτοῖς. Ἐφη
αὐτῷ ὁ χύριος αὐτοῦ· Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πι-
στέ· ἐπὶ ὅλῃ γὰρ ἡς πιστὸς, ἐπὶ πολλῶν σε κα-
ταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ χυρίου σου.
Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἐν τάλαρτον λαβὼν, εἶπε-

Κύριε, ἔγρωτ σε, ὅτι σκληρὸς εἶ ἄρθρωπος, θερίζωτ ὅπου οὐκ ἔσπειρας, καὶ συνάγωτ ὅθερ οὐδεσκόρπισας, καὶ φοβηθεὶς, ἀπελθὼτ ἔχρυψα τὸ τάλαρτόν σου ἐν τῇ γῇ· Ιδε, ἔχεις τὸ σόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Κύριος αὐτοῦ, εἰπεν αὐτῷ· πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκτηρὲ, ἥδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα, καὶ συνάγω ὅθερ οὐδεσκόρπισα· ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζίταις· καὶ ἐλθὼτ ἐγώ, ἐκομισάμην ἀν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ. "Ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαρτο, καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαρτα. (Τῷ γὰρ ἔχοντι πατὴν δοθήσεται, καὶ περισσευθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ δὲ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ). Καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἔξωτερον· ἔκει ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. "Οταν δὲ ἐλθῇ ὁ Γιὸς τοῦ ἄρθρωπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄγιοι "Ἄγγελοι μετ'" αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ. Καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθερ αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἀφοριετ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὃ ποιμῆν ἀφορίζει τὰ πρόσβατα ἀπὸ τῶν ἐρι-

φων. Καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἔριφια ἐξ εὐωνύμων. Τότε ἐρεῖ ὁ Βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρός μου, καὶ ηροομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλελαρ ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· ἐπείρασα γὰρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖτε διψήσα, καὶ ἐπότισατέ με· ξέρος ἥμηρ, καὶ συνηγάγετέ με· γυμνὸς, καὶ περιεβάλετέ με· ἡσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἥμηρ, καὶ ἤλθετε πρός με. Τότε ἀποχριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἰδομεν πειρῶντα, καὶ ἐθρέψαμεν; ἡ διψῶντα, καὶ ἐποτίσαμεν; πότε δέ σε εἰδομεν ξέρον, καὶ συνηγάγομεν; ἡ γυμνὸν, καὶ περιεβάλομεν; πότε δέ σε εἰδομεν ἀσθενῆ, ἡ ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθομεν πρὸς σέ; Καὶ ἀποχριθεὶς ὁ Βασιλεὺς, ἐρεῖ αὐτοῖς· Άμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐρὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· ἐπείρασα γὰρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ

μοι φαγεῖται ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποιήσατέ με· ξέ-
νος ἦμην, καὶ οὐ συνηγάρετέ με· γνωμὸς, καὶ οὐ
περιεβάλετέ με· ἀσθενῆς καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ
ἐπεσκέψασθέ με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ
αὐτοὶ, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἰδομεν πει-
ρῶντα, ἡ διμφῶντα, ἡ ξέρον, ἡ γνωμὸν, ἡ ἀσθε-
νῆ, ἡ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διηκονήσαμέν σοι;
Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς, λέγων· Ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν
ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. Καὶ ἀπελεύ-
σονται οὗτοι εἰς κολασίν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι
εἰς ζωὴν αἰώνιον. Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ
Ἰησοῦς πάντας τοὺς λόγους τούτους, εἶπε τοῖς
Μαθηταῖς αὐτοῦ· Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας
τὸ Πάσχα γίνεται, καὶ ὁ Γιδὸς τοῦ ἀνθρώπου πα-
ραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

ΕΝ ΤΩΙ ΑΠΟΔΕΙΠΝΩΙ

ΕΣΠΕΡΑΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

Ψάλλεται τὸ παρὸν Τριώδιον.

Ὥδη γ'. Ἡχος β'. Ο Είριμος.

»Σπειρωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον δ Θεὸς,
»ἀνάδειξόν με, γεωργὲ τῶν καλῶν, φυτουργὲ τῶν
»ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

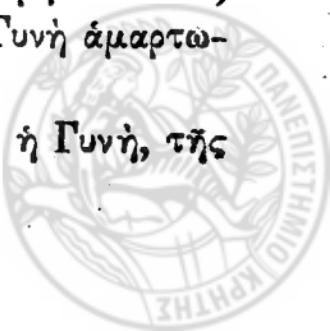
Συντελείας δ καιρὸς, ἐπιστρέψωμεν λοιπὸν,
Χριστὸς διδάσκει· ἥξει γὰρ ἐν ριπῇ, ἥξει καὶ οὐ
χρονιεῖ, κρῖναι τὸν κόσμον αὐτοῦ.

Τὸ ἀθρόον τῆς αὐτοῦ, παρουσίας δ Χριστὸς,
δηλῶν εἰρήκει, τὴν τοῦ Νῷε ποτὲ, ἀπροσδόκη-
τον φθορὰν ἐπενεχθεῖσαν τῇ γῇ.

Ἡνεώγχη δ νυμφῶν, εὐτρεπίσθη σὺν αὐτῷ, δ.
Θεῖος γάμος, δ Νυμφίος ἐγγὺς, προσκαλούμενος
ἡμᾶς· ἐτοιμασθῶμεν λοιπόν.

Ἡ τοῦ Σίμωνος σκηνὴ, τὸν ἀχώρητον παντὶ,
ἐχώρησέ σε Ἰησοῦ Βασιλεῦ· καὶ Γυνὴ ἀμαρτω-
λὸς, μύρῳ σε ἥλειψεν.

Εὐωδίας μυστικῆς, πληρουμένη ἡ Γυνὴ, τῆς

πρὶν ἐρρύσθη, δυσωδίας Σωτὴρ, τῶν πολλῶν
ἀμαρτιῶν μύρον γὰρ βρύεις ζωῆς.

Ἐπουράνιος τροφὴ, τῶν πεινώντων ἡ ζωὴ, αὐτὸς ὑπάρχων, εἰστιάθης Χριστὲ, τοῖς ἀνθρώποις
προδεικνὺς, σὴν συγχατάσιν.

Οἱ ἀγνώμων μαθητὴς, ἀθετήσας σε Χριστὲ,
τὴν σπεῖραν ὅλην, τῶν ἀνόμων λαβὼν, συνεκίνει
κατὰ σοῦ, εἰς προδοσίαν τραπείς.

Δόξα.

Σὺν Πατρὶ σε τὸν Γίὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐ-
θὲς, τὴν μίαν φύσιν, προσκυνῶ καὶ ἀνυμνῶ, τοῖς
προσώποις διαιρῶν, καὶ τῇ οὐσίᾳ ἐνῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ τεκοῦσά σε Ἀμνὰς, τὸν ποιμένα καὶ ἀμνὸν,
ἀεὶ πρεσβεύει, Ἰησοῦ δὲ Θεὸς, ὑπὲρ πάντων γηγε-
νῶν, τῶν πιστεύοντων εἰς σέ.

Κάθισμα. Ἡχος ἁ. Χορδας Ἀγγελικός.

Ίδοὺ τὸ πονηρὸν, βουλευτὴριον ὄντως, συνή-
κται δυσμενῶς, ὡς χριτὸν κατακρῖναι, τὸν ἀνω
καθεζόμενον, ὡς χριτὴν πάντων Κύριον· νῦν ἀ-
θροίζεται, σὺν τῷ Πιλάτῳ Ἡρώδης, Ἄννας ἀμα-

τε, καὶ Καιάφας ἐτάσαι, τὸν μόνον μακρόθυμον.

Ωδὴ ἡ. Ο Εἰρηνός.

»Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσεῖ, τῆς Παρθένου τὸ
»θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὅρει, προτυπώσαντα ποτὲ,
»ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
»τοὺς αἰῶνας.

Δίς.

Οὐκ ἀγνοῶν τὸν καιρὸν, τῆς ἡμῶν συντελείας,
δὲ κρατῶν τοὺς αἰῶνας, τὴν ἡμέραν ἀγνοεῖν, προ-
έφησεν ἐκείνην, ἀλλ' ὅρους πᾶσι τιθείς, πρὸς με-
τριοφροσύνην.

»Οταν καθίσῃς χριτής, ἀφορίζων ὡς εἶπας, δὲ
ποιμὴν τῶν προβάτων, τὰ ἔριφια Σωτὴρ, τῆς
στάσεως ἐκείνης, μὴ ὑστερήσῃς ἡμᾶς, τῆς θείας
δεξιᾶς σου.

Σὺ εἰ τὸ Πάσχα ἡμῶν, δὲ τυθεὶς ὑπὲρ πάντων,
ὡς ἀμνὸς καὶ θυσία, καὶ πταισμάτων ἰλασμός-
καὶ σοῦ τὰ θεῖα Πάθη, ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μύλωνι ἔοικέ σοι, καὶ ἀγρῷ καὶ οιχίᾳ, πᾶς δὲ
βίος ψυχή μου· διὸ κτῆσαι εἰς Θεὸν, ἐτοίμην τὴν
καρδίαν, ἵνα μηδὲν τῆς φθορᾶς, τῇ σαρκὶ κατα-
λέπηται.

Οὐ Φαρισαῖοις Σωτὴρ, οὐ τῷ Σίμωνι μόνῳ,
κατηξίωσας ἄμα, εἰς ἐστίασιν ἐλθεῖν· ἀλλ' ἥδη
καὶ τελῶναι, δύμοῦ καὶ πόρναι, τὴν σὴν, ἀντλοῦσιν
εὐσπλαγχνίαν.

Φιλαργυρίας ἔρῶν, ὁ προδότης Ἰούδας, κενω-
θέντος τοῦ μύρου, ἐμελέτησε λοιπὸν, τὴν πρᾶσιν
τοῦ Δεσπότου, καὶ πρὸς ἀνόμους ἐλθὼν, τὴν τι-
μὴν συνεφώνει.

"Ω μάκαρίων χειρῶν, ὡ τριχῶν καὶ χειλέων,
τῶν τῆς σώφρονος Πόρνης! αἷς ἐπέχεε Σωτὴρ,
τὸ μύρον πρὸς σοὺς πόδας, ἐκμαστομένη αὐτοὺς,
πυκνῶς καταφιλοῦσα.

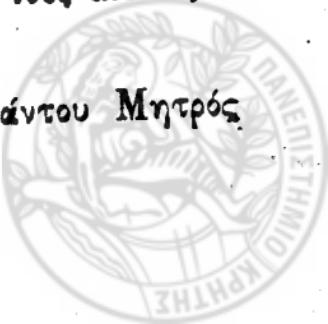
'Ανακειμένῳ Γυνῇ, ἐπιστᾶσά σοι Λόγε, πρὸς
τοὺς πόδας θρηνοῦσα, τὸ ἀλάβαστρον Σωτὴρ, τοῦ
μύρου κατεκένου, ἐπὶ τὴν σὴν κεφαλὴν, τοῦ ἀθα-
νάτου μύρου.

Δόξα.

Σὺν τῷ Πατρὶ τὸν Γίδὸν, καὶ τὸ ἄγιον Πνεῦμα,
τὴν ἀγίαν Τριάδα, ἐν Θεότητι μιᾷ, δοξάζομεν βοῶν-
τες. "Ἄγιος, "Ἄγιος, "Ἄγιος εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταῖς ἰκεσίαις Σωτὴρ, τῆς ἀγράντου Μητρός

σου, καὶ τῶν σῶν Ἀποστόλων, τὰ ἐλέης σου ἡ-
μῖν, κατάπεμψον πλουσίως, καὶ τὴν εἰρήνην τὴν
σὴν, παράσχου τῷ λαῷ σου.

·Ωδὴ θ'. Ο Εἱρμός.

»Τὴν ὑπερφυῶς σαρκὶ, συλλαβοῦσαν ἐν γα-
»στρὶ, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως προεκλάμψαν-
»τα Λόγον, τὴν μόνην Θεοτόχον, μεγαλύνωμεν
»πιστῶς.

Δίς.

Ἐργασίας ὁ καιρὸς, σωτηρίας ὁ σκοπὸς, τὸ
τάλαντον λαβοῦσα, τὴν ἀρχαίαν εἰκόνα, ψυχὴ
μου ἐμπορεύου, τὴν αἰώνιον ζωήν.

Ως λαμπάδας φωτεινὰς, κοσμηθέντες τὰς ψυ-
χὰς, τῷ Νυμφίῳ χωροῦντι, πρὸς τὸν ἄφθαρτον
γάμον, πρὸ τοῦ τὴν θύραν κλεῖσαι, συνεισέλθω-
μεν αὐτῷ.

Δεῖξαι θέλων Ἰησοῦ, τὸ ὑπερφυὲς τῆς σῆς,
ταπεινώσεως πᾶσιν, εἰστιάθης ἐν οἷχῳ, τοῦ Σί-
μωνος δειπνήσας, τῶν πεινῶντων ἡ τροφή.

Ἄρτος ὃν ζωοποιὸς, εἰστιάθης Ἰησοῦ, Σίμωνε
Φαρισαίῳ, ἵνα Πόρνη κερδήσῃ, τὴν ἀπρατόν σου
χάριν, τοῦ μύρου τῇ κενώσει.

Χεῖρες ἐμοὶ ρυπαραὶ, χεῖλη πόρνης ἐν ἐμοὶ,

ἀναγνός μου ὁ βίος, ἐφθαρμένα τὰ μέλη· ἀλλ' ἄνες μοι καὶ ἄφες, βοᾷ Πόρνη τῷ Χριστῷ.

'Επιστᾶσα ἡ γυνὴ, πρὸς τοὺς πόδας σου Σωτήρ, ἐπέχεε τὸ μύρον, εὐωδίας πληροῦσα, καὶ μύρου πληρουμένη, τοῦ τῶν ἔργων ἴλασμοῦ.

'Αρωμάτων εὔπορῶ, ἀρετῶν δὲ ἀπορῶ, ἂν ἔχω σοὶ προσάγω, δός αὐτὸς ἀπερ ἔχεις, καὶ ἄνες μοι καὶ ἄφες, βοᾷ Πόρνη τῷ Χριστῷ.

Μύρον παρ' ἐμοὶ φθαρτὸν, μύρον παρὰ σοὶ ζωῆς μύρον γὰρ ὄνομά σοι, κενωθὲν τοῖς ἀξίοις· ἀλλ' ἄνες μοι καὶ ἄφες, βοᾷ Πόρνη τῷ Χριστῷ.

Δόξα.

"Αναρχος εἰ δὲ Πατήρ, ἀκτιστος εἰ δὲ Γίος, σύνθρονον καὶ τὸ Πνεῦμα, ἐν τὰ τρία τῇ φύσει, καὶ τρία τοῖς προσώποις, εἰς Θεὸς ἀληθινός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

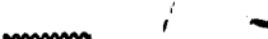
Θεοτόκε ἡ ἑλπὶς, τῶν τιμώντων σε ἀεὶ, μὴ παύσῃ δυσωποῦσα, τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα, ρυσθῆναι με κινδύνων, καὶ παντοίων πειρασμῶν.

ΤΗ. ΑΓΙΑ. ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ. ΤΕΤΑΡΤΗ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΕΟΡΟΥ.

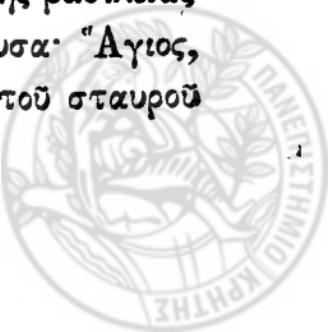

Ἡ ἀκολουθία αὕτη ψάλλεται τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας μετὰ τὸ Ἀπόδειπνον.

Μετὰ τό· Ἐπακούσαι σου Κύριος καὶ τὸν Ἐξάγαλμον (ἰδ. σελ. 3—17) ψάλλεται τὸ ἀληλούαριον τετράκις, εἶτα τὸ παρὸν τροπάριον.

*Ηχος πλ. δ'.

Ίδοὺ δὲ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· καὶ μακάριος δὲ δοῦλος, δν εὔρήσει γρηγοροῦντα· ἀνάξιος δὲ πάλιν, δν εὔρήσει ραθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχή μου, μὴ τῷ ὑπνῷ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς· ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα· "Ἄγιος,
Ἄγιος, "Ἄγιος εἶ ὁ Θεός· ^{ζήτει} Δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου καὶ σῶσον ἡμᾶς.

*Ψάλλεται δίς μὲρ ἀργῶς, τὸ δὲ τρίτον σύντομον,
τὸ δὲ τέλος αὐτοῦ :*

Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

*Εἶτα γάλλονται ἀργῶς τὰ δύο πρῶτα καθίσματα
ἀρὰ μᾶλις καὶ τὸ τρίτον ἐκ δ'.*

Κάθισμα Α'. Ἡχος γ'. Τὴν ὥραιότητα τῆς παρθενίας σου.

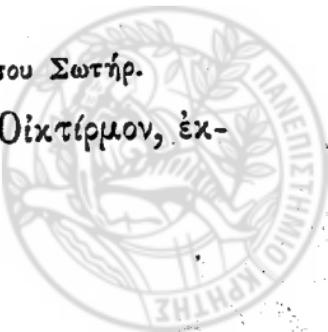
Πόρνη προσῆλθέ σοι, μύρα σὺν δάκρυσι, κατακενοῦσά σου, ποσὶ Φιλάνθρωπε, καὶ δυσωδίας τῶν κακῶν, λυτροῦται τῇ κελεύσει σου· πνέων δὲ τὴν χάριν σου, μαθητής ὁ ἀχάριστος, ταύτην ἀποβάλλεται, καὶ βορβόρῳ συμφύρεται, φιλαργυρίᾳ ἀπεμπωλῶν σε. Δόξα Χριστὲ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Κάθισμα Β'. Ἡχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ίούδας ὁ δόλιος, φιλαργυρίας ἐρῶν, προδοῦνας σε Κύριε, τὸν θησαυρὸν τῆς ζωῆς, δολίως ἐμελέτησεν. "Οθεν καὶ παροινήσας, τρέχει πρὸς Ἰουδαίους, λέγει τοῖς παρανόμοις· Τί μοι θέλετε δούναι, κάγὼ παραδώσω ὑμῖν, εἰς τὸ σταυρῶσαι αὐτόν;

Κάθισμα Γ'. Ἡχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡ Πόρνη ἐν κλαυθμῷ, ἀνεβόα Οἰκτίρμον, ἐκ-

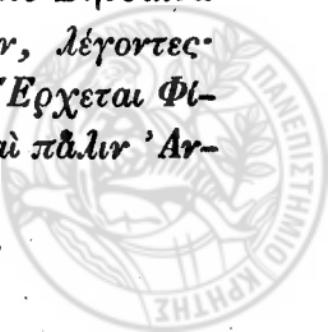
μάσσουσα θερμῶς, τοὺς ἀγράντους σου πόδας,
θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ ἐκ βάθους στενά-
ζουσα· Μὴ ἀπώσῃ με, μηδὲ βδελύξῃ Θεέ μου,
ἀλλὰ δέξαι με, μετανοῦσαν, καὶ σῶσον, ως μό-
νος φιλάνθρωπος.

(Ἐκ δευτέρου).

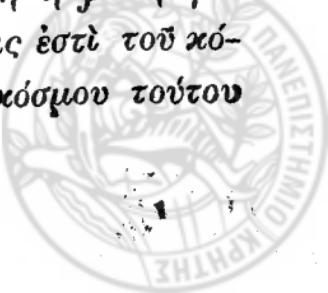
*Καὶ εὐθὺς ὁ ἴερεὸς «Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι»
καὶ λέγει τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ ὄρθρου.*

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ.

*Tῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμαρτύρει ὁ ὄχλος ὁ ὥν
μετὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅτι τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ
τοῦ μημείου, καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· διὰ
τοῦτο καὶ ὑπήρτησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσε
τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέραι τὸ σημεῖον. Οἱ οὖν
Φαρισαῖοι εἶπον πρὸς ἑαυτούς· Θεωρεῖτε ὅτι οὐκ
ἀφελεῖτε οὐδέν; Ἰδε, ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ
ἀπῆλθεν. Ἡσαρ δέ τινες Ἐλληνες ἐκ τῶν ἀρα-
βαιορύτων ἦρα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ· οὐ-
τοὶ οὖν προσῆλθον Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ
τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἤρωτῶν αὐτὸν, λέγοντες·
Κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν. Ἐρχεται Φι-
λίππος, καὶ λέγει τῷ Ἀρδρέᾳ· καὶ πᾶλιν Ἀρ-*

δρέας καὶ Φίλιππος λέγοντες τῷ Ἰησοῦ. Ο δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθητο αὐτοῖς λέγων· Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵρα δοξασθῆ ὁ Γιὸς τοῦ ἀνθρώπου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάρῃ, αὐτὸς μόνος μέρει· ἐὰν δὲ ἀποθάρῃ, πολὺν καρπὸν φέρει. Ο φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν. Ἐὰρ ἐμοὶ διακονῆ τις, ἐμοὶ ἀκολουθεῖτω· καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὃ ἐμὸς ἔσται· καὶ ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ Πατήρ. Νῦν ἡ ψυχὴ μου τετάρακται· καὶ τι εἶπω; Πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης; Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἥλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην· Πάτερ, δόξασόν σου τὸ δοῦμα. Ἡλθερ οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· Καὶ ἐδόξασα, καὶ πάλιν δοξάσω. Ο οὖν ὄχλος ὃ ἔστως καὶ ἀκούσας, ἐλεγε βροτὴν γεγονέται. Ἀλλοι ἐλεγον· Ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. Νῦν κρίσις ἔστι τοῦ κόσμου τοῦτον· νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου

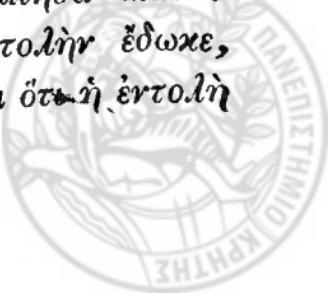

ἐκβληθήσεται ἔξω. Καὶ γὼ, ἐὰρ ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἐλκύσω πρὸς ἐμαυτόν. (Τοῦτο δὲ ἐλέγε, σημαίνων ποιῶ θαράτῳ ἡμεῖς ἀποθητικεῖν). Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος· Ἡμεῖς ἡκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι ὁ Χριστὸς μέρει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; Τίς ἐστιν οὗτος ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; Εἰπερ οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· "Ετι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστιν· περιπατεῖτε ἔως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτίᾳ ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ, οὐκ οἶδε ποὺς ὑπάγει. "Εως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα νιοὶ φωτὸς γέρησθε. Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν. Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος ἐμπροσθερ αὐτῶν οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν· ἵνα ὁ λόγος Ἡσαίου τοῦ Προφήτου πληρωθῇ, ὃν εἶπε· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη; Διὰ τοῦτο οὐκ ἡδύναρτο πιστεύειν, ὅτι πάλιν εἶπερ Ἡσαῖας· Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὄφθαλμοὺς, καὶ πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδιὰν, ἵνα μὴ

ιδωσι τοῖς ὄφθαλμοῖς, καὶ τοήσωσι τῇ καρδίᾳ,
 καὶ ἐπιστραφῶσι, καὶ ιάσωμαι αὐτούς. Ταῦτα
 εἶπεν Ἡσαῖς, ὅτε εἶδε τὴν δόξανταν αὐτοῦ, καὶ
 ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ. "Οὓς μέρτοι καὶ ἐκ τῶν
 ἀρχότων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν. ἀλλὰ
 διὰ τοὺς Φαρισαίους οὐχ ὠμολόγουν, ἵνα μὴ ἀ-
 ποσυνάγωγοι γένωνται· ἡγάπησαν γὰρ τὴν δό-
 ςαν τῶν ἀρθρώπων μᾶλλον ἢ περ τὴν δόξαν τοῦ
 Θεοῦ. Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε καὶ εἶπεν· 'Ο πιστεύων
 εἰς ἐμὲ, οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἀλλ' εἰς τὸν πέμ-
 ψατά με· καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ, θεωρεῖ τὸν πέμ-
 ψατά με.. Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα,
 ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ με-
 την. Καὶ ἐάρ τις μου ἀκούσῃ τῶν ρημάτων, καὶ
 μὴ πιστεύσῃ, ἐγὼ οὐ κρίω αὐτόν· οὐ γὰρ ἥλ-
 θον ἵνα κρίω τὸν κόσμον, ἀλλὰ ἵνα σώσω τὸν
 κόσμον. 'Ο ἀθετῶν ἐμὲ, καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ρή-
 ματά μου, ἔχει τὸν κρίσιμαν αὐτόν· ὁ λόγος ὁ
 ἐλάλησα, ἐκεῖνος κρίνεται αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἥ-
 μέρᾳ· ὅτι ἐγὼ ἐξ ἐμαυτοῦ οὐχ ἐλάλησα· ἀλλ' ὁ
 πέμψας με Πατήρ, αὐτός μοι ἐντολὴν ἔδωκε,
 τι εἶπεν καὶ τι λαλήσω. Καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ

αὐτοῦ ζωὴν αἰώνιος ἔστιν· ἀ οὐντὲ ἐγὼ λαλῶ, καθὼς εἰρηκέ μοι ὁ Πατὴρ, οὗτοι λαλῶ.

Εἶτα ὁ Ν^ό γάλμὸς καὶ μετὰ τὴν συναπτήτρ ὁ καρώ.

•Ωδὴ γ' Ἡχος β'. •Ο Εἱρμός.

«Τῆς Πίστεως ἐν Πέτρᾳ με στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμά μου ἐπ' ἔχθρούς μου· εὐφράνθη γάρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν ἄγιος, ως ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε». (θετ.)

Τροπάρια.

'Ἐν κενοῖς τὸ συνέδριον τῶν ἀνόμων, καὶ γνώμῃ συναθροίζεται κακοτρόπῳ, κατάκριτον τὸν ρύστην σε ἀποφῆναι, Χριστὲ, ψῷ φάλλομεν· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἄγιος, πλήν σου Κύριε.

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τῶν ἀνόμων, σκέπτεται θεομάχου ψυχῆς ὑπάρχον, ως δύσχρηστον τὸν δίκαιον ἀποκτεῖναι, Χριστὸν, ψῷ φάλλομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἄγιος, πλήν σου Κύριε.

Καταβασία. Τῆς Πίστεως ἐν πέτρᾳ με.

Κοντάκιον. Ἡχος δ'. •Ο Γψωθείς.

•Τπὲρ τὴν Πέρνην ἀγαθὲ ἀνομήσας, δακρύων

ζμέρους ούδαμῶς σοι προσῆξα· ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν ἄφεσιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν ὁφλημάτων κράζοντες Σωτήρ· Ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου ρῦσαι με.

·Ο Οἶκος. ·Ο μετὰ τρίτον οὐρανόν.

·Η πρώτη ἀσωτος Γυνὴ, ἐξαίφνης σώφρων ὕφθη, μισήσασα τὰ ἔργα τῆς αἰσχρᾶς ἀμαρτίας, καὶ ἡδονὰς τοῦ σώματος, διενθυμουμένη τὴν αἰσχύνην τὴν πολλὴν, καὶ κρίσιν τῆς κολάσεως ἦν ὑποστῶσι πόρνοι· καὶ ἀσωτοι· ὃν περ πρῶτελω, καὶ πτοοῦμαι, ἀλλ᾽ ἐμμένω τῇ συνηθείᾳ ὁ ἀφρων· ἡ Πόρνη δὲ γυνὴ θεῖσα, καὶ σπουδάσασα ταχὺ, ἥτις τὸν Λυτρωτήν· Φιλάνθρωπε καὶ βορβόρου τῶν ἔργων μου ρῦσ

Συναξάριον τοῦ Μητροῦ

Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ τὸν Κύριον μύρῳ Πόρνη σθαι οἱ θειότατοι πατέρες σωτηρίου Πάθους μικρὲς

Στίχοι.

Γυνὴ βαλοῦσα σώματι Χριστοῦ μύρον.

Τὴν Νικοδήμου προύλαβε σμυρναλόην.

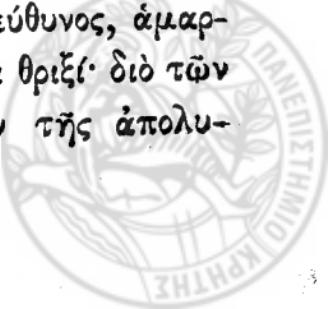
Αλλ' ὁ τῷ νοητῷ μύρῳ χρισθεὶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς,
τῶν ἐπιφρύτων παθῶν ἐλευθέρωσον, καὶ ἐλέγσον
τῷ μᾶς, ως μόνος ἄγιος καὶ φιλάνθρωπος. Ἀμήν.

Ωδὴ ἡ. Ο Είρμος.

«Ρῆμα τυράννου, ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν, ἐπταπλα-
»σίως κάμινος, ἔξεχαύθη ποτέ· ἐν ᾧ Παῖδες οὐκ
ἐφλέγχθησαν, βασιλέως πατήσαντες δόγμα, ἀλλ'
ὧν· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑ-
καὶ ὑπερψυχοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Γυνὴ μύρον ἔντιμον, δεσποτικὴ
ιφῆ, Χριστὲ τῶν ἴχνῶν σου
νν, κεχραμέναις παλάμαις,
κ Κυρίου, τὸν Κύριον ὑ-
πάντας τοὺς αἰῶνας.
δόας ὑπεύθυνος, ἀμαρ-
τικμάσσει θριξί· διὸ τῶν
αγμένων τῆς ἀπόλυ-

πρώσεως, ἀλλ' ἐδόα· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψύχοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ίερουργεῖται, τὸ λύτρον εὐγνώμονι, ἐκ σωτη-
ρίων σπλάγχνων τε, καὶ δακρύων πηγῆς, ἐν ᾧ
διὰ τῆς ἐξαγορεύσεως, ἐκπλυθεῖσα οὐ κατησχύ-
νετο, ἀλλ' ἐδόα· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψύχοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν.

Καταβασία. *Pῆμα τυράννου.*

Ωδὴ θ'. Ο Εἱρμός.

»Ψυχαῖς καθαραῖς, καὶ ἀρρυπώτοις χειλεστι,
»δεῦτε μεγαλύνωμεν τὴν ἀκηλίδωτον, καὶ ὑπέρα-
»γνον Μητέρα τοῦ Ἐμμανουὴλ, δι' αὐτῆς τῷ ἐξ
»αὐτῆς προσφέροντες πρεσβείαν τεχθέντι· Φεῖσας
»τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον
»ἡμᾶς.

Τροπάρια.

Ἄγνώμων φανεῖς, καὶ πονηρὸς ζηλότυπος, δῶ-
ρον ἀξιόθεον λογοπραγεῖ, δι' οὐ ὄφειλέσιον ἐλύθη
ἀμαρτημάτων, καπηλεύων ὁ δεινὸς, Ἰούδας τὴν

φιλόθεον χάριν. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λέγει πορευθεὶς, τοῖς παρανόμοις ἄρχουσι· Τί μοι δοῦνας θέλετε, κἀγὼ Χριστὸν ὑμῖν, τὸν ζητούμενον, τοῖς θέλουσι παραδώσω; οἰκειότητα Χριστοῦ, Ἰούδας ἀντωσάμενος χρυσοῦ. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

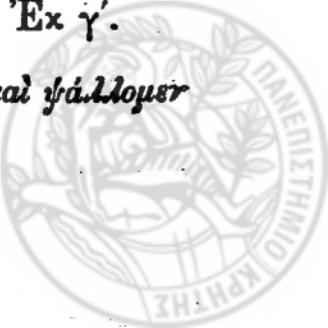
Ω πηρωτικῆς, φιλαργυρίας ἀσπονδε! λήθης ὅθεν ἔτυχες, ὅτι ψυχῆς, οὐδὲ δὲ ίσοστάσιος ὁ Κόσμος, ὡς ἐδιδάχθης· ἀπογνώσει γὰρ σαυτὸν, ἐθρόχισας ἀνάψας προδότα. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καταβασία. Ψυχαὶ καθαραὶ.

Eīta, τὸ Ἐξαποστειλάριον. Ἡχος γ'.

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου κεκοσμημένον, καὶ ἐνδυμα σύκεχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ· λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, Φωτοδότα, καὶ σῶσόν με. *Ἐκ γ'*.

Eἰς τὸν Αἴροντ, ιστῶμεν Στίχ. δ'. καὶ γάλλομεν ταῦτα τὰ Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

*Ηχος α.

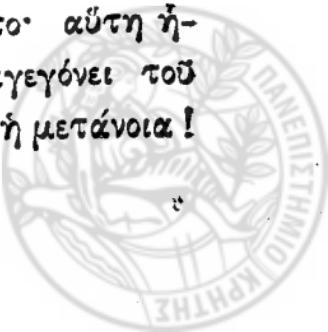
Σὲ τὸν τῆς Παρθένου υἱὸν, Πόρνη ἐπιγνοῦσαι Θεὸν ἔλεγεν, ἐν κλαυθμῷ δυσωποῦσα, ώς δακρύων ἄξια πράξασα· Διάλυσον τὸ χρέος, ώς κάγῳ τοὺς πλοκάμους· ἀγάπησον φιλοῦσαν, τὴν δικαίως μισουμένην, καὶ πλησίον τελωνῶν σε κηρύξω, Εὔεργέτα φιλάνθρωπε.

*Ηχος δ αὐτός.

Τὸ πολυτίμητον μύρον, ἡ Πόρνη ἔμιξε μετὰ δακρύων, καὶ ἔξεχεεν εἰς τοὺς ἀχράντους πόδας σου, καταφιλοῦσα· ἐκείνην εὐθὺς ἐδικαίωσας, ἡμῖν δὲ συγχώρησιν δώρησαι, δ παθῶν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

*Ηχος δ αὐτός.

“Οτε ἡ ἀμαρτωλὸς προσέφερε τὸ μύρον, τότε δ μαθητὴς, συνεφώνει τοῖς παρανόμοις· ἡ μὲν ἔχαιρε κενοῦσα τὸ πολύτιμον, δ δὲ ἐσπευδε πωλῆσαι τὸν ἀτίμητον· αὕτη τὸν Δεσπότην ἐπεγίνωσκεν, οὗτος τοῦ Δεσπότου ἔχωρίζετο· αὕτη ἡ λευθεροῦτο, καὶ δ Ἰούδας δοῦλος ἐγεγόνει τοῦ ἔχθροῦ. Δεινὸν ἡ ρᾳθυμία! μεγάλη ἡ μετάνοια!

ἥν μοι δώρησαι Σωτὴρ, ὁ παθῶν ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

**Ηχος δ αὐτός.*

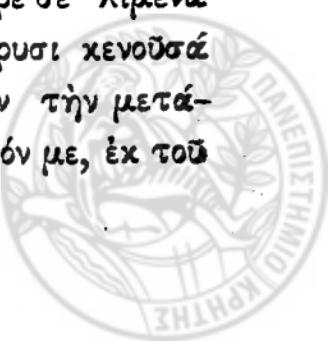
Ω τῆς Ἰούδα ἀθλιότητος! ἐθεώρει τὴν Πόρνην φιλοῦσαν τὰ ἔχνη, καὶ ἐσκέπτετο δόλῳ, τῆς προδοσίας τὸ φιληματίκεινη τοὺς πλοκάμους διέλυσε, καὶ οὗτος τῷ θυμῷ ἐδεσμεῖτο, φέρων ἀντὶ μύρου, τὴν δυσώδη κακίαν· φθόνος γάρ οὐκ οἶδε, προτιμᾶν τὸ συμφέρον. Ω τῆς Ἰούδα ἀθλιότητος! ἀφ' ἡς ρῦσαι δ Θεὸς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Δόξα. *Ηχος β'.*

Ἡ ἀμαρτωλὸς ἔδραμε πρὸς τὸ μύρον, πριάσασθαι πολύτιμον μύρον, τοῦ μυρίσαι τὸν εὔεργέτην, καὶ τῷ μυρεψῷ ἐβόα· Δός μοι τὸ μύρον, ἵνα ἀλείψω κἀγὼ τὸν ἔξαλειψαντά μου πάσας τὰς ἀμαρτίας.

*Kai rōr. *Ηχος πλ. β'.*

Ἡ βεβυθισμένη τῇ ἀμαρτίᾳ, εὑρέ σε λιμένας τῆς σωτηρίας, καὶ μύρον σὺν δάκρυσι κενοῦσσαι σοι ἐβόα· "Ιδε δ τῶν ἀμαρτανόντων τὴν μετάνοιαν φέρων· ἀλλὰ Δέσποτα διάσωσόν με, ἐκ τοῦ

χλύδωνος τῆς ἀμαρτίας, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Εἰτα. Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεός· τὸ Δόξα σοι τῷ δειξαρι τῷ φῶς. Δόξα ἐρ ὑψίστοις Θεῷ, κτλ. Οἱ ερεὺς τὸ, Πληρώσωμεν τὴν δέησιν· καὶ τὴν ἐκφώνησιν.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ παρόπτα Στίχ. Ἰδιόμελα.

"Ηχος πλ. 6'.

Σήμερον δὲ Χριστὸς, παραγίνεται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, καὶ γυνὴ ἀμαρτωλὸς προσελθοῦσα, τοῖς ποσὶν ἐκυλινδοῦτο βοῶσα· "Ιδε τὴν βεβιθισμένην τῇ ἀμαρτίᾳ, τὴν ἀπηλπισμένην διὰ τὰς πράξεις, τὴν μὴ βδελυχθεῖσαν παρὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος· καὶ δός μου Κύριε, τὴν ἄφεσιν τῶν κακῶν, καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωτὶ τοῦ ἐλέους σου.

"Ηχος ὁ αὐτός.

"Ηπλωσεν ἡ Πόρνη, τὰς τρίχας σοι τῷ Δεσπότῃ· ἥπλωσεν Ἰούδας, τὰς χεῖρας τοῖς παρανόμοις· ἡ μὲν, λαβεῖν τὴν ἄφεσιν· ὁ δὲ, λαβεῖν ἀργύρια. Διό σοι βοῶμεν, τῷ πραθέντι καὶ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς· Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Εὔφρανθείημεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν.

"Ηχος ὁ αὐτός.

Προσῆλθε γυνὴ δυσώδης καὶ βεβορβορωμένη, δάκρυα προχέουσα ποσί σου Σωτήρ, τὸ Πάθος καταγγέλλουσα. Πῶς ἀτενίσω σοι τῷ Δεσπότῃ; αὐτὸς γὰρ ἐλήλυθας, σῶσαι πόρνην· ἐκ βυθοῦ θανοῦσάν με ἀνάστησον, ὁ τὸν Λάζαρον ἐγείρας, ἐκ τάφου τετραήμερον· δέξαι με τὴν τάλαιναν, Κύριε καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ.

"Ηχος ὁ αὐτός.

"Η ἀπεγνωσμένη διὰ τὸν βίον, καὶ ἐπεγνωσμένη διὰ τὸν τρόπον, τὸ μύρον βαστάζουσα, προσῆλθε σοι βοῶσα· Μή με τὴν πόρνην ἀπορέψῃς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου· μή μου τὰ δάκρυα παρίδῃς, ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων· ἀλλὰ δέξαι με μετανοοῦσαν, ἵν οὐκ ἀπώσω ἀμαρτάνουσαν Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δέξα, καὶ rūr. 'Ιδιόμελον. "Ηχος πλ. δ'.

Ποίημα Κασσιανῆς Μοραχῆς.

Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις περιπεσοῦσα Γυνὴ, τὴν αἰσθομένη Θεότητα, μυροφόρου.

άναλαθοῦσα τάξιν, ὁδυρομένη μύρα σοι, πρὸ τοῦ
ἐνταφιασμοῦ κομίζει. Οἱροι! λέγουσα, ὅτι νῦν
μοι ὑπάρχει, οἰστρος ἀκολασίας, ζοφώδης τε καὶ
ἀσέληνος, ἔρως τῆς ἀμαρτίας. Δεξαὶ μου τὰς πη-
γὰς τῶν δαχρύων, ὁ νεφέλαις διεξάγων τῆς θα-
λάσσης τὸ ὕδωρ· κάμφθητί μοι πρὸς τοὺς στε-
ναγμοὺς τῆς καρδίας, ὁ κλίνας τοὺς Οὐρανούς,
τῇ ἀφάτῳ σου χενώσει. Καταφιλήσω τοὺς ἀχράν-
τους σου πόδας, ἀποσμήξω τούτους δὲ πᾶλιν,
τοῖς τῆς κεφαλῆς μου βοστρύχοις· ὡν ἐν τῷ Πα-
ραδείσῳ Εὔα τὸ δειλινὸν, κρότον τοῖς ὡσὶν ἡχη-
θεῖσα, τῷ φόβῳ ἐκρύθη. Ἀμαρτιῶν μου τὰ πλή-
θη, καὶ κριμάτων σου ἀβύσσους, τίς ἔξιχνιάσει ψυ-
χοσῶστα Σωτήρ μου; Μή με τὴν σὴν δούλην
παρίδῃς, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος.

Ἄγαθὸς τὸ ἔξομολογεῖσθαι· Τρισάγιον· Τὸ Κορτά-
χιον· Οἱ Ιωσήφῳ ὡδύρετο· Κύριε ἐλέησον ιδίαν· Επονρά-
τις βασιλεὺς· Τὰς τρεῖς μεγάλας μεταροίας καὶ Ἀπό-
λυσις.

ΤΗ. ΑΓΙΑ. ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ. ΤΕΤΑΡΤΗ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

Ἡ ἀκολουθία αὕτη ψάλλεται τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ, πρὸς Κύριον. Εἰς τὸ
Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλογται κατὰ σειρὰν τὰ ἐπόμενα
ἱδιόμελα, ἀπερ ἐψάλησαρ ὄψε.

Σὲ, τὸν τῆς Παρθένου υἱόν.

Τὸ πολυτίμητον μύρον.

Οτε ἡ ἀμαρτωλός.

Ω τῆς Ἰουδα ἀθλιώτητος !

Ἡ ἀμαρτωλὸς ἔδραμε πρὸς τὸ μύρον.

Ἡ βεβυθισμένη τῇ ἀμαρτίᾳ.

Σήμερον δὲ Χριστὸς παραγίνεται.

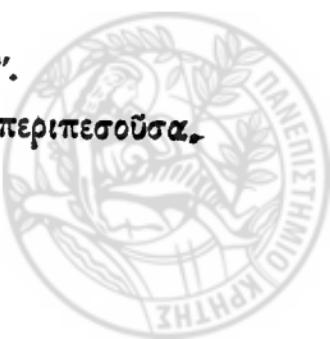
Ηπλωσεν δὲ Πόρνη.

Προσῆλθε γυνὴ δυσώδης.

Ἡ ἀπεγνωσμένη διὰ τὸν τρόπον.

Ἄδεα, καὶ γέννητος Ἡχος π.λ. δ'.

Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις περιπεσοῦσα.

*Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· καὶ μετὰ τὸ, Φῶς
Ξλκρόν, τὰ Ἀράγρωσματα.*

Ἐσπέρας. Προκείμενον. Ἡχος δ'.

Ψαλμὸς ριζέ.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ Οὐρανοῦ.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν.

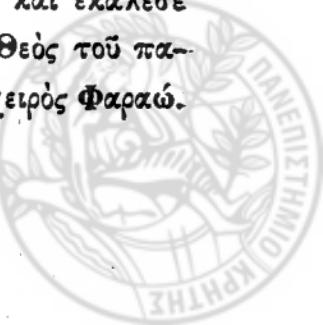
Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀράγρωσμα.

Κεφ. Β. 11.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πολλαῖς ἔκειναις μέγας γενόμενος Μωϋσῆς, ἐξῆλθε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, τοὺς γίούς Ἰσραὴλ. Κατανοήσας δὲ τὸν πόνον αὐτῶν, ὅρᾷ ἀνθρωπὸν Αἰγύπτιον, τύπτοντα τινὰς Ἐβραῖον, τῶν ἑαυτοῦ ἀδελφῶν, τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Περιβλεψάμενος δὲ ὥδε καὶ ὥδε, οὐχ ὅρᾳ οὐδένα καὶ πατέξας τὸν Αἰγύπτιον, ἔκρυψεν αὐτὸν ἐν τῇ ἄμμῳ. Ἐξελθὼν δὲ τῇ ἡμέρᾳ, τῇ δευτέρᾳ δέδυο ἀνδράς Ἐβραίους, διαπληκτιζομένους, καὶ λέγει τῷ ἀδικοῦντι· Διατί σὺ τύπτεις τὸν πλησίον; Ο δὲ εἶπε· Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς; μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις, διὸ τρόπον ἀνεῖλες χθὲς τὸν Αἰγύπτιον; Ἐφοβήθη δὲ Μωϋσῆς, καὶ εἶπεν· Εἰ οὗτως ἐμφανές γέγονε τὸ ρῆμα τοῦτο! Ἡκούσει δέ Φαραὼ τὸ ρῆμα τοῦτο, καὶ εἴγηται ἀνελεῖν τὸν Μωϋσῆν. Ἀνεγώ-

ρησε δὲ Μωϋσῆς ἀπὸ προσώπου Φαραὼ, καὶ ὤκησεν ἐν γῇ Μαδιάμ· ἐλθὼν δὲ εἰς γῆν Μαδιάμ, ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ φρέατος. Τῷ δὲ Ἱερεῖ Μαδιάμ ἦσαν ἐπτὰ θυγατέρες, ποιμαίνουσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰωθώρ· παραγενόμεναι δὲ ἡντλουν, ἵως ἐπλησσαν τὰς δεξαμενὰς ποτίσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰωθώρ. Παραγενόμενοι δὲ οἱ ποιμένες, ἐξέβαλον αὐτάς. Ἀναστὰς δὲ Μωϋσῆς ἐρρύσατο αὐτάς, καὶ ἡντλησεν αὐταῖς, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα αὐτῶν. Παρεγένοντο δὲ πρὸς Ραγουὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐταῖς· Τί ὅτε ἐταχύνατε τοῦ παραγενέσθαι σήμερον; Αἱ δὲ εἶπον· "Ἄνθρωπος Αἰγύπτιος ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ποιμένων, καὶ ἡντλησεν ἡμῖν, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα ἡμῶν. Ὁ δὲ εἶπε ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ· Καὶ ποῦ ἔστι; καὶ ἵνα τὸ οὔτω καταλελοίπατε τὸν ἄνθρωπον; καλέσατε οὖν αὐτὸν, ὅπως φάγῃ ἄρτον. Κατωκίσθη δὲ Μωϋσῆς παρὰ τῷ ἄνθρωπῳ· καὶ ἐξέδοτο Σεπφώραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ γυναῖκα. Ἐν γαστρὶ δὲ λαθοῦσα ἡ γυνὴ ἔτεκεν υἱόν· καὶ ἐπωνόμασε Μωϋσῆς τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γηρσέμ, λέγων· "Οτι πάροικός εἴμι ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ. Ἐτι δὲ συλλαθοῦσα, ἔτεκεν υἱὸν δεύτερον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐλιέζερ, λέγων· Ὁ γὰρ Θεὸς τοῦ πατρὸς μου βοηθός μου, καὶ ἐρρύσατό με ἐκ χειρὸς Φαραὼ.

Προκείμενος. Ἡχος δ'. Ψαλμὸς ρῆτος.

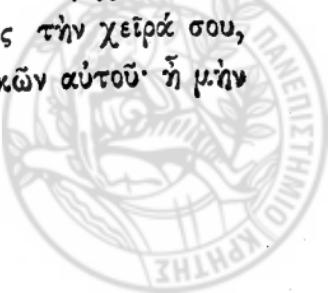
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρθόνης.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ
χαρδίᾳ μου.

'Ιάθ τὸν Ἀράγγωσμα.

Κεφ. Β'. 1.

Ἐγένετο δὲ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, καὶ ἦλθον οἱ Ἀγγεῖοι τοῦ Θεοῦ παραστῆναι ἐναντίον τοῦ Κυρίου· καὶ ὁ Διάβολος ἦλθεν ἐν μέσῳ αὐτῶν, παραστῆναι ἐναντίον τοῦ Κυρίου. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Διαβόλῳ· Πόθεν σὺ ἔρχῃ; Εἶπε δὲ ὁ Διάβολος ἐναντίον Κυρίου· Διαπορεύθεις τὴν ὑπ' οὐρανὸν, καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν σύμπασαν, πάρειμι. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς τὸν Διάβολον· Προσέσχεις τὸν θεράποντά μου Ἰάθ, διτὶ οὐκ ἔστι κατ' αὐτὸν, τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνθρωπος ὅμοιος αὐτῷ, ἀκακος, ἀληθινὸς, ἀμεμπτος, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς κακοῦ, ἔτι δὲ ἔχεται ἀκακίας· σὺ δὲ εἶπας τὰς ὑπάρχοντα αὐτοῦ διακενῆς ἀπολέσαι. Ὅπολαβὼν δὲ ὁ Διάβολος, εἶπε τῷ Κυρίῳ· Δέρματα ὑπὲρ δέρματος, καὶ πάντα ὅσα ὑπάρχει ἀνθρώπῳ, ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἔκτισει· οὐ μὴν δὲ, ἀλλὰ ἀποστείλας τὴν χειρά σου, ἄψαι τῶν ὁστῶν αὐτοῦ καὶ τῶν σαρκῶν αὐτοῦ· ἢ μὴν

εἰς πρόσωπόν σε εὐλογήσει. Εἶπε δέ ὁ Κύριος τῷ Διαβόλῳ· Ἰδοὺ παραδίδωμί σοι αὐτὸν· μόνον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διαφύλαξον. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Διάβολος ἀπὸ προσώπου Κυρίου· καὶ ἔπαισε τὸν Ἰὼν ἐλκει πονηρῷ ἀπὸ ποδῶν ἔως κεφαλῆς. Καὶ ἐλαβεν ἐαυτῷ ὄστρακον, ἵνα τὸν ἰχώρα τίνῃ, καὶ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κοπρίας, ἔξω τῆς πόλεως. Χρόνου δὲ πολλοῦ προβεβηκότος, εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· Μέχρι τίνος καρτερήσει λέγων· Ἰδοὺ ἀναμένω χρόνον ἔτι μικρὸν, προσδεχόμενος τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου; Ἰδοὺ γάρ ἡφάντισταί σου τὸ μνημόσυνον ἀπὸ τῆς γῆς· υἱοί καὶ θυγατέρες, ἐμῆς κοιλίας ὠδῖνες καὶ πόνοι, οὓς εἰς τὸ κενὸν ἐκοπίασα μετὰ μόχθων· σὺ δὲ αὐτὸς ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων κάθησαι, διανυκτερεύων αἴθριος, κάγγῳ πλανητις καὶ λάτρις, τόπον ἐκ τόπου περιερχομένη, καὶ οἰκίαν ἐξ οἰκίας, προσδεχομένη τὸν ἥλιον πότε δύσεται, ἵνα ἀναπαύσωμαι τῶν μόχθων μου καὶ τῶν ὄδυνῶν, αἱ με νῦν συνέχουσιν· ἀλλὰ εἰπόν τε ρῆμα πρὸς Κύριον, καὶ τελεύτα. Ο δέ ἐμβλέψας αὐτῇ, εἶπεν· Ἰνα τί ὥσπερ μία τῶν ἀφρόνων γυναικῶν ἐλάλησας οὕτως; εἰ τὰ καλὰ ἐδεξάμεθα ἐξ χειρὸς Κυρίου, τὰ κακὰ οὐχ ὑποίσομεν; Ἐν τούτοις πᾶσι τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ, οὐδὲν ἥμαρτεν. Ἰὼν τοῖς χειλεσιν ἐνατίον τοῦ Θεοῦ.

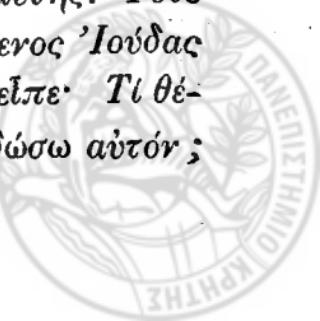

*Eita τὸ, Κατευθυνθήτω, καὶ μετὰ τοῦτο, τὸ Ἐναγ-
γέλιον.*

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ.

Τοῦ Ἰησοῦ γερομέρου ἐν Βηθαρίᾳ ἐν οἰκίᾳ
Σιμωνος τοῦ λεπροῦ, προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ,
ἀλάβαστρον μύρου ἔχονσα βαρυτίμον, καὶ κα-
τέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀρακειμέρουν.
Ίδόντες δὲ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ ἡγανάκτησαν,
λέγοντες· Εἰς τι ἡ ἀπώλεια αὕτη; ἡδύνατο γὰρ
τοῦτο τὸ μύρον πραθῆται πολλοῦ, καὶ δοθῆται
πτωχοῖς. Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί
κόπονς παρέχετε τῇ γυναικὶ; ἔργον γὰρ καὶ
εἰργάσατο εἰς ἐμέ. Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάρτοτε
ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν ἐμὲ δὲ οὐ πάρτοτε ἔχετε. Βα-
λοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώμα-
τός μου, πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν. Ἀ-
μὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἔαρ κηρυχθῇ τὸ Ἐναγγέ-
λιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ; λαληθήσεται καὶ
ὅ ἐποίησεν αὕτη, εἰς μητρόσυνον αὐτῆς. Τότε
πορευθεὶς εἰς τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας
Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, εἶπε· Τι θε-
λετέ μοι δουλαι, κἀγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν;

Οι δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια. Καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐχαιρίαν, ἵνα αὐτὸν παραδῷ.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἀκολουθίας τῶν Προηγιασμένων.

ΕΝ ΤΩΙ ΑΠΟΔΕΙΠΝΩΙ

ΕΣΠΕΡΑΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

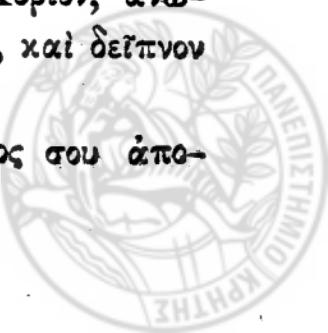
Ψάλλεται τὸ παρὸν Τριψόδιον.

‘Ωδὴ δ'. Ἡχος πλ. β'. Ἀκήκοεν δ Προφήτης.

‘Ανώγεων ἐστρωμένον, ἐδέξατό σε τὸν Κτιστην καὶ τοὺς συμμύστας, καὶ αὐτοῦ τὸ Πάσχα ἐπετέλεσας, καὶ αὐτοῦ εἰργάσω τὰ·μυστήρια· αὐτοῦ γὰρ τῶν δύο σταλέντων, νῦν Μαθητῶν σου, τὸ Πάσχα ἡτοιμάσθη σοι.

‘Υπάγετε πρὸς τὸν δεῖνα, δ πάντα εἰδὼς προλέγει τοῖς Ἀποστόλοις· καὶ μακάριος ἐστὶν δς δύναται, πιστῶς ὑποδέξασθαι τὸν Κύριον, ἀνώγεων μὲν τὴν καρδίαν προετοιμάσσας, καὶ δεῖπνον τὴν εὔσεβειαν.

‘Η γνώμη φιλαργυρίας, δ τρόπος σου ἀπο-

νοίας ἀφρον Ἰούδα· πιστευθεὶς γὰρ μόνος τὸ γλωσσόκομον, δλως οὐχ ἐκάμφης πρὸς συμπάθειαν, ἀλλ’ ἔκλεισας τὰ τῆς σκληρᾶς σου^τ καρδίας σπλάγχνα, προδοὺς τὸν μόνον εὔσπλαγχνον.

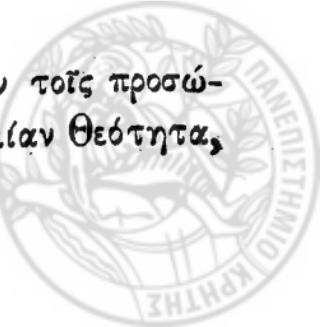
Ἡ γνώμη τῶν θεοκτόνων, τῇ πράξει τοῦ φιλαργύρου συναρμοσθεῖσα· ἡ μὲν πρὸς ἀναίρεσιν ὠπλίζετο, ἡ δὲ τὰ ἀργύρια ἐφελκετο· ἀγχόνην γὰρ μεταμελείας τότε προχρίνας, κακῶς τοῦ ζῆν ἐστέρηται.

Τὸ φιλημα γέμει δόλου, τὸ χαῖρε σου ἐν μαχαίρᾳ, πλάνε Ἰούδα· τῇ μὲν γλώσσῃ φθέγγῃ τὰ πρὸς ἔνωσιν, τῇ δὲ γνώμῃ νεύεις πρὸς διάστασιν· προδοῦναι γὰρ τοῖς παρανόμοις τὸν Εὔεργέτην, δολίως ἐμελέτησας.

Φιλεῖς καὶ πωλεῖς Ἰούδα, ἀσπάζῃ καὶ οὐκ ὀκλάζεις δόλῳ προστρέχων· τίς μισῶν ἀσπάζεται τρισάθλιε; τίς φιλῶν ἐξωνεῖται τιμήματι; τὸ φιλημα τῆς ἀναιδοῦς σου κακοβουλίας, ἐλέγχει τὴν προαιρεσιν.

Δόξα.

Ἀμέριστον τῇ οὐσίᾳ, ἀσύγχυτον τοῖς προσώποις θεολογῶ σε, τὴν τριαδικὴν μίαν Θεότητα,

ώς ὁμοθασίλειον καὶ σύνθρονον· βοῶ σοι τὸ Ἀσμα
τὸ μέγα τὸ ἐν ὑψίστοις, τρισσῶς ὑμνολογού-
μενον.

Kai νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ σύλληψις ὑπὲρ λόγον, ὁ τόκος σου ὑπὲρ
φύσιν Θεογεννήτορ· ἡ μὲν γὰρ ἐκ Πνεύματος οὐ
σπέρματος, ἡ δὲ νόμους φύσεως λανθάνουσα, ως
ἄφθορος καὶ ὑπὲρ φύσιν πάσης λογείας· Θεὸς γὰρ
τὸ τικτόμενον.

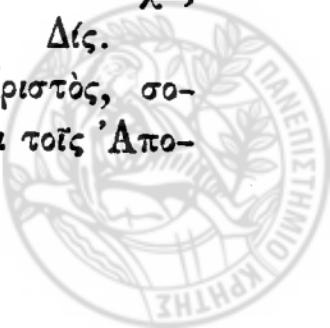
Κάθισμα. Ἡχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Συνεσθίων Δέσποτα, τοῖς μαθηταῖς σου, μυ-
στικῶς ἐδήλωσας, τὴν σὴν ἀγίαν τελευτὴν, δι-
ῆς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, οἱ τὰ σεπτά σου τιμῶν-
τες Παθήματα.

Ωδὴ η'. Ον στρατιαὶ, Οὐρανῶν.

Τὴν νομικὴν, ἐκπληρώσας πρόσταξιν, ὁ πλά-
κας τὰς νομικὰς, γράψας ἐν Σινᾶ, ἔφαγε μὲν τὸ
Πάσχα, τὸ πάλαι καὶ σκιῶδες, γέγονε δὲ Πάσχα,
καὶ μυστικὴ ζωοθυσία. Δις.

Τὴν ἀπ' αἰῶνος, κεκαλυμμένην Χριστὸς, σο-
φίαν μυσταγωγῶν, ξδειξας ὁμοῦ, πᾶσι τοῖς Ἀπο-

στόλοις, Σωτήρ ἐπὶ τοῦ δείπνου· ἦν ταῖς Ἐκχλησίαις, παρέδωκαν οἱ θεοφόροι.

Εἰς ἔξ υμῶν, δόλῳ παραδώσει με, Ἐβραίοις ἀπεμπωλῶν, ταύτῃ τῇ νυκτὶ· τοῦτο Χριστὸς βοήσας, συνέχεε τοὺς φίλους· τότε εἰς πρὸς ἔνα, διαπορῶν προσεκινεῖτο.

Ταπεινωθεὶς, δι' ἡμᾶς ὁ πλούσιος, τοῦ δείπνου ἔξαναστάς, λέντιον λαβὼν, τοῦτο περιεζώσω, καὶ χλίνας τὸν αὐχένα, ἔνιψας τοὺς πόδας, τῶν Μαθητῶν καὶ τοῦ προδότου.

Τῆς ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀφράστου γνώσεως, τὸ ὑψος σου Ἰησοῦ, τίς μὴ ἐκπλαγῇ, ὅτι πηλῷ παρέστης, ὁ Κτίστης τῶν ἀπάντων, νίπτων μὲν τοὺς πόδας, ἐκμάσσων δὲ καὶ τῷ λεντίῳ;

Ο Μαθητὴς, ὃν ἡγάπα Κύριος, τῷ στήθει ἀναπεσὼν, ἔφη πρὸς αὐτόν· Τίς ὁ παραδίδούς σε; Χριστὸς δὲ πρὸς ἔκεινον· Οὗτος ὁ ἐμβάψας, ἐν τῷ τρυβλίῳ νῦν τὴν χεῖρα.

Ο μαθητὴς, τὸν ψωμὸν δεξάμενος, κατὰ τοῦ ἄρτου χωρεῖ, πρᾶσιν μελετῶν· τρέχει πρὸς Ἰουδαίους, λέγει τοῖς παρανόμοις· Τί παρέχετε μοι, χάγῳ ύμιν αὐτὸν προδώσω;

Δόξα.

"Ἐναὶ Θεὸν, καὶ οὐσίαν σέβομαι, τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνῶ, διοριστικῶς, ἄλλας ἀλλ' οὐκ ἄλλοιας, ἐπεὶ Θεότης μία, ἐν τρισὶ τὸ χράτος· καὶ γὰρ Πατὴρ, Γίδης, καὶ Πνεῦμα.

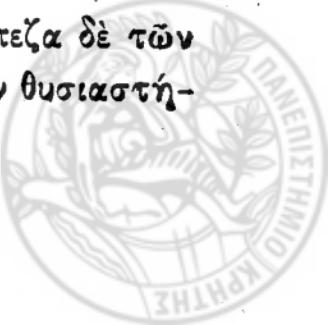
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ρῦσαι ἡμᾶς, Ἰησοῦ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐκ πλάνης καὶ πειρασμοῦ, καὶ τοῦ πονηροῦ· δέχου τὴν Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ἀπαύστως. Μήτηρ γὰρ ὑπάρχει, καὶ δύναται σε δυσωπῆσαι.

Ωδὴ θ'. Ἀσπόρου συλλήψεις.

Τὸ μέγα μυστήριον, τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, ἐπὶ τοῦ δείπνου, συνανακειμένου σου, τοῖς Μύσταις Φιλάνθρωπε, ἀνακαλύψας ἔφης· Φάγετε ἄρτον τὸν ζωτικὸν, πίστει πίετε τὸ αἷμα, κενωθὲν τῆς θεοπλεύρου σφαγῆς.

Σκηνὴ ἐπουράνιος, ἐδείχθη τὸ ἀνώγεων, ἐνθα τὸ Πάσχα, Χριστὸς ἐπετέλεσε, τὸ δεῖπνον ἀναμάκτον, καὶ λογικὴ λατρεία· ἡ τράπεζα δὲ τῶν ἐκεῖ, τελεσθέντων μυστηρίων, νοητὸν θυσιαστήριον.

Τὸ Πάσχα Χριστός ἐστι, τὸ μέγα καὶ σεβάσμιον, βρωθεὶς ὡς ἄρτος, τυθεὶς δὲ ὡς πρόβατον· αὐτὸς γὰρ ἀνήνεκται, ὑπὲρ ἡμῶν θυσία· αὐτοῦ τὸ Σῶμα εὔσεβῶς, καὶ αὐτοῦ τὸ Αἷμα πάντες, μυστικῶς μεταλαμβάνομεν.

Τὸν ἄρτον εὐλόγησας, ὁ Ἄρτος ὁ οὐρανίος, εὐχαριστήσας, Πατρὶ τῷ γεννήτορι, λαβὼν καὶ ποτήριον, τοῖς μαθηταῖς ἐδίδως· Λάβετε, φάγετε βοῶν, τοῦτό μού ἐστι τὸ Σῶμα, καὶ τὸ Αἷμα τῆς ἀφθάρτου ζωῆς.

Ἄμην, λέγων ἔφησε, τοῖς χλήμασιν ἡ ἀμπελος, τοῖς Ἀποστόλοις, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, ἀπὸ ἄρτι οὐ μὴ πίω, ἐκ τῆς ἀμπέλου πόμα, ἔως ἂν πίω αὐτὸ καινὸν, ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρός μου, μεθ' ὑμῶν τῶν χληρονόμων μου.

Πιπράσκεις τριάκοντα, ἀργύρων τὸν ἀτίμητον, καὶ οὐ λογίζη, Ἰούδα παράνομε, τοῦ δείπνου τὴν μύησιν, ἦ τὸν σεπτὸν νιπτῆρα; Ὡ πῶς εἰς τέλος τοῦ φωτὸς, ὀλισθήσας πτῶμα ἥλθες, τὴν ἀγχόνην ἀσπασάμενος!

Τὰς χεῖρας ἔξετεινας, ἐν αἷς τὸν ἄρτον ἔλαβες, τῆς ἀφθαρσίας, λαβεῖν τὰ ἀργύρια, τὸ στόμα

πρὸς φίλημα, προσαγαγὼν δολίως, ἐν ὧ τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὸ Αἷμα ὑπεδέξω· ἀλλ' οὐαί σοι! ως φησὶν ὁ Χριστός.

Χριστὸς εἰστιάσατο, τὸν κόσμον ὁ οὐρανιος,
καὶ θεῖος Ἀρτος. Δεῦτε οὖν φιλόχριστοι, πηλί-
νοις ἐν στόμασιν, ἀγνατες δὲ ταῖς καρδίαις, ὑπο-
δεξώμεθα πιστῶς, τὸν θυόμενον τὸ Πάσχα, ἐν
ἥμιν ιερουργούμενον.

Δέξα.

Πατέρα δοξάσωμεν, Γίὸν ὑπερψώσωμεν, τὸ
θεῖον Πνεῦμα, πιστῶς προσκυνήσωμεν, Τριάδα
ἀχώριστον, Μονάδα κατ' οὐσίαν, ως φῶς καὶ
φῶτα καὶ ζωὴν, καὶ ζωὰς ζωοποιοῦσαν, καὶ φω-
τίζουσαν τὰ πέρατα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παστὰς ἐπουράνιος, καὶ Νύμφη ἀειπάρθενος,
μόνη ἔδειχθης, Θεὸν μὲν βαστάσασα, τεκοῦσα δὲ
ἀτρέπτως, ἐκ σοῦ σεσαρκωμένον· διό σε πᾶσαι αἱ
γενεαὶ, ως Θεόνυμφον μητέρα, ὄρθιοδόξως μεγα-
λύνομεν.

ΤΗ, ΑΓΙΑ, ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ,

ΠΕΜΠΤΗ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΕΟΥ.

‘Η ἀκολουθία αὕτη ψάλλεται τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

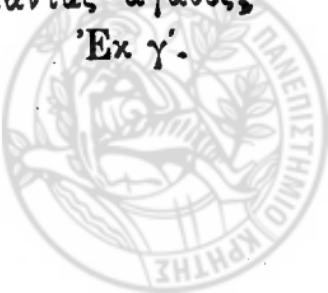
Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον (ἰδε σελ. 3—17) ψάλλεται τὸ ἀληλούαριον εἰς ἥχον πλ. δ'. σύγτομον· εἴτα ἐκ τρίτου τὸ ἐπόμενον.

Τροπάριον. ‘Ηχος πλ. δ'.

‘Οτε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταὶ, ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβὴς, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο· καὶ ἀνόμοις χριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἐραστὰ τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνη χρησάμενον· φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν, τὴν Διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. ‘Ο περὶ πάντας ἀγαθὸς, Κύριε δόξα σοι.

‘Ἐκ γ'.

Καὶ εὐθὺς, τὸ Εὐαγγέλιον.

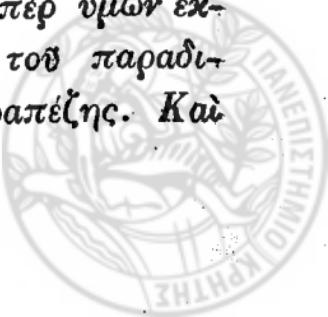
ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἥγγιζεν ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων, ἡ λεγομένη Πάσχα. Καὶ ἐξήτουν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὸν πῶς ἀρέλωσι τὸν Ἰησοῦν· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν. Εἰσῆλθε δὲ ὁ Σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Ἰσχαριώτην, ὅπτα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Δώδεκα. Καὶ ἀπελθὼν συνελάλησε τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς Στρατηγοῖς τὸν πῶς αὐτὸν παραδῷ αὐτοῖς. Καὶ ἔχαρησαν· καὶ συνέθετο αὐτῷ ἀργύρια δοῦρα. Καὶ ἐξώμολόγησε· καὶ ἐξήτει εὐχαρισταρ τοῦ παραδοῦντος αὐτὸν αὐτοῖς ἄτερ ὅχλου. Ἡλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἐν ἣ ἐδει θύεσθαι τὸ Πάσχα· καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Ἰωάννην, εἰπών· Πορευθέντες ἐτοιμάσατε ἡμῖν τὸ Πάσχα, ἵνα φάγωμεν. Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ποὺ θέλεις ἐτοιμάσωμεν; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰδοὺ, εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν Πόλιν, συναρτήσει ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιος ὃδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν, οὐ εἰσπορεύεται· καὶ ἐρετε τῷ οικοδεσπότῃ τῆς οἰκίας· Λέγει σου ὁ Διδάσκαλος· Ποὺ ἔστι τὸ κατάλυμα, ὃπον τὸ

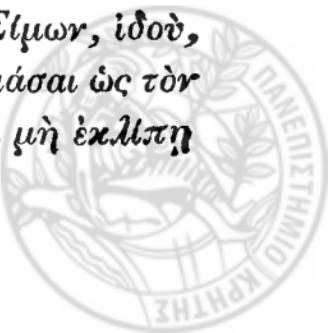

Πάσχα μετὰ τῶν Μαθητῶν μον φάγω; Κάκετος ὑμῖν δειξεὶ ἀρώγεων μέγα ἐστρωμένος ἔχει ἐτοιμάσατε. Ἀπελθόντες δὲ, εὐροὶ καθὼς εἰρηκερ αὐτοῖς· καὶ ἡτοιμασαρ τὸ Πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀρέπεσε, καὶ οἱ δώδεκα Ἀπόστολοι σὺντο αὐτῷ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐπιθυμίᾳ ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ Πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν, πρὸ τοῦ με παθεῖν· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ, ἔως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. Καὶ δεξάμενος ποτήριον, εὐχαριστήσας εἶπε· Λάβετε τοῦτο, καὶ διαμερίσατε ἑαυτοῖς· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου, ἔως ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ. Καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαριστήσας ἔκλασε· καὶ ἔδωκερ αὐτοῖς, λέγων· Τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενος· τοῦτο ποιείτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀράμυησιν. Ωσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον, ἡ καιρὴ διαθήκη ἐν τῷ αἷματι μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐχρυσόμενον. Πλὴν οὖν, ἡ χεὶρ τοῦ παραδίδοτος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης. Καὶ

δοὺς μὲν οὐδὲ τὸν ἀρθρώπον πορεύεται κατὰ τὸ
ώρισμένον· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀρθρώπῳ ἐκείνῳ, διὸ
οὐ παραδίδοται. Καὶ αὐτοὶ ἡρξάντο συζητεῖν
πρὸς ἑαυτοὺς τὸ, τις ἄρα εἰη ἐξ αὐτῶν ὁ
τοῦτο μέλλων πράσσειν. Ἐγένετο δὲ καὶ φι-
λορεικα ἐν αὐτοῖς, τὸ, τις αὐτῶν δοκεῖ εἶναι
μελέων. Οἱ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ βασιλεῖς τῶν
ἔθνων κυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες
αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται. Ὅμετος δὲ οὐχ οὐ-
τως· ἀλλ' ὁ μελέων ἐν ὑμῖν, γενέσθω ὡς ὁ νεώ-
τερος· καὶ ὁ ἡγούμενος, ὡς ὁ διαχορῶν. Τις γὰρ
μελέων, ὁ ἀραχείμενος, ἢ ὁ διαχορῶν; οὐχὶ ὁ
ἀραχείμενος; ἐγὼ δέ εἰμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ
διαχορῶν. Ὅμετος δέ ἔστε οἱ διαμεμερησότες
μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου· κάγὼ διατί-
θεμαι ὑμῖν, καθὼς διέθετό μοι ὁ Πατήρ μου, βα-
σιλεῖαρ· ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέ-
ζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου· καὶ καθίσησθε ἐπὶ¹
θρόνων, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσ-
ραήλ. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων, Σίμων, οἶδον,
ὅτι Σατανᾶς ἐξηγήσατο ὑμᾶς, τοὺς σιριάσαι ὡς τὸν
στόλον· ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ, ἵνα μὴ ἐκλεπῃ

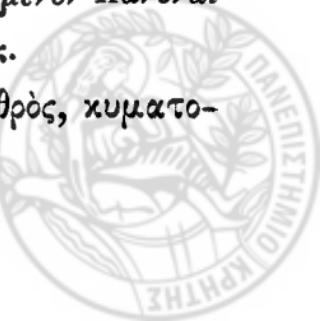

ἢ πίστις σου· καὶ σὺ ποτε ἐπιστρέψας, στήριξο τὸν ἀδελφούς σου. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, μετὰ σοῦ ἔτοιμός εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάρατον πορεύεσθαι. Ὁ δὲ εἶπε· Λέγω σοι, Πέτρε, οὐ μὴ φωρήσει σῆμερον ἀλέκτωρ, πρὶν ἡ τρὶς ἀπαρησθῇ μὴ εἰδέραι με. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὄτε ἀπέστειλα ἴμᾶς ἄτερ βαλαρτίου, καὶ πήρας, καὶ ὑποδημάτωρ, μή τινος ὑστερήσατε; Οἱ δὲ εἶπον· Οὐδερός. Εἶπεν οὖρ αὐτοῖς· Άλλὰ νῦν, ὁ ἔχωρ βαλάρτιον, ἀράτω, ὅμοιώς καὶ πήρας· καὶ ὁ μὴ ἔχωρ, πωλησάτω τὸ ἴμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἀγορασάτω μάχαιραν. Λέγω γὰρ ἴματα, ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοὶ, τό· Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη· καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει. Οἱ δὲ εἶπον· Κύριε, ἴδον μάχαιραν ὥδε δύο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰχαρόν ἔστι. Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὅρος τῶν Ἐλαιῶν· ἡκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ.

Μετὰ δὲ τὸν Ν΄ γάλλομεν τὸν ἐπόμενον Καρόντα.

·Ωδὴ α΄. ·Ηχος β΄. ·Ο Ειρμός.

·Τμηθείση τμάται, πόντος ἐρυθρὸς, κυματο-

»τρόφος δὲ ἔηραίνεται· βυθὸς, ὁ αὐτὸς ὅμοι ἀδ-
»πλοις γεγονώς βατὸς, καὶ πανοπλίταις τάφος.
Ωδὴ δὲ θεοτερπής ἀνεμέλπετο· Ἐνδόξως δεδό-
ξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ἡ πανταιτία, καὶ παρεκτικὴ ζωῆς, ἡ ἀπειρος
σοφία τοῦ Θεοῦ, ὡκοδόμησε τὸν οἶκον ἑαυτῆς
ἀγνῆς ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός· ναὸν γάρ σωματι-
κὸν περιθέμενος, ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ
Θεὸς ἡμῶν.

Μυσταγωγοῦσα, φίλους ἑαυτῆς, τὴν ψυχοτρό-
φον ἑτοιμάζει τράπεζαν, ἀμβροσίας δὲ ἡ δητῶς
σοφία τοῦ Θεοῦ, κιρνᾷ κρατῆρα πιστοῖς. Προσέλ-
θωμεν εὔσεβῶς καὶ βοήσωμεν· Ἐνδόξως δεδόξα-
σται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἄκουτισθῶμεν, πάντες οἱ πιστοί, συγκαλου-
μένης ὑψηλῷ κηρύγματι, τῆς ἀκτίστου καὶ ἐμ-
φύτου σοφίας τοῦ Θεοῦ· βοᾷ γάρ· Γεύσασθε καὶ
γνόντες, ὅτι χρηστὸς ἐγὼ κράξατε· Ἐνδόξως δε-
δόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καταβασία. Τμηθεσπὶ τμῆται.

·Ωδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

»Κύριος ὃν πάντων, καὶ Κτίστης Θεὸς, τὸ
»κτιστὸν δὲ ἀπαθής, πτωχεύσας σεαυτῷ ἥνωσας·
»καὶ τὸ Πάσχα, οἵς ἔμελλες θανεῖν, αὐτὸς ὃν
»σεαυτὸν προετίθης, Φάγετε βοῶν τὸ Σῶμά μου,
»καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

Τροπάρια.

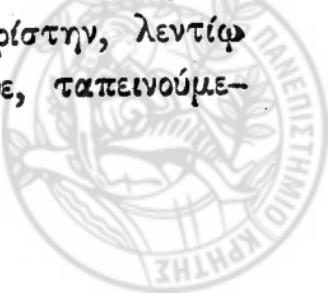
Ρύσιον παντὸς, τοῦ βροτείου γένους, τὸ οἰκεῖον
Ἀγαθὴ, τοὺς σοὺς Μαθητὰς ἐπότισας, εὐφροσύ-
νης ποτῆριον πλήσας· αὐτὸς γὰρ σεαυτὸν Ἱερούρ-
γεις, Πίετε βοῶν τὸ Αἷμά μου, καὶ πίστει στε-
ρεωθήσεσθε.

Αφρων ἀνὴρ, δὲς ἐν ὑμῖν προδότης, τοῖς οἰ-
κείοις Μαθηταῖς προέφης, δὲ ἀνεξίκακος, οὐ μὴ
γνώσηται ταῦτα, καὶ οὗτος ἀσύνετος ὃν, οὐ μὴ
συνήσει· ὅμως ἐν ἐμοὶ μείνατε, καὶ πίστει στε-
ρεωθήσεσθε.

Καταβασία. Κύριος ὡρ πάντων.

Κάθισμα. Ἡχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Ο λίμνας καὶ πηγὰς, καὶ θαλάσσας ποιήσας,
ταπείνωσιν ἡμᾶς, ἐκπαιδεύων ἀρίστην, λεντίφ
ζωννύμενος, Μαθητῶν πόδας ἔνιψε, ταπεινούμε-

νος, ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας, καὶ ὑψῷ τῷ μᾶς,
ἀπὸ βαράθρων κακίας, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Ἔτερον. Ἡχος γ'. Θείας πίστεως.

Ταπεινούμενος, δι' εὐσπλαγχνίαν, πόδας ἔνι-
ψας, τῶν Μαθητῶν σου, καὶ πρὸς δρόμον θεῖον
τούτους κατεύθυνας· ἀπαναινόμενος Πέτρος δὲ
νίπτεσθαι, αὖθις τῷ θείῳ ὑπείχει προστάγματι,
ἐκνιπτόμενος, καὶ σοῦ ἐκτενῶς δεόμενος, δωρή-
σασθαι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερον. Ἡχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Συνεσθίων Δέσποτα, τοῖς Μαθηταῖς σου, μυ-
στικῶς ἐδήλωσας, τὴν παναγίαν σου σφαγὴν, δι'
ἥς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, οἱ τὰ σεπτά σου, τιμῶν-
τες Παθήματα.

Ωδὴ δ'. Ο Εἰρυδός.

»Προκατιδὼν δὲ Προφήτης, τοῦ μυστηρίου σου
»τὸ ἀπόρρητον, Χριστὲ προανεφώνησεν· "Ἐθου
»κραταιάν, ἀγάπησιν ἵσχύος, Πάτερ οἰκτίρμον·
»τὸν μονογενῆ Γίὸν γὰρ ἀγαθὲ, ιλασμὸν εἰς τὸν
»Κόσμον ἀπέστειλας.

Τροπάρια.

Ἐπὶ τὸ πάθος τὸ πᾶσι, τοῖς ἐξ Ἀδὰμ πηγά-

σαν ἀπάθειαν, Χριστὲ μολὼν τοῖς φίλοις σου,
εἶπας· Μεθ' ὑμῶν, τοῦ Πάσχα μετασχεῖν, τούτου
ἐπεθύμησα· τὸν μονογενῆ ἐπεὶ με ἵλασμὸν, δὲ Πατὴρ
τὴρ εἰς τὸν Κόσμον ἀπέστειλε.

Μεταλαμβάνων χρατῆρος, τοῖς Μαθηταῖς ἔβόας
Ἄθανατε· Γεννήματος ἀμπέλου δὲ, πίομαι λοι-
πὸν, οὐκέτι μεθ' ὑμῶν βιοτεύων· τὸν μονογενῆ
ἐπεὶ με ἵλασμὸν, δὲ Πατὴρ εἰς τὸν Κόσμον ἀπέ-
στειλε.

Πόμα καὶνὸν ὑπὲρ λόγον, ἐγώ φημι ἐν τῇ Βα-
σιλείᾳ μου, Χριστὲ τοῖς φίλοις πίομαι· ὡς τε γάρ
θεοῖς, Θεὸς ὑμῖν, συνέσομαι εἶπας· τὸν μονογενῆ
καὶ γάρ με ἵλασμὸν, δὲ Πατὴρ εἰς τὸν Κόσμον
ἀπέστειλε.

Καταβασία. Προκατιδὼν ὁ Προφήτης.

‘Ωδὴ ε’. ‘Ο Εἱρυδός.

»Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, συνδεόμενοι· οἱ
»Ἀπόστολοι, τῷ δεσπόζοντι τῶν ὅλων, ἐκυτοὺς
»Χριστῷ ἀναθέμενοι, ώραίους πόδας ἐξαπενίζοντα
»εὐαγγελιζόμενοι πᾶσιν εἰρήνην.

Τροπάρια.

‘Η τὸ ἄσχετον χρατοῦσα, καὶ ὑπερῶν ἐν αἰ-

Θέρι ὕδωρ, ἢ ἀβύσσους χαλινοῦσα, καὶ θαλάσσας
ἀναχαιτίζουσα, Θεοῦ σοφία, ὕδωρ Νιπτῆρι βάλ-
λει, πόδας ἀποπλύνει δὲ δούλων Δεσπότης.

Μαθηταῖς ὑποδεικνύει, ταπεινώσεως δὲ Δεσπό-
της τύπον· δὲ νεφέλαις δὲ τὸν πόλον περιβάλλων,
ζώνυνται λέντιον, καὶ κάμπτει γόνυ, δούλων ἐκ-
πλῦναι πόδας· οὐ ἐν τῇ χειρὶ πνοὴ πάντων τῶν
δούλων.

Καταβασία. Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης.

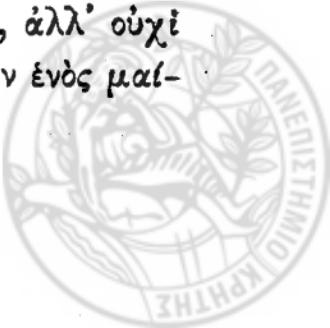
Τῷδὴ Σ'. Ο Ειρμός.

» Ἀβύσσος ἔσχάτη ἀμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ
» με, καὶ τὸν χλύδωνα μηκέτι φέρων, ώς δὲ Ἰω-
» νᾶς, τῷ Δεσπότῃ βοῶ σοι· Ἐκ φθορᾶς με ἀνά-
» γαγε».

Τροπάρια.

Κύριον φωνεῖτε ὡς Μαθηταὶ, καὶ Διδάσκαλόν
με· καὶ γὰρ πέφυκα· Σωτὴρ ἐνδός· διὸ μιμεῖσθε
τὸν τύπον, δν τρόπον ἐν ἐμοὶ ἐθεάσασθε.

Ρῦπόν τις μὴ ἔχων ἀπορρυφθῆναι, οὐ δεῖται
πόδας· καθαροὶ ὡς Μαθηταὶ ὑμεῖς δὲ, ἀλλ' οὐχὶ[·]
πάντες· ροπὴ γὰρ ἀτάκτως, ἐξ ὑμῶν ἐνὸς μαί-
νεται.

Κατάβασια. *Ἄθυσσος ἐσχάτη.*

Κοντάκιον. *Ὕχος β'.* «Τὰ ἄνω ζητῶν».

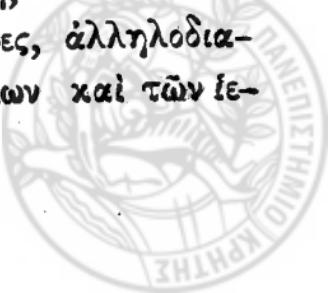
Τὸν ἄρτον λαβὼν, εἰς χεῖρας δὲ προδότης, χρυ-
φίως αὐτὰς, ἔκτείνει καὶ λαμβάνει, τὴν τιμὴν
τοῦ πλάσαντος ταῖς οἰκείαις χερσὶ τὸν ἄνθρω-
πον· καὶ ἀδιόρθωτος ἔμεινεν, Ἰούδας δὲ δοῦλος καὶ
δόλιος.

Ο Οἶκος.

Τῇ μυστικῇ ἐν φόβῳ τραπέζῃ προσεγγίσαν-
τες πάντες, καθαραῖς ταῖς ψυχαῖς τὸν ἄρτον
ὑποδεξώμεθα, συμπαραμένοντες τῷ Δεσπότῃ, ἵνα
ἴδωμεν τοὺς πόδας πῶς ἀπονίπτει τῶν Μαθητῶν,
καὶ ἐκμάσσει τῷ λεντίῳ, καὶ ποιήσωμεν ὥσπερ
κατειδομεν, ἀλλήλοις ὑποταγέντες, καὶ ἀλλήλων
τοὺς πόδας ἐκπλύνοντες· αὐτὸς γάρ δὲ Χριστὸς
οὕτως ἐκέλευσε τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς, ώς προέ-
φησεν· ἀλλ' οὐκ ἤκουσεν, Ἰούδας δὲ δοῦλος καὶ
δόλιος.

Συραξάριον τοῦ Μηραίον, εἴτα τὸ παρόν.

Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ, οἱ τὰ πάντα
καλῶς διαταξάμενοι θεῖοι Πατέρες, ἀλληλοδια-
δόχως ἔχ τε τῶν θείων Ἀποστόλων καὶ τῶν Ἱε-

ρῶν Εὐαγγελίων, παραδεδώκασιν ἡμῖν τέσσαράς
τινα ἑορτάζειν· τὸν ἱερὸν Νιπτῆρα, τὸν μυστικὸν
Δεῖπνον (δηλαδὴ τὴν παράδοσιν τῶν καθ' ἡμᾶς
φρικτῶν Μυστηρίων), τὴν ὑπερφυῆ Προσευχὴν,
καὶ τὴν Προδοσίαν αὐτήν.

Στίχοι εἰς τὸν ἱερὸν Νιπτῆρα.

Νίπτει Μαθητῶν ἐσπέρας Θεὸς πόδας,
Οὐ ποὺς πατῶν ἦν εἰς Ἐδέμ δείλης πάλαι.

Εἰς τὸν μυστικὸν Δεῖπνον.

Διπλοῦς δὲ Δεῖπνος· Πάσχα γὰρ νόμου φέρει,
Καὶ Πάσχα καινὸν, Αἷμα, Σῶμα Δεσπότου.

Εἰς τὴν ὑπερφυῆ Προσευχήν.

Προσεύχῃ· καὶ φόβητρα, θρόμбоι αἴματων,
Χριστὲ, προσώπου· παραιτούμενος δῆθεν
Θάνατον, ἔχθρὸν ἐν τούτοις φενακίζων.

Εἰς τὴν Προδοσίαν.

Τί δεῖ μαχαιρῶν; τί ξύλων, λαοπλάνοι,
Πρὸς τὸν θανεῖν πρόθυμον εἰς Κόσμου λύτρον;
Τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ'. Ο Είρμος.

»Οι Πατέρες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα οὐκ-

» ἔπτηξαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμβληθέντες,
» δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ
» Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Νευστάζων κάραν Ἰούδας, κακὰ προβλέπων
ἐκίνησεν, εὔκαιραν ζητῶν παραδοῦναι, τὸν Κρι-
τὴν εἰς κατάκρισιν· ὃς πάντων ἐστὶ Κύριος, καὶ
Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

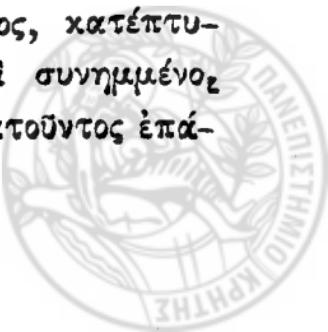
‘Γινὲν δὲ Χριστὸς τοῖς φίλοις, ἐδόκε. Εἰς παρα-
δώσει με· εὐφροσύνης λαθόντες, ἀγωνίᾳ καὶ λύπῃ
συνείχοντο. Τίς οὖτος; φράσον, λέγοντες, ὁ Θεὸς
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μεθ' ὅστις ἐμοῦ τὴν χεῖρα, τρυπλίω βάλλει
θρασύτητι, τούτῳ πλὴν καλὸν ἦν, πύλας βίου
περάσαι μηδέποτε· τοῦτον ὃς ἦν ἐδήλου δὲ, ὁ
Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν·

Καταβασία. Οἱ παιδες ἐρ Βαβυλῶνι.

·Ωδὴ ή. ·Ο Είρυμς.

» Νόμων πατρώων οἱ μακαριστοί, ἐν Βαβυλῶνε
» Νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύοντος, κατέπτυ-
» ξαν, προσταγῆς ἀλογίστου· καὶ συνημμένοι
» φῶ οὐκ ἔχωνεύθησαν πυρὶ, τοῦ κρατοῦντος ἐπά-

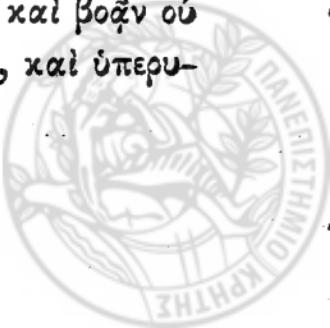
»ξιον ἀνέμελπον τὸν ὅμνον· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε
»τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
»αἰῶνας».

Τροπάρια.

Οἱ δαιτυμόνες οἱ μακαριστοὶ, ἐν τῇ Σιών τῷ
Λόγῳ προσκαρτερήσαντες, οἱ Ἀπόστολοι παρεί-
ποντο, τῷ ποιμένι ὡς ἄρνες, καὶ συνημμένοι ὡς
οὐκ ἔχωρίσθησαν Χριστῷ, θείῳ λόγῳ τρεφόμενοι,
εὐχαρίστως ἐβόων· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα,
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νόμου φιλίας ὁ δυσώνυμος, Ἰσχαριώτης γνώ-
μη ἐπιλαθόμενος, οὓς ἐνίψατο τὴν τρέπισε πρὸς
προδοσίαν πόδας· καὶ σοῦ ἐσθίων ἄρτον, Σῶμα
θεῖον, ἐπῆρε πτερνισμὸν ἐπὶ σὲ, Χριστὲ, καὶ βοῶν
οὐ συνῆκε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑ-
περυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐδεξιοῦτο τὸ λυτήριον, τῆς ἀμαρτίας σῶμα,
δ ἀσυνείδητος, καὶ τὸ Αἷμα τὸ χεόμενον, ὑπὲρ
Κόσμου τὸ θεῖον· ἀλλ' οὐκ ἥδεῖτο πίνων, δ ἐπί-
πρασκε τιμῆς, οὐ κακίᾳ προσώχθισε καὶ βοῶν οὐ
συνῆκε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αίνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν
Κύριον.

Καταβασία. Νόμων πατρώων οἱ μακαριστοί.

Ωδὴ θ'. Ο Είρμος.

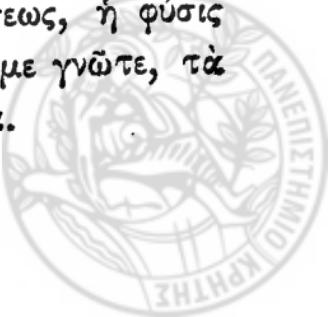
»Εενίας δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέζης,
»ἐν ὑπερώφω τόπῳ, ταῖς ὑψηλαῖς φρεσὶ, πιστοὶ
»δεῦτε ἀπολαύσωμεν, ἐπαναβεβηκότα λόγον, ἐκ
»τοῦ Λόγου μαθόντες, ὃν μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

"Απιτε τοῖς Μαθηταῖς, ὁ Λόγος ἔφη, τὸ Πά-
σχα ἐν ὑπερώφω τόπῳ, ω̄ νοῦς ἐνίδρυται, οἵς μυ-
σταγωγῶ σκευάσατε, ἀζύμῳ ἀληθείᾳ λόγῳ.
τὸ στερρὸν δὲ τῆς χάριτος μεγαλύνατε.

Δημιουργὸν ὁ Πατὴρ, πρὸ τῶν αἰώνων σο-
φίαν, γεννᾷ ἀρχὴν ὁδῶν με, εἰς ἔργα ἔκτισε, τὰ
νῦν μυστικῶς τελούμενα· Λόγος γὰρ ἀκτιστος
ῶν φύσει, τὰς φωνὰς οἰκειοῦμαι, οὐ νῦν προσεί-
ληφα.

‘Ως ἄνθρωπος ὑπάρχω, οὔσιάς οὐ φαντασίας,
οὕτω Θεὸς τῷ τρόπῳ τῆς ἀντιδόσεως, ἡ φύσις
ἡ ἐνωθεῖσά μοι· Χριστὸν ἔνα, διό με γνῶτε, τὰ
ἔξι ω̄ν, ἐν οἷς, ἀπερ πέφυκα σώζοντα.

Καταβασία. Ξερίας δεσποτικῆς.

Εἴτα τὸ ἐξαποστειλάριον. Ἡχος γ'.

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου κεκο-
σμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν
αὐτῷ· λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς,
Φωτοδότα καὶ σῶσόν με. *Ἐκ τρίτου.*

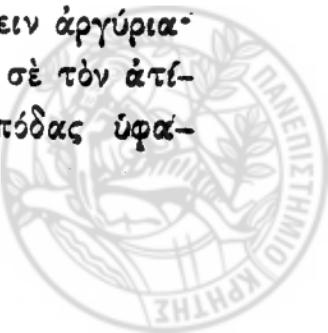
*Εἰς τὸν Αἴρουν, Ιστᾶμεν Στιχ. δ'. καὶ ψάλλομεν
τὰ παρότα δ'. Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.*

Ἡχος β'.

Συντρέχει, λοιπὸν, τὸ συνέδριον τῶν Ἰουδαίων,
ἵνα τὸν Δημιουργὸν καὶ Κτίστην τῶν ἀπάντων,
Πιλάτῳ παραδώσῃ· ω τῶν ἀνόμων! ω τῶν ἀπε-
στων! ὅτι τὸν ἐρχόμενον, χρῖναι ζῶντας καὶ νε-
χροὺς, εἰς χρίσιν εὐτρεπίζουσι· τὸν ἰώμενον τὰ πά-
θη, πρὸς πάθος ἐτοιμάζουσι. Κύριε μακρόθυμε,
μέγα σου τὸ ἔλεος· δόξα σοι.

Ἡχος δ αὐτός.

Ἰούδας δ παράνομος Κύριε, δ βάψας ἐν τῷ
δείπνῳ τὴν χεῖρα, ἐν τῷ τρυπλίῳ μετὰ σοῦ, ἐξέ-
πλανεν, ἀνόμως τὰς χεῖρας, τοῦ λαβειν ἀργύρια-
τοι δ τοῦ μύρου λογισάμενος τιμὴν, σὲ τὸν ἀτε-
μητον οὐκ ἔφριξε πωλῆσαι· δ τοὺς πέδας ὑφα-

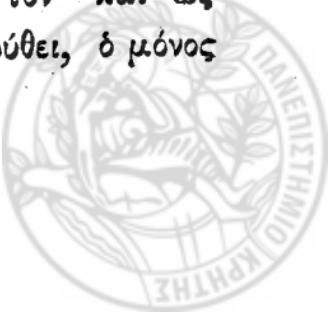
πλώσας ἐπὶ τὸ νύφαι, τὸν Δεσπότην κατεφίλησε δολίως εἰς τὸ προδοῦναι τοῖς ἀνόμοις· χοροῦ δὲ Ἀποστόλων ριψεῖς, καὶ τὰ τριάκοντα ρίψας ἀργύρια, Σοῦ τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν οὐκ εἶδε-δι’ ἡς ἐλέησον ἡμᾶς.

⁷Ηχος ὁ αὔτος.

Ιούδας ὁ προδότης δόλιος ὢν, δολίω φιλήματε παρέδωκε τὸν Σωτῆρα Κύριον· τὸν Δεσπότην τῶν ἀπάντων, ὡς δοῦλον πέπρακε τοῖς παρανόμοις· ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν, οὕτως ἤκολούθει, ὁ Ἀμνὸς δ τοῦ Θεοῦ, ὁ Γίλος δ τοῦ Πατρὸς, μόνος πολυελεος.

⁷Ηχος δ αὔτος.

Ιούδας δ δοῦλος καὶ δόλιος, δ μαθητὴς καὶ ἐπίβουλος, δ φίλος καὶ διάβολος, ἐκ τῶν ἔργων ἀπεφάνθη· ἤκολούθει γάρ τῷ Διδασκάλῳ, καὶ καθ’ ἔκαυτὸν ἐμελέτησε τὴν προδοσίαν· ἔλεγεν ἐν ἔκαυτῷ· Παραδώσω τοῦτον, καὶ κερδήσω τὰ συνα-χθέντα χρήματα· ἐπεζήτει δὲ καὶ τὸ μύρον πρα-θῆναι, καὶ τὸν Ἰησοῦν δόλῳ χρατηθῆναι· ἀπέδω-κεν ἀσπασμὸν, παρέδωκε τὸν Χριστόν· καὶ ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν, οὕτως ἤκολούθει, δ μόνος εὔσπλαγχνος καὶ φιλάνθρωπος.

Δέξα, καὶ τὸν Ἡχος ὁ αὐτός.

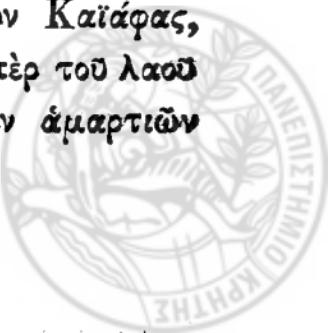
Ον ἐκήρυξεν Ἀμνὸν Ἡσαίας, ἔρχεται ἐπὶ σφαγὴν ἔχούσιον, καὶ τὸν νῶτον δίδωσιν εἰς μάστιγας, τὰς σιαγόνας εἰς ραπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπον οὐκ ἀπεστράφη, ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων· θανάτῳ δὲ ἀσχῆμονι καταδικάζεται· πάντα δὲ ἀναμάρτητος ἔχουσίως καταδέχεται, ἵνα πᾶσι δωρήσηται τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν.

Εἶτα, Σοὶ δέξα πρέπει, Κύριε· τὸ δέξα σοι τῷ δειξατὶ τὸ φῶς· ἡ Αἴτησις παρὰ τοῦ Ιερέως, καὶ ἡ Ἐκφώνησις.

Εἰς τὰ ἀπόστιχα, γάλλομεν τὰ παρόντα Στιχ. Ι-διόμελα.

Ἡχος πλ. 8.

Σήμερον τὸ κατὰ τοῦ Χριστοῦ πονηρὸν συνήχθη συνέδριον, καὶ κατ' αὐτοῦ κενὰ ἔβουλεύσατο, παραδοῦναι Πιλάτῳ εἰς θάνατον τὸν ἀνεύθυνον. Σήμερον τὴν τῶν χρημάτων ἀγχόνην, Ἰούδας ἔσωτῷ περιτίθησι, καὶ στερεῖται κατ' ἄμφω, ζωῆς προσκαΐρου καὶ θείας. Σήμερον Καϊάφας, δικῶν προφητεύει· Συμφέρει λέγων, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἔνα ἀπολέσθαι· ἥλθε γὰρ ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν

τῆμῶν τοῦ παθεῖν, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃ, ἐκ τῆς
δουλείας τοῦ ἔχθρου, ως ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ο ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ
πτερνισμόν.

³Ηχος ὁ αὐτός.

Σήμερον ὁ Ἰούδας, τὸ τῆς φιλοπτωχείας κρύ-
πτει προσωπεῖον, καὶ τῆς πλεονεξίας ἀνακαλύ-
πτει τὴν μορφὴν· οὐκέτι τῶν πενήτων φροντίζει·
οὐκέτι τὸ μύρον πιπράσκει, τὸ τῆς ἀμαρτωλοῦ,
ἀλλὰ τὸ οὐράνιον μύρον, καὶ ἐξ αὐτοῦ νοσφίζε-
ται τὰ ἀργύρια· τρέχει πρὸς Ἰουδαίους, λέγει
τοῖς παρανόμοις· Τί μοι θέλετε δοῦναι, καὶ γὰρ ὑμῖν
παραδώσω αὐτόν; Ω φιλαργυρίας προδότου!
εῦωνον ποιεῖται τὴν πρᾶσιν· πρὸς τὴν γνώμην
τῶν ἀγοραζόντων, τοῦ πωλουμένου τὴν πραγμα-
τείαν ποιεῖται· οὐκ ἀκριβογεῖται πρὸς τὴν τι-
μὴν, ἀλλ' ως δοῦλον φυγάδα ἀπεμπωλεῖ· ἔθος γὰρ
τοῖς κλέπτουσι, ρίπτειν τὰ τίμια· νῦν ἔβαλε τὰ
ἄγια, τοῖς κυτίν ὁ μαθητής· ἡ γὰρ λύσσα τῆς φι-
λαργυρίας, κατὰ τοῦ ἴδιου Δεσπότου, μαίνεσθαι
ἐποιήσεν αὐτόν· τὸ τὴν πεῖραν τύγωμεν, κράζον-
τες· Μακρόθυμε Κύριε δέξα σοι.

Στίχ. Ἐξεπορεύετο ἔξω καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.
"Ηχος δ αὐτός.

"Ο τρόπος σου δολιότητος γέμει, παράνομε
"Ιούδα· νοσῶν γὰρ φιλαργυρίαν, ἐκέρδησας μισαν-
θρωπίαν· εἰ γὰρ πλοῦτον ἡγάπας, τί τῷ περὶ
πτωχείας διδάσκοντι ἐφοίτας; εἰ δὲ καὶ ἐφίλεις,
ἴνα τί ἐπώλεις τὸν ἀτίμητον, προδιδοὺς εἰς μισι-
φονίαν; Φρίξον ἥλιε, στέναξον ἡ γῆ, καὶ κλονου-
μένη βόησον· Ἀνεξίκακε Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ.

"Ηχος δ αὐτός.

Μηδεὶς ω πιστοὶ, τοῦ δεσποτικοῦ δείπνου ἀ-
μύητος, μηδεὶς ὅλως ως δ Ἰούδας, δολίως προσ-
έτω τῇ τραπέζῃ· ἔχεινος γὰρ τὸν ψωμὸν δεξά-
μενος, κατὰ τοῦ ἄρτου ἔχώρησε, σχήματι μὲν
ῶν μαθητής, πράγματι δὲ παρὼν φονευτής, τοῖς
Ἰουδαίοις μὲν συναγαλλόμενος, τοῖς δὲ Ἀποστό-
λοις συναυλιζόμενος· μισῶν ἐφίλει, φιλῶν ἐπώλει,
τὸν ἔξαγοράσαντα ἡμᾶς τῆς κατάρας, τὸν Θεὸν
καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. "Ηχος δ αὐτός.

"Ο τρόπος σου δολιότητος γέμει. ("Ορ. ἀνωτέρω)-

Kai r̄v. Ἡχος π.ι. α'.

Μυσταγωγῶν σου Κύριε τοὺς Μαθητὰς, ἐδίδασκες λέγων· Ὡ φίλοι, δρᾶτε, μηδεὶς ὑμᾶς χωρίσει μου φόβος· εἰ γάρ πάσχω, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ Κόσμου· μὴ οὖν σκανδαλίζεσθε ἐν ἐμοί· οὐ γάρ ἦλθον διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχήν μου, λύτρον ὑπὲρ τοῦ Κόσμου. Εἰ οὖν ὑμεῖς φίλοι μου ἔστε, ἐμὲ μιμεῖσθε· ὁ θέλων πρῶτος εἶναι, ἔστω ἔσχατος· ὁ δεσπότης, ὡς ὁ διάκονος· μείνατε ἐν ἐμοί, ἵνα βότρυν φέρητε· ἐγὼ γάρ εἰμι τῆς ζωῆς ἡ ἀμπελος.

Εἶτα, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, κτ.λ. Τρισάγιον· καὶ τὸ ἐπόμενον τροπάριον·

‘Ο ραπισθεὶς ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων, καὶ μὴ ὀργισθεὶς, ἐλευθέρωσον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν Κύριε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄδεια, τὸ τέλος· Kai r̄v ὅλον. Kai ἡ Προφητεία.

Προκείμενον. Ἡχος δ'.

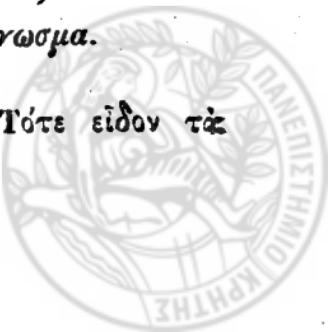
Γνώτωσαν ἔθνη, ὅτι ὄνομά σοι Κύριος.

Στίχ. Ο Θεὸς, τίς ὁμοιωθήσεται σοι;

Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Ἀράγηρωσμα.

Κεφ. ΙΑ'. 18.

Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ γνώσομαι. Τότε εἶδον τὰς

ἐπιτηδεύματα αὐτῶν· ἐγὼ δὲ, ως ἀρνίον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι, οὐκ ἔγνων· ἐπ' ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμὸν πονηρὸν, λέγοντες· Δεῦτε καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ, καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων, καὶ τὸ σὸνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῇ ἔτι. Κύριε τῶν δυνάμεων, χρίνων δίκαια, δοκιμάζων νεφροὺς καὶ καρδίας, ἵδοιμι τὴν παρὰ σου ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς! ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμά μου. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Ἀναθώθ, τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχὴν μου, τοὺς λέγοντας· Οὐ μὴ προφητεύσῃς ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου· εἰδὲ μὴ, ἀποθάνῃ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν. Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτούς· οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρῃς ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιπῷ, καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν· ὅτι ἐπάξιο κακόν ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀναθώθ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν. Δίκαιος εἰ Κύριε, ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ· πλὴν χρίματα λαλήσω πρὸς σέ· Τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὔοδοῦται; εὐθήνησαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήματα; ἐφύτευσας αὐτοὺς, καὶ ἐρρίζωθησαν· ἐτεκνοποιήσαντο, καὶ ἐποίησαν καρπόν· ἐγγὺς εἰ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν. Καὶ σὺ, Κύριε, γινώσκεις με· οἶδάς με, καὶ δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου· ἀθροίσον αὐτοὺς ὥσπερ πρόβατα εἰς σφαγὴν· ἀγνισον αὐτοὺς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν· ἔως πότε πενθήσεις ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ ἔηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἡφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινά, ὅτι εἴπαν· Οὐκ ὄψεται ὁ Θεός ὁδὸνς ἡμῶν·

τοῦ οἱ πόδες τρέχουσι, καὶ ἐκλύουσί σε. Συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν. Ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνά μου, ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν τὴν μερίδα τὴν ἐπιθυμητήν μου εἰς ἔρημον ἀβάτον, ἐτέθη εἰς ἀφανισμὸν ἀπωλείας. "Οτι τάδε λέγει Κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν, τῶν ἀπτομένων τῆς κληρονομίας μου, ἦς ἐμέρισα τῷ λαῷ μου τῷ Ἰσραὴλ· Ἰδού ἐγώ ἀποσπῶ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τὸν Ἰουδαν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν· καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτοὺς, ἐπιστρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτοὺς, καὶ κατοικιῶ αὐτοὺς, ἔκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ ἔκστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'.

Εὕξασθε, καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαϊᾳ ὁ Θεός.

'Εκτενής καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ. ΑΓΙΑ. ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ. ΠΕΜΠΤΗ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

Ψάλλεται εὐθὺς μετὰ τὸν ὄρθρον.

Ἐν λογίσαντος τοῦ Ἱερέως, Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'.
καὶ ὁ προοιμακός εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξ ψάλλομεν τὰ
ἐπόμενα ιδίωμελα εἰς ἐξ σευτεροθητες τὸ πρῶτον.

Συντρέχει λοιπὸν τὸ συνέδριον τῶν Ἰουδαίων.

Ἰούδας ὁ παράνομος Κύριε, ὁ βάψιας.

Ἰούδας ὁ προδότης δόλιος ὁν, δολιώ.

Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος, ὁ μαθητής.

"Ον ἐκήρυξεν Ἄμνὸν Ἡσαΐας ἔρχεται.

Ἄξια, καὶ νῦν. Ἡχος πλ. β'.

Γέννημα ἔχονταν, ἀληθῶς ὁ Ἰούδας, φαγόντων
τὸ Μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ γογγυζόντων κατὰ
τοῦ τροφέως· ἔτι γὰρ τῆς βρώσεως οὕσης ἐν τῷ
στόματι αὔτῶν, κατελάλουν τοῦ Θεοῦ οἱ ἀχά-
ριστοι· καὶ οὗτος ὁ δυσσεβής, τὸν οὐρανίον Ἀρ-
τον, ἐν τῷ στόματι βαστάζων, κατὰ τοῦ Σω-
τῆρος τὴν προδοσίαν είργασατο. Ο γνώμης ἀκο-

ρέστου, καὶ τόλμης ἀπανθρώπου! τὸν τρέφοντας
ἐπώλει, καὶ ὃν ἐφίλει Δεσπότην, παρεδίδου εἰς
Οὐάνατον· δηντως ἔκεινων υἱὸς ὁ παράνομος, καὶ
σὺν αὐτοῖς τὴν ἀπώλειαν ἐκληρώσατο. Ἀλλὰ
ρῦσαι Κύριε, τοιαύτης ἀπανθρωπίας τὰς ψυχὰς
ἡμῶν, ὁ μόνος ἐν μακροθυμίᾳ ἀνείκαστος.

*Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. καὶ μετὰ τὸ, Φῶς
ιλαρὸν, εὐθὺς τὰ Ἀράγγωσματα.*

Ἐσπέρας. Προκείμενος. Ἡχος α'.

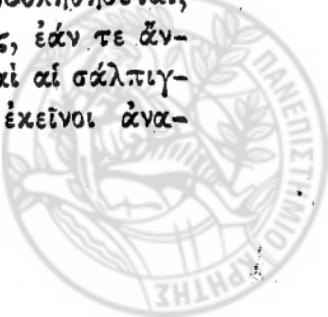
Ἐξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ.

Στίχ. Οἱ τινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν χαρδίᾳ.

Τῇς ἔξοδον τὸ Ἀράγγωσμα.

Κεφ. ΙΘ'. 10.

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· Καταβάς, διαμάρτυραι τῷ
λαῷ τούτῳ, καὶ ἀγνισον αὐτοὺς σήμερον καὶ αὔριον· καὶ
πλυνάτωσαν τὰ ἴματα αὐτῶν, καὶ ἔστωσαν ἔτοιμοι
εἰς τὴν ἡμέραν τὴν τρίτην· τῇ γὰρ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, κα-
ταβήσεται Κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, ἐναντίον παντὸς
τοῦ λαοῦ. Καὶ ἀφοριεῖς τὸν λαὸν κύκλῳ, λέγων· Προσέ-
χετε ἑαυτοῖς τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ὄρος, καὶ θύγειν τι αὐ-
τοῦ· πᾶς ὁ ἀψάμενος τοῦ ὄρους, θανάτῳ τελευτήσει·
οὐχ ἀψεται αὐτοῦ χειρὶ· ἐν γάρ λιθοῖς λιθοβοληθήσεται,
ἢ βολίδι· κατατοξευθήσεται· ἐάν τε κτῆνος, ἐάν τε ἀν-
θρωπος, οὐ ζήσεται. "Οταν δὲ αἱ φωναὶ, καὶ αἱ σάλπιγ-
γες, καὶ ἡ νεφέλη ἀπέλθῃ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἔκεινοι ἀνα-

Βήσονται ἐπὶ τὸ ὄρος. Κατέβη δὲ Μωϋσῆς ἐκ τοῦ ὄρους πρὸς τὸν λαὸν, καὶ ἤγιασεν αὐτούς· καὶ ἐπλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν. Καὶ εἶπε τῷ λαῷ· Γίνεσθε ἔτοιμοι, τρεῖς ἡμέρας μὴ προσέλθητε γυναικί. Ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, γενηθέντος πρὸς ὅρθρον, ἐγένοντο φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ νεφέλῃ, γνοφώδης ἐπ' ὄρους Σινᾶ· φωνὴ τῆς σάλπιγγος ἦχει μέγα· καὶ ἐπτοήθη πᾶς ὁ λαός, ὃς ἦν ἐν τῇ παρεμβολῇ. Καὶ ἐξῆγαγε Μωϋσῆς τὸν λαὸν εἰς συνάντησιν τοῦ Θεοῦ ἐκ τῆς παρεμβολῆς καὶ παρέστησαν ὑπὸ τὸ ὄρος. Τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ ἐκπνίζετο ὅλον, διὰ τὸ καταβεβηκέναι τὸν Θεὸν ἐπ' αὐτὸν ἐν πυρὶ ἀνέβαινε δὲ ὁ καπνὸς, ὥσει ἀτμὶς καμίνου· καὶ ἐξέστη πᾶς ὁ λαός σφόδρα. Ἐγένοντο δὲ αἱ φωναὶ τῆς σάλπιγγος, προβαίνουσαι ἴσχυρότεραι σφόδρα. Μωϋσῆς ἐλάλει, ὃ δὲ Θεὸς ἀπεκρίνατο αὐτῷ φωνῇ.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός.

Στίχ. Ρῦσαι με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

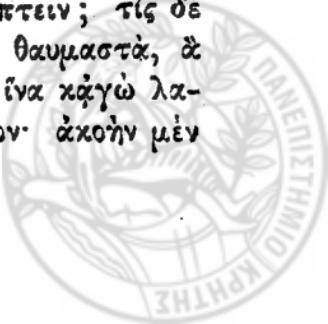
'Ιάθ τὸ 'Αράγρωσμα.

Κεφ. ΛΗ'. 1.

Εἶπε Κύριος τῷ Ἰών, διὰ λαλαπος καὶ νεφῶν· Τίς οὗτος ὁ χρύπτων με βουλὴν, συνέχων δὲ ρήματα ἐν καρδίᾳ, ἐμὲ δὲ οἴεται χρύπτειν; Ζῶσαι, ὥσπερ ἀνήρ, τὴν ὁσφύν σου· ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ μοι ἀποκρίθητι· Ποῦ ἦς ἐν τῷ θεμελιοῦν με τὴν γῆν; ἀπάγγειλον δέ μοι, εἰ ἐπίστασαι σύνεσιν. Τίς ἔθετο τὰ μέτρα αὐτῆς, εἰ οίδας; Φη τίς ὁ ἐπαγαγὼν σπαρτίον ἐπ' αὐτῆς; ἐπὶ τίνος οὖ

χρίκοι αὐτῆς πεπήγασι; τίς δέ ἔστιν ὁ βαλῶν λίθον γωνιαῖον ἐπ' αὐτῆς; "Οτε ἐγενήθησαν ἀστρα, ἤνεσάν με φωνῇ μεγάλῃ πάντες "Αγγελοί μου· ἔφραξα δὲ θάλασσαν πύλαις, ὅτε ἐμαιοῦτο ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς ἐκπορευομένη· ἐθέμην δὲ αὐτῇ νέφος ἀμφιάτιν, ὄμιχλῃ δὲ αὐτὴν ἐσπαργάνωσα· ἐθέμην δὲ αὐτῇ ὄρια, περιθεὶς κλειθρα καὶ πύλας. Εἶπον δὲ αὐτῇ· Μέχρι τούτου ἐλεύσῃ, καὶ οὐχ ὑπερβήσῃ, ἀλλ' ἐν σεαυτῇ συντριβήσονται σου τὰ κύματα. "Η ἐπὶ σοῦ συντέταχα φέγγος πρωΐνον; ἐωσφόρος δὲ εἰδε τὴν ἑαυτοῦ τάξιν, ἐπιλαβέσθαι πτερύγων γῆς, ἐκτινάξαι ἀσεβεῖς ἐξ αὐτῆς; "Η σὺ, λαβὼν πηλὸν, ἐπλασας ζῶον, καὶ λαλητὸν αὐτὸν ἔθου ἐπὶ τῆς γῆς; ἀφεῖλες δὲ ἀπὸ ἀσεβῶν τὸ φῶς, βραχίονα δὲ ὑπερφάνων συνέτριψας; ἥλθες δὲ ἐπὶ πηγὴν θαλάσσης, ἐν δὲ ἵχνεσιν ἀβύσσου περιεπάτησας; ἀνοίγονται δέ σοι φόβῳ πύλαι θανάτου, πυλωροί δὲ "Ἄδου ἰδόντες σε ἐπτηξαν; νενουθέτησαι δὲ τὸ εὔρος τῆς ὑπ' Οὐρανόν; "Ανάγγειλον δέ μοι· πόση τίς ἔστι; ποίξ δὲ γῆ αὐλίζεται τὸ φῶς; σκότους δὲ ποιος τόπος; Εἰ ἀγάγγοις με εἰς ὄρια αὐτῶν, εἰ καὶ ἐπιστασαι τρίβους αὐτῶν! οἰδας ἄρα ὅτι τότε γεγένησαι, ἀριθμὸς δὲ ἐτῶν σου πολύς; "Τιπολαβὼν δὲ Ἰώθ, τῷ Κυρίῳ λέγει· (Κεφ. MB'. 1.) Οἰδας ὅτι πάντα δύνασαι, ἀδύνατει δέ σοι οὐδέν. Τίς γάρ ἔστιν ὁ κρύπτων σε βουλήν; φειδόμενος δὲ ρημάτων, καὶ σὲ οἴεται κρύπτειν; τίς δὲ ἀναγγελεῖ μοι, ἢ οὐκ ἤδειν, μεγάλα καὶ θαυμαστὰ, ἢ οὐκ ἐπιστάμην; "Ακουσον δέ μου, Κύριε, ἵνα κἀγώ λαλήσω· ἐξωτήσω δέ σε, σὺ δέ με διδάξον· ἀκοήν μὲν

ώτος ἦκουόν σου τὸ πρότερον, νυνὶ δὲ ὁ ὄφθαλμός μου
έωρακέ σε.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀράγγωσμα.

Κεφ. Ν'. 4.

Κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν παιδείας, τοῦ γνῶναι
ἥνικα δεῖ εἰπεῖν λόγον· ἔθηκέ με πρωὶ πρωὶ, προσέθη-
κέ μοι ὡτίον τοῦ ἀκούειν, καὶ παιδεία Κυρίου Κυρίου
ἀνοίγει μου τὰ ὤτα· ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ, οὐδὲ ἀντιλέ-
γω. Τὸν νῶτόν μου ἔδωκκε εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σικ-
γόνας μου εἰς ραπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέ-
στρεψκε ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων· καὶ Κύριος, Κύριος
βοηθός μοι ἐγενήθη. Διὰ τοῦτο οὐκ ἐνετράπην, ἀλλὰ
ἔθηκα τὸ πρόσωπόν μου ως στερεὸν πέτραν· καὶ ἔγνων,
ὅτι οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαιώσας με. Τίς ὁ
χρινόμενός μοι; ἀντιστήτω μοι ἄμα· καὶ τίς ὁ χρινό-
μενός μοι; ἐγγισάτω μοι. Ἰδοὺ Κύριος, Κύριος βοηθήσει
μοι· τίς κακώσει με; ἵδού πάντες ὑμεῖς, ως ἴμάτιον,
παλαιώθησεσθε, καὶ ως σῆς καταφάγεται ὑμᾶς. Τίς ἐν
ὑμῖν ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; ὑπακουσάτω τῆς φωνῆς
τοῦ παιδός αὐτοῦ. Οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει, καὶ οὐκ
ἔστιν αὐτοῖς φῶς, πεποιθάτε ἐπὶ τῷ ὄνόματι Κυρίου,
καὶ ἀντιστροίσασθε ἐπὶ τῷ Θεῷ. Ἰδού πάντες ὑμεῖς ως
πῦρ καλετε, καὶ κατισχύετε φλόγα· πορεύεσθε τῷ φωτὶ
τοῦ πυρὸς ὑμῶν, καὶ τῇ φλογὶ ἣ ἐξεκαύσατε· δι' ἐμὲ
ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν, ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε.

*Μετὰ δὲ Συραπτὴν μικρὰ, γάλλομερ τὸ Τρισά-
γιον, εἶτα τὸν Ἀπόστολον.*

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς.

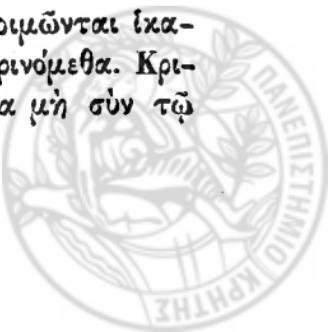
Οι ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

Στίχ. "Ινα τι ἐφρύαξαν ξθνη, καὶ λαοῖ.

Πρὸς Κορινθίους ἀ. Ἐπιστολὴν Παύλου.

Κεφ. ΙΑ'. 23.

"Ἄδελφοί, ἐγώ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὃ καὶ παρέδωκα ύμιν ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ, ἡ παρεδίδοτο, ἔλαβεν ἄρτον καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτο μου ἐστὶ τὸ σῶμα, τὸ ὑπὲρ ύμῶν κλώμενον· τοῦτο ποεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὁσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον, ἡ καὶνὴ διαθήκη ἐστίν ἐν τῷ ἐμῷ αἷματι· τοῦτο ποιεῖτε, ὄσάκις ἀν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὁσάκις γὰρ ἀν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε ἀχρις οὗ ἀν ἔλθῃ. "Ωστε, ὅς ἀν ἐσθίη τὸν ἄρτον τοῦτον, ἡ πίνη τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος ἐσται τοῦ σῶματος καὶ αἷματος τοῦ Κυρίου. Δοκιμαζέτω δὲ ἀνθρωπος ἐστὸν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθίετω, καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω. Ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως, κρίμα ἐστῶ ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου. Διὰ τοῦτο ἐν ύμιν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἀρρωστοὶ, καὶ κοιμῶνται ἵκανοι. Εἰ γὰρ ἐστὸν διεκρίνομεν, οὐκ ἀν ἐκρινόμεθα. Κρινόμενοι δὲ, ὑπὸ Κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ Κόσμῳ κατακριθῶμεν.

•Αλληλούϊα. Ἡχος πλ. 6.

Μακάριος ὁ συνιών ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα.

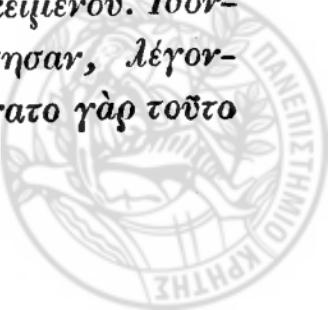
Στίχ. Οἱ ἔχθροι μου εἶπον κακά μοι· Πότε ἀποθανεῖται, καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν.

Εἴτα τὸ Εὐαγγέλιον.

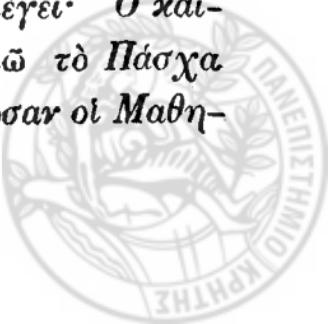
ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαντοῦ Μαθηταῖς· Οἰδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ Πάσχα γίνεται, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀρθρώπον παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι. Τότε συντήχθησαρ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως, τοῦ λεγομέρον Καΐάφα καὶ συνεβούλευσαρτο, ἵρα τὸν Ἰησοῦν δόλῳ κρατήσωσι, καὶ ἀποκτείνωσιν. Ἐλεγον δέ· Μὴ ἐρ τῇ ἑορτῇ, ἵρα μὴ θόρυβος γένηται ἐρ τῷ λαῷ. Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γερομέρον ἐρ Βηθαρίᾳ, ἐρ οἰκλα Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ, ἀλάβαστρον μύρον ἔχονσα βαρυτίμον, καὶ κατέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀρακεψιέρον. Ἰδόρτες δὲ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ ἡγανάκτησαρ, λέγορτες· Εἰς τι ἡ ἀπώλεια αὕτη; ἡδύρωτο γὰρ τοῦτο

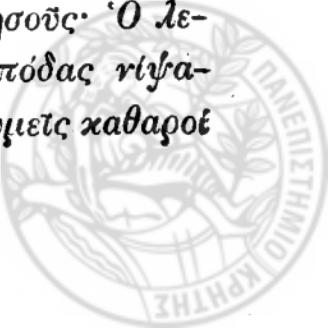

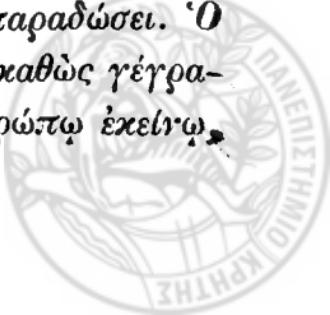
τὸ μύρον πραθῆται πολλοῦ, καὶ δοθῆται πτωχοῖς. Γροὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικὶ; ἔργον γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ. Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάρτοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάρτοτε ἔχετε. Βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου, πρὸς τὸ ἐρταφιάσαι με ἐποίησεν. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἡὰρ κηρυχθῇ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ ὁ ἐποίησεν αὕτη εἰς μητρόσυνον αὐτῆς. Τότε πορευθεὶς εἰς τῶν Δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς, εἶπε· Τί θέλετε μοι δοῦται, καὶ γὰρ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; Οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια. Καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὑκαιρίαν, ἵρα αὐτὸν παραδῷ. Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων προσῆλθον οἱ Μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες αὐτῷ· Ποῦ θέλεις ἑτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ Πάσχα; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑπάγετε εἰς τὴν Πόλιν πρὸς τὸν δεῖτρα, καὶ εἰπατε αὐτῷ· Ὁ Διδάσκαλος λέγει· Ὁ καρδός μου ἐγγύς ἐστι, πρὸς σὲ ποιῶ τὸ Πάσχα μετὰ τῶν Μαθητῶν μου. Καὶ ἐποίησαν οἱ Μαθη-

ταὶ ως συνέταξερ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἡτοι-
μασαρ τὸ Πάσχα. Ὁγίας δὲ γερομέρης, ἀρέ-
κειτο μετὰ τῶν Δώδεκα. Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι
πάρτα δέδωκερ αὐτῷ ὁ Πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας,
καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθε, καὶ πρὸς τὸν Θεόν
ὑπάγει, ἐγείρεται ἐκ τοῦ δειπτού, καὶ τίθησι
τὰ ἴματα αὐτοῦ· καὶ λαβὼν λέρτιον, διεζω-
σερ ἑαυτόν· εἶτα βάλλει ὑδωρ εἰς τὸν ριπτή-
ρα, καὶ ἥρξατο ρίπτειν τοὺς πόδας τῶν Μαθη-
τῶν, καὶ ἐκμάσσειν τῷ λερτίῳ ώ ἥν διεζωσμέ-
νος. Ἐρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον· καὶ
λέγει αὐτῷ ἐκείνος· Κύριε, σὺ μου ρίπτεις τοὺς
πόδας; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ·
“Ο ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ
ταῦτα. Λέγει αὐτῷ Πέτρος· Οὐ μὴ ρίψῃς τοὺς
πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς· Ἐὰρ μὴ ρίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος
μετ’ ἐμοῦ. Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε,
μὴ τοὺς πόδας μου μόρον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας
καὶ τὴν κεφαλήν. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ο λε-
λονμέρος οὐ χρείας ἔχει ἢ τοὺς πόδας ρίψα-
σθαι, ἀλλ’ ἔστι καθαρὸς ὄλος· καὶ ὑμεῖς καθαροὶ

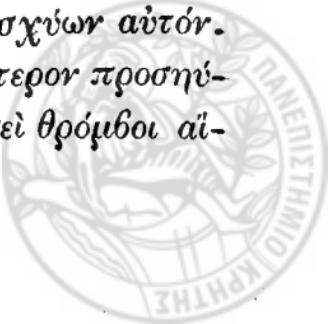

ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες. Ἡδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο εἶπεν· Οὐχὶ πάντες καθαροὶ ἐστε. Οτε οὖν ἔγιψε τὸν πόδας αὐτῶν, καὶ ἔλαβε τὰ ιμάτια αὐτοῦ, ἀραπεσὼν πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς· Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν; Ὅμετος φωρεῖτέ με· Ο Διδάσκαλος καὶ ὁ Κύριος· καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ. Εἰ οὖν ἐγὼ ἔγιψα ὑμῶν τὸν πόδας ὁ Κύριος καὶ ὁ Διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τὸν πόδας. Ὅπόδειγμα γὰρ δέδωκα ὑμῖν, ἵρα, καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔστι δοῦλος μετέωρ τοῦ χυροῦν αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος μετέωρ τοῦ πέμψατος αὐτόν. Εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοι ἐστε, ἐὰν ποιῆτε αὐτά. Καὶ ἐσθιότων αὐτῶν, εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. Καὶ λυπούμενοι σφόδρα, ἥρξατο λέγειν αὐτῷ ἔκαστος αὐτῶν· Μήτοι ἐγώ εἰμι, Κύριε; Ο δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ο ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ ἐτῷ τρυβλίῳ τὴν χειρα, οὐτός με παραδώσει. Ο μὲν Γίδος τοῦ ἀρθρώποντος υπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀρθρώπῳ ἐκείνῳ,

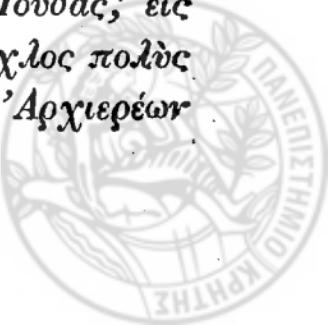

δι' οὐ ὁ Γιὸς τοῦ ἀρθρώπον παραδίδοται· καὶ λὸς
 ἦρ αὐτῷ, εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄρθρωπος ἐκεῖτος.
 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας, ὁ παραδίδοντος αὐτὸν,
 εἶπε· Μήτοι ἔγώ εἰμι, Ραββί; Λέγει αὐτῷ· Σὺ
 εἶπας. Ἐσθιόρτωρ δὲ αὐτῷ λαβὼν ὁ Ἰησοῦς
 τὸν ἄρτον, καὶ εὐλογήσας ἔκλασε, καὶ ἐδί-
 δον τοῖς Μαθηταῖς, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγε-
 τε· τοῦτο ἔστι τὸ σῶμά μου. Καὶ λαβὼν τὸ
 ποτήριον, καὶ εὐχαριστήσας, ἔδωκεν αὐτοῖς,
 λέγων· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτο γάρ
 ἔστι τὸ αἷμά μου, τὸ τῆς καιρῆς διαθήκης, τὸ
 περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἀφεσίν ἀμαρτιῶν.
 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπ' ἄρτου ἐκ τού-
 τον τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου, ἔως τῆς ἡμέ-
 ρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸν πίρω μεθ' ὑμῶν καιρὸν
 ἐρ τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρός μου. Καὶ ὑμήσαρ-
 τες, ἐξῆλθον εἰς τὸ δρός τῶν Ἑλαιῶν. Τότε λέ-
 γει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πάντες ὑμεῖς σκαρδαλι-
 σθήσεσθε ἐρ ἐμοὶ ἐρ τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται
 γάρ· Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθή-
 σεται τὰ πρόβατα τῆς ποιμηνῆς. Μετὰ δὲ τὸ ἐ-
 γερθῆται με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαῖα-

Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Εἰ καὶ
 πάτες σκαρδαλισθήσοται ἐν σοὶ, ἐγὼ οὐδέποτε
 σκαρδαλισθήσομαι. Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀ-
 μὴν λέγω σοι, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ υπερβολῇ πρὸς ἀλέ-
 χτορὰ φωρῆσαι, τρὶς ἀπαργήσῃ με. Λέγει αὐτῷ
 ὁ Πέτρος· Κἀντούς με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν, οὐ μή
 σε ἀπαργήσομαι. Όμοιως καὶ πάτες οἱ Μαθη-
 ταὶ εἶπον. Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς
 εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανῆ, καὶ λέγει
 τοῖς Μαθηταῖς· Καθίσατε αὐτοῦ, ἵως οὐ ἀπελ-
 θῶν προσενέξωμαι ἐκεῖ. Καὶ παραλαβὼν τὸν Πέ-
 τρον καὶ τοὺς δύο νιοὺς Ζεβεδαίους, ἤρξατο λυ-
 πετσθαι καὶ ἀδημορεῖν. Τότε λέγει αὐτοῖς· Πε-
 ριλυπός ἐστιν ἡ γύναι μου ἓως θαράτον· μετ-
 ρατε ὡδε, καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ. Καὶ προσ-
 ελθὼν μικρὸν, ἐπεσερ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προσ-
 ευχόμενος, καὶ λέγων· Πάτερ μου, εἰ δυνατόν
 ἐστι, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο·
 πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σύ. Ὁφθη δὲ
 αὐτῷ· Ἀγγελος ἀπ' οὐρανοῦ, ἐρισχύων αὐτόν.
 Καὶ γερόμενος ἐν ἀγωνίᾳ, ἐκτενέστερον προσηγ-
 χετο· ἐγένετο δὲ ὁ ιδρώς αὐτοῦ ὥσει θρόμβοι αἱ-

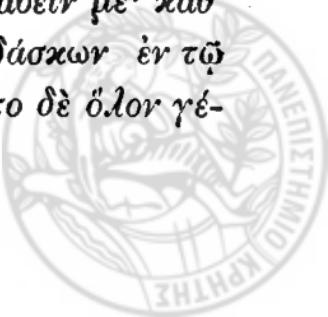

ματος καταβαινοτες ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ ἀραστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἔρχεται πρὸς τὸν Μαθητὰς, καὶ εὐρίσκει αὐτὸν καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Οὗτως οὐκ iσχύσατε μήτε ὡραριηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ; Γρηγορεῖτε καὶ προσευχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σάρξ ἀσθενής. Πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηνύξατο, λέγων· Πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο τὸ ποτήριον παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ, ἐὰν μὴ αὐτὸν πίω, γενηθήτω τὸ θέλημά σου. Καὶ ἐλθὼν εὑρίσκει αὐτὸν πάλιν καθεύδοντας· ἥσαρ γὰρ οἱ ὄφθαλμοι αὐτῶν βεβαρημένοι. Καὶ ἀφεὶς αὐτὸν, ἀπελθὼν πάλιν, προσηνύξατο ἐκ τρίτου, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών. Τότε ἔρχεται πρὸς τὸν Μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀραπαύεσθε· ίδον, ἥγγικεν ἡ ὥρα, καὶ ὁ Γίος τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀμαρτωλῶν. Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ίδον, ἥγγικεν ὁ παραδίδοντος με. Καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ίδον Ἰούδας, εἰς τῶν Δώδεκα, ἥλθε, καὶ μετ' αὐτοῦ ὅχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ἔνιλων, ἀπὸ τῶν Ἀρχιερέων

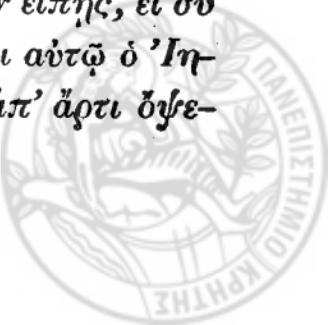

καὶ Πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ. Ὁ δὲ παραδιδόνς αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον, λέγων· Ὡρᾶ φιλήσω, αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐτόν. Καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ, εἶπε· Χαῖρε Ραబβί. Καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἐταῖρε, ἐφ' ὃ πάρει; Τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χειρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. Καὶ ᾤδον, εἰς τῶν μετὰ Ἰησοῦ, ἐκτείνας τὴν χειρα, ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, καὶ πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ Ἀρχιερέως, ἀφείλειν αὐτοῦ τὸ ὄψιον. Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀπόστρεψόν σου τὴν μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· πάρτες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν, ἐν μαχαίρᾳ ἀπολοῦνται. Ἡ δοκεῖ, ὅτι οὐ δύναμαι ἀρτι παρακαλέσαι τὸν Πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι πλείονς ἢ δώδεκα λεγεῶνας Ἀγγέλων; πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ Γραφαὶ, ὅτι οὕτω δεῖ γενέσθαι; Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις· Ως ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ἔνιλων συλλαβεῖτε με· καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμην διδάσκων ἐν τῷ Ἱερῷ, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με. Τοῦτο δὲ ὅλον γέ-

γορε, ἵνα πληρωθῶσιν αἱ Γραφαὶ τῶν Προφητῶν. Τότε οἱ Μαθηταὶ πάντες, ἀφέρτες αὐτὸν, ἔφυγον. Οἱ δὲ, κρατήσατες τὸν Ἰησοῦν, ἀπῆγαν πρὸς Καϊάφαν τὸν Ἀρχιερέα, ὃπου οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι συνήχθησαν. Οἱ δὲ Πέτρος ἡκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, ἔως τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχιερέως· καὶ εἰσελθὼν ἔσω, ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, ἵδειν τὸ τέλος. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὃπως αὐτὸν θαρατώσωσι· καὶ οὐχ εὑρον· καὶ πολλῷ ψευδομαρτύρων προσελθόντων, οὐχ εὑρον. "Τοτερον δὲ προσελθότες δύο ψευδομάρτυρες, εἶπον· Οὗτος ἔφη· Δύναμαι καταλῦσαι τὸν ραὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν. Καὶ ἀραστὰς ὁ Ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίνῃ; τι οὐτοί σου καταμαρτυροῦσιν; ·Οἱ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἵνα ἴμιν εἶπης, εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ Γιὸς τοῦ Θεοῦ. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ἴμιν, ἀπ' ἄρτι δψε-

σθε τὸν Γιόρ τοῦ ἀρθρώτου καθίμενον ἐκ δεξιῶν
 τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῷν γεφελῶν
 τοῦ οὐρανοῦ. Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἴμα-
 τια αὐτοῦ λέγων· "Οτι ἐβλασφήμησε· τι ἔτι χρεῖαν
 ἔχομεν μαρτύρων;" Ιδε, νῦν ἡκούσατε τὴν βλα-
 σφημίαν αὐτοῦ. Τι ὑμῖν δοκεῖ; Οἱ δὲ ἀποκρι-
 θέντες, εἶπον· "Εροχός θαράτου ἐστι. Τότε ἐρέ-
 πτυνσαρ εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐκολάψι-
 σαρ αὐτόν· οἱ δὲ ἐρράπισαρ, λέγοντες· Προ-
 φῆτενσον ἡμῖν, Χριστὲ, τις ἐστιν ὁ παῖς σε;
 Οἱ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσ-
 ṣῆθεν αὐτῷ μία παιδίσκη, λέγοντα· Καὶ σὺ
 ἥσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου. Οἱ δὲ ἡρήσα-
 το ἐμπροσθεν πάντων, λέγων· Οὐκ οἶδα τι λέ-
 γεις. Ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν
 αὐτὸν ἄλλη, καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ· Καὶ οὗτος ἦν
 μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου. Καὶ πάλιν ἡρή-
 σατο μεθ' ὄφρου· "Οτι οὐκ οἶδα τὸν ἀρθρωπόν.
 Μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐστῶτες, εἶπον
 τῷ Πέτρῳ· Ἄληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ
 ἡ λαλία σου δῆλόν σε ποιεῖ. Τότε ἤρξατο κατα-
 γαθεματίζειν καὶ ὅμιλούν· "Οτι οὐκ οἶδα τὸν ἄρ-

Θρωποι. Καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε. Καὶ ἔμρήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ρήματος τοῦ Ἰησοῦ, εἰρηκότος αὐτῷ· "Οτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρήσῃ με. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔκλαυσε πικρῶς. Πρωτας δὲ γερομένης, συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὥστε θαρατῶσαι αὐτόν. Καὶ δῆσατες αὐτὸν, ἀπήγαγον, καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Πορτίῳ Πιλάτῳ τῷ Ἡγεμόνι.

Καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία

τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

'Αρτὶ δὲ τοῦ Χερονείκου, καὶ τοῦ Καιρωνίκου, γάλλομεν τὸ παρόν.

Τροπάριον, Ἡχος πλ. 6'.

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον Γιὲ Θεοῦ, χοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γάρ τοῖς ἔχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἴπω, οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ Ληστής ὅμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἐλθῆς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

ΤΗ. ΑΓΙΑ. ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ. ΠΕΠΠΙΤΗ.

ΕΣΠΕΡΑΣ.

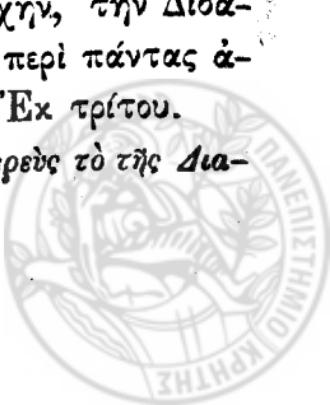
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΘΩΝ.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον (σελ. 3—17) γάλλιται τὸ
ἀληλουάριον τετράχις· εἶτα τὸ παρόν·

Τροπάριον. Ἡχος πλ. δ'.

Οτε οἱ ξνδοξοὶ Μαθηταὶ, ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ
Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβὴς,
φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο· καὶ ἀνόμοις
κριταῖς, σὲ τὸν δέκατον κριτὴν παραδίδωσι. Βλέ-
πε χρημάτων ἔραστὰ, τὸν διὰ ταῦτα ἀγγόνη
χρησάμενον· φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν, τὴν Διδα-
σκάλω τοιαῦτα τολμήσασαν. Ο περὶ πάντας ἀ-
γαθὸς, Κύριε δόξα σοι. 'Ἐκ τρίτου.

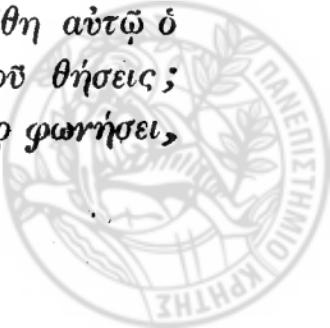
Καὶ μετὰ τοῦτο, εὐθὺς λέγει ὁ Ἰερεὺς τὸ τῆς Δια-
θήκης τῶν ἀγίων Παθῶν·

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

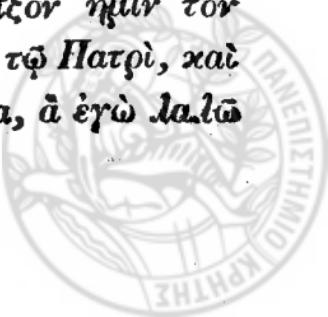
ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ. μετ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Νῦν
 ἐδοξάσθη ὁ Γιὸς τοῦ ἀρθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδο-
 ξάσθη ἐν αὐτῷ. Εἰ δὲ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ,
 καὶ ὁ Θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ, καὶ εὐθὺς
 δοξάσει αὐτόν. Τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' ἵμωρ
 εἰμι. Ζητήσετέ με, καὶ καθὼς εἴποι τοῖς Ἰου-
 δαιοῖς· "Οτι ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε
 ἐλθεῖν· καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι· Ἐντολὴν καιρῆν
 διδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· καθὼς
 ἥγαπησα ὑμᾶς, ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλή-
 λους. Ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μα-
 θηταί ἐστε, εἰαρ ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις. Λέ-
 γει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, ποῦ ὑπάγεις;
 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· "Οπου ἐγὼ ὑπάγω,
 οὐ δύνασαί μοι νῦν ἀκολουθῆσαι· ὥστερον δὲ
 ἀκολουθήσεις μοι. Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε,
 διατί οὐ δύναμαι σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι; τὴν
 ψυχήν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ
 Ἰησοῦς· Τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις;
 Άμὴν ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωτίσει,

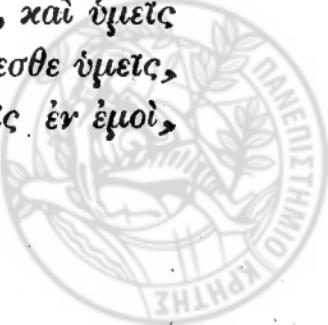

ἔως οὐ ἀπαρήσῃ με τρίς. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν
 ἡ καρδία· πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ
 πιστεύετε. Ἐρ τῇ οἰκλᾳ τοῦ Πατρός μου μοραὶ
 πολλαὶ εἰσιν· εἰ δὲ μὴ, εἶπον ἄρ τιν. Πορεύο-
 μαι ἔτοιμάσαι τόπον ὑμῖν. Καὶ ἐὰρ πορευθῶ,
 καὶ ἔτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι, καὶ
 παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαντόρ· ἵνα, ὅπου εἴμι
 ἐγώ, καὶ ὑμεῖς ἥτε. Καὶ ὅπου ἐγώ ὑπάγω οἰδα-
 τε, καὶ τὴν ὁδὸν οἰδατε. Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· Κύ-
 ριε, οὐκ οἰδαμεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα
 τὴν ὁδὸν εἰδέραι; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ
 εἴμι ἡ ὁδὸς, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωή· οὐδεὶς ἔρ-
 χεται πρὸς τὸν Πατέρα, εἰμὴ δι' ἐμοῦ. Εἰ ἐγρά-
 χειτέ με, καὶ τὸν Πατέρα μου ἐγράχειτε ἄρ. καὶ
 ἀπ' ἀρτὶ γινώσκετε αὐτὸν, καὶ ἐωράχατε αὐτόν.
 Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Κύριε, δεξέον ἡμῖν τὸν
 Πατέρα, καὶ ἀρκετ ἡμῖν. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
 Τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἴμι, καὶ οὐκ ἐγρά-
 χάς με, Φίλιππε; ὁ ἐωρακώς ἐμὲ, ἐώραχε τὸν
 Πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις· Δεξέον ἡμῖν τὸν
 Πατέρα; Οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγώ ἐμ ο Πατέρι, καὶ
 δ Πατὴρ ἐμ οι ἐστι; τὰ φίματα, ἀ ἐγώ λαλῶ

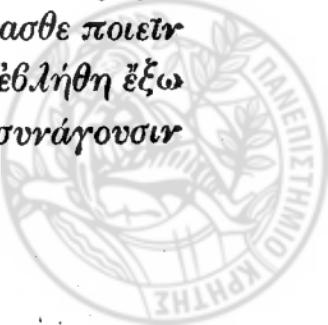

ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ Πατὴρ ὁ ἐν
 ἐμοὶ μέρων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. Πιστεύετε μοι
 ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἐμοὶ ἐστιν·
 εἰ δὲ μὴ, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε μοι. Ἀμὴν
 ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, τὰ ἔργα
 ἂν ἐγὼ ποιῶ, κἀκεῖτος ποιήσει, καὶ μείζονα τού-
 των ποιήσει· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν Πατέρα μου πο-
 ρεύομαι· καὶ ὅτι ἀντίσητε ἐν τῷ ὄρόματι
 μου, τοῦτο ποιήσω· ἵνα δοξασθῇ ὁ Πατὴρ ἐν
 τῷ Γεννητών. Ἐάρ τι αἰτήσητε ἐν τῷ ὄρόματι μου,
 ἐγὼ ποιήσω. Ἐάρ ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς
 ἐμὰς τηρήσατε· καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν Πατέρα,
 καὶ ἄλλον Παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μέρη
 μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀλη-
 θείας, ὁ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ
 θεωρεῖ αὐτὸν, οὐδὲ γινώσκει αὐτόν· ὑμεῖς δὲ γι-
 νώσκετε αὐτὸν, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει, καὶ ἐν ὑμῖν
 ἔσται. Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς
 ὑμᾶς. Ἐτι μικρὸν, καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεω-
 ρεῖ· ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτε με· ὅτι ἐγὼ Ζῶ, καὶ ὑμεῖς
 ζήσεσθε. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γινώσκετε ὑμεῖς,
 ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ μου, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ·

κάγω ἐν ὑμῖν. Οἱ ἔχωρ τὰς ἐντολὰς μου, καὶ τηρῶν αὐτὰς, ἐκείνος ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ Πατρός μου· καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν, καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἔμαυτόν· Λέγει αὐτῷ Ἰούδας (οὐχ ὁ Ἰσχαριώτης). Κύριε, τι γέροντες ὅτι ὑμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν, καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εάρ τις ἀγαπᾷ με τὸν λόγον μου τηρήσει· καὶ ὁ Πατὴρ μου ἀγαπήσει αὐτὸν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα, καὶ μονῆρ παρ' αὐτῷ ποιήσομεν. Οἱ μὴ ἀγαπῶν με, τοὺς λόγους μου οὐ τηρετ· καὶ ὁ λόγος, ὃν ἀκούετε, οὐκ ἐστιν ἐμὸς, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντος με Πατρός. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, παρ' ὑμῖν μέντοι· ὁ δὲ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, ὃ πέμψει ὁ Πατὴρ ἐν τῷ ὄρόματι μου, ἐκείνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομιγήσει ὑμᾶς πάντα ἂν εἶποι ὑμῖν. Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν διδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς δικόσμος διδωσιν, ἐγὼ διδωμι ὑμῖν. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία, μηδὲ δειλιάτω. Ἡκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶποι ὑμῖν· Γπάγω, καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Εἰ-

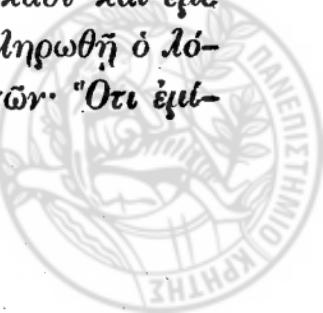
ἡγαπᾶτέ με, ἐχάρητε ἀντὶ ὅτι εἶπον, Πορεύομαι πρὸς τὸν Πατέρα· ὅτι ὁ Πατήρ μου μείζων μου ἔστι. Καὶ νῦν εἰρηκα ίμιτρ πρὶν γενέσθαι· ἵνα, ὅταν γένηται, πιστεύσῃτε. Οὐκ ἔτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γάρ ὁ τοῦ κόσμου τούτου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν. Ἀλλ' ἵνα γνῷ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν Πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετεῖλατό μοι ὁ Πατήρ οὕτω ποιῶ· ἐγενέσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν. Ἐγώ εἰμι ἡ ἀμπελὸς ἡ ἀληθινὴ, καὶ ὁ Πατήρ μου ὁ γεωργός ἔστι. Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἱρει αὐτόν καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτὸν, ἵνα πλεῖστα καρπὸν φέρῃ. Ἡδη ίμεῖς καθαροὶ ἔστε διὰ τὸν λόγον, ὃν λελάληκα ίμιτρ. Μείρατε ἐν ἐμοὶ, κάγὼ ἐν ίμιτρ. Καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐάρ μή μείρη ἐν τῇ ἀμπέλῳ· οὕτως οὐδὲ ίμεῖς, ἐάρ μή ἐν ἐμοὶ μείρητε. Ἐγώ εἰμι ἡ ἀμπελὸς, ίμεῖς τὰ κλήματα. Ο μέρων ἐν ἐμοὶ, κάγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολὺν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. Ἐάρ μή τις μείρη ἐν ἐμοὶ, ἐβλήθη ἔξω τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράθη· καὶ συνάγονται

αὐτὰ, καὶ εἰς πῦρ βάλλονσι, καὶ καίεται. Ἐὰρ μείνητε ἐρ ἐμοὶ, καὶ τὰ ρήματά μου ἐρ ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰρ θέλητε αἰτήσεσθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν. Ἐρ τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ Πατὴρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε· καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ Μαθηταί. Καθὼς ἡγάπησέ με ὁ πατὴρ, κἀγὼ ἡγάπησα ὑμᾶς· μείνατε ἐρ τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. Ἐὰρ τὰς ἐρτολάς μου τηρήσητε, μερεῖτε ἐρ τῇ ἀγάπῃ μου· καθὼς ἔγὼ τὰς ἐρτολὰς τοῦ Πατρός μου τετήρηκα, καὶ μέρω αὐτοῦ ἐρ τῇ ἀγάπῃ. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐρ ὑμῖν μείνῃ, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐρτολὴ ἡ ἐμὴ, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἡγάπησα ὑμᾶς. Μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. Τιμεῖς φίλοι μου ἐστὲ, ἐὰρ ποιῆτε ὅσα ἔγὼ ἐρτέλλομαι ὑμῖν. Οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδε τί ποιει αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἰρηκα φίλους, ὅτι πάντα, ἂ ἥκουνσα παρὰ τοῦ Πατρός μου, ἐγγράφισα ὑμῖν. Οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἔγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ ἔθηκα ὑμᾶς, ἵνα ὑμεῖς

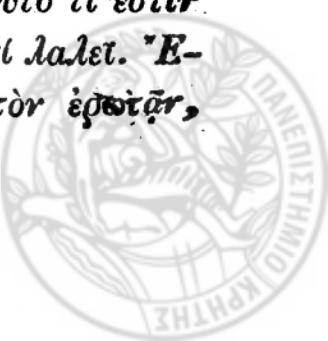

ὑπάγητε καὶ καρπὸν φέρητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν
 μέρη· ἵρα, ὅ, τι ἄρ αἰτήσητε τὸν Πατέρα ἐν τῷ
 ὀνόματί μου, δῶ φύμιν. Ταῦτα ἐτέλλομαι ὑμῖν,
 ἵρα ἀγαπᾶτε ἀλλήλουν· Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ,
 γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ
 ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἄρ τὸ ἴδιον ἐφίλει·
 ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστὲ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελε-
 ἔάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς
 ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου, οὐ ἐγὼ εἶπον
 ὑμῖν· Οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ.
 Εἰ ἐμὲ ἐδιωξαρ, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λό-
 γον μου ἐτήρησαρ, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσου-
 σιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάρτα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ
 τὸ δρομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν πέμψατά με.
 Εἰ μὴ ἥλθον, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμαρτία-
 ων εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχονται περὶ τῆς
 ἀμαρτίας αὐτῶν. Οἱ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν Πατέρα
 μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς,
 ἂ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἀμαρτίαρ οὐκ εἶχον·
 νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ
 καὶ τὸν Πατέρα μου. Ἀλλ', ἵρα πληρωθῇ ὁ λό-
 γος ὃ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· "Οτι ἐμε-

σησάρ με δωρεάν. "Οταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος,
ὅτι ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ Πατρὸς, (τὸ Πνεῦ-
μα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύε-
ται), ἐκεῖτος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς
δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἔστε.
Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκαρδαλισθῆτε.
Ἄποστραγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχε-
ται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑφᾶς, δόξῃ
λατρεῖαν προσφέρειν τῷ Θεῷ. Καὶ ταῦτα ποιή-
σουσιν ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἔγρωσαν τὸν Πατέρα,
οὐδὲ ἐμέ. Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα,
ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μημονεύητε αὐτῶν, ὅτι
ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. Ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ
εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἦμην. Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς
τὸν πέμψατά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με.
Ποσὶ ὑπάγεις; Ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν,
ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. Ἀλλ'
ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν ἵνα
ἐγὼ ἀπέλθω· εἰς γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ Παράκλη-
τος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· εἰς δὲ πορευθῶ,
πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς. Καὶ ἐλθὼν ἐκεῖτος,
ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἀμαρτίας καὶ περὶ δι-

χαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως. Περὶ ἀμαρτίας μὲν,
 ὅτι οὐ πιστεύοντι εἰς ἐμέ· περὶ δικαιοσύνης δὲ,
 ὅτι πρὸς τὸν Πατέρα μου ὑπάγω, καὶ οὐκ ἔτι
 θεωρεῖτέ με· περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ
 κόσμου τούτου κέκριται. "Ετι πολλὰ ἔχω λέγειν
 ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι. "Οταν δὲ
 ἔλθῃ ἐκεῖτος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγή-
 σει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀληθείαν· οὐ γὰρ λα-
 λήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἀν ἀκούση, λαλήσει,
 καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀραγγελεῖ ὑμῖν. Ἐκεῖτος ἐμὲ
 δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀραγγε-
 λεῖ ὑμῖν. Πάρτα ὅσα ἔχει ὁ Πατὴρ, ἐμά ἔστι-
 διὰ τοῦτο εἶπον, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ
 ἀραγγελεῖ ὑμῖν. Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με·
 καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ δύψεσθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπά-
 γω πρὸς τὸν Πατέρα. Εἶπον οὖν ἐκ τῶν Μαθη-
 τῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλοντες· Τι ἔστι τοῦτο ὃ λέ-
 γει ἡμῖν· Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν
 μικρὸν, καὶ δύψεσθέ με· καὶ· "Οτι ἐγὼ ὑπάγω
 πρὸς τὸν Πατέρα; "Ελεγον οὖν· Τοῦτο τι ἔστιν
 δ λέγει, τὸ, Μικρόν; οὐκ οἴδαμεν τι λαλεῖ. "Ε-
 γγρω οὖν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἥθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν,

καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Περὶ τούτου ἔγραψα μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον· Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτε με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ δύσθενός με; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὃ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ή λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. Ἡ γυνὴ, ὅταν τίκτῃ, λύπην ἔχει, ὅτι ἡλθερ ή ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι μημονεύει τῆς θελήσεως, διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄγρωπος εἰς τὸν κόσμον. Καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν τὴν ἔχετε· πάλιν δὲ δύσματι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν η καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκέτι ἐρωτήσετε οὐδέτερον. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσα ἀριστήσητε τὸν Πατέρα ἐν τῷ ὄρόματι μου, δώσει ὑμῖν. Ἐως ἀρτί οὐκέτι ἡτήσατε σύνδετον ἐν τῷ ὄρόματι μου· αἰτεῖτε, καὶ λήψεσθε, ἵνα η χαρὰ ὑμῶν η πεπληρωμένη· Ταῦτα ἐν παροιμίαις λειλάηκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ Πατρὸς ἀραγγελῶ ὑμῖν. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὄρόματι μου αἰ-

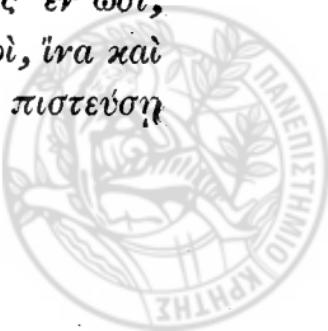
τήσεσθε· καὶ οὐ λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν
 Πατέρα περὶ ὑμῶν· αὐτὸς γὰρ ὁ Πατὴρ φιλεῖ
 ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύ-
 κατε, ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον. Ἐξῆλθον
 παρὰ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον·
 πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον, καὶ πορεύομαι πρὸς
 τὸν Πατέρα. Λέγοντιν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ·
 "Ιδε, νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδε-
 μίαν λέγεις. Νῦν οἶδαμεν ὅτι οἶδας πάντα, καὶ
 οὐ χρείαν ἔχεις ἵρα τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πι-
 στεύομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς
 ὁ Ἰησοῦς· "Ἄρτι πιστεύετε; ίδού, ἔρχεται ὄρα,
 καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵρα σκορπισθῆτε ἔκαστος εἰς
 τὰ ἴδια, καὶ ἐμὲ μόρον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μό-
 ρος, ὅτι ὁ Πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστι. Ταῦτα λελά-
 ληκα ὑμῖν, ἵρα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε. Ἐν τῷ
 κόσμῳ θλιψίαν ἔξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενί-
 κηκα τὸν κόσμον. Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς,
 καὶ ἐπῆρε τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρα-
 νὸν, καὶ εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὄρα· δόξασόν
 σου τὸν Γιὸν, ἵρα καὶ ὁ Γιός σου δοξάσῃ σε·
 καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξονσταρ πάσης σαρκὸς, ἵρα

πᾶν ὁ δέδωκας αὐτῷ, δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσι σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἔργον ἐτελείωσα, ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω. Καὶ νῦν δόξασόν με, σὺ Πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ, ἡ εἰχον, πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοι. Ἐφαρέρωσά σου τὸ δρομα τοὺς ἀνθρώπους· οὓς δέδωκάς μοι ἐξ τοῦ κόσμου, σοὶ ησάς, καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. Νῦν ἔγγρωκας, ὅτι πάρτα, ὅσα δέδωκάς μοι, παρὰ σου ἐστιν· ὅτι τὰ ρήματα, ἢ δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς· καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγγρωσαν ἀληθῶς, ὅτι παρὰ σου ἐξηλίθθον, καὶ ἐπιστενσαρ ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Ἐγώ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοι εἰσί. Καὶ τὰ ἐμὰ πάρτα σά ἐστι, καὶ τὰ σὰ ἐμά· καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. Καὶ οὐκ ἔτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὐτοὶ ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἐρχομαι. Πάτερ ἄγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματε σου, οὓς δέδωκάς μοι, ἵνα ὕστερον ἐν καθώς ἥμετε·

"Οτε ἥμηρ μιετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὄντας σον· οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἔξ αὐτῶν ἀπώλετο, εἰ μὴ ὁ νίδιος τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ Γραφὴ πληρωθῇ. Νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς. Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου· καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτοὺς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου. Οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἀρηγησαντο αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ. Ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶ, καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰμι. Ἀγλασορ αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀληθείᾳ ἐστι. Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον. Καὶ οὐπέρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω ἐμαυτὸν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὤσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ. Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόρον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευσόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ· ἵνα πάντες ἐν ὥσι, καθὼς σὺ, Πάτερ, ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν σοὶ, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ὥσιν· ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ

ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Καὶ ἐγώ τὴν δόξαν, ἢν
δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς, ἵρα ὥσιν ἐν, κα-
θὼς ἡμεῖς ἐν ἐσμέν. Ἐγώ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ ἐν
ἐμοὶ, ἵρα ὥσι τετελειωμένοι εἰς ἐν, καὶ ἵρα γι-
νώσκῃ ὁ κόσμος, ὅτι σύ με ἀπέστειλας, καὶ ἡ-
γάπησας αὐτοὺς, καθὼς ἐμὲ ἡγάπησας. Πάτερ,
οὓς δέδωκάς μοι, θέλω ἵρα ὅπου εἰμὶ ἐγώ, καὶ-
κείτοι ὥσι μετ' ἐμοῦ. ἵρα θεωρῶσι τὴν δόξαν
τὴν ἐμήν, ἢν ἔδωκάς μοι, ὅτι ἡγάπησάς με πρὸ^τ
καταβολῆς κόσμου. Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος
σε οὐκ ἔγρω, ἐγώ δέ σε ἔγρω, καὶ οὗτοι ἔγρω-
σαν, ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Καὶ ἔγραψα αὐ-
τοῖς τὸ ὄνομά σου, καὶ γνωρίσω. ἵρα ἡ ἀγάπη
ἢν ἡγάπησάς με, ἐν αὐτοῖς ἦ, καὶ γώ ἐν αὐτοῖς.
Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐξῆλθε σὺν τοῖς Μαθη-
ταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῷ Κέδρῳ,
ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ
Μαθηταὶ αὐτοῦ.

Πληρούμενον δὲ ἑκάστον Εὐαγγελίου, λέγομεν.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Εἴτα γάλλομεν τὰ ἐπόμενα Ἀρτίφωρα.

'Artifawor A'. Ἡχος πλ. δ'.

"Αρχοντες λαῶν συνήγθησαν κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.

Λόγον παράνομον, κατέθεντο κατ' ἐμοῦ· Κύριε, Κύριε, μὴ ἐγκαταλίπης με.

Τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν, καθαρὰς τῷ Χριστῷ παραστήσωμεν, καὶ ὡς φίλοι αὐτοῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν θύσωμεν δι' αὐτὸν, καὶ μὴ ταῖς μερίμναις τοῦ βίου, συμπνιγῶμεν ὡς ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ἐν τοῖς ταμείοις ἡμῶν χράξωμεν· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, ἀπὸ τοῦ πονηροῦ ρῦσαι ἡμᾶς.

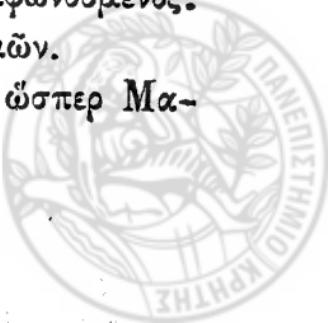
Δέξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἡχος ὁ αὐτός.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθένος ἔμεινας, Μῆτρρ ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία· Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκέτευε, σωθῆναι ἡμᾶς.

'Artifawor B'. Ἡχος πλ. β'.

"Εδραμε λέγων ὁ Ἰούδας, τοῖς παρανόμοις γραμματεῦσι· Τί μοι θέλετε δοῦναι, κἀγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτὸν; ἐν μέσῳ δὲ τῶν συμφωνούντων, αὐτὸς είστηκεις ἀοράτως συμφωνούμενος. Καρδιογνῶστα, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

"Ἐν ἐλέει τὸν Θεὸν θεραπεύσωμεν, ὥσπερ Μα-

ρία ἐπὶ τοῦ δείπνου, καὶ μὴ κτησώμεθα φιλαργυρίαν, ως ὁ Ἰουδας, ἵνα πάντοτε μετὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἐσόμεθα.

Δόξα καὶ τὸν Θεοτοκόν. Ἡχος ὁ αὐτός.

Ον ἔτεκες Παρθένε ἀνερμηνεύτως, διαπαντὸς ως φιλάνθρωπον, μὴ διαλίπης ἐκδυστωποῦσα, ἵνα κινδύνων σώσῃ, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας.

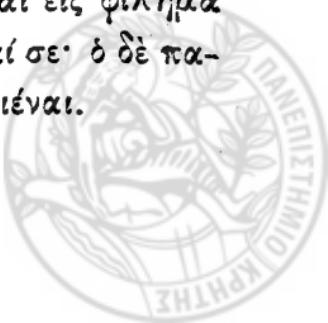
Ἄρτιφωνος Γ. Ἡχος β'.

Διὰ Λαζάρου τὴν ἔγερσιν Κύριε, τὸ Ωσαννά σοι ἐκραύγαζον, παῖδες τῶν Ἐβραίων Φιλάνθρωπε· ὁ δὲ παράνομος Ἰουδας, οὐκ ἡβουλήθη συνιέναι.

Ἐν τῷ δείπνῳ σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, τοῖς Μαθηταῖς σου προέλεγες· Εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με· ὁ δὲ παράνομος Ἰουδας, οὐκ ἡβουλήθη συνιέναι.

Ιωάννη ἐρωτήσαντι Κύριε, ὁ παραδίδούς σε τίς ἔστι; τοῦτον διὰ τοῦ ἄρτου ὑπέδειξας· ὁ δὲ παράνομος Ἰουδας, οὐκ ἡβουλήθη συνιέναι.

Εἰς τριάκοντα ἀργύρια Κύριε, καὶ εἰς φιλημαδόλιον, ἐζήτουν Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι σε· ὁ δὲ παράνομος Ἰουδας, οὐκ ἡβουλήθη συνιέναι.

Ἐν τῷ Νιπτῆρί σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, τοῖς Μαθηταῖς σου προέτρεπες· Οὕτω ποιεῖτε ὡσπερ εἴδετε· ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἤβουλήθη συνιέναι.

Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ πειρασθῆτε, τοῖς Μαθηταῖς σου ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔλεγες· ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἤβουλήθη συνιέναι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ο αὐτός.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων, τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ως ἄρρηκτον τεῖχος, καὶ προστασίαν.

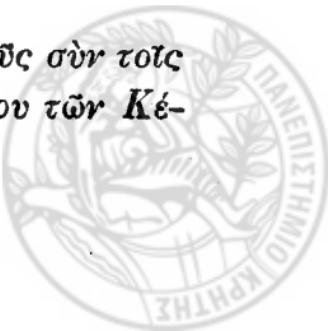
Κάθισμα. Ἡχος βαρύς.

Ἐν τῷ δείπνῳ τοὺς Μαθητὰς διατρέφων, καὶ τὴν σκῆψιν τῆς προδοσίας γινώσκων, ἐν αὐτῷ τὸν Ἰούδαν διήλεγξας ἀδιόρθωτον μὲν τοῦτον ἐπιστάμενος, γνωρίσαι δὲ πᾶσι βουλόμενος, ὅτι θέλων παρεδόθης, ἵνα κόσμον ἀρπάσῃς τοῦ ἀλλοτρίου. Μακρόθυμε δόξα σοι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

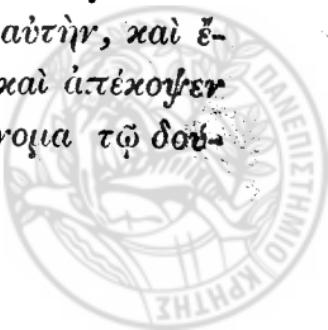
ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ. νη'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς σὺν τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ πέρα τοῦ χειμάρρου τῷρ *Κέ-*

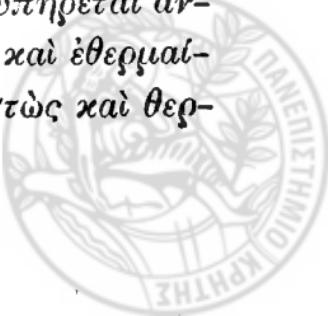

δρω, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ
 οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Ἰδει δὲ καὶ Ἰούδας, ὁ πα-
 ραδιδόντας αὐτὸν, τὸν τόπον· ὅτι πολλάκις συνή-
 χθη ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ. Ο-
 οὖν Ἰούδας, λαβὼν τὴν σπείραν, καὶ ἐκ τῶν Ἀρ-
 χιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας, ἔρχεται ἐκεῖ
 μετὰ φαρῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὀπλῶν. Ἰησοῦς
 οὖν εἰδὼς πάρτα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν, ἐξελ-
 θὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίτα ζητεῖτε; Ἀπεκρίθησαν
 αὐτῷ· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Λέγει αὐτοῖς ὁ
 Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι. Εἰστίκει δὲ καὶ Ἰούδας, ὁ
 παραδιδόντας αὐτὸν, μετ' αὐτῶν. Ως οὖν εἶπεν αὐ-
 τοῖς, ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω καὶ
 ἐπεσορ χαμαὶ. Πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐπηρώτησεν. Τί-
 τα ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.
 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Εἶπον ἴμιτρ ὅτι ἐγώ εἰμι.
 εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε τούτους ὑπάγειν. Ἰτα-
 πληρωθῆ ὁ λόγος, ὃν εἶπεν. Ὁτι, οὓς δέδωκάς
 μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδέποτε. Σικιών οὖν
 Πέτρος ἔχων μάχαιραν, εἴλκυσεν αὐτὴν, καὶ ἐ-
 παισε τὸν τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον, καὶ ἀπέκοψεν
 αὐτὸν τὸ ὡτίον τὸ δεξιόν· ἦν δὲ ὅνομα τῷ δοῦλῳ

λω Μάλχος. Εἰπερ οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· Βά-
λε τὴν μάχαιρά σου εἰς τὴν θίκην· τὸ ποτή-
ριον, ὃ δέδωκέ μοι ὁ Πατὴρ, οὐ μὴ πίω αὐτό; Ἡ
οὖν σπειρα καὶ ὁ χιλιαρχὸς καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν
Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐδησαν
αὐτόν· καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἀρραρ πρω-
τον· ἦρ γὰρ περθερός τοῦ Καιάφα, ὃς ἦρ Ἀρ-
χιερεὺς τοῦ ἐριαντοῦ ἐκείνου. Ἡρ δὲ Καιάφας ὁ
συμβούλευσας τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι συμφέρει ἔτα
ἄρθρωπον ἀπολέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. Ἦκολούθει
δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος Μαθη-
τής· ὁ δὲ μαθητὴς ἐκείνος ἦρ γρωστὸς τῷ Ἀρχιε-
ρεῖ, καὶ συνεισῆλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ
Ἀρχιερέως· ὁ δὲ Πέτρος εἰστίκει πρὸς τῇ θύρᾳ
ἔξω. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Μαθητὴς ὁ ἄλλος, ὃς ἦρ
γρωστὸς τῷ Ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ, καὶ
εἰσήγαγε τὸν Πέτρον. Λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ
θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν Μαθητῶν
εἶ τοῦ ἀρθρώπου τούτου; Λέγει ἐκείνος· Οὐκ εί-
μι. Εἰστίκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀρ-
θρακιὰν πεποιηκότες, ὅτι ψῦχος ἦρ καὶ ἐθερμαί-
νοτος· ἦρ δὲ μετ' αὐτῶν ὁ Πέτρος ἐστὼς καὶ θερ-

μαιρόμενος. Ο οὖν Ἀρχιερεὺς ἡρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ παρρησίᾳ ἐλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδιδάξα ἐν τῇ Συραγωγῇ καὶ ἐν τῷ ιερῷ, ὅπου πάντοθεν οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν· τι με ἐπερωτᾶς; ἐπερώτησον τὸν ἀκηκοότας, τι ἐλάλησα αὐτοῖς· Ἰδε, οὗτοι οἴδασιν ἂν εἶπον ἐγώ. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος, εἰς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκάς, ἔδωκε ράπισμα τῷ Ἰησοῦ, εἰπών· Οὗτως ἀποκρίνῃ τῷ Ἀρχιερεῖ; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τι με δέρεις; Ἀτέστειλεν οὖν αὐτὸν ὁ Ἄρρας δεδεμένος πρὸς Καϊάφαν τὸν Ἀρχιερέα. Ἡρ δὲ Σίμων Πέτρος ἐστὼς καὶ θερμαιρόμενος. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ ὑπηρέται· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; Ἡρήσατο ἐκεῖτος καὶ εἶπεν· Οὐκ εἰμι. Λέγει εἰς ἐκ τῶν δούλων τοῦ Ἀρχιερέως, συγγενῆς ὥρ οὐ ἀπέκοψε Πέτρος τὸ ὄτιον. Οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ; Πάλιν οὖν ἡρήσατο ὁ Πέτρος, καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώρησεν.

"Αγονσιγρ οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ Πραιτώριον· ἦρ δὲ πρωτα· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰς-ηλθοτε· εἰς τὸ Πραιτώριον, ἵνα μὴ μαρτύσωται, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ Πάσχα.

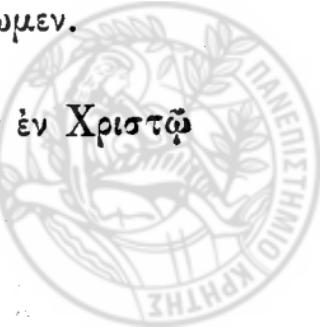
'Αρτίφωρος Δ'. Ἡχος πλ. α'.

Σήμερον ὁ Ἰούδας, καταλιμπάνει τὸν διδά-
σκαλον καὶ παραλαμβάνει τὸν Διάβολον· τυφλοῦ-
ται τῷ πάθει τῆς φιλαργυρίας, ἐκπίπτει τοῦ φω-
τὸς, ὁ ἐσκοτισμένος· πῶς γὰρ ἡδύνατο βλέπειν,
ὁ τὸν φωστῆρα πωλήσας, τριάκοντα ἀργυρίων;
ἀλλ' ἡμῖν ἀνέτειλεν ὁ παθὼν ὑπὲρ τοῦ κόσμου·
πρὸς ἓν βοήσωμεν· Ο παθὼν, καὶ συμπαθῶν
ἀνθρώποις, δόξα σοι.

Σήμερον ὁ Ἰούδας, παραποιεῖται θεοσέβειαν,
καὶ ἀλλοτριοῦται τοῦ χαρίσματος· ὑπάρχων μα-
θητὴς, γίνεται προδότης· ἐν ἥθει φιλικῷ, δόλον
ὑποκρύπτει, καὶ προτιμᾶται ἀφρόνως τῆς τοῦ Δε-
σπότου ἀγάπης, τριάκοντα ἀργύρια, δόδηγὸς γε-
νόμενος, συνεδρίου παρανόμου. Ήμεῖς δὲ ἔχοντες
σωτηρίαν τὸν Χριστὸν, αὐτὸν δοξάσωμεν.

Ἡχος α'.

Τὴν φιλαδελφίαν κτησώμεθα, ως ἐν Χριστῷ

ἀδελφοί, καὶ μὴ τὸ ἀσυμπαθές πρὸς τοὺς πλησίους ἡμῶν, ἵνα μὴ ως ὁ δοῦλος κατακριθῶμεν, ὁ ἀνελεήμων, διὰ τὰ δηνάρια, καὶ ως ὁ Ἰούδας μεταμεληθέντες, μηδὲν ὠφελήσωμεν.

Ἄδεια, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἡγος ὁ αὐτός.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ, ἐλαλήθη πανταχοῦ, ὅτε ἔκυρσας σαρκὶ, τὸν τῶν ὅλων ποιητὴν, Θεοτόκη Μαρία, πανύμνητε, καὶ ἀπειρόγαμε.

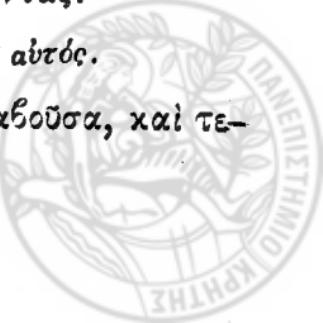
'Αρτίφωρον Ε'. Ἡγος πλ. 6'.

Ο μαθητὴς τοῦ Διδασκάλου, συνεφώνει τὴν τιμὴν, καὶ τριάκοντα ἀργυρίοις, πέπρακε τὸν Κύριον, φιλήματι δολίῳ παραδοὺς αὐτὸν, τοῖς ἀνόμοις εἰς θάνατον.

Σήμερον ἔλεγεν ὁ Κτίστης Οὐρανοῦ καὶ γῆς, τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· "Ηγγικεν ἡ ὥρα, καὶ ἔφθασεν Ἰούδας ὁ παραδιδούς με· μή τις με ἀρνήσῃται, βλέπων με ἐν τῷ σταυρῷ ἐν μέσω δύο ληστῶν· πάσχω γὰρ ως ἄνθρωπος, καὶ σώζω ως φιλάνθρωπος, τοὺς εἰς ἐμὲ πιστεύοντας.

Άδεια καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ο αὐτός.

Ἡ ἀρρήτως, ἐπ' ἐσχάτων συλλαβοῦσα, καὶ τε-

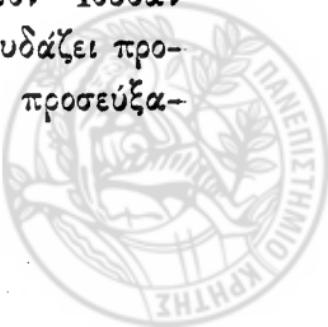
κοῦσα, τὸν κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε, τοὺς
σὲ μεγαλύνοντας.

'Αρτίφωρος σ'. Ἡχος βαρύς.

Σήμερον γρηγορεῖ δὲ Ἰούδας, παραδοῦναι τὸν
Κύριον, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων Σωτῆρα τοῦ Κόσμου,
τὸν ἐκ πέντε ἀρτων, χορτάσαντα πλήθη. Σήμερον
δὲ ἄνομος, ἀρνεῖται τὸν Διδάσκαλον· μαθητὴς γε-
νόμενος, Δεσπότην παρέδωκεν· ἀργυρίῳ πέπρακε,
τὸν μάννα χορτάσαντα τὸν ἄνθρωπον.

Σήμερον τῷ σταυρῷ προσήλωσαν, Ἰουδαῖοις
τὸν Κύριον, τὸν διατεμόντα τὴν θάλασσαν ράβδῳ,
καὶ διαγαγόντα αὐτοὺς ἐν ἑρήμῳ. Σήμερον τῇ
λόγχῃ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ ἐκέντησαν, τοῦ πλη-
γαῖς μαστίξαντος, ὑπὲρ αὐτῶν τὴν Αἴγυπτον,
καὶ χολὴν ἐπότισαν, τὸν μάννα, τροφὴν αὐτοῖς
όμβρήσαντα.

Κύριε ἐπὶ τὸ πάθος τὸ ἔκούσιον, παραγενόμε-
νος, ἐβόας τοῖς Μαθηταῖς σου· Κἀν μίαν ὥραν
οὐκ ἰσχύσατε, ἀγρυπνῆσαι μετ' ἐμοῦ, πῶς ἐπηγ-
γείλατε, ἀποθνήσκειν δι' ἐμέ; κἀν τὸν Ἰούδαν
θεάσασθε, πῶς οὐ καθεύδει, ἀλλὰ σπουδάζει προ-
δοῦναί με τοῖς παρανόμοις; ἐγείρεσθε, προσεύξα-

σθε, μή τίς με ἀρνήσῃται, βλέπων με ἐν τῷ σταυρῷ. Μακρόθυμε, δόξα σοι.

Ἄδεια, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ Ήγος δὲ αὐτός.

Χαῖρε Θεοτόκε, ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν Οὐρανοῖς χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου· χαῖρε Παρθένε τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, δι' ἣς ἡμῖν ἔλαμψεν δὲ Εμμανουὴλ· χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Κάθισμα. Ὁ Ήγος βηρύς.

Ποιός σε τρόπος Ἰούδα, προδότην τοῦ Σωτῆρος εἰργάσατο; μὴ τοῦ χοροῦ σε τῶν Ἀποστόλων ἔχωρισε; μὴ τοῦ χαρίσματος τῶν ιαμάτων ἐστέρησε; μὴ συνδειπνήσας ἐκείνοις, σὲ τῆς τραπέζης ἀπώσατο; μὴ τῶν ἄλλων νέψας τοὺς πόδας, τοὺς σοὺς ὑπερεῖδεν; ὃ πόσων ἀγαθῶν ἀμνήμων ἐγένου! καὶ σοῦ μὲν ἡ ἀχάριστος, στηλιτεύεται γνώμη· αὐτοῦ δὲ ἡ ἀνείκαστος, μακροθυμία κηρύττεται, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ. ρθ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν, ἀπήγαγον πρὸς Καιάφαρ τὸν Ἀρχιερέα, ὃπου οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι

συνήχθησαρ. Ο δὲ Πέτρος ἱκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχιερέως· καὶ εἰσελθὼν ἔσω, ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, οἷς εἶναι τὸ τέλος. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν ψευδομάρτυραν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὥπως αὐτὸν θαρατώσωσι· καὶ οὐχ εὑρον· καὶ πολλῶν ψευδομάρτυρων προσελθόντων, οὐχ εὑρον. "Τοτερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες, εἶπον· Οὗτος ἔφη· Αὐταμαί καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν. Καὶ ἀραστὰς ὁ Ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίνη; τι οὖτοι σου καταμαρτυροῦσιν; Ο δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Ἔξορκιζώ σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἵνα ἴμιτρ εἴπῃς, εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ Γιὸς τοῦ Θεοῦ. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ἴμιτρ, ἀπ' ἄρτι δύσθε τὸν Γιὸν τοῦ ἀνθρώπουν καθήμερον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμερον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἴματα αὐτοῦ, λέγων· "Οτι ἐβλασφήμησες τι ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων; Ιδε, νῦν ἡκού-

σατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ. Τί ἡμῖν δοκεῖ; Οἱ δὲ ἀποκριθέντες, εἶπον· Ἐροχός θαράτου ἐστι. Τότε ἐρέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐκαλάφισαν αὐτόν· οἱ δὲ ἐρράπισαν, λέγοντες· Προφήτευσον ἡμῖν, Χριστὲ, τίς ἐστιν ὁ παῖς σε; Ό δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη, λέγοντα· Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου. Ό δὲ ἡρρήσατο ἐμπροσθεν πάτερν, λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις. Ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτὸν ἄλλην, καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ· Καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου. Καὶ πάλιν ἡρρήσατο μεθ' ὅρκουν· Οτι οὐκ οἶδα τὸν ἄρθρωπον. Μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐστῶτες, εἶπον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς καὶ σὺ ἔξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλία σου δῆλον σε ποιεῖ. Τότε ἥρξατο καταγαθεματίζειν, καὶ ὀμινύειν, "Οτι οὐκ οἶδα τὸν ἄρθρωπον· καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώρησε. Καὶ ἐμηρήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ρήματος τοῦ Ἰησοῦ, εἰρηκότος αὐτῷ· Οτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ με. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἐκλανσε πικρῶς.

'Αρτίφωνος Ζ'. Ἡχος πλ. 5'.

Τοῖς συλλαβοῦσί σε παρανόμοις, ἀνεχόμενος,
οὕτως ἐδόας Κύριε· Εἰ καὶ ἐπαπάξατε τὸν ποιμέ-
να, καὶ διεσκορπίσατε τὰ δώδεκα πρόβατα τοὺς
Μαθητάς μου, ἡδυνάμην πλείους, ἢ δώδεκα λε-
γεῶνας παραστῆσαι· Αγγέλων· ἀλλὰ μακροθυμῶ,
ἴνα πληρωθῆ, ἢ ἐδήλωσα ὑμῖν διὰ τῶν Προφη-
τῶν μου, ἀδηλα καὶ χρύφια. Κύριε δόξα σοι.

Τρίτον ἀρνησάμενος δὲ Πέτρος, εὐθέως τὸ ρη-
θὲν αὐτῷ συνῆκεν, ἀλλὰ προσήγαγέ σοι δάκρυα
μετανοίας· Ο Θεὸς ἰλάσθητί μοι καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκοί. Ο αὐτός.

Ως πύλην σωτήριον, καὶ παράδεισον τερπνὸν,
καὶ φωτὸς ἀΐδίου, νεφέλην ὑπάρχουσαν, τὴν ἀ-
γίαν Παρθένον ὑμνήσωμεν ἀπαντες, λέγοντες τὸ
χαῖρε αὐτῇ.

'Αρτίφωνος Η'. Ἡχος 6'.

Εἶπατε παράνομοι· Τί ἡκούσατε παρὰ τοῦ Σω-
τῆρος ἡμῶν; οὐ νόμον ἔξεθετο, καὶ τῶν Προφη-
τῶν τὰ διδάγματα; πῶς οὖν ἐλογίσασθε Πιλάτῳ
παραδοῦναι, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, καὶ λυτρω-
τῆντῶν ψυχῶν ἡμῶν;

Σταυρωθήτω ἔχραζον, οἱ τῶν σῶν χαρισμάτων
ἀφεὶ ἐντρυφῶντες, καὶ κακοῦργον ἀντ' εὐεργέτου
ἥτοῦντο, λαβεῖν, οἱ τῶν δικαιών φονευταί· ἐσιώ-
πας δὲ Χριστὲ, φέρων αὐτῶν τὴν προπέτειαν,
παθεῖν θέλων, καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

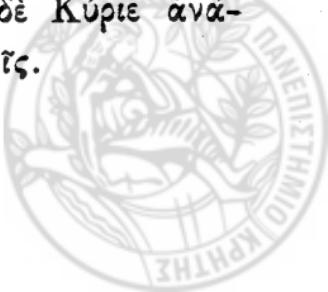
Ἄδεια καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ο αὐτός.

"Οτι ούκ ἔχομεν παρρησίαν, διὰ τὰ πολλὰ
ἡμῶν ἀμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα
δυσώπησον, Θεοτόκε παρθένε· πολλὰ γὰρ ισχύει
δέησις Μητρὸς, πρὸς εὔμενειαν Δεσπότου· μὴ πα-
ριδῆς ἀμαρτωλῶν ἵκεσίας ἡ πάντεμνος, ὅτι ἐλεή-
μων ἔστι, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὃ καὶ παθεῖν ὑπέρ
ἡμῶν καταδεξάμενος.

Ἀρτίωρος Θ'. Ἡχος γ'.

"Εστησαν τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν
τοῦ τετιμημένου, δν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ.
Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε ἵνα μὴ εἰσέλθητε
εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον ἡ δὲ σάρξ
ἀσθενής· διὰ τοῦτο γρηγορεῖτε.

"Ἐδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολὴν, καὶ εἰς τὴν
δίψαν μου ἐπότισάν με δῖος· σὺ δὲ Κύριε ἀνά-
στησόν με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκιον. Ὁ αὐτός.

Οἱ ἔξι ἑθνῶν ὑμνοῦμέν σε Θεοτόκε ἀγνή, ὅτε
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἔτεκες, τὸν ἐκ τῆς κα-
τάρας τοὺς ἀνθρώπους, διὰ σοῦ ἐλευθερώσαντα.

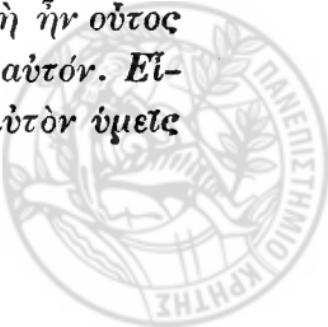
Κάθισμα. Ἡχος πλ. δ'.

Ω πᾶς Ἰούδας ὁ ποτέ σου μαθητὴς τὴν προ-
δοσίαν ἐμελέτα κατὰ σοῦ! συνεδείπνησε δολίως, δ
ἐπίθουλος καὶ ἄδικος· πορευθεὶς εἶπε τοῖς Ἱε-
ρεῦσι· Τί μοι παρέχετε καὶ παραδώσω ὑμῖν ἐκε-
νον, τὸν νόμον λύσαντα, καὶ βεβηλοῦντα τὸ Σάβ-
βατον; Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ. νθ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄγονσι τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ
Καιάφα εἰς τὸ Πραιτώριον· ἦρ δὲ πρωία· καὶ
αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθορ εἰς τὸ Πραιτώριον, ἵνα μὴ
μιαρθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ Πάσχα. Ἐξῆλ-
θερ οὖν ὁ Πιλάτος πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπε· Τίνα
κατηγοροῦτε κατὰ τοῦ ἀρθρώπου τούτου;
Ἄπεκριθησαρ καὶ εἶπον αὐτῷ· Εἰ μὴ ἦρ οὗτος
κακοποιὸς, οὐκ ἄρ σοι παρεδώκαμεν αὐτόν. Εἴ-
περ οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς

καὶ κατὰ τὸν ρόμορ ὑπῶν κρίνετε αὐτόν. Εἰπορ
οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ήμεῖς οὐκ ἔξεστιν ἀπο-
κτεῖναι οὐδέποτε. Ἰτανός δὲ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρω-
θῆ, ὃν εἶπε, σηματωρ ποιῶ θαράτῳ ἵμελλεν ἀ-
ποθνήσκειν. Εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ Πρατώριον πά-
λιν ὁ Πιλάτος καὶ ἐφώρησε τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ· Σὺ εἶ δὲ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;
Ἄπεκριθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀφ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο
λέγεις, ηὔλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμοῦ; Ἄπεκριθη
ὁ Πιλάτος· Μή τοι ἐγὼ Ἰουδαῖος εἰμι; τὸ ἔθρος τὸ
σὸν καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοι· τι ἐ-
ποιησας; Ἄπεκριθη ὁ Ἰησοῦς· Η βασιλεία η
ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ
κόσμου τούτου ἦτορ η βασιλεία η ἐμὴ, οἱ θηρέ-
ται ἀντὶ οἱ ἐμοὶ ἡγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς
Ἰουδαίοις· νῦν δὲ η βασιλεία η ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐρ-
τεῦθεν. Εἰπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκοῦν βα-
σιλεὺς εἶ σύ; Ἄπεκριθη ὁ Ἰησοῦς· Σὺ λέγεις,
ὅτι βασιλεὺς είμι ἐγώ· ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι,
καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρ-
τυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. Πᾶς δὲ ὁ ὥν ἐκ τῆς ἀληθείας,
ἀκούει μου τῆς φωνῆς. Λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος·

Τι ἔστιν ἀλήθεια; Καὶ τοῦτο εἰπὼν, πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τὸν Ἰουδαῖον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐγώ οὐδεμίαν αἰτῶ εὑρίσκω ἐν αὐτῷ. Ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν, ὅταν ἡμεῖς ἀπολύσω ἐν τῷ Πάσχα· βούλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν Βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; Ἐκραύγασαν οὖν πάλιν πάρτες, λέγοντες· Μὴ τοῦτο, ἀλλὰ τὸν Βαραβᾶρ· ἢ γὰρ δὲ ὁ Βαραβᾶς ληστής. Τότε οὖν ἐλαβεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐμαστίγωσε. Καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκαρθῶν, ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἴματιον πορφυροῦ περιέβαλον αὐτὸν, καὶ ἐλεγον· Χαῖρε, ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ραπίσματα. Ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἐξω ὁ Πιλάτος, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἰδε, ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἐξω, ὅταν γνῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτῶ εὑρίσκω. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἐξω, φορῶν τὸν ἀκάρθιον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦ ἴματιον· καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἰδε ὁ ἀρθρωπός. Ὁτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ Ἀρχεφεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν, λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ σταυρώσατε·

ἐγώ γὰρ οὐχ εύρισκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμοις ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφειλεῖ ἀποθανεῖν, ὅτι ἑαυτὸν Γιὼν τοῦ Θεοῦ ἐποίησεν. Ὁτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐροβήθη· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ Πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἶ σύ; Οὐ δὲ Ἰησοῦς ἀπόχρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἴδας ὅτι ἔξουσιαν ἔχω σταυρώσαι σε, καὶ ἔξουσιαν ἔχω ἀπολῦσαι σε; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶχες ἔξουσιαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἡρ σοι δεδομένοις ἄρωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς με σοὶ μετέσθαι ἀμαρτίαν ἔχει. Ἐκ τούτου ἐζήτει ὁ Πιλάτος ἀπολῦσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον, λέγοντες· Εἳς τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καλσαροῦ· πᾶς ὁ βασιλέας ἑαυτὸν ποιῶν ἀρτιλέγει τῷ Καλσαρὶ· Ο οὖν Πιλάτος, ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος, εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἐβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ· ἦρ δὲ Παρασκευὴ τοῦ Πάσχα, ὥρα δὲ ώσει ἐ-

κτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· "Ιδε ὁ Βασιλεὺς
ἡμῶν. Οἱ δὲ ἐκράνγασαν· Ἄροι, ἄροι, σταύρω-
σον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τὸν Βασι-
λέα ὡμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἀρχιε-
ρεῖς· Οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα. Τότε
οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς, ἵνα σταυρωθῇ.

'Αρτιφωρος I. Ἡχος πλ. 6'.

Ο ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον, γυμνὸς εἰς
χρίσιν ἴστατο, καὶ ἐν σιαγόνι, ράπισμα ἐδέξατο,
ὑπὸ χειρῶν ὡν ἐπλασεν· ὁ δὲ παράνομος λαὸς,
τῷ Σταυρῷ προσήλωσε, τὸν Κύριον τῆς δόξης·
τότε τὸ καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ ἐσχίσθη· ὁ ἥλιος
ἐσκότασε, μὴ φέρων θεάσασθαι, Θεὸν ὑντιζόμενον,
ὅν τρέμει τὰ σύμπαντα. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Ο μαθητὴς ἡρνήσατο, ὁ ληστὴς ἐβόησε· Μνή-
σθητί μου, Κύριε ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δέξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ο αὐτός.

Εἰρήνευσον τὸν κόσμον, ὁ ἐκ Παρθένου κατα-
δεξάμενος Κύριε, σάρκα φορέσαι ὑπὲρ δούλων, ἵνα
συμφώνως, σὲ δοξολογῶμεν φιλάνθρωπε.

'Αρτιφωρος IA'. Ἡχος πλ. 6'.

Αντὶ ἀγαθῶν, ὡν ἐποίησας Χριστὲ, τῷ γένει

τῶν Ἐβραίων, σταυρωθῆναι σε κατεδίκασαν,
ὄξος καὶ χολήν σε ποτίσαντες. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς
Κύριε κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι οὐ συνῆκαν, τὴν
σὴν συγκατάθασιν.

Ἐπὶ τῇ προδοσίᾳ οὐκ ἡρκέσθησαν Χριστὲ τὰ
γένη τῶν Ἐβραίων, ἀλλ’ ἔκινουν τὰς κεφαλὰς
αὐτῶν, μυκτηρισμὸν καὶ χλεύην προσάγοντες.
Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν,
ὅτι κενὰ, κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν.

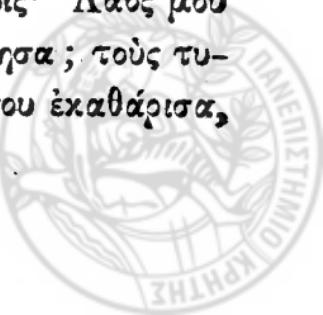
Οὔτε γῆ ὡς ἐσείσθη, οὔτε πέτραι ὡς ἐρράγη-
σαν, Ἐβραίους ἔπεισαν, οὔτε τοῦ Ναοῦ τὸ κατα-
πέτασμα, οὔτε τῶν νεκρῶν ἡ Ἀνάστασις. Ἀλλὰ
δὸς αὐτοῖς Κύριε, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι κενὰ
κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκὸς. Ο αὐτὸς.

Θεὸν ἔκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε
Παρθένε, μόνη ἀγνή, μόνη εύλογημένη· διὸ ἀπαύ-
στως, σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἄρτιφωρος ΙΒ'. Ἡχος πλ. δ'.

Τάδε λέγει Κύριος τοὺς Ἰουδαίοις· Λαός μου
τί ἐποίησά σοι, ἢ τί σοι παρηνώχλησα; τοὺς τυ-
φλούς σου ἐφώτισα, τοὺς λεπρούς σου ἐκαθάρισα,

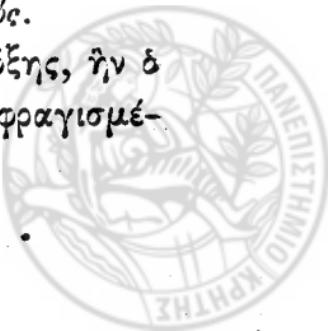
άνδρα ὅντα ἐπὶ κλίνης ἡγωρθωσάμην. Λαός μου,
τι ἐποίησά σοι, καὶ τί μοι ἀνταπέδωκας; ἀντὶ
τοῦ μάννα χολήν· ἀντὶ τοῦ ὕδατος ὅξος· ἀντὶ τοῦ
ἀγαπᾶν με, σταυρῷ με προστηλώσατε. Οὐκέτι
στέγω λοιπὸν· καλέσω μου τὰ ἔθνη, κἀκεῖνά με
δοξάσουσι, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι· κἀ-
γὼ αὐτοῖς δωρήσομαι, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Σήμερον τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα, εἰς ἔλεγ-
χον ρήγνυται τῶν παρανόμων· καὶ τὰς ιδίας
ἀκτῖνας, ὁ ἥλιος κρύπτει, Δεσπότην ὄρῶν σταυ-
ρούμενον.

Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραὴλ, Ἰουδαῖοι καὶ Φαρι-
σαῖοι, ὁ χορὸς τῶν Ἀποστόλων βοᾷ πρὸς ὑμᾶς·
"Ιδε ναὸς, ὃν ὑμεῖς ἐλύσατε· ἵδε ἀμνὸς, ὃν ὑμεῖς
ἐσταυρώσατε· τάφῳ παρεδώκατε· ἀλλ' ἔξουσίᾳ
ἔσαυτοῦ ἀνέστη. Μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι· αὐτὸς
γάρ ἐστιν ὁ ἐν θαλάσσῃ σώσας, καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέ-
ψας· αὐτὸς ἐστιν ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ εἰρήνη
τοῦ κόσμου.

Δόξα καὶ rūr. Θεοτοκίον. Ο αὐτός.

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, ἦν δὲ
Τύπιστος μόνος διώδευσε, καὶ πάλιν ἐσφραγισμέ-

νην κατέλιπεν, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κάθισμα. Ἡχος πλ. 8'.

"Οτε παρέστης τῷ Καιάφᾳ ὁ Θεὸς, καὶ παρεδόθης τῷ Πιλάτῳ ὁ Κριτής, αἱ οὐράνιαι Δυνάμεις, ἐκ τοῦ φόβου ἐσαλεύθησαν· τότε δὲ καὶ ὑψώθης ἐπὶ τοῦ ξύλου ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν, καὶ ἐλογίσθης μετὰ ἀνόμων ὁ ἀναμάρτητος, διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον. Ἀνεξίκακε Κύριε, δόξα σοι.

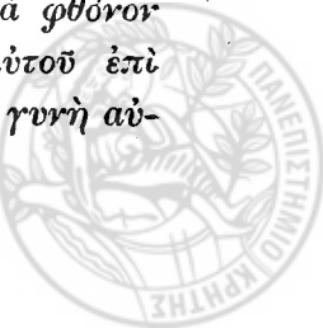
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ. ρι'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἵδωρ Ἰούδας ὅτι ὁ Ἰησοῦς κατεχρίθη, μεταμεληθεὶς, ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς Πρεσβυτέροις, λέγων· "Ημαρτορ, παραδοὺς αἷμα ἀθῶορ. Οἱ δὲ εἶπορ. Τι πρὸς ἡμᾶς; σὺ δύψει. Καὶ φίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ γαῷ, ἀτεχώρησε· καὶ ἀπελθὼρ, ἀπήγξατο. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς, λαβότες τὰ ἀργύρια, εἶπορ. Οὐκέτεστι βαλεῖτε αὐτὰ εἰς τὸν κορβαρᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἷματός ἐστι. Συμβούλιορ δὲ λαβότες, ἡγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ Κεραμέως, εἰς ταφὴν τοῖς ξέροις. Διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖτος, Ἀγρὸς αἷματος, ἔως

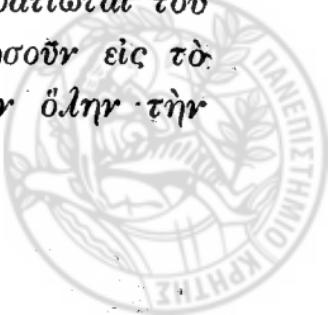

τῆς σήμερον. (Τότε ἐπιληρώθη τὸ ρηθὲν διὰ Ἰερεμίου τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετικυμένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ νιῶν Ἰσραὴλ· καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἄρρεν τοῦ Κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος). Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ Ἡγεμόρος· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Ἡγεμὼν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ιουδαίων; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις. Καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίνατο. Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα σον καταμαρτυροῦσι; Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἐν ρῆμα, ὥστε θαυμάζειν τὸν Ἡγεμόρα Λαρ. Κατὰ δὲ ἕορτὴν εἰώθει ὁ Ἡγεμὼν ἀπολύειν ἕρα τῷ ὅχλῳ δέσμιον, ὃν ἦθελον. Εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπισημορ, λεγόμενον Βαραβᾶρ. Συνηγμένων οὖν αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος. Τίτα θέλετε ἀπολύσω· ὑμῖν; Βαραβᾶρ, ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; ἦδει γὰρ, ὅτι διὰ φθόρον παρέδωκαν αὐτόν. Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐ-

τοῦ, λέγοντα· Μηδέρ σοι καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὅραρ δι' αὐτόν. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους, ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαρραβᾶρ, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἡγεμὼν, εἶπεν αὐτοῖς· Τίτα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον, Βαρραβᾶρ. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν, τὸν λεγόμενον Χριστόν; Λέγονται αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω. Οἱ δὲ Ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ χακὸν ἐποιησεῖς; Οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον, λέγοντες· Σταυρωθήτω. Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος ὅτι οὐδὲρ ὀφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὅδωρ, ἀπειρίψατο τὰς χειρας ἀπέραντι τοῦ ὄχλου, λέγων· Ἀθῶός είμι ἀπὸ τοῦ αἴματος τοῦ δικαίου τούτου ὑμεῖς ὀψεσθε. Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς, εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. Τότε ἀπελνεσεν αὐτοῖς τὸν Βαρραβᾶρ· τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγγελώσας, παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ. Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ Ἡγεμόνος, παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸν Πραιτώριον, συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν

σπειραρ. Καὶ ἐκδύσατες αὐτὸν, περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην· καὶ πλέξατες στέφαρον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ· καὶ γονυπετήσατες ἐμπροσθετοῦ αὐτοῦ, ἐνέπαιζον αὐτῷ, λέγοντες· Χατρε, ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ ἐμπτύσατες εἰς αὐτὸν, ἔλαβον τὸν κάλαμον, καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα, καὶ ἐρέδυσαν αὐτὸν τὰ ιμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. Ἐξερχόμενοι δὲ, εὑρον ἄρθρωπον Κυρηναῖον, ὃνόματι Σίμωνα τοῦτον ἡγγάρευσαν, ἵνα ἄρῃ τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ.

'Αρτίφωρος IIΓ. Ἡχος πλ. 8

Τὸ ἄθροισμα τῶν Ἰουδαίων, τῷ Πιλάτῳ ἡτῆσαντο, σταυρωθῆναι σε Κύριε· αἰτίαν γὰρ ἐν σοὶ μὴ εὑρόντες, τὸν ὑπεύθυνον Βαραβᾶν ἤλευθέρωσαν, καὶ σὲ τὸν Δικαιον κατεδίκασαν, μιαιφονίας ἔγκλημα κληρωσάμενοι. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε, τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν, ὅτι κενὰ, κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν.

"Ον πάντα φρίσσει καὶ τρέμει, καὶ πᾶσα γλῶσ-

σα ὑμνεῖ, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν, καὶ Θεοῦ σοφίαν, οἱ Ἱερεῖς ἐρράπισαν, καὶ ἔδωκαν αὐτῷ χαλήν· καὶ πάντα παθεῖν κατεδέξατο, σῶσαι θέλων ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τῷ ἴδιῳ αἴματι, ως φιλάνθρωπος.

Ἄδεια, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα, διὰ λόγου ὑπὲρ λόγον, τὸν Κτίστην τὸν ἕδιον, αὐτὸν δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

'Αρτιφωρον ΙΔ'. Ἡχος πλ. δ'.

Κύριε, ὁ τὸν Ληστὴν συνοδοιπόρον λαβὼν, τὸν ἐν αἵματι χεῖρας μολύναντα, καὶ ἡμᾶς σὺν αὐτῷ καταρίθμησον, ως ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Μικρὰν φωνὴν ἀφῆκεν, ὁ ληστὴς ἐν τῷ σαυρῷ, μεγάλην πίστιν εύρε, μιᾱͅ ροπῇ ἐσώθη, καὶ πρῶτος Παραδείσου, πύλας ἀνοίξας εἰσῆλθεν· ὁ αὐτὸς τὴν μετάνοιαν προσδεξάμενος, Κύριε δόξα σοι.

Ἄδεια καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Χαῖρε ἡ δι' Ἀγγέλου τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου δεξαμένη· χαῖρε ἡ τεκοῦσα, τὸν Ποιητήν σου καὶ Κύριον, χαῖρε ἡ ἀξιωθεῖσα γενέσθαι, Μήτρα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

'Αντιφωτος ΙΕ'. Ἡγος π.1. 6'.

Tὸ παρὸν γάλλεται ἵπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν
ομοῦ, κατὰ στίχον.

Σήμερον χρεμάται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν
γῆν χρεμάσας. (*'Εκ γ.'*.) Στέφανον ἔξ ακανθῶν
περιτίθεται, ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεύς. Ψευδῆ
πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλων τὸν Οὐρανὸν
ἐν νεφελαῖς. Ράπισμα καπεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ
ἔλευθερώσας τὸν Ἀδάμ. "Ηλοις προσηλώθη, ὁ
Νυμφός τῆς Ἐκκλησίας. Λόγχη ἐκεντήθη, ὁ
Γιός τῆς Παρθένου. Ηροσκυνοῦμέν σου τὰ Πάθη
Χριστέ. (*'Εκ γ.'*) Δεῖξον τὴν καὶ τὴν ἔνδοξόν
σου Ανάστασίν.

Ἡγος δ ἀντός.

Μή ως Ἰουδαῖοι ἐορτάσωμεν καὶ γὰρ τὸ Πά-
σχα τῷ μῶν, ὑπὲρ τῷ μῶν ἐτύθη Χριστὸς ὁ Θεός·
ἀλλ' ἐκκαθάρωμεν ἐκυποὺς ἀπὸ παντὸς μολυ-
σμοῦ, καὶ εἰλικρινῶς δειγθῶμεν αὐτῷ· Ἀνάστα-
Κύριε, σῶσον τῷ μᾶς ως φιλάνθρωπος.

Ο Σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις
ὑπάρχει τῷ λαῷ σου· καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες,

σὲ τὸν σταυρωθέντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν· ἐλέη
τον ἡμᾶς.

Ἄδεια, καὶ νῦν. Θεοτοκοί. Ο αὐτός.

Ορῶσά σε κρεμάμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα,
ἀνεβόα· Τί τὸ ζένον ὁ ὄφω, μυστήριον Υἱό μου;
πῶς ἐπὶ ξύλου θυγατρεῖς, σαρκὶ πρηγγύμενος, ζωῆς
χορηγέ;

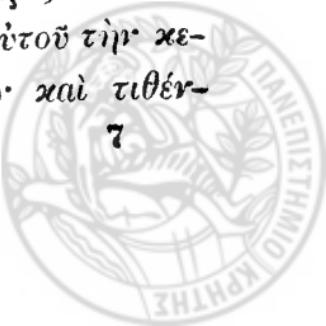
Κάθισμα. Ἡχος δ'.

Ἐξηγόρασσας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου,
τῷ τιμίῳ σου αἷματι· τῷ Σταυρῷ προστηλωθεὶς,
καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεὶς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγα-
σας ἀνθρώποις· Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ. Εξ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον
τὸν Ἰησοῦν ἐσω τῆς αὐλῆς, ὃ ἐστι Πραιτώριον·
καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπειραν. Καὶ ἐιδύον-
σιν αὐτὸν πορφύραν, καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ
πλέξαντες ἀκάρθιρον στέφαρον. Καὶ ἦρξαντο
ἀσπάζεσθαι αὐτὸν, καὶ λέγειν· Χαῖρε, οὐ Βασι-
λεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κε-
φαλὴν καλάμιῳ, καὶ ἐρέπτνον αὐτῷ· καὶ τιθέν-

τες τὰ γόρατα, προσεκύνοντες αὐτῷ. Καὶ ὅτε ἐρέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν,
καὶ ἐρέδυσαν αὐτὸν τὰ ἴματα τὰ ἴδια· καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν, ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. Καὶ ἀγγαρεύοντι παράγοντά την Σίμωνα Κυρηναῖον,
ἐρχόμενοι ἀπὸ ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάρδου
καὶ Ρούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ. Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶ τόπον· ὃ ἐστι μεθερμηνευόμενος, Κραλίου τόπος. Καὶ ἐδίδουν
αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον· ὃ δὲ οὐκ ἔλαβε. Καὶ σταυρώσαντες αὐτὸν, διεμέριζον τὰ ἴματα αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ, τις τε
ἄρῃ. Ἡ δὲ ὥρα τριτη, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. Καὶ ἦρ η ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ σὺν
αὐτῷ σταυροῦσι δύο ληστάς· ἕνα ἐκ δεξιῶν, καὶ
ἕνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ. Καὶ ἐπληρώθη η Γραφὴ, η λέγοντα· Καὶ μετὰ ἀνδρῶν ἐλογίσθη. Καὶ
οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κινούντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· Οὐά, ὁ
καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν· σῶσον σεαντὸν, καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ

Σταυροῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαλιώτες πρὸς ἄλληλον, μετὰ τῶν γραμματέων, ἔλεγον· Ἀλλον ἔσωσε, έαντὸν οὐ δύναται σῶσαι. Ὁ Χριστὸς, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ.

Εἴτα ψάλλομεν τὸν Μακάρισμοὺς εἰς στήχ. η'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοί τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πρᾷες, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Ἔχος δ'.

Διὰ ξύλου ἡ Ἄδαμ, παραδείσου γέγονεν ἀπόκοιτος· διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ, δληστῆς Παραδείσου φωκησεν· ὁ μὲν γάρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἡθέτησε τοῦ ποιήσαντος· ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον. Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτῆρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Τὸν τοῦ νόμου Ποιητὴν, ἐκ μαθητοῦ ὡνήσαντο ἄνομοι, καὶ ως παράνομον αὐτὸν, τῷ Ηλάτου

βήματι ἔστησαν, κραυγάζοντες· Σταύρωσον, τὸν
ἐν ἑρήμω πούτους μανναδοτήσαντα. Ἡμεῖς δὲ
τὸν δίκαιον, ληστὴν μιμησάμενοι, πίστει κράζο-
μεν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτῆρ, ἐν τῇ Βασι-
λείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Τῶν θεοκτόνων ὁ ἐσμὸς, Ιουδαίων ἔθνος τὸ ἄ-
νομον, πρὸς Πιλάτον ἐμμανῶς, ἀνακράζον ἐλεγε-
Σταύρωσον, Χριστὸν τὸν ἀνεύθυνον· Βαραβᾶν δὲ
μᾶλλον οὗτοι ἡτήσαντο. Ἡμεῖς δὲ φθεγγόμεθα,
ληστοῦ τοῦ εὐγνώμονος, τὴν φωνὴν πρὸς αὐ-
τὸν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτῆρ, ἐν τῇ Βασι-
λείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεόν
δψονται.

Ἡ ζωηφόρος σου Πλευρά, ως ἐξ Ἐδέμ πηγὴ
ἀναβλύζουσα, τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστὲ, ως
λογικὸν ποτίζει Παράδεισον, ἐντεῦθεν μερίζουσα,
ώς εἰς ἀρχὰς εἰς τέσσαρα Εὐαγγέλια, τὸν κό-
σμον ἀρδεύουσα, τὴν κτίσιν εὑφραίνουσα, καὶ τὰ
ἔθνη πιστῶς διδάσκουσα, προσκυνεῖν τὴν Βα-
σιλείαν σου.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Χίοι Θεοῦ κληθήσονται.

Ἐσταυρώθης δι' ἐμὲ, ἵνα ἐμοὶ πηγάσῃς τὴν ἄφεσιν· ἔκεντήθης τὴν πλευρὰν, ἵνα κρουνοὺς ζωῆς ἀναβλύσῃς μοι· τοῖς ἥλοις προστήλωσαι, ἵνα ἐγὼ τῷ βάθει τῶν παθημάτων σου, τὸ ύψος τοῦ κράτους σου, πιστούμενος κράζω σοι ζωοδότα Χριστέ· Δόξα καὶ τῷ Σταυρῷ Σῶτερ καὶ τῷ Πάθει σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἔνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Σταυρουμένου σου Χριστὲ, πᾶσα ἡ κτίσις βλέπουσα ἔτρεμε· τὰ θεμέλια τῆς γῆς, διεδονεῖτο φόβῳ τοῦ κράτους σου· φωστήρες ἐκρύπτοντο, καὶ τοῦ Ναοῦ ἐρράγη τὸ καταπέτασμα· τὰ ὅρη ἔτρομαξαν, καὶ πέτραι ἐσχίσθησαν, καὶ Ληστῆς ὁ πιστὸς, κραυγάζει σοι σὺν ἡμῖν, Σωτὴρ τὸ Μνήσθητι.

Μακάριοι ἐστέ ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι· καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενος ἔνεκεν ἐμοῦ.

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν, ἐν τῷ σταυρῷ διέρρηξας Κύριε, καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς, τὸν ἐ-

κεῖσε τύραννον ἔδησας, ρυσάμενος ἀπαντας, ἐκ
δεσμῶν θανάτου τῇ ἀναστάσει σου· δι' ἣς ἐφω-
τίσθημεν, φιλάνθρωπε Κύριε, καὶ βοῶμέν σοι·
Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθός ὑμῶν πολὺς
ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Οὐ ψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ τοῦ θανάτου
λύσας τὴν δύναμιν, καὶ ἔξαλείψας ὡς Θεὸς, τὸ
καθ' ἡμῶν χειρόγραφον Κύριε, Ληστοῦ τὴν με-
τάνοιαν, καὶ ἡμῖν παράσχου μόνε φιλάνθρωπε,
τοῖς πίστει λατρεύουσι, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ βοῶσι σοι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ βασι-
λείᾳ σου.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Γεόν, καὶ τὸ Πνεῦμα πάντες
τὸ "Αγιον, δμοφρόνως οἱ πιστοὶ, δοξολογεῖν ἀξίως
εὐζώμεθα, Μονάδα Θεότητος, ἐν τρισὶν ὑπάρχου-
σαν ὑποστάσεσιν, ἀσύγχυτον μένουσαν, ἀπλῆν,
ἀδιαίρετον καὶ ἀπρόσιτον· δι' ἣς ἐκλυτρούμεθα
τοῦ πυρὸς τῆς κολάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα σου Χριστὲ, τὴν ἐν σαρχὶ ἀσπό-

ρως τεκοῦσάν σε, καὶ Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον μείνασσαν ἄφθορον, αὐτήν σοι προσάγομεν, εἰς πρεσβείαν Δέσποτα πολυέλεες, πταισμάτων συγχώρησιν, δωρήσασθαι πάντοτε, τοῖς χραυγάζουσι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτῆρο, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Προκείμενον. Ἡχος δ'.

Διεμερίσαντο τὰ ἴματιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἴματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

Στίχ. Ό Θεός, ο Θεός μου, πρόσχες μοι· ἵνα τέ ἐγκατέλιπές με;

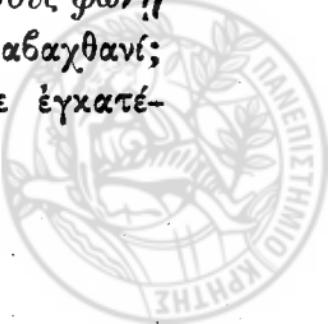
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ. πιά.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντες οἱ στρατιῶται εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃς ἐστι λεγόμενος Κρανίου τόπος, ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖτρον ὅξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γενσάμενος, οὐκ ἦθελε πιεῖτρον. Σταυρώσαστες δὲ αὐτὸν, διεμερίσαστο τὰ ἴματα αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον· ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ Προφήτου· Διεμερίσαντο τὰ ἴματιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἴματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Καὶ καθήμεροι, ἐτήρουντο αὐτὸν

έκει. Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάρω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην. Οὐτός ἐστιν Ἰησοῦς δὲ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λῃσταί· εἰς ἐξ δεξιῶν καὶ εἰς ἔξ εὐωνύμων. Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουντο αὐτὸν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ραὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτόν· εἰ Γιὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατέβηθι ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ. Όμοιως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, ἐμπαιζόντες μετὰ τῶν Γραμματέων καὶ Πρεσβυτέρων, ἔλεγον· Ἀλλοντος ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ Βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, καὶ πιστεύσομεν αὐτῷ. Πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν· φυσάσθω νῦν αὐτὸν, εἰ θέλει αὐτόν· εἴπε γάρ· "Οτι Θεοῦ εἰμι Γιός. Τὸ δ' αὐτὸν καὶ οἱ λῃσταὶ, οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ, ὥρειδιζορ αὐτῷ. Ἀπὸ δὲ τῆς ἔκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἔως ὥρας ἐράτης. Περὶ δὲ τὴν ἐράτην ὥραν ἀρεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωτῆ μεγάλη, λέγων· Ἡλί, Ἡλί, λαμὰ σαβαχθανεῖ; τουτέστι, Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνα τί με ἐγκατέ-

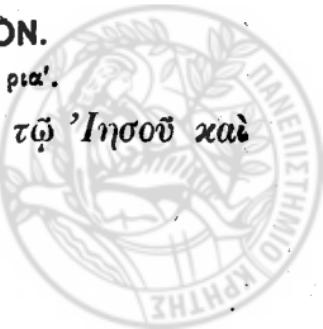
λιπες; Τινὲς δὲ τῶν ἔχει ἐστώτων, ἀκούσατες, ἔλεγον· "Οτι Ἡλίαρ φωνεῖ οὗτος. Καὶ εὐθέως δραμὼν εἰς ἐξ αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπόγγον, πλήσας τε δέξοντας καὶ περιθεὶς καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν. Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· "Ἄφες, θιωμεν, εἰ ἔρχεται Ἡλίας σώσων αὐτόν. Ο δὲ Ἰησοῦς, πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. Καὶ ιδοὺ, τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἄρωθεν ἔως κάτω καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, καὶ τὰ μυημετα ἀρεώχθησαν καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων Ἀγίων ἴγρερθη, καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μυημείων, μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἀγίαν Πόλιν, καὶ ἐνεφαρισθησαν πολλοῖς. Ο δὲ Ἐκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ιδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες· 'Αληθῶς Θεοῦ Γιὸς ἦν οὗτος.

Εἴτα ἀραγιρώσκεται ὁ Ν' ύαλμὸς καὶ εὐθὺς τό-

ΕΤΑΓΓΕΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

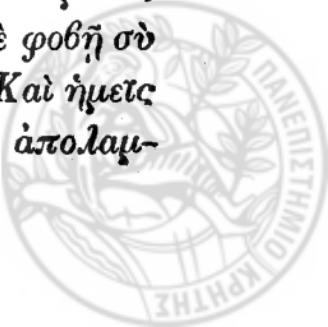
ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ. βια'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤγοντο σὺν τῷ Ἰησοῦ καὶ

ἔτεροι δύο κακοῦργοι, σὺν αὐτῷ ἀγαπεθῆται.
 Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον
Karlor, ἦκει ἐσταύρωσαν αὐτὸν, καὶ τοὺς κα-
 κοῦργους· ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν.
 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ
 οἴδασι τι ποιοῦσι. Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἴματα
 αὐτοῦ, ἔβαλον κλῆρον. Καὶ εἰστήκει ὁ λαὸς θεω-
 ρῶν· ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ Ἀρχορτες σὺν αὐ-
 τοῖς, λέγορτες· Ἄλλους ἔσωσε· σωσάτω ἑαυτὸν,
 εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς, ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός.
 Ἐρέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται, προσερ-
 χόμενοι καὶ δόξος προσφέροντες αὐτῷ, καὶ λέ-
 γορτες· Εἰ σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων,
 σῶσον σεαυτόν. Ἡρ δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμ-
 μένη ἐπ' αὐτῷ γράμμασιν Ἐλληνικοῖς καὶ Ρω-
 μαϊκοῖς καὶ Ἑβραικοῖς· Οὐτός ἐστιν ὁ Βασιλεὺς
 τῶν Ἰουδαίων. Εἰς δὲ τῶν κρεμασθέντων κα-
 κοῦργων ἐβλασφήμει αὐτὸν, λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ
 Χριστὸς, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. Ἀποκριθεὶς
 δὲ ὁ ἔτερος ἐπετίμα αὐτῷ, λέγων· Οὐδὲ φοβῇ σὺ
 τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; Καὶ ἡμεῖς
 μὲν δικαίως· ἀξια γὰρ ὡν ἐπράξαμεν ἀπολαμ-

βάρομεν· ούτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε. Καὶ ἐλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου, Κύριε, δταν Ἐλθῆς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ. Ἡρ δὲ ώσει ὥρα ἔκτη, καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἔως ὥρας ἐνάτης· καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος· καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον. Καὶ φωτίσας φωτῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμα μου. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐξέπτευσεν. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἐκατόνταρχος τὸ γενόμενον, ἐδόξασε τὸν Θεόν, λέγων· Ὁρτως ὁ ἀνθρωπὸς οὗτος δίκαιος ἦν. Καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι δχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταῦτην, θεωροῦντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον. Εἰστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γυναῖκες αὐτοῦ μακρόθεν, καὶ γυναικες αἱ συραχολονθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.

Ωδὴ έ. Ἡχος πλ. β'. Ο Είρμος.

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν σεαυτὸν, τῷ πεισόντι κενώσαντα ἀτρέπτως, καὶ μέχρι παθῶν, ἀ-

»παθῶς ὑποκύψαντα, Λόγε Θεοῦ, Τὴν εἰρήνην παρέ-
»σγου μοι φιλάνθρωπε».

Τροπάρια.

Ρυθμέντες πόδας, καὶ προκαθαρθέντες, μυστηρίου με-
θέζει, τοῦ θείου νῦν Χριστὲ, σοῦ οἱ ὑπηρέται, ἐκ Σιών
Ἐλαῖῶνος, μέγα πρὸς ὄρος συνανῆλθον, ὑμνοῦντές σε
φιλάνθρωπε.

Ορᾶτε ἔφης, φίλοι μὴ θροεῖσθε· νῦν γὰρ ἡγγικέν
ῶρα, ληφθῆναι με κτανθῆναι χερσὶν ἀνόμων· πάντες
δέ σκορπισθήσεσθε, ἐμὲ λιπόντες· οὓς συνάξω, κηρῦξαι
με φιλάνθρωπον.

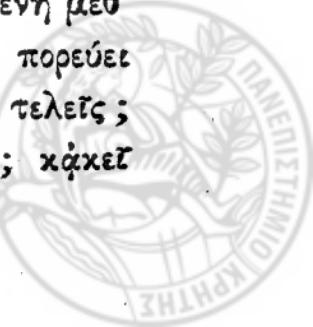
Καταβασία. Πρὸς σὲ ὁρθρίζω.

Κοντάκιον. Ἡχος πλ. δ'.

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑ-
μνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύ-
λου καὶ ἔλεγεν· Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ
ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μού.

Ο Οἶκος.

Τὸν ἕδιον "Αρνα, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα πρὸς σφα-
γὴν ἐλκόμενον, ἡκολούθει Μαρία, τρυχομένη μεθ'
ἔτερων γυναικῶν, ταῦτα βοῶσα· Ποῦ πορεύει
τέκνον; τίνος χάριν τὸν ταχὺν δρόμον τελεῖς;
μὴ ἔτερος γάμος πάλιν ἐστὶν ἐν Κανᾶ; κάκετ

νῦν σπεύδεις, ἵν' ἔξ οὐδατος αὐτοῖς οἶνον ποιήσης; συνέλθω σοι Τέκνον ή μείνω σοι μᾶλλον; δός μοι λόγον, Λόγε, μὴ σιγῶν παρέλθης με, διάγνην τηρήσας με· σὺ γὰρ ὑπάρχεις δὲ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Συναξάριον τοῦ Μητραίου, εἶτα τὸ παρόν.

Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ τὰ ἄγια καὶ σωτήρια καὶ φρικτὰ Πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτελοθεμεν, τοὺς ἐμπτυσμοὺς, τὰ ραπίσματα, τὰ κολαφίσματα, τὰς ὅβεις, τοὺς γέλωτας, τὴν πορφυρᾶν γλαῖναν, τὸν κάλαμον, τὸν σπόργον, τὸ δέος, τοὺς ἥλους, τὴν λόγχην, καὶ πρὸ πάντων τὸν σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον, ἢ δι' ἡμᾶς ἐκών κατεδέξατο· ἔτι δὲ καὶ τὴν τοῦ εὐγνώμονος ληστοῦ, τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ, σωτήριον ἐν τῷ σταυρῷ ὁμολογίαν.

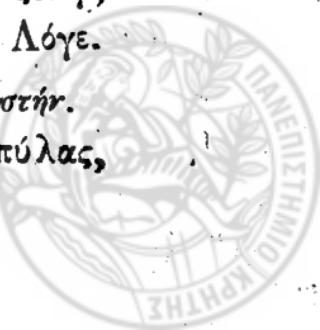
Στίχοι εἰς τὴν Σταύρωσιν.

Ζῶν εἰ Θεὸς σὺ, καὶ νεκρωθεὶς ἐν ξύλῳ,

Ω νεκρὲ γυμνὲ, καὶ Θεοῦ ζῶντος Λόγε.

"Ἔτεροι εἰς τὸν εὐγνώμονα ληστήν.

Κεκλεισμένας ἦνοιξε τῆς Ἐδέρι πύλας,

Βαλών ὁ ληστὴς κλεῖδα τὸ, Μνήσθητί μου.
Τῇ ὑπερφυεῖ καὶ περὶ ἡμᾶς παναπείρῳ σου
εὐσπλαγχνίᾳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἄμην.

Ωδὴ ἡ. Ὁ Εἰρυός.

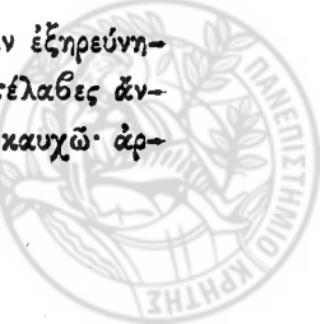
«Στήλην κακίας ἀντιθέου, Παῖδες θεῖοι παρεδειγμά-
τισαν· κατὰ Χριστοῦ δὲ φρυξττύμενον ἀνομον συνέ-
κδριον, βουλεύεται κενά, κτείναι μελετᾶ, τὸν ζωῆς κρα-
τοῦντα παλέμη· δὸν πᾶσα κτίσις εὔλογει δοξάζουσα
εἰς τοὺς αἰῶνας».

Τροπάρια.

Απὸ βλεφάρων Μαθηταὶ, νῦν ὅπνον ἔφης Χριστὲ τι-
νάξατε· ἐν προσευχῇ δὲ γρηγορεῖτε, πειρασμῷ μήπως
ὅλησθε, καὶ μάλιστα Σίμιων· τῷ κραταιῷ γάρ μείζων
πεῖρα· γνῶθι με Πέτρε, δὸν πᾶσα κτίσις, εὔλογει δοξά-
ζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βέβηλον ἔπος τῶν χειλέων, οὐ ποτε προήσομαι Δέ-
σποτα· σὺν σοὶ θανοῦμαι ώς εὐγνώμων, κἄν οἱ πάντες
ἀρνήσωνται· ἔβόνσε Πέτρος· σὰρξ οὐδὲ αἷμα, ὁ Πατήρ
σου ἀπεκάλυψε μοι σὲ, δὸν πᾶσα κτίσις, εὔλογει δοξά-
ζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βάθος σοφίας θεϊκῆς, καὶ γνώσεως οὐ πᾶν ἔξηρεύνη-
τας· ἀβύσσον δέ μου τῶν κριμάτων, οὐ κατέλαβες ἀν-
θρωπε· ὁ Κύριος ἔφη. Σὰρξ οὖν ὑπάρχων, μὴ καυχῶ· ἀ-

νήση τρίτον γάρ με, δν πᾶσα κτίσις, εύλογει δοξάζουσα
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄπαγορεύεις, Σίμων Πέτρε, ὅπερ πείσῃ τάχος ως εἴ-
ρηται, καὶ σοὶ παιδίσκη, οἵα θᾶττον προσελθοῦσα πτοή-
σει σε· ὁ Κύριος ἔφη· πικρῶς δακρύσας, ἔξεις ὅμως εὐέ-
λατόν με, δν πᾶσα κτίσις, εύλογει δοξάζουσα εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εύλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν.

Καταβασία. Στήληρ κακίας ἀρτιθέσον.

Ωδὴ θ'. Ο Είρμος.

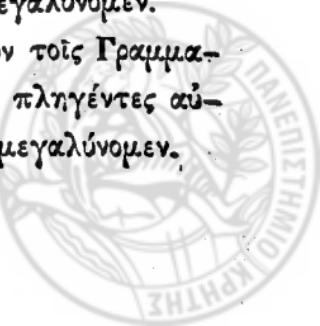
«Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερούδιμ, καὶ ἐνδοξοτέραν,
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον
κτεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν».

Τροπάρια.

Ολέθριος σπεῖρα θεοστυγῶν, πονηρευομένων, θεοκτό-
νων συναγωγὴ, ἐπέστη Χριστέ σοι, καὶ ως ἀδίκον εἶλκε,
τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων· δν μεγαλύνομεν.

Νόμον ἀγνοοῦντες οἱ ἀσεβεῖς, φωνὰς προφητῶν τε,
μελετῶντες διακενῆς, ως πρόδικον εἶλκον, σὲ τὸν πάν-
των Δεσπότην, ἀδίκως σφαγιάσαι· δν μεγαλύνομεν.

Τοῖς ἔθνεσιν ἔκδοτον τὴν ζωὴν, σὺν τοῖς Γραμμα-
τεῦσιν, ἀναιρεῖσθαι οἱ Ιερεῖς, παρέσχον, πληγέντες αὐ-
τοφθόνῳ κακίᾳ, τὸν φύσει Ζωοδότην, δν μεγαλύνομεν.

Ἐκύκλωσαν κύνες ὡσεὶ πολλοὶ, ἐκρότησαν, Ἀναξ,
σιαγόνα σὺν ραπισμῷ ἥρωτων σε, σοῦ δὲ, φευδῆ κατε-
μαρτύρουν, καὶ πάντα ὑπομείνας, ἀπαντας ἔσωσας.

Καταβασία. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερούβιμ.

'Εξαποστευτάριον. 'Ηχος γ'.

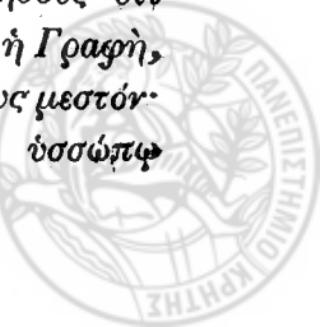
Τὸν ληστὴν αὐθημερὸν, τοῦ Παραδείσου ἡξιώ-
σας Κύριε κάμε τῷ ἔύλῳ τοῦ Σταυροῦ, φώτισον
καὶ σῶσόν με.

'Ἐκ τρίτου.

ΕΤΑΓΓΕΛΙΟΝ ΕΝΑΤΟΝ.

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ. ξα'.

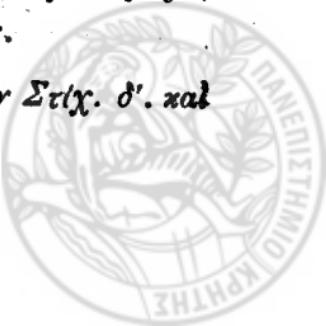
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰστήκεισαν παρὰ τῷ Σταυ-
ρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ
τῆς Μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ
Μαρία ἡ Μαγδαληνή. Ἰησοῦς οὖν, ιδὼν τὴν
Μητέρα καὶ τὸν Μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἦγάπα,
λέγει τῇ Μητρὶ αὐτοῦ. Γύραι, ιδοὺ ὁ νιός σου.
Είτα λέγει τῷ Μαθητῇ. Ιδοὺ ἡ Μήτηρ σου. Καὶ
ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ Μαθητὴς αὐτὴν
εἰς τὰ ἴδια. Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι
πάντα ἥδη τετέλεσται, ἵνα τελειωθῇ ἡ Γραφὴ,
λέγει· Διψῶ. Σκεῦος οὖν ἐκείτο δέους μεστόν·
οἱ δὲ, πλήραγτες σπόργον δέους καὶ ὑσσώπῳ

περιθέντες, προσήγεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. Ὁτε οὖν ἔλαβε τὸ δέξιος ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Τετέλεσται καὶ χλίας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵρα μὴ μείρη ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ Σαββάτῳ, ἐπεὶ Παρασκευὴ ἦν, (ἥτις γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τοῦ Σαββάτου), ἥρωτησαν τὸν Πιλάτον ἵρα κατεαγῶσιν αὐτῷ τὰ σκέλη καὶ ἀρθῶσιν. Ἡλθορ οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ. Ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἥδη τεθηρηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη· ἀλλ' εἰς τῷ στρατιωτῷ λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔρυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ θόρυβος. Καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινή ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ· κάκειτος οἶδεν ὅτι ἀληθή λέγει, ἵρα ὑμεῖς πιστεύσοτε. Ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵρα ἡ Γραφὴ πληρώθη. Ὅστοις οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ. Καὶ πάλιν ἔτέρα Γραφὴ λέγει· Ὅψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

Καὶ εὐθὺς τὸν Ἀιρόντα, ἵρα οἵστιμοι Στίχ. δ'. καὶ

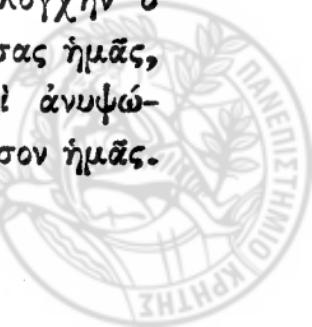

γάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, δευτερούντες τὸ πρῶτον.

*Ηχος γ'.

Δύο καὶ πονηρὰ ἐποίησεν, ὁ πρωτότοκος υἱός μου Ἰσραὴλ· ἐμὲ ἐγκατέλιπε, πηγὴν ὕδατος ζωῆς, καὶ ὥρυξεν ἔαυτῷ φρέαρ συντετριμμένον· ἐμὲ ἐπὶ ξύλου ἐσταύρωσε, τὸν δὲ Βαραβᾶν ἤτησατο καὶ ἀπέλυσεν· ἔξεστη ὁ Οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ· καὶ ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε· σὺ δὲ Ἰσραὴλ οὐκ ἐνετράπης, ἀλλὰ θανάτῳ με παρέδωκας.
*Ἄρες αὐτοῖς, Πάτερ ἀγιε, οὐ γὰρ οἰδασι τε ἐποίησαν.

Ἐκαστον μέλος τῆς ἀγίας σου σαρκὸς, ἀτιμίαν δι’ ἡμᾶς ὑπέμεινε· τὰς ἀκάνθας ἡ κεφαλή· ἡ δψὶς τὰ ἐμπτύσματα· αἱ σιαγόνες τὰ ραπίσματα· τὸ στόμα τὴν ἐν δῖει κερασθεῖσαν χολὴν τῇ γεύσει· τὰ ὡτα τὰς δυσσεβεῖς βλασφημίας· ὁ νῶτος τὴν φραγγέλωσιν καὶ ἡ χεὶρ τὸν κάλαμον· αἱ τοῦ ὄλου σώματος ἐκτάσεις ἐν τῷ σταυρῷ· τὰ ἄρθρα, τοὺς ἥλους· καὶ ἡ πλευρὰ τὴν λόγγην· ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ παθῶν ἐλευθερώσας ἡμᾶς, ὁ συγκαταβὰς ἡμῖν φιλανθρωπίᾳ, καὶ ἀνυψώσας ἡμᾶς, παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

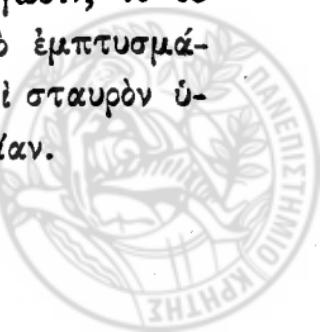
Σταυρωθέντος σου Χριστὲ, πᾶσα ἡ κτίσις βλέπουσα ἔτρεμε· τὰ θεμέλια τῆς γῆς, διεδονήθησαν φόνῳ τοῦ κράτους σου· σοῦ γὰρ ὑψωθέντος σήμερον, γένος Ἐβραίων ἀπώλετο· τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα διερράγη διχῶς· τὰ μνημεῖα ἡνεῳχθησαν, καὶ νεκροὶ ἐκ τῶν τάφων ἐξανέστησαν. Ἐκατόνταρχος ἴδων τὸ θαῦμα, ἔφριξε· παρεστῶσα δὲ ἡ Μήτηρ σου, ἐβόα θρηνῷδοῦσα μητρικῶς· Πῶς μὴ θρηνήσω, καὶ τὰ σπλάγχνα μου τύψω, δρῶσά σε γυμνὸν, ὡς κατάκριτον ἐν ξύλῳ κρεμάμενον; δ σταυρωθεὶς καὶ ταφεὶς, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα. Ἡχος πλ. 6.

Ἐξέδυσάν με τὰ ἴματιά μου καὶ ἐνέδυσάν με χλαμύδα κοκκίνην· ἔθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου, στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, καὶ ἐπὶ τὴν δεξιάν μου χεῖρα ἔδωκαν κάλαμον, ἵνα συντρίψω αὐτοὺς, ὡς σκεύη κεραμέως.

Καὶ νῦν. Ἡχος ὁ αὐτός.

Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μαστίγωσιν, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπεστράφη ἀπὸ ἐμπτυσμάτων· βήματι Πιλάτου παρέστην, καὶ σταυρὸν ὑπέμεινα διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ. §9.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριαθαίας, εὐσχήμων βουλευτὴς, ὃς καὶ αὐτὸς ἦρ προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον, καὶ ἤτησατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰς ἥδη τέθρηκε· καὶ προσκαλεσάμενος τὸν Κεντυρίωνα, ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθαρε. Καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ Κεντυρίωνος, ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσὴφ. Καὶ ἀγοράσας σινδόνα, καὶ καθελὼν αὐτὸν, ἐνείλησε τῇ σινδόνι, καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μυημείῳ, ὃ ἦρ λελατομημένορ ἐκ πέτρας· καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μυημείου. Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσῆ ἐθεώρουν ποῦ τίθεται.

Εἶτα· Σοὶ δόξα πρέπει· τὸ, Δόξα σοι τῷ δεξιᾷ τὸ φῶς. Δόξα ἐρ ὑψίστοις Θεῷ, κτλ. Ὁ δὲ Ιερεὺς τὴν Συναπτὴν, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, "Οὐι Θεὸς ἐλέσους, εὐθὺς τὸ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ.

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ. §6.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἡρώτησε τὸν Πιλάτον ὁ

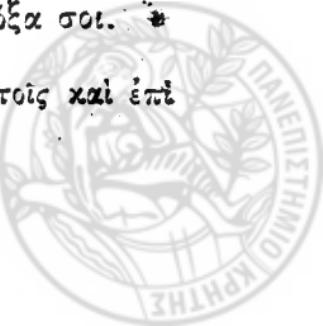
Ιωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, (ὡς μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, πεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων), ἵρα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλάτος. Ἡλθερ οὖν καὶ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ἡλθε δὲ καὶ Νικόδημος, (ό ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν ρυκτὸς τὸ πρῶτον), φέρων μίγμα σμύρης καὶ ἀλόης ὥσει λίτρας ἑκατόν. Ἐλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔδησαν αὐτὸν ὁθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος ἔστι τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. Ἡρ δὲ ἐν τῷ τόπῳ, ὅπου ἐσταυρώθη, κῆπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μημετορ καιρὸν, ἐνῷ οὐδέποτε οὐδεὶς ἐτέθη. Ἔκει οὖν διὰ τὴν Παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μημετορ, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

Μετὰ τοῦτο εὐθὺς ψάλλομεν Ἀπόστολα τὰ παρότα
Ίδιόμελα. Ἡχος ἀ.

Πᾶσα ἡ Κτίσις, ἡ λλοιοῦτο φύσις, θεωροῦσά
σε, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον Χριστέ· ὁ ἥλιος ἐσκοτίζετο, καὶ γῆς τὰ θεμέλια συνεταράττετο· τὰ
πάντα συνέπασχον, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι. Ο
ἔκουσίως δι' ἡμᾶς ὑπομείνας, Κύριε δόξα σοι. *

Ἡχος β'.

Στίχ. Διεμερίσαντο τὰ ἴματά μου ἔχυτοις καὶ ἐπὶ^{τὸν} ἴματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

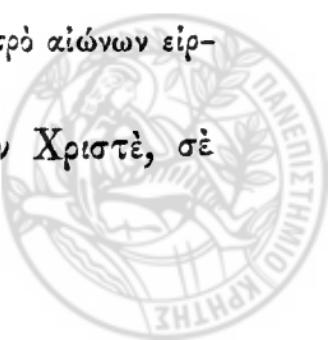
Λαὸς δυσσεβῆς καὶ παράνομος, ἵνα τί μελετᾷ
κενά; ἵνα τί τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, θανάτῳ
κατεδίκασε; Μέγα θαῦμα! ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ
Κόσμου, εἰς χεῖρας ἀνόμων παραδίδοται, καὶ ἐπὶ^{τούτου}
ξύλου ἀνυψοῦται ὁ φιλάνθρωπος, ἵνα τοὺς ἐν ἄδῃ
δεσμώτας ἐλευθερώσῃ, κραζοντας· Μαχρόθυμε
Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Ἐδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολὴν, καὶ εἰς τὴν
δίψαν μου ἐπότισάν με δόξος.

Σήμερον σὲ θεωροῦσα, ἡ ἀμεμπτος Παρθένος
ἐν Σταυρῷ, Λόγε ἀναρτώμενον, ὁδυρομένη μη-
τρῷα σπλάγχνα, ἐτέτρωτο τὴν καρδίαν πικρῶς,
καὶ στενάζουσα ὁδυνηρῶς ἔχ βάθους ψυχῆς, πα-
ρειὰς σὺν θριξὶ καταξαίνουσα, κατετρύχετο· διὸ
καὶ τὸ στῆθος τύπτουσα, ἀνέκραζε γοερῶς· Οἵμοι
θεῖον τέκνον! Οἵμοι τὸ φῶς τοῦ Κόσμου! Τί ἔδυς
ἔξ ὄφθαλμῶν μου, ὁ Ἄμνὸς τοῦ Θεοῦ; ὅθεν αἱ
στρατιαι τῶν Ἀσωμάτων, τρόμῳ συνείχοντο λέ-
γουσαι· Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Ο δὲ Θεός, Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώνων εἰρ-
γάσας σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

* Εἰς ξύλου βλέπουσα, κρεμάμενον Χριστὲ, σὲ

τὸν Πάντων Κτίστην καὶ Θεὸν, ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα, ἐδόξα πικρῶς· Γιέ μου ποῦ τὸ κάλλος ἔδυ τῆς μορφῆς σου; οὐ φέρω καθορᾶν σε ἀδίκως σταυρούμενον· σπεῦσον οὖν ἀνάστηθι, ὅπως ἵδω κἀγὼ, σοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν, τριήμερον ἔξανάστασιν.

Δόξα. Ἡχος πλ. δ'.

Κύριε, ἀναβαίνοντός σου ἐν τῷ Σταυρῷ, φόβος καὶ τρόμος ἐπέπεσε τῇ Κτίσει· καὶ τὴν γῆν μὲν ἐκώλυες καταπιεῖν τοὺς σταυροῦντάς σε· τῷ δὲ "Ἄδη ἐπέτρεπες ἀναπέμπειν τοὺς δεσμίους εἰς ἀναγέννησιν βροτῶν. Κριτὰ ζώντων καὶ νεκρῶν, ζωὴν ἥλθες παρασχεῖν, καὶ οὐ θάνατον. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Kai r̄v. Ἡχος πλ. δ'.

"Ηδη βάπτεται κάλαμος ἀποφάσεως, παρὰ κριτῶν ἀδίκων, καὶ Ἰησοῦς δικάζεται καὶ κατακρίνεται σταυρῷ· καὶ πάσχει ἡ Κτίσις, ἐν Σταυρῷ καθορῶσα τὸν Κύριον. Ἀλλ' ὁ φύσει σώματος δὶ' ἐμὲ πάσχων, ἀγαθὴ Κύριε δόξα σοι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ. ριγ'.

Τῇ ἐπαύριον, ἦτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευὴν,

πυρήχθησαν οι Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον, λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν, ὅτι ἐχεῖτος ὁ πλάνος εἶπεν, ἔτι ζῶν· Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆται τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας· μήποτε, ἐλθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ ρυκτὸς, κλέψωσιν αὐτὸν, καὶ εἰπωσι τῷ λαῷ· Ἡγέρθη ἀπὸ τῶν τεκρῶν· καὶ ξεσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χειρῶν τῆς πρώτης. "Ἐφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· "Ἐχετε κονσταδίαν· ιπάγετε, ἀσφαλισασθε ὡς οἴδατε. Οἱ δὲ πορευθέντες, ἡσφαλισαντο τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς κονσταδίας.

Εἶτα τὸν Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, κ.τ.τ. Καὶ τὸν Ἀπολυτίκιον. Ἡχος δ'.

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου Αἷματι· τῷ σταυρῷ προσηλωθεὶς, καὶ τῇ λόγγῃ κεντηθεὶς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυτος.

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΩΡΩΝ.

Ψάλλονται τῇ πρωίᾳ.

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ.

Εύλογητοῦ γενομένου, Δόξα σοι ὁ Θεός· Βασιλεῦ οὐράνιον· Τρισάγιον· Παραγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· "Οτι σοῦ ἐστι· Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Δόξα καὶ νῦν. Λεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. Καὶ τοὺς ἐπομένους Ψαλμούς.

Ψαλμὸς Ε'.

Τὰ ρήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε.

Ψαλμὸς Β'.

"Ινα τὶ ἐφρύαξαν ἔθνη.

Ψαλμὸς ΚΑ'.

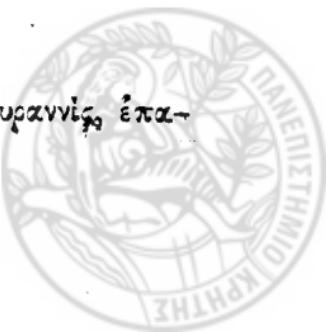
"Ο Θεός ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

"Αλληλούϊα γ'. Κύριε ἐλέησον γ'.

Δόξα. Τροπάριον. Ἄχος α.

Σταυρωθέντος σου Χριστὲ, ἀνηρέθη ἡ τυραννίς ἐπα-

τὴν ἡ δύναμις τοῦ ἔχθρου· οὔτε γάρ Ἀγγελος, οὐκ
ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, ἐσωσας ἡμᾶς· δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τί σε καλέσωμεν, ὡς Κεχαριτωμένη; Οὐρανόν; ὅτι
ἀνέτειλας τὸν Ἡλιον τῆς δικαιοσύνης. Παράδεισον;
ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. Παρθένον;
ὅτι ἐμεινας ἀφθορος. Ἀγνήν Μητέρα; ὅτι ἔσχες σαῖς
ἀγίαις ἀγκάλαις υἱὸν τὸν πάντων Θεόν· αὐτὸν ἵκε-
τευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Eīta γάλλομεν τὰ ἐπόμενα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

“Ηχος πλ. δ’.

Σήμερον τοῦ ναοῦ τὸ καταπέτασμα, εἰς ἔλεγ-
χον ρήγνυται τῶν παρανόμων, καὶ τὰς ιδίας ἀ-
κτῖνας, ὁ Ἡλιος κρύπτει, Δεσπότην ὄρῶν σταυ-
ρούμενον.

Στίχ. “Ινα τις ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν
κενά;

‘Ως πρόθατον ἐπὶ σφαγὴν, ἥχθης Χριστὲ Βα-
σιλεῦ, καὶ ως ἀμνὸς ἄκακος, προσηγλώθης τῷ
σταυρῷ, ὑπὸ τῶν παρανόμων ἀνδρῶν, διὰ τὰς ἀ-
μαρτίας ἡμῶν Φιλάνθρωπε.

Δόξα καὶ νῦν. “Ηχος ὁ αὐτός.

Τοῖς συλλαβοῦσί σε παρανόμοις, ἀνεχόμενος
οὕτως ἐβόας Κύριε· Εἰ καὶ ἐπατάξατε τὸν ποι-

μένα, καὶ διεσκορπίσατε τὰ δώδεκα πρόβατα τοὺς Μαθητάς μου, ἵδυνάμην πλείους, ἢ δώδεκα λεγεῶνας, παραστῆσαι Ἀγγέλων ἀλλὰ μακροθυμῶ, ἵνα πληρωθῇ, ἡ ἐδήλωσα ὑμῖν διὰ τῶν Προφητῶν μου, ἀδηλα καὶ κρύφια. Κύριε δόξα σοι.

Εἶτα ἡ Προφητεία.

Προχείμενον. ³Ηχος δ'.

Ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάχει ἐπὶ τὸ αὐτό.

Στίχ. Μακάριος ὁ συνιὼν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα.

Προφητείας Ζαχαρίου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ΙΑ'. 10.

Τάδε λέγει Κύριος· Λήφομαι τὴν ράβδον μου τὴν καλὴν, καὶ ἀπορρίψω αὐτὴν, τοῦ διασκεδάσαι τὴν δικθήκην μου, ἢν διεθέμην πρὸς πάντας τοὺς λαούς· καὶ διασκεδασθήσεται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἑκείνῃ, καὶ γνώσονται οἱ Χαναναῖοι τὰ πρόβατα τὰ φυλασσόμενά μοι, διότι λόγος Κυρίου ἔστι. Καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτούς· Εἰ καλὸν ἐνώπιον ὑμῶν ἔστι, δότε τὸν μισθόν μου, ἢ ἀπείπασθε· καὶ ἔστησαν τὸν μισθόν μου τριάκοντα ἀργυροῦς. Καὶ εἰπε Κύριος πρὸς με· Κἀθες αὐτοὺς εἰς τὸ χωνευτήριον, καὶ σκέψομαι εἰ δόκιμόν ἔστιν, ὃν τρόπον ἐδοκιμάσθην ὑπὲρ αὐτῶν. Καὶ ἐλαβον τοὺς τριάκοντα ἀργυροῦς, καὶ ἐνέβαλον αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον Κυρίου εἰς τὸ χωνευτήριον, καθὼς συνέταξέ μοι Κύριος.

~~~~~.

Kai ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

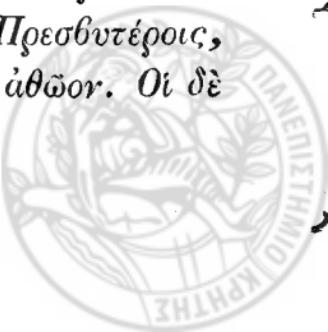
Κεφ. Σ'. 14.

Ἄδελφοί, ἐμοὶ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰμὴ ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· δι’ οὗ ἐμοὶ Κόσμος ἐσταύρωται, καὶ γὰρ τῷ Κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὕτε περιτομή τι ἴσχύει, οὕτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καὶνὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ’ αὐτοὺς καὶ ἑλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ, κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω, ἐγὼ γάρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἄμην.

Καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον.

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, πρωτας γενομένης συμβούλιον ἔλαbor πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τὸν Ἰησοῦ, ὥστε θαρατῶσαι αὐτὸν. Καὶ δήσατες αὐτὸν, ἀπήγαγον, καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Πορτίῳ Πιλάτῳ τῷ Ἡρεμόντι. Τότε ιδὼν Ἰούδας ὁ παραδιδόντος αὐτὸν, ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς, ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς Πρεσβυτέροις, λέγων· Ἡμαρτον, παραδοὺς αἷμα ἀθῶον. Οἱ δὲ

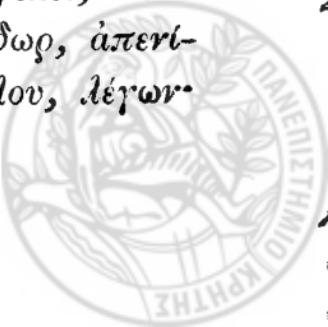

εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὅψει. Καὶ φίλας τὰ
ἀργύρια ἐρ τῷ ραῷ, ἀρεχώρησε· καὶ ἀπελθὼρ,
ἀπήγξατο. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύ-
ρια, εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὸν εἰς τὸν κορ-
βαρῶν, ἐπεὶ τῷ οὐρανῷ αἴματός ἐστι. Συμβούλιον δὲ
λαβόντες, ἥγρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ
Κεραμέως, εἰς ταφὴν τοῖς ξέροις. Διὸ ἐκλήθη ὁ
ἀγρὸς ἐκεῖτος, Ἀγρὸς αἵματος, ἐως τῆς σήμε-
ρος. (Τότε ἐπιληρώθη τὸ οῃθὲρ διὰ Ἰερεμίου
τοῦ Ηροδίτου, λέγοντος· Καὶ ἔλασον τὰ τριά-
κοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τεττακισμένου, ὃν
ἐτιμήσατο ἀπὸ νιῶν Ἰσραήλ· καὶ ἔδωκαν αὐτὸν
εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ Κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι
Κύριος). Οἱ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἐμπροσθετερ τοῦ
Ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Ἡγεμὼν,
λέγων· Σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Οἱ δὲ
Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις. Καὶ ἐρ τῷ κατη-
γορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν
Πρεσβυτέρων, οὐδὲρ ἀπεκρίνατο. Τότε λέγει αὐ-
τῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρ-
τυροῦσι; Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἐν
φῆμα, ὡστε θαυμάζειν τὸν Ἡγεμόνα λαον. Κατὰ

Δὲ ἔօρτὴν εἰώθει ὁ Ἡγεμὼν ἀπολύει τῷ δχλῷ δέσμιον, ὃν ἡθελον. Εἰχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον Βαραβᾶρ. Συνηγμέρων οὖν αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τίνα θέλετε ἀπολύσω ἵμιν; Βαραβᾶρ, ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; ἦδει γὰρ, ὅτι διὰ φθόρον παρέδωκαν αὐτόν. Καθημέρουν δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ, λέγοντα· Μηδέρ σοι καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ πολλὰ γὰρ ἔπαθον σῆμερον κατ’ ὅραρ δι’ αὐτόν. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι ἐπεισαρ τοὺς δχλοὺς, ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραβᾶρ, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἡγεμὼν, εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ἵμιν; Οἱ δὲ εἶπον, Βαραβᾶρ. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν, τὸν λεγόμενον Χριστόν; Λέγονται αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω. Οἱ δὲ Ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσῶς ἔχραζον, λέγοντες· Σταυρωθήτω. Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος, ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ, ἀπενήψατο τὰς χειρας ἀπέραντι τοῦ δχλον, λέγων·

Αθῶδες εἰμι ἀπὸ τοῦ αἴματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς δύψεσθε. Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς,
εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέχνα
ἡμῶν. Τότε ἀπέλνοεν αὐτοῖς τὸν Βαραβᾶρ· τὸν
δὲ Ἰησοῦν φραγγελώσας, παρέδωκεν ἵνα σταυ-
ρωθῇ. Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ Ἡγεμόνος, παρα-
λαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ Πραιτώριον, συνή-
γαγον ἐπ' αὐτὸν ὄλην τὴν σπεῖραν. Καὶ ἐκδύ-
σατες αὐτὸν, περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκί-
νην· καὶ πλέξατες στέφανον ἐξ ἀκαρθῶν, ἐπέ-
θηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ κάλαμον ἐπὶ
τὴν δεξιὰν αὐτοῦ· καὶ γονυπετήσατες ἔμπρο-
σθεν αὐτοῦ, ἐνέπαιξαν αὐτῷ, λέγοντες· Χαῖρε, ὁ
Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ ἐμπτύσατες εἰς
αὐτὸν, ἔλαβον τὸν κάλαμον, καὶ ἐτυπτον εἰς τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξεδυ-
σαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ ἀπῆγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυ-
ρῶσαι. Ἐξερχόμενοι δὲ, εὑρον ἄρθρωπον Κυρη-
νατόν, ὃν ματὶ Σίμωνα τοῦτον ἤγγραφενσαν, ἵνα
ἄρῃ τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον
λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃς ἐστι λεγόμενος Κρατίου

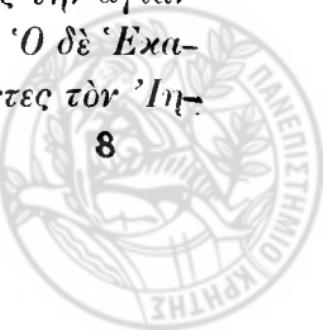

τόπος, ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν δέξος μετὰ χολῆς με-
μημέρος· καὶ γενσάμενος, οὐκ ἥθελε πιεῖν.
Σταυρώσατες δὲ αὐτὸν διεμερίσαντο τὰ ἴματα
αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον· ἵνα πληρωθῇ τὸ ρη-
θὲρ ὑπὸ τοῦ Προφήτου· Διεμερίσαντο τὰ ἴματα
μου ἔκυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἴματισμόν μου ἔβα-
λον κλῆρον. Καὶ καθήμενοι, ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ.
Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάρω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν
αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὗτος ἐστιν Ἰησοῦς
ὁ Βασιλεὺς τῶν Ιουδαίων. Τότε σταυροῦνται
σὺν αὐτῷ δύο λησταί· εἰς ἐκ δεξιῶν, καὶ εἰς
ἐξ εὐωρύμων. Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφή-
μουν αὐτὸν, κυροῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ
λέγοντες· Ο καταλύων τὸν ραὸν, καὶ ἐν τρι-
σὶν ἴμεραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαντόν· εἰ
Τίδος εἴ τοῦ Θεοῦ, κατέβηθι ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ.
Ομοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐμπατζόντες μετὰ
τῶν Γραμματέων καὶ Πρεσβυτέρων, ἔλεγον·
"Ἄλλους ἔσωσεν, ἔαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ
Βασιλεὺς Ἰσραήλ ἐστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ
Σταυροῦ, καὶ πιστεύσομεν αὐτῷ. Πέποιθεν ἐπὶ¹
τὸν Θεόν· ρυσάσθω νῦν αὐτὸν, εἰ θέλει αὐ-

τόν εἶπε γάρ· "Οτι Θεοῦ εἴμι Γιός. Τὸ δ' αὐτὸν καὶ οἱ λησταὶ, οἱ συσταυρωθέρτες αὐτῷ, ὡρείδιζορ αὐτῷ. Ἀπὸ δὲ ἔκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἓως ὥρας ἐrrάτης. Περὶ δὲ τὴν ἐrrάτην ὥραν ἀρεβόνσερ ὁ Ἰησοῦς φωρῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἡλί, Ἡλί, λαμὰ σαβαχθανί; τοντέστι, Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνα τί με ἐγκατέλιπες; Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστώτων, ἀκούσατες, ἔλεγον· "Οτι Ἡλίας φωρεῖ οὗτος. Καὶ εὐθέως δραμὼν εἰς ἑξ αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπόργον, πλήσας τε ὅξονς, καὶ περιθεὶς καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν. Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· "Αφες, ιδωμειρ, εἰ ἕρχεται Ἡλίας σώσων αὐτόν. Ο δὲ Ἰησοῦς, πάλιν κράξας φωρῇ μεγάλῃ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. Καὶ ίδον, τὸ καταπέτασμα τοῦ ραοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἀρωθερ ἓως κάτω καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν· καὶ τὰ μηνιμετα ἀρεψιθησαν· καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοινημένων· Ἀγιων ἡγέρθη, καὶ ἐξειθόντες ἐκ τῶν μηνιμετων, μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ, εἰσῆλθορ εἰς τὴν ἀγλαρ Ηόλιν, καὶ ἐεργασίσθησαν πολλοὶ. Ο δὲ Ἐκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰη-

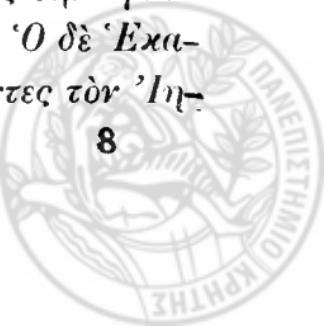

τόπος, ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν δέξος μετὰ χολῆς μεμιγμένορ· καὶ γενσάμενος, οὐκ ἤθελε πιεῖν. Σταυρώσατες δὲ αὐτὸν διεμερίσαντο τὰ ἴματα αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον· ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲρ ὑπὸ τοῦ Προφήτου· Διεμερίσαντο τὰ ἴματα μου ἔκυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἴματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Καὶ καθήμενοι, ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάρω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Βασιλεὺς τῶν Ιουδαίων. Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί εἰς ἐκ δεξιῶν, καὶ εἰς ἕξ εὐωρύμων. Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλαστρίζουντο αὐτὸν, κυροῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· Ο καταλύων τὸν ραὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἴμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαντόν· εἰ Γίδας εἴ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ. Όμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐμπατίζοντες μετὰ τῶν Γραμματέων καὶ Πρεσβυτέρων, ἐλεγον· "Ἄλλους ἔσωσεν, ἔαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ Βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, καὶ πιστεύσομεν αὐτῷ. Ηέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν· ρυσάσθω νῦν αὐτὸν, εἰ θέλει αὐ-

τόν εἶπε γάρ· "Οτι Θεοῦ εἴμι Γιός. Τὸ δ' αὐτὸν καὶ οἱ λησταὶ, οἱ συσταυρωθέρτες αὐτῷ, ὡρείδιζορ αὐτῷ. Ἀπὸ δὲ ἔκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἔως ὥρας ἐρράτης. Περὶ δὲ τὴν ἐρράτην ὥραν ἀρεβόντερ ὁ Ἰησοῦς φωρῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἡλί, Ἡλί, λαμὰ σαβαχθανί; τοντέστι, Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνα τί με ἐγκατέλιπες; Τιρὲς δὲ τῷρ ἐκεῖ ἐστώτων, ἀκούσατες, ἔλεγον· "Οτι Ἡλίας φωρεῖ οὗτος. Καὶ εὐθέως δραμὼν εἰς ἑξ αὐτῷ, καὶ λαβὼν στόγγον, πλήσας τε ὅξονς, καὶ περιθεὶς καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν. Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· "Αφες, ιδωμεν, εἰ ἕρχεται Ἡλίας σώσων αὐτόν. Ο δὲ Ἰησοῦς, πάλιν κράξας φωρῇ μεγάλῃ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. Καὶ ίδον, τὸ καταπέτασμα τοῦ γαοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἄρωθεν ἔως κάτω καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν· καὶ τὰ μηνιατα ἀρεψιθησαν· καὶ πολλὰ σώματα τῷρ κεκοινημένων· Ἀγιῶν ἡγέρθη, καὶ ἐξειθόντες ἐκ τῷρ μηνιεῖσθαι, μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἄγραν Ἡόλιν, καὶ ἐερεφαρισθησαν πολλοῖς. Ο δὲ Ἐκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰη-

σοῦν, ἵδόρτες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα, ἐφο-
βήθησαν σφόδρα, λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ Γίδες
ἥντος οὗτος. Ἡσαν δὲ ἐκεῖ καὶ γυναικες πολλαὶ,
ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσσαι· αἵτινες ἡχολούθησαν
τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, διακονοῦσσαι αὐ-
τῷ· ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία
ἡ τοῦ Ιακώβου καὶ Ἰωσῆ μήτηρ, καὶ ἡ μήτηρ
τῶν Γιῶν Ζεβεδαίου.

Kai εὐθὺς.

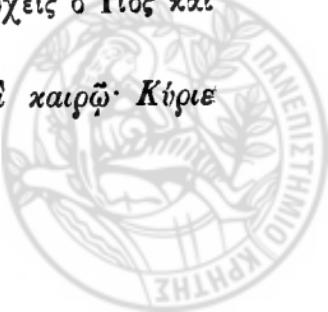
Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου,
καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία. Λύτρωσάι
με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων καὶ φυλάξω τὰς ἐντολὰς
σου· τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Πληρωθήτω τὸ στόμα
μου αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου,
ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Εἶτα τρισάγιον. *Παραγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Οὐτε
σοῦ ἔστι, καὶ τὸ παρόν*

Κοντάκιον. Ἡχος πλ. 8'.

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσω-
μεν· αὐτὸν γάρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλε-
γεν· Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Γίδες καὶ
Θεός μου.

Τὸ Κύριε ἐλέησον, μ'. *Ο ἐρ πατὶ καιρῷ· Κύριε*

έλέησορ, γ'. Δοξά καὶ νῦν. Τὴν τιμωτέραν τῶν Χερούβιμ. Ἐρ ὄρόματι Κυρίου εὐ.ιόγησορ, Πάτερ. Ο δέ Ιερεὺς ἐκφωνεῖ· Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. Καὶ τὴν παροῦσαν εὔχήν.

Χριστὲ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον πάντα ἀνθρώπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθῆτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὁψόμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον· καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἔργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείας τῆς παναγράντου σου Μητρὸς καὶ πάντων σου τῶν Αγίων. Αμήν.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ.

Τρισάγιον. Παραγία τριάς· Πάτερ ἡμῶν· "Οτι σοῦ ἔστι· Κύριε ἐλέησορ, ιθ'. Δοξά καὶ νῦν. Λεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. Εἶτα τοὺς ἐπομένους Ψαλμούς.

Ψαλμὸς λδ'.

Δίκασον, Κύριε, τοὺς ἀδίκουντάς με.

Ψαλμὸς ρή.

Ο Θεός, τὴν αἰνεσίν μου μὴ παρασιωπήσῃ.

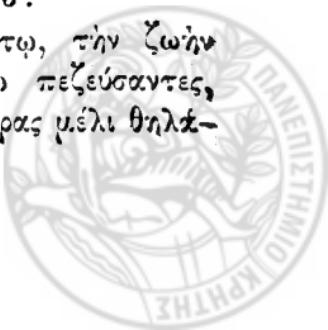
Ψαλμὸς ν'.

Ἐλέησόν με, ο Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Δοξά καὶ ρῦτο, Αἰ.η.λονία, γ'. Κύριε ἐλέησορ, γ'.

Δοξά. Τροπάριον. Ἡχος πλ. 6'.

Κύριε, κατέκρινέν σε Ιουδαῖοι θανάτῳ, τὴν ζωὴν τῶν ἀπέκντων· οἱ τὴν Ἐρυθρὰν ράβδῳ πεζεύσαντες, σταυρῷ σε προσήλωσαν·* καὶ οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλά-

σαντες, χολήν σοι προσήνεγκαν· ἀλλ' ἐκών ύπέμεινας,
ἴνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῆς δουλείας τοῦ ἔχθροῦ. Χριστὲ
ὁ Θεός, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, ἡ βλαστήσασα
τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἵκετεύομεν, πρέσβεις Δέσποι-
να μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

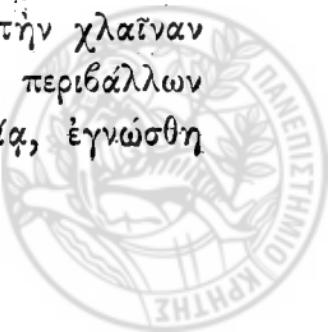
Εἶτα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.

Ὕχος πλ. δ'.

Διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ὁ φίλος σου καὶ
ὁ πλησίον Πέτρος, ἡρνήσατό σε Κύριε, καὶ ὀδυρό-
μενος οὕτως ἐβόα· Τῶν δακρύων μου μὴ παρα-
σιωπήσῃς· εἴπα γὰρ φυλάξαι τὴν πίστιν Οἰκτίρ-
μον, καὶ οὐκ ἐφύλαξα· καὶ ἡμῶν τὴν μετάνοιαν,
οὕτω δέξαι, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Τὰ ρήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνεις τῆς
κραυγῆς μου.

Πρὸ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ, στρατιωτῶν ἐμ-
παιζόντων σε Κύριε, αἱ νοεραὶ στρατιαὶ κατε-
πλήττοντο· ἀνεδήσω γὰρ στέφανον ὕδρεως, ὁ τὴν
γῆν ζωγραφήσας τοῖς ἄνθεσι, καὶ τὴν χλαιῖναν
χλευαζόμενος ἐφόρεσας, ὁ νεφέλαις περιβάλλων
τὸ στερέωμα· τοιαύτη γὰρ οἰκονομίᾳ, ἐγνώσθη

σου ἡ εὐσπλαγχνία, Χριστὲ, τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

Στίχ. Πρόσχεις τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Δόξα καὶ νῦν. Ἡχος πλ. ἀ.

Ἐλκόμενος ἐπὶ σταυροῦ, οὕτως ἐβόας Κύριε· Διὰ ποῖον ἔργον, θέλετέ με σταυρῶσαι Ἰουδαῖοι; ὅτι τοὺς παραλύτους ὑμῶν συνέσφιγξα; ὅτι τοὺς νεκροὺς, ως ἔξ ὑπνου ἀνέστησα; Αἰμόρρουν ιασάμην, Χαναναίαν ἡλέησα· διὰ ποῖον ἔργον θέλετέ με φονεῦσαι Ἰουδαῖοι; ἀλλ' ὅψεσθε εἰς ὃν νῦν ἐκκεντᾶτε, Χριστὸν παράνομοι.

Εἶτα ἡ προφητεία·

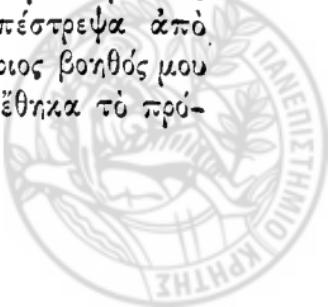
Προχείμενον. Ἡχος δ'.

Οτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. Ν'. 4.

Κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν παιδείας, τοῦ γνῶναι ἥνικα δεῖ εἰπεῖν λόγον. Ἐθηκέ με πρωὶ πρωὶ, προσέθηκέ μοι ὡτίον τοῦ ἀκούειν, καὶ ἡ παιδεία Κυρίου ἀνοίγει μου τὰ ὄτα· ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ, οὐδὲ ἀντιλέγω. Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ραπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων καὶ Κύριος, Κύριος βοηθός μου ἐγενήθη. Διὰ τοῦτο οὐκ ἔνετράπην, ἀλλ' ἔθηκα τὸ πρό-

σωπόν μου ὡς στερεάν πέτραν· καὶ ἔγνων, ὅτι οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαιώσας με. Τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἀντιστήτω μοι ἄμμος· καὶ τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἐγγισάτω μοι. Ἰδού Κύριος, Κύριος βοηθήσει μοι τίς κακώσει με; Ἰδού πάντες ὑμεῖς, ὡς ἴματιον, παλαιωθήσεσθε, καὶ ὡς τῆς καταρράγεται ὑμᾶς. Τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; ὑπακουούσατω τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς φῶς, πεποίθατε ἐπὶ τῷ ὄντοματι Κυρίου, καὶ ἀντιστηρίσασθε ἐπὶ τῷ Θεῷ. Ἰδού πάντες ὑμεῖς ὡς πῦρ καίετε καὶ κατισγύετε φλόγα· πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν, καὶ τῇ φλογὶ, ἣ ἔξεκαύσατε· δι' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν· ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε.

'Ο Ἀπόστολος.

Πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. Ε' 6.

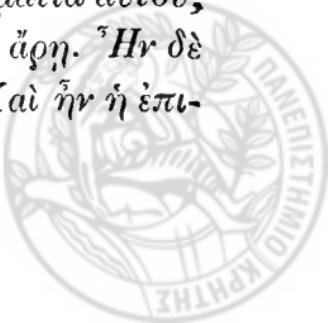
Ἄδελφοί, ἔτι Χριστὸς, ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν, κατὰ καὶ ρὸν ὑπέρ ἀσεβῶν ἀπέθανε. Μόλις γάρ ὑπέρ δικαίου τις ἀποθανεῖται· ὑπέρ γάρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾶ ἀποθανεῖν. Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὅτι ἔτι, ἀμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν, Χριστὸς ὑπέρ ἡμῶν ἀπέθανε. Πολλῷ οὖν μᾶλλον, δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἷματι αὐτοῦ, σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὁργῆς. Εἰ γάρ, ἐχθροὶ ὄντες, κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Ιησοῦ αὐτοῦ, πολλῷ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

Καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον.

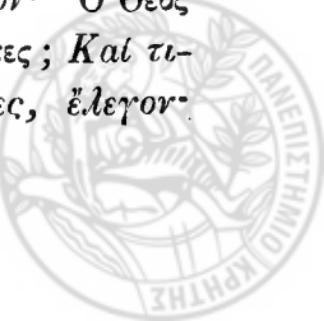
ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν ἐσω τῆς αὐλῆς, ὃ ἐστι Πρατώφιον· καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν. Καὶ ἐρδύονται αὐτὸν πορφύραν, καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξατες ἀκάρθιον στέφαρον. Καὶ ἥρξατο ὑσπάζεσθαι αὐτὸν, καὶ λέγειν· Χαῖρε ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ, καὶ ἐρέπτονται αὐτῷ· καὶ τιθέρτες τὰ γόνατα, προσεκύνονται αὐτῷ. Καὶ ὅτε ἐρέπταιξαν αὐτῷ, ἐξέδυνσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν, καὶ ἐρέδυνσαν αὐτὸν τὰ ἴματα τὰ ἰδια· καὶ ἐξάγονται αὐτὸν, ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. Καὶ ἀγγαρεύονται παράγοτά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, (έρχομενον απὸ ἄγρου, τὸν πατέρα Ἀλεξάρδου καὶ Ρούφου), ἵνα ἅρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. Καὶ φέρονται αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶ τόπον· ὃ ἐστι μεθεργητευόμενον, Κραίον τόπος. Καὶ ἐδίδονται αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον· ὃ δὲ οὐκ ἔλαβε. Καὶ σταυρώσατες αὐτὸν, διεμέριζον τὰ ἴματα αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ, τις τι ἅρῃ. Ἡρ δὲ ὕρα τρίτη, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. Καὶ ἦν ἡ ἐπι-

γραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· Ο Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο ληστάς· ἔρα ἐκ δεξιῶν, καὶ ἔρα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ. Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ, ἡ λέγοντα· Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουντον αὐτὸν, κιροῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· Οὐά, οἱ καταλύωντος τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶντος σῶσον σεαυτὸν, καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ. Όμοιως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐμπαῖζοντες πρὸς ἀλλήλους, μετὰ τῶν Γραμματέων, ἐλεγον· "Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐδὲ δύναται σῶσαι. Ο Χριστὸς, οἱ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, ἵνα ιδωμεν, καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ. Καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι αὐτῷ ὠρειδίζοντο αὐτόν. Γερομένης δὲ ὥρας ἔκτης, σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἓως ὥρας ἐντάτης. Καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐrrάτῃ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἐλωτί, Ἐλωτί, λαμπά, σαβαχθανί; ὁ ἐστι μεθερμηνευόμενος. Ο Θεός μου, ο Θεός μου, ἵνα τί με ἐγκατέλιπες; Καὶ τινες τῶν παρεστηκότων ἀκούσατες, ἐλεγον-

Ίδον, Ἡλιαρ φωνεῖ. Δραμῶρ δὲ εἰς, καὶ γεμίσας σπόγγον ὅξους, περιθεῖς τε καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτὸν, λέγων· Ἀφετε· ίδωμεν εἰ ἔρχεται Ἡλιας καθελεῖτε αὐτόν. Ο δὲ Ἰησοῦς, ἀφεὶς φωνὴν μεγάλην ἔξεπτενσε. Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἄρωθεν ἔως κάτω. Ἡδῶρ δὲ ὁ Κερτυρίων, ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἑραρτίας αὐτοῦ, ὅτι οὗτοι κράξας ἔξεπτενσεν, εἶπεν· Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος Γιὸς ἡρ Θεοῦ. Ἡσαρ δὲ καὶ γυναικες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι ἐν αἷς ἦρ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ Ἰωσῆ μήτηρ, καὶ Σαλώμη· αἱ καὶ ὅτε ἦρ ἐν τῇ Γαλιλαΐᾳ, ἥκολονθοντεν αὐτῷ, καὶ διηκόροντεν αὐτῷ· καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναραβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα.

Καὶ εὐθές.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητός Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

Τρισάγιον· *Παραγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν..* "Οτι σον ἔστι· Καὶ τὸ Κοντάκιον.

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατείδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν· Εἴ

καὶ Σταυρὸν ὑπομένεις, τὸν ὑπέργειον ὁ Γάος καὶ Θεός μου.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐτ πατὴ καιρῷ· Κύριε
ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν Τυμωτέραν· Ἐρ ὄρό-
ματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ. Ὁ Ιερεύς· Ὁ Θεὸς οἰ-
κτειρήσαι ήμᾶς. Καὶ τὴν παρούσαν εὐχήν.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονο-
γενὲς, Ἰησοῦ Χριστὲ, καὶ ἄγιον Πνεύμα, μία Θεύτης,
μία δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἀμαρτωλόν· καὶ, οἷς ἐπί-
στασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου· ὅτι
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς κιῶνας τῶν κιώνων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ.

Τοισάγιον· Παραγία Τριάς· Πάτερ ήμῶν· "Οτι σοῦ
εστι· Κύριε ἐλέησον ιθ'· Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'.
Καὶ τοὺς παρόντας Ψαλμούς.

Ψαλμὸς ιγ'.

὾ Θεὸς ἐν τῷ ὄνόματί σου σῶσόν με.

Ψαλμὸς ρλθ'.

Ἐξελοῦ με, Κύριε, εξ ἀνθρώπου πονηροῦ.

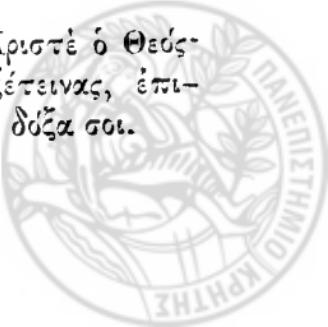
Ψαλμὸς ιη'.

὾ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Υψίστου.

Δόξα, καὶ ρῦτ. Ἀλληλοΐα γ'. Κύριε ἐλέησον γ'.

Δόξα. Τροπάριον. Ἡχος ζ'.

Σωτηρίσαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστέ ὁ Θεός·
ἐπὶ Σταυροῦ τὰς ἀγράντους σου γείρας ἐξέπεινας, ἐπι-
συνάγων πάντα τὰ ἔθνη, κράζοντα· Κύριε δόξα σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

"Οτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὸς τὰ πολλὰ ἡμῶν ἀμφιτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γάρ ισχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὔμενειαν Δεσπότου. Μή παρίδῃς ἀμφιτωλῶν ἵκεσίας, ἡ πάντεμνος, ὅτι ἐλειήμων ἔστι, καὶ σώζειν δυνάμενος, οὐ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

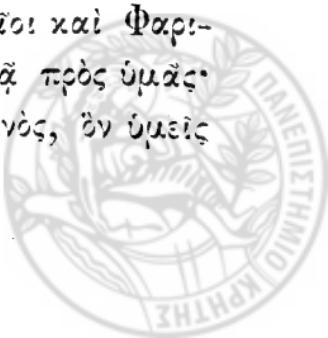
Eita γάλλομεν τὰ παρότα ιδιόμελα.

"Ηχος πλ. 8.

Ταῦτε λέγει Κύριος τοῖς Ἰουδαίοις· Λαός μου, τί ἐποίησά σοι, ἢ τί σοι παρτηγάγλησα; Τοὺς τυφλούς σου ἐφώτισα· τοὺς λεπρούς σου ἐκαθάρισα· ἄνδρα ὄντα ἐπὶ κλίνης ἡγωρθωσάμην. Λαός μου, τί ἐποίησά σοι; καὶ τί μοι ἀνταπέδωκας; ἀντὶ τοῦ μάννα, χολήν· ἀντὶ τοῦ ὕδατος, ὅξος· ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, σταυρῷ με προσηγλώσσατε. Οὐκέτι στέγω λοιπόν· καλέσω μου τὰ ἔθνη, κἀκεῖνά με διδέξασσονται σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, κἀγὼ αὐτοῖς δωρήσομαι ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Στίχ. "Εδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολὴν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὅξος.

Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραὴλ, Ἰουδαῖοι καὶ Φαρισαῖοι, ὁ χορὸς τῶν Ἀποστόλων, βοᾷ πρὸς ὑμᾶς· "Ιδε ναὸς, ὃν ὑμεῖς ἐλύσατε· ἵδε ἀμνὸς, ὃν ὑμεῖς

ἐσταυρώσατε· τάφῳ παρεδώκατε, ἀλλ' ἐξουσίᾳ
ἐστοῦ ἀνέστη. Μή πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι· αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐν θαλάσσῃ σώσας, καὶ ἐν ἑρήμῳ
θρέψας· αὐτός ἐστιν ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ εἰ-
ρήνη, τοῦ Κόσμου.

Δόξα καὶ νῦν. Ἡχος πλ. α.

Δεῦτε γριστοφόροι λαοὶ κατέδωμεν, τί συνε-
βουλεύσατο Ἰούδας ὁ προδότης, σὺν ἰερεῦσιν
ἀνόμοις, κατὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· σήμερον ἔνο-
γον θανάτου, τὸν ἀθάνατον Λόγον πεποίηκαν,
καὶ Πιλάτῳ προδώσαντες, ἐν τόπῳ Κρανίου
ἐσταύρωσαν· καὶ ταῦτα πάσγων, ἐδόξα ὁ Σωτὴρ
ἡμῶν λέγων· "Ἄφες αὐτοῖς Πάτερ τὴν ἀμαρτίαν
ταύτην, ἐπως γνῶσι τὰ ἔθνη, τὴν ἐκ νεκρῶν μου
Ἀνάστασιν.

Εἶτα ἡ Προφητεία·

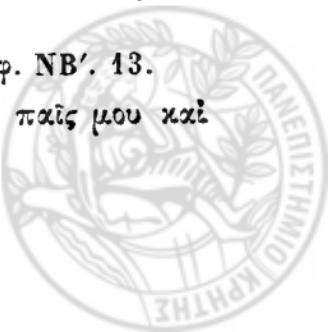
Προκείμενον Ἡχος δ'.

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ως θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν
πάσῃ τῇ γῇ!

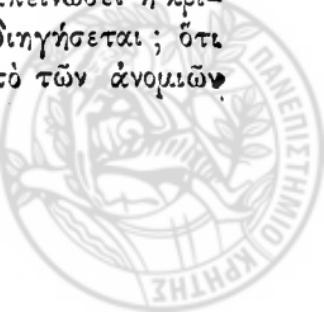
Στίχ. "Οτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω
τῶν Οὐρανῶν.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. NB'. 13.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἰδοὺ συνήσει ὁ παῖς μου καὶ

ὑψωθήσεται, καὶ δοξασθήσεται, καὶ μετεωρισθήσεται σφόδρα. Ὁν τρόπον ἐκστήσονται ἐπὶ σὲ πολλοὶ, οὗτως ἀδοξήσει ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὸ εἶδός σου, καὶ ἡ δόξα σου ἀπὸ σιῶν ἀνθρώπων. Οὗτως θυμαρίζονται ἔθνη πολλὰ ἐπ' αὐτῷ, καὶ συνέξουσι βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν· ὅτι, οἵς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, δύονται· καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασι, συνήσουσι. Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη; Ἀνηγγείλαμεν, ὡς παιδίον ἐναντίον αὐτοῦ, ὡς ρίζα ἐν γῇ διψώσῃ. Οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῷ οὐδὲ δόξα· καὶ εἴδομεν αὐτὸν, καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος οὐδὲ κάλλος· ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον καὶ ἔκλεεπον παρὰ πάντας τοὺς οἰοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ἀνθρωπος ἐν πληγῇ ὅν καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν, ὅτι ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἡτιμάσθη καὶ οὐκ ἐλογίσθη. Οὗτος τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν φέρει καὶ περὶ ἡμῶν ὁδυνᾶται· καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτὸν εἶναι ἐν πόνῳ καὶ ἐν πληγῇ ὑπὸ Θεοῦ καὶ ἐν κακώσει. Αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Παιδεία εἰρήνης ἡμῶν ἐπ' αὐτόν· τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ιάθημεν. Πάντες ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν· ἀνθρωπος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη. Καὶ Κύριος παρέδωκεν αὐτὸν ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν· καὶ αὐτὸς διὰ τὸ κεκακῶσθαι οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος ἀφωνος, οὗτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ἐν τῇ ταπεινώσει ἡ κρίσις αὐτοῦ ἥρθη· τὴν γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται; ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ· ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν

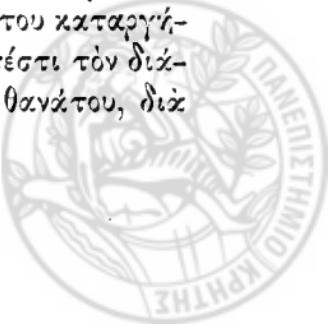

τοῦ λακοῦ μου ἦχῳ εἰς θάνατον. Καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς ἀντὶ τῆς ταρῆς αὐτοῦ, καὶ τοὺς πλουσίους ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ὅτι ὄνομάν σου ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στύχῳ αὐτοῦ· καὶ βούλεται Κύριος καθαρίσαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς πληγῆς. Ἐὰν δῶτε περὶ ἀμαρτίας, ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὄψεται σπέρμα μακρόβιον, καὶ βούλεται Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, δεῖξει αὐτῷ φῶς καὶ πλάσαι τῇ συνέσει· δικαιώσαι δίκαιον, εὗ δουλεύοντα πολλοῖς, καὶ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει. Διὰ τοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει πολλοὺς, καὶ τῶν ισχυρῶν μεριεῖ σκύλα· ὅνθ' ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη· καὶ αὐτὸς ἀμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκε, καὶ διὰ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν παρεδόθη. Εὐφράνθητι στείρῳ ἡ οὐ τίκτουσα, ρῆξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἔχουστης τὸν ἀνδρόν.

Πρὸς Ἐβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. Β'. 11.

'Ἄδελφοί, ὁ ἀγιαζῶν καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἔξ ένὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μού, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἔγὼ ἔσομαι πεποιθώς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν· Ἰδού ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἥ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπει οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε ταρκός καὶ αἴματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον· καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσους, φύσις θανάτου, διὰ

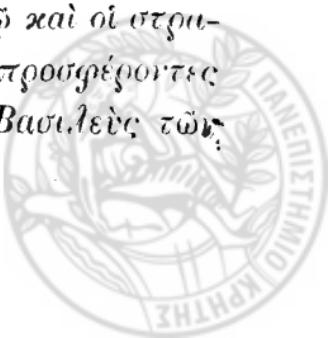

παντὸς τοῦ ζῆν ἔνογοι ἡσαν δουλείας. Οὐ γάρ δύπου Ἀγ-
γέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀθράκη μὲν ἐπι-
λαμβάνεται. "Οθεν ὥστε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς
ὅμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς Ἀρχιε-
ρεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἴλλοκεσθαι τὰς ἀμαρ-
τίας τοῦ λαοῦ· ἐνῷ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεῖς,
δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον·

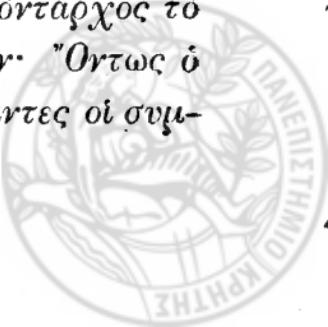
ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦγοτο σὺν τῷ Ἰησοῦ καὶ
ἕτεροι δύο, κακούργοι, σὺν αὐτῷ ἀραιρεθῆναι.
Καὶ ὅτε ἀπῆλθορ ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον
Κρατίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν, καὶ τὸν κα-
κούργον· ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀρι-
στερῶν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐ-
τοῖς· οὐ γὰρ οἴδασι τι ποιοῦσι. Διαμεριζόμενοι
δὲ τὰ ἴματα αὐτοῦ, ἔβαλον κλῆρον. Καὶ εἰστή-
κει ὁ λαὸς θεωρῶν· ἐξεινακτήριζον δὲ καὶ οἱ Ἀρ-
χοτες σὺν αὐτοῖς, λέγοτες· "Ἄλλονς ἔσωσε-
σωσάτω ἑαυτὸν, εἰ οὐτός ἐστιν ὁ Χριστὸς, ὁ τοῦ
Θεοῦ ἐκλεκτός." Εἰέταιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρα-
τιῶται, προσερχόμενοι καὶ ὅξος προσφέροντες
αὐτῷ, καὶ λέγοτες· Εἰ σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν

Ιουδαίων, σῶσον σεαυτόν. Ἡρ δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ γράμμασιν Ἐλληνικοῖς καὶ Ρωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ Βασιλεὺς τῶν Ιουδαίων. Εἰς δὲ τῶν κρεμασθέρτων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν, λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἔτερος ἐπετίμα αὐτῷ, λέγων· Οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐρ τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; Καὶ ἡμεῖς μὲν δίκαιοις ἄξια γὰρ ὡρ ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἐπράξει. Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἄμητος λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔστη ἐρ τῷ Παραδείσῳ. Ἡρ δὲ ὥσει ὥρα ἔκτη, καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἔως ὥρας ἐργάτης· καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος· καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ γαοῦ μέσον. Καὶ φωτίσας φωτῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Πάτερ, εἰς χειράς σου παραθίσομαι τὸ πνεῦμά μου. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐξέπενσεν. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἐκατόνταρχος τὸ γερόμενον, ἐδόξασε τὸν Θεόν, λέγων· Ὁρτως ὁ ἄρθρωπος οὗτος δίκαιος ἴηρ. Καὶ πάρτες οἱ συμ-

παραγενόμενοι ὅχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταῦτην,
θεωροῦντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ
στήθη ὑπέστρεφον. Εἰστήκεισαν δὲ πάρτες οἱ
γυναικοὶ αὐτοῦ μακρόθεν, καὶ γυναικες αἱ συνά-
κολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶσαι
ταῦτα.

Kai εὐθὺς.

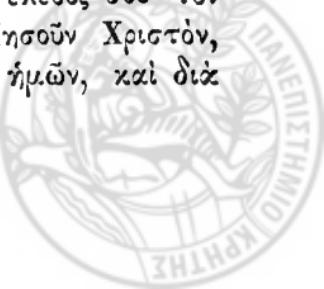
Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου, Κύ-
ριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός,
ὁ σωτήρ ἡμῶν, ἔνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὄνοματός σου. Κύ-
ριε, ρῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, ἔ-
νεκεν τοῦ ὄνοματός σου.

Τρισάγιον· *Παραγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· "Οτι σοῦ*
ἐστι· καὶ τὸ Κοντάκιον.

Τὸν δὲ ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσω-
μεν· αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλε-
γεν· Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ
Θεός μου.

Κέριε ἐλέησον, μ'. 'Ο ἐν πατὶ καιρῷ· Κύριε ἐλέη-
σον γ'. Δοξά καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. 'Er ὄρόματι
Κυρίον εὐλόγησον, Πάτερ. 'Ο Ιερεύς· 'Ο Θεός οἰκτει-
ρήσαι ἡμᾶς· καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Θεέ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, πάσις Κτίσεως δη-
μιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεικάστου ἐλέους σου τὸν
μονογενῆ σου Υἱὸν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν,
καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ

τοῦ πιμίου Σταυροῦ τὸ γειρόγραφον τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν διαφράξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀργάς καὶ ἔξουσίας τοῦ σκότους· αὐτὸς, Δέσποτα φιλάνθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὰς εὐγχαριστηρίους ταύτας καὶ ἵκετηρίους ἐντεύξεις· καὶ βῆσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὄλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος καὶ πάντων τῶν κκακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων ὄρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λύγους ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς, ἵνα, πρὸς σὲ διὰ παντὸς ἀτενίζοντες καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὅδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπόστοτον καὶ ἀίδιον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἔξομολόγησιν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Γάιῳ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

ΩΡΑ ΕΝΝΑΤΗ.

Τρισάγιον· Παραγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Οτισοῦ ἐστι· Λεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. Καὶ τοὺς ἐπομένους Ψαλμούς-

Ψαλμὸς ξη'.

Σῶσόν με ὁ Θεός, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα.

Ψαλμὸς ξθ'.

Ο Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχεις.

Ψαλμὸς πε'.

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀληθονία, γ'. Κύριε ἐλέησος, γ'.
Δόξα. Τροπάριον. Ἡχος πλ. δ'.

Βλέπων ὁ ληστής τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν· Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθεὶς, ὃ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. Ἄλλ' ὁ πάντων ἀνεκόμενος, μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ· ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἐγερσιν δείζας ὡς Θεὸς, μὴ παρίδῃς οὓς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεήμον· δέξαι τὴν τεκουσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτῆρο ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἶτα γάλλομεν τὰ ἐπόμενα Ἰδιόμε.λα.

Ἡχος βαρύς.

Θάμνος ἦν κατιδεῖν, τὸν Οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητὴν, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον· ἥλιον σκοτισθέντα, τὴν ἡμέραν δὲ πάλιν εἰς νύκτα μετελθούσαν, καὶ τὴν γῆν ἐκ τάφων ἀναπέμπουσαν, σώματα νεκρῶν· μεθ' ὧν προσκυνοῦμέν σε· σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Διεμερίσαντο τὰ ἴματιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἴματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον.

Ἡχος 6'.

"Οτε σε σταυρῷ προσήλωσαν παράνομοι, τὸν

Κύριον τῆς δόξης, ἐβόας πρὸς αὐτούς· Τί ὑμᾶς
ἐλύπησα; ή ἐν τίνι παρώργισα; πρὸ ἐμοῦ, τίς
ὑμᾶς ἐρρύσατο ἐκ θλίψεως; καὶ νῦν, τί μοι ἀντα-
ποδίδοτε; πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἀντὶ στύλου πυ-
ρὸς, σταυρῷ με προσηλώσατε· ἀντὶ νεφέλης, τά-
φον μοι ὠρύξατε· ἀντὶ τοῦ μάννα, χολήν μοι
προσηνέγκατε· ἀντὶ τοῦ ὕδατος, δέξος με ἐποτε-
σατε. Λοιπὸν καλῶ τὰ ἔθνη, κἀκεῖνά με δοξά-
σουσι, σὺν Πατρὶ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος πλ. 6'.

Τὸ παρὸν ἀραγγιώσκεται πρῶτον εὐλαβῶς καὶ μεγα-
λοφώρως παρὰ τοῦ Ἀραγγώστον ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ.
εἴτα γάλλεται δπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ Στίχον.

Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν
γῆν κρεμάσας. (Ἐκ γ'.) Στέφανον ἔξ ἀκανθῶν
περιτίθεται, ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεύς. Ψευδῆ
πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλων τὸν Οὐρα-
νὸν ἐν νεφέλαις. Ράπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορ-
δάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ. Ἡλοις προσηλώθη,
ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας. Λόγχη ἐκεντήθη, ὁ
Γίδης τῆς Παρθένου. Προσκυνοῦμέν σου τὰ Πάθη
Χριστέ. (Ἐκ γ'.) Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὴν ἔνδοξόν σου
Ἀνάστασιν.

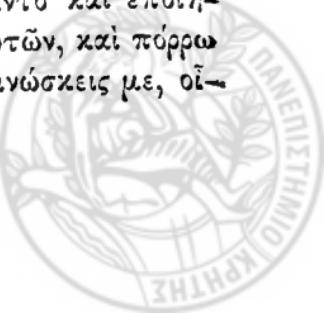
Προκείμενον. Ἡχος πλ. 6'.

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· Οὐκ ἔστι Θεός.

Στιχ. Οὐκ ἔστι ποιῶν γρηγοριότητα, οὐκ ἔστιν ἔως ἐνός.

Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ΙΑ'. 18.

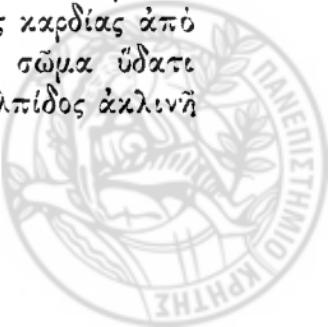
Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ γνώσομαι. Τότε εἶδον τὰς ἐπιτηδεύματας αὐτῶν· ἐγὼ δὲ, ὡς ὁρνίον ἀκακον ἀγρυπνεον τοῦ θύεσθαι, οὐκ ἔγνων. Ἐπ' ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμὸν πονηρὸν, λέγοντες· Δεῦτε καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ, καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῇ ἔτι. Κύριε τῶν δυνάμεων, κρίνων δίκαια, δοκιμάζων νεφροὺς καὶ καρδίας, ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς, ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμά μου. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς ἀνδρας Ἀναθώθ, τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχήν μου, τοὺς λέγοντας· οὐ μὴ προφητεύσῃς ἐπὶ τῷ ὄνόματι Κυρίου, εἰ δὲ μὴ, ἀποθνῆ ἐν ταῖς χερσὶν ἥμῶν. Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτοὺς· οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρῃ ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ νίοι αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ· καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν, ὅτι ἐπάξιω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀναθώθ, ἐν ἐνικυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν. Δίκαιος εἰ, Κύριε, ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ· πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ· Τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὔοδοῦται; εὐθήνησαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήματα· ἐφύτευσας αὐτοὺς, καὶ ἐρρίζωθησαν· ἐτεκνοποιήσαντο καὶ ἐποίησαν καρπόν· ἐγγὺς εἰ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ πόρρω ἐπὶ τῶν νεφρῶν αὐτῶν. Καὶ σὺ, Κύριε, γινώσκεις με, οἴ-

δέξ με, καὶ δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου· ἀθροίσον αὐτοὺς ὡς περ πρύθατα εἰς σφαγήν· ἀγνιστον αὐτοὺς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν. "Εως πότε πενθήσει ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἄγρου ἔηρανθήσεται, ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἡφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινά, ὅτι εἴπον· Οὐκ ὅψεται ὁ Θεός ὁδούς ἡμῶν· σοῦ οἱ πόδες τρέχουσι, καὶ ἐκλύουσί σε. Συναγάγατε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἄγρου, καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν. Ποιμένες πολλοί διέφθειρχαν τὸν ἀμπελῶνά μου, ἔμολυναν τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν τὴν μερίδα τὴν ἐπιθυμητήν μου εἰς ἕρημον ἀβατον, ἐτέθη εἰς ἀφανισμὸν ἀπωλείας. "Οτι τάδε λέγει Κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν, τῶν ἀπτομένων τῆς κληρονομίας μου, τῆς ἐμέρισα τῷ λαῷ μου, τῷ Ἰσραὴλ· 'Ιδού ἐγὼ ἀνασπῶ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τὸν Ἰουδαν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν· καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτοὺς, ἐπιστρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτοὺς, καὶ καποικῶ αὐτοὺς, ἔκκοστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ καὶ ἔκκοστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Πρὸς Ἐθραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. Ι'.19.

'Αδελφοί, ἔχοντες παρρησίαν εἰς τὴν εἰσοδὸν τῶν Ἀγίων, ἐν τῷ κίματι Ἰησοῦ, ἣν ἀνεκάνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν διὰ τοῦ καταπετάσματος (τουτέστι, τῆς σαρκὸς αὐτοῦ), καὶ Ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, προσεργώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας, ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ἐρραντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς· καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα ὑπάτε καθαρῷ, κατέχωμεν τὴν ὄμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῆ-

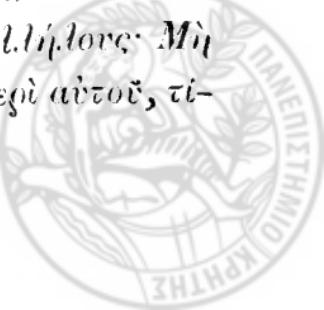

(πιστὸς γάρ ὁ ἐπαγγειλάμενος), καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ αὐλῶν ἔργων, μὴ ἐγκαταλιπόντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, ακθώς ἔθος τισίν, ἀλλὰ παρακλοῦντες· καὶ τοσούτῳ μᾶλλον, οὐσῳ βλέπετε ἐγγίζουσαν τὴν ἡμέραν. Ἐκουσίως γάρ ἡμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαθεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, οὐκέτι περὶ ἡμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία· φοβερὸς δέ τις ἐκδογὴ κρίσεως καὶ πυρὸς ζῆλος, ἐσθίειν μέλλοντος τοὺς ὑπεναντίους. Αθετήσας τις νόμον Μωϋσέως, χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθνήσκει· πόσῳ (δοκεῖτε) χείρονος ἀξιωθήσεται τῷων πλαστῶν τὸν Ήνὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἡγιείμενος, ἐν ᾧ ἡγιεῖσθη, καὶ τὸ Πνεῦμα τῆς γέρωτος ἐνυθρίσας; Οἰδαμεν γάρ τὸν εἰπόντα· Ἐγοὶ ἐκδικήσις, ἕγὼ ὀνταποδώσω, λέγει Κύριος. Καὶ πάλιν· Κύριος κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ. Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς γείρας Θεοῦ ζῶντος.

Καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον·

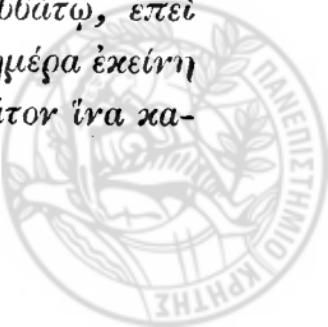
ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτε ἐσταύρωσαρ τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἴματα αὐτοῦ (καὶ ἐποίησαρ τέσσαρα μέρη, ἐκάστῳ στρατιώτῃ μέρος), καὶ τὸν Χιτώνα· ἦρ δὲ ὁ χιτών ἄρρενος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ἵραρτὸς δι' ὄλον. Εἶταρ οὖν πρὸς ἀ.τ.λ.ί.λ.ο.ρ.· Μή αχίσωμεν αὐτὸν, ἀ.τ.λ.ὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ, τι-

νος ἔσται. "Ιرا ἡ Γραφὴ π.ληρωθῆ ἡ λέγονσα· Διεμερίσαντο τὰ ιμάτια μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ιματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον. Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαρ. Εἴστήκεισαρ δὲ παρὰ τῷ Σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή. Ἰησοῦς οὖν ἴδωρ τὴν Μητέρα, καὶ τὸν Μαθητὴν παρεστῶτα δὲ ἡγάπα, λέγει τῇ Μητρὶ αὐτοῦ· Γύραι, ιδοὺ ὁ Υἱός σου. Εἶτα λέγει τῷ Μαθητῇ· Ἰδοὺ ἡ Μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ Μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάρτα ἥδη τετέλεσται, ἵρα τελειώθη ἡ Γραφὴ, λέγει· Διψῶ. Σκεῦος οὖν ἔχειτο δξονς μεστόν· οἱ δὲ, π.λήσαντες σπόργον δξονς, καὶ ὑσσώπῳ περιθέντες, προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. "Οτε οὖν ἔλαβε τὸ δξος ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Τετέλεσται· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν, παρέδωκε τὸ πτεῦμα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵρα μὴ μείρῃ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ Σαββάτῳ, ἐπεὶ Παρασκευὴ ἦν, (ἥν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τοῦ Σαββάτου), ἡρώτησαρ τὸν Πιλάτον ἵρα κα-

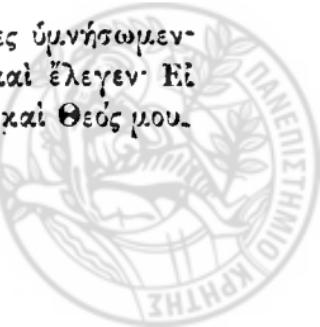
τεαγῶσιν αὐτῷ τὸ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν: Ὡς θορ-
οῦντος οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέα-
ξαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέν-
τος αὐτῷ. Ἐπὶ δὲ τῷ 'Ιησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἰ-
δον αὐτὸν ἥδη τεθηριότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ
τὸ σκέλη ἀλλ' εἰς τῷ στρατιωτῷ λόγχῃ αὐ-
τοῦ τὴν πλευρὰν ἔρυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα
καὶ ὕδωρ. Καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀ-
ληθινή ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ· κάκειτος οἶδεν
ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε. Ἔγέ-
νετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ Γραφὴ πληρωθῆ. Ὁστοῦν
οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ. Καὶ πάλιν ἐτέρα Γρα-
φὴ λέγει· "Οὐφορται εἰς ὅν ἐξεκέντησαν.

Καὶ εὐθύς.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου
τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ
μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν
ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου,
καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἄγιόν σου.

Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· "Οτι σοῦ
ἐστι· καὶ τὸ Κοντάκιον.

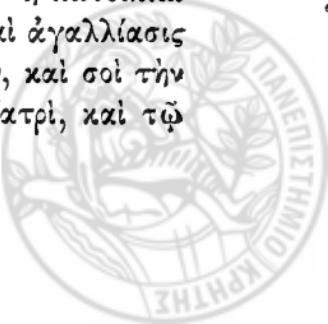
Τὸν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν
αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν· Εἰ
καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Χίός καὶ Θεός μου·

Κύριε ἐλέησον, μ'. Ο ἐρ πατὶ καιρῷ· Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν· Τὴν τιμιωτέραν· Ἐρ ὄρόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ· Οἱερεύς· Ο Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς· καὶ τὴν ἐπομένην Εὐχήν.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμῆσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι καὶ ἀχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ᾧ, ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ Ξύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι Ληστῇ τὴν εἰς τὸν Παρθένεσσον ὀδοποίησας εἰσοδον καὶ θυνάτῳ τὸν θύνατον ὄλεσας, ἵλκοθητι ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς καὶ ἀναζητοῖς δούλοις σου· ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἡνομῆσαμεν καὶ οὐκ ἔσμεν ἄξιοι ἄραι τὰ ὅρματα ἡμῶν καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὑψός τοῦ Οὐρανοῦ· διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἴκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα· Φείσαι ἡμῶν, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ σῶσον ἡμᾶς, διὸ τὸ Ὄνομά σου τὸ ἀγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρὸς καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ἀμαρτήματα καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα· ἵνα, τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἀνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότῃ καὶ κηδεμόνι· καὶ οὕτω, τοῖς σοὶς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπτασιν καταντήσωμεν, ἐνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ

παναγίω καὶ ἡγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

ΤΗ, ΑΓΙΑ, ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

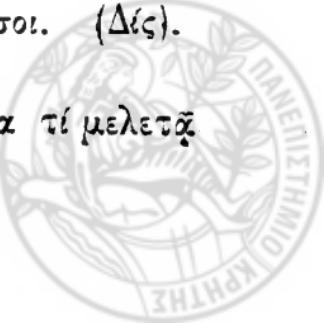
Εὐλογήσαντος τοῦ Ιερέως, εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπόλυσιν
τῶν ὥρῶν, λέγομεν τὸν Προοιμιακόν· καὶ μετὰ τὴν με-
γάλην Συναπτήν, τό, Κύριε ἐκέχραξα, ἐνῷ ίστῳ μεν
Στίχ. σ'. καὶ ψήλωμεν τὰ ἐφεξῆς Στιχηρὰ· Ἰδιόμελα
πέντε, δευτεροῦντες τὸ δέ.

Ἔχος α'.

Πᾶσα ἡ κτίσις, ἡλλοιοῦτο φόβῳ, θεωροῦσά σε,
ἐν σταυρῷ χρεμάμενον Χριστέ· ὁ ἡλιος ἐσκοτίζε-
το, καὶ γῆς τὰ θεμέλια συνεταράττετο· τὰ πάν-
τα συνέπασχον, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι· ὁ ἔκου-
σίως δι' ἡμᾶς ὑπομείνας, Κύριε δόξα σοι. (Δίς).

Ἔχος β'.

Λαὸς δυσσεβὴς καὶ παράνομος, ἵνα τί μελετᾷ

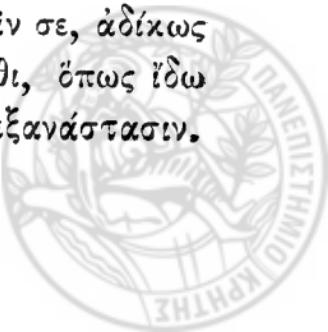

κενά; ίνα τί τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων θαυμάτω κατεδίκασε; Μέγαθαῦμα! ὅτι ὁ κτίστης τοῦ κόσμου, εἰς γεῖρας ἀνόμων παραδίδοται, καὶ ἐπὶ ξύλου ἀνυψοῦται, ὁ φιλάνθρωπος, ίνα τοὺς ἐν ἄδη δεσμώτας ἐλευθερώσῃ κράζοντας· Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Σήμερον σὲ θεωροῦσα, ἡ ἀμεμπτος Παρθένος, ἐν σταυρῷ Λόγε ἀναρτώμενον, ὁδυρομένη μητρῷα σπλάγχνα, ἐτέτρωτο τὴν καρδίαν πικρῶς, καὶ στεναζούσα ὁδυνηρῶς ἐκ βάθους ψυχῆς, παρειὰς σὺν θριξὶ καταξαίνουσα, κατετρύχετο, διὸ καὶ τὸ στήθος τύπτουσα, ἀνέκραγε γοερῶς· Οἵμοι θεῖον Τέκνον! οἵμοι τὸ φῶς τοῦ κόσμου! τί ἔδυς ἔξ ὀφθαλμῶν μου, ὁ Ἄμνὸς τοῦ Θεοῦ; ὅθεν αἱ στρατιαι τῶν Ἀσωμάτων, τρόμῳ συνείχοντο λέγουσαι· Ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, κρεμάμενον Χριστὲ, σὲ τὸν πάντων κτίστην καὶ Θεὸν, ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα, ἐβόα πικρῶς· Γιέ μου, ποῦ τὸ κάλλος ἔδυ τῇς μορφῇς σου; οὐ φέρω καθορᾶν σε, ἀδίκως σταυρούμενον· σπεῦσον οὖν ἀνάστηθι, ὅπως ἵδω κἀγὼ, σοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν, τριήμερον ἔξανάστασιν.

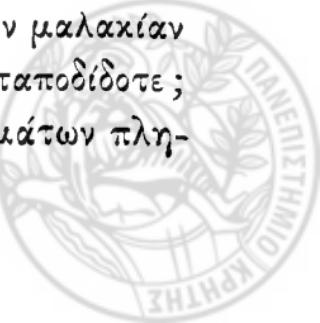

Ἔχος πλ. 6'.

Σήμερον δὲ Δεσπότης τῆς κτίσεως, παρίσταται
Πιλάτῳ, καὶ σταυρῷ παραδίδοται δὲ κτίστης τῶν
ἀπάντων, ὡς ἀμνὸς προσαγόμενος τῇ ἴδιᾳ βου-
λήσει· τοῖς ἥλοις προσπήγνυται, καὶ τὴν πλευρὰν
κεντᾶται, καὶ τῷ σπόγγῳ προσψαύεται, δὲ μάννα
ἐπομβρήσας· τὰς σιαγόνας ραπίζεται, δὲ Λυτρω-
τῆς τοῦ κόσμου, καὶ ὑπὸ τῶν ἴδιων δούλων ἐμ-
παίζεται, δὲ Πλάστης τῶν ἀπάντων. "Οὐ Δεσπότου
φιλανθρωπίας! ὑπὲρ τῶν σταυρούντων παρεκάλει
τὸν ἴδιον Πατέρα, λέγων· "Αφες αὐτοῖς τὴν ἀμαρ-
τίαν ταύτην, οὐ γάρ οἶδασιν οἱ ἄνομοι, τί ἀδί-
κως πράττουσι.

Δόξα. Ἔχος πλ. 6'.

"Ο πῶς ἡ παράνομος συναγωγὴ, τὸν Βασιλέα
τῆς κτίσεως κατεδίκασε θανάτῳ, μὴ αἰδεσθεῖσα
τὰς εὔεργεσίας, ἃς ἀναμιμνήσκων, προησφαλίζετο
λέγων πρὸς αὐτούς· Λαός μου τί ἐποίησα ὑμῖν;
οὐ θαυμάτων ἐνέπλησα τὴν Ἰουδαίαν; οὐ νεκροὺς
ἔζανέστησα μόνῳ τῷ λόγῳ; οὐ πᾶσαν μαλακίαν
ἐθεράπευσα καὶ νόσον; τί οὖν μοι ἀνταποδίδοτε;
εἰς τί ἀμνημονεῖτέ μου; ἀντὶ τῶν iαμάτων πλη-

γάς μοι ἐπιμέντες· ἀντὶ ζωῆς νεκροῦντες· κρεμῶντες ἐπὶ ξύλου, ως κακοῦργον τὸν εὐεργέτην· ως παράνομον, τὸν νομοδότην· ως κατάκριτον τὸν πάντων Βασιλέα. Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ἡχος πλ. 6'.

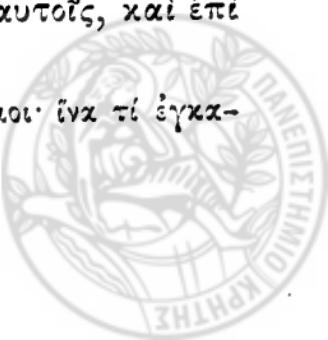
Φοβερὸν καὶ παράδοξον μυστήριον, στήμερον ἐνεργούμενον καθορᾶται· ὁ ἀναφῆς κρατεῖται· δεσμεῖται, ὁ λύων τὸν Ἀδάμ τῆς κατάρας· ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς, ἀδίκως ἐτάζεται· είρκτῃ καταχλείεται, ὁ τὴν ἄβυσσον κλείσας· Πιλάτῳ παρίσταται, ὁ τρόμῳ παρίστανται Οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις· ραπίζεται γειρὶ τοῦ πλάσματος, ὁ Πλάστης· ξύλῳ κατακρίνεται, ὁ κρίνων ζῶντας καὶ νεκρούς· τάφῳ καταχλείεται, ὁ καθαιρέτης τοῦ ἄδου· ὁ πάντα φέρων συμπαθῶς, καὶ πάντας σώσας τῆς ἀρᾶς, ἀνεξίκακε Κύριε δόξα σοι.

Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· τὸ, Φῶς Ιαρὸν, καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα.

Προχείμενον Ἡχος δ'.

Διεμερίσαντο τὰ ἴματιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἴματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

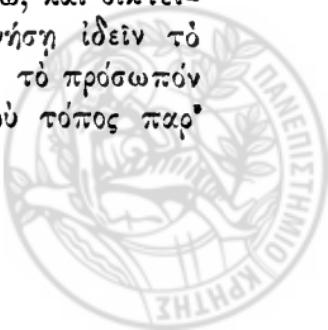
Στίχ. ὁ Θεός ὁ Θεός μου, πρόσχεις μοι· ἵνα τι ἐγκατέλιπες με;

Τῆς ἔξοδου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ΑΓ'. 11.

Ἐλάχιστες Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, ἐνώπιος ἐνωπίῳ, ὡς εἴ τις λαλήσοι πρὸς τὸν ἔχυτοῦ φίλον· καὶ ἀπειλέτο εἰς τὴν παρεμβολὴν· οὐ δὲ θεράπων Ἰησοῦς, υἱὸς Ναοῦ νέος, οὐκ ἔξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς. Καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κύριον· Ἰδοὺ σύ μοι λέγεις· Ἀνάγγει τὸν λαὸν τοῦτον· σὺ δὲ οὐκ ἐδίλωσάς μοι ὃν συναποστελεῖς μετ' ἐμοῦ. Σὺ δέ μοι εἶπας· Οἶδά σε παρὰ πάντας, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί. Εἰ οὖν εὑρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι σεαυτὸν, ἵνα γνωστῶς ἴδω σε, ὅπως ἀν ὃ εύρηκας χάριν ἐνώπιόν σου, καὶ ἵνα γνῶ ὅτι λαός σου τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο. Καὶ λέγει· Αὐτὸς προπορεύσομαι σου καὶ καταπάνω σε· καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Εἰ μὴ σὺ αὐτὸς συμπορεύσῃ μεθ' ἡμῶν, μή με ἀναγκάγης ἐντεῦθεν. Καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς ὅτι εὕρηκα χάριν παρὰ σοὶ ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου, ἀλλ' ἢ συμπορευομένου σου μεθ' ἡμῶν; Καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς ἔστιν. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· Καὶ τοῦτον σου τὸν λόγον, ὃν εἴρηκας, ποιήσω· εὑρηκας γάρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἶδά σε παρὰ πάντας. Καὶ λέγει Μωϋσῆς· Δειξόν μοι τὴν σεαυτοῦ δόξαν. Καὶ εἶπεν· Ἐγώ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου καὶ καλέσω τῷ ὄνόματί μου· Κύριος ἐναντίον σου· καὶ ἐλεήσω ὃν ἀν ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω ὃν ἀν οἰκτείρω. Καὶ εἶπεν· Οὐ δυνήσῃ ἴδειν τὸ πρόσωπόν μου· οὐ γάρ μή ἵδη ἀνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ζήσεται. Καὶ εἶπε Κύριος· Ἰδού τόπος παρ-

έμοι, καὶ στῆθι ἐπὶ τῆς πέτρας· ἥνικα δὲ ἂν παρέλθῃ
ἡ δόξα μου, καὶ θήσω σε εἰς ὅπην τῆς πέτρας, καὶ σκε-
πάσω τὴν χειρί μου ἐπὶ σὲ, ἵνα δὲ παρέλθω, καὶ ἀφε-
λῶ τὴν χειρί μου, καὶ τότε ὅψει τὰ ὄπίσω μου· τὸ δέ
πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθήσεται σοι.

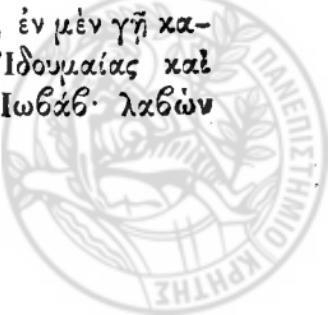
Προκείμενον. Ἡχος δ'.

Δίκασον, Κύριε, τοὺς ἀδικοῦντάς με.

Στίχ. Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν.

Ίωβ τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. MB'. 12.

Εὔλογης Κύριος τὰ ἔσχατα τοῦ Ἰὼβ μᾶλλον ἢ τὰ
ἔμπροσθεν· ἦν δὲ τὰ κτήνη αὐτοῦ, πρόβατα μύρια τε-
τρακισχίλια, κάμηλοι ἑξακισχίλιαι, ζεύγη βοῶν χίλιαι,
ὅντι θήλειαι νομάδες χίλιαι. Γεννῶνται δὲ αὐτῷ υἱοὶ
ἐπτά καὶ θυγατέρες τρεῖς. Καὶ ἐκάλεσε τὴν μὲν πρώ-
την Ἡμέραν· τὴν δὲ δευτέραν Κασσίαν· τὴν δὲ τρίτην
Ἀμαλθείας κέρας. Καὶ οὐχ εὐρέθησαν κατὰ τὰς θυγα-
τέρας Ἰὼβ βελτίους αὐτῶν ἐν τῇ ὑπ' οὐρανόν· ἔδωκε
δὲ αὐταῖς ὁ πατὴρ κληρονομίαν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς. Ἐ-
ζησε δὲ Ἰὼβ, μετὰ τὴν πληγὴν, ἔτη ἐκατὸν ἑβδομή-
κοντα· τὰ δὲ πάντα ἔτη ἐζησε διακόσια τεσσαράκοντα.
Καὶ εἶδεν Ἰὼβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν
νιῶν αὐτοῦ, τετάρτην γενεάν· καὶ ἐτελεύτησεν Ἰὼβ
πρεσβύτερος καὶ πλήρης ἡμερῶν. Γέγραπται δὲ, αὐτὸν
πάλιν ἀναστήσεσθαι μεθ' ὧν ὁ Κύριος ἀνίστησιν. Οὐ-
τος ἐρμηνεύεται ἐκ τῆς Συριακῆς βίβλου, ἐν μὲν γῇ κα-
τοικῶν τὴν Αὔστιδι, ἐπὶ τοῖς ὄροις τῆς Ἰδουμαίας καὶ
Ἀραβίας· προϋπήρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα Ἰωβά· λαβών

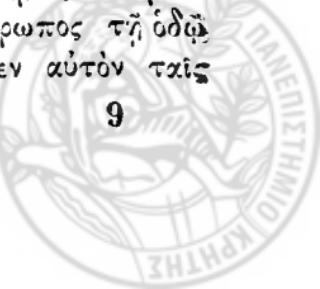

Δέ γυναικες Ἀράβισσαν, γεννᾷ οὐδὲν, ὡς ὄνομα τὸν Ἐνών. Ἡν δὲ αὐτὸς πατρὸς μὲν Ζαρέ, ἐκ τῶν Ἡσαῦ οὐδὲν οὐδὲν, μητρὸς δὲ Βοσύρως, ώστε εἶναι αὐτὸν πέμπτον ἀπὸ τοῦ Αβραάμ.

Προφητείας Ἡσαίου τὸν Ἀνάγνωσμα. Κεφ. NB'. 13.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἰδοὺ συνήσει ὁ παῖς μου, καὶ ὑψωθήσεται καὶ δοξασθήσεται καὶ μετεωρισθήσεται σφόδρα. Ὁν τρόπον ἐκστήσονται ἐπὶ σὲ πολλοὶ, οὗτος ἀδόξητος ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὸ εἰδός σου, καὶ ἡ δόξα σου ἀπὸ οὐδὲν ἀνθρώπων. Οὗτος θαυμάζονται ἔθνη πολλὰ ἐπ' αὐτῷ· καὶ συνέξουσι βρασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν, ὅτι, οἵς οὐκ ἀνηγγέλθη περὶ αὐτοῦ, ὅψονται, καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασι, συνήσουσι. Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη; Ἀνηγγείλαμεν, ὡς παιδίον ἐναντίον αὐτοῦ, ὡς ρίζα ἐν γῆ θύψωσῃ. Οὐκ ἔστιν εἰδός αὐτῷ οὐδὲ δόξα· καὶ εἰδόμεν αὐτὸν, καὶ οὐκ εἶχεν εἰδός οὐδὲν καλλος· ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἀτιμον καὶ ἐκλείπον παρὰ πάντας τοὺς οἰοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ἀνθρωπος, ἐν πληγῇ ὅν καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν, διτι μάσθη καὶ οὐκ ἐλογίσθη. Οὗτος τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν φέρει, καὶ περὶ ἡμῶν ὁδοντάται· καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτὸν εἶναι ἐν πόνῳ καὶ ἐν πληγῇ ὑπὸ Θεοῦ καὶ ἐν κακώσει. Αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Παιδείᾳ εἰρήνης ἡμῶν ἐπ' αὐτὸν· τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ιάθημεν. Πάντες ὡς πρόσθατα ἐπλανήθημεν· ἀνθρωπος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη. Καὶ Κύριος παρέδωκεν αὐτὸν ταῖς

άμαρτίαις ήμῶν· καὶ αὐτὸς, διὰ τὸ κεκάκωσθαι, οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ὡς πρόθιαν ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ως ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη· τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται; ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ· ἀπὸ τῶν ἀνομίῶν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἤχθη εἰς θάνατον. Καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ, καὶ τοὺς πλουσίους ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἔποιησεν, οὐδὲ εὔρεθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· καὶ Κύριος βούλεται καθαρίσαι αὐτὸν τῆς πληγῆς. Ἐὰν δῶτε περὶ ἀμαρτίας, ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὅψεται σπέρμα μακρόθιον· καὶ βούλεται Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, δεῖξαι αὐτῷ φῶς καὶ πλάσαι τῇ συνέσει· δικαιώσαι δίκαιον, εὖ δουλεύοντα πολλοῖς, καὶ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει. Διὰ τοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει πολλοὺς καὶ τῶν ἵσχυρῶν μεριεῖ σκύλα· ἀνθ' ὅν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀνύμοις ἐλογίσθη· καὶ αὐτὸς ἀμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκε, καὶ διὰ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν παρεδόθη. Εὐφράνθητι στείρα· ἡ οὐ τίκτουσα, ρῆξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἔχουσης τὸν ἄνδρα.

Ο. Ἀπόστολος.

Προχείμενον. Ἡχος πλ. 6'.

Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Στίχ. Κύριε ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέχραξ-

Πρὸς Κορινθίους Α'. ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κερ. Α'. 18.

Ἄδελφοι, ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρίᾳ ἔστι, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμίν δύναμις Θεοῦ ἔστι. Γέγραπται γάρ· Ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω. Ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεύς; ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; Οὐχὶ ἔμώρανεν ὁ Θεός τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου; Ἐπειδὴ γάρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεός διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σώσκει τοὺς πιστεύοντας. Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαίοις σημείον αἴτοῦσι, καὶ Ἐλληνες σοφίαν ζητοῦσιν· ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκόνδαλον, Ἐλλησι δὲ μωρίαν· αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς Ἰουδαίοις τε καὶ Ἐλλησι Χριστὸν, Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν. Ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἔστι· καὶ τὸ ἀσθενές τοῦ Θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἔστι. Βλέπετε γάρ τὴν κλήσιν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοί κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δύνατοι, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς· ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα τοὺς σοφοὺς κατασχύνῃ, καὶ τὰς ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα κατασχύνῃ τὰ ἰσχυρά· καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεός καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ· ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα σάρξ ἐνώπιον αὐτοῦ. Ἔξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, οὓς ἐγεννήθη ἡμίν σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἀγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις· ἵνα, καθὼς γέγραπται· Ὁ κακ-

χώμενος ἐν Κυρίῳ κακογένεσθω. (Κεφ. Β'. 1). Κάγγω δέ,
ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοῖ, ἥλθον, οὐ καθ' ὑπεροχὴν λό-
γου ἢ σοφίας, καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ.
Οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν, εἰμὶ δὲ Ἰησοῦν Χρι-
στὸν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον.

Ἄλληλοισία. Ἡχος πλ. α.

Σῶσόν με, ὁ Θεός, ὅτι εἰσήλθοσσεν ὕδατα ἔως ψυχῆς
μου.

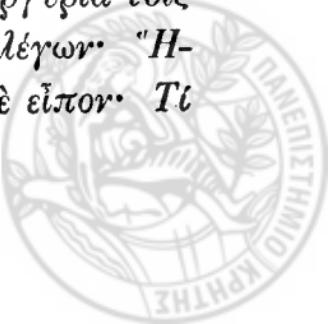
Στίχ. Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολὴν, καὶ εἰς
τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὅξος.

Στίχ. Σκοτισθήτωσαν οἱ ὄφθαλμοὶ αὐτῶν, τοῦ μὴ
βλέπειν.

Καὶ εὔθὺς τὸ Εὐαγγέλιον.

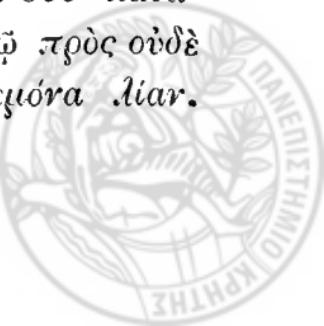
ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ. ρι'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἔλαβον πάρτες
οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ
τοῦ Ἰησοῦ, ὡστε θαρατῶσαι αὐτὸν. Καὶ δῆσαρ-
τες αὐτὸν, ἀπήγαγον, καὶ παρέδωκαν αὐτὸν
Πορτίῳ Πιλάτῳ τῷ Ἡγεμόνι. Τότε ιδὼν Ἰού-
δας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, ὅτι κατεκρίθη, μετα-
μεληθεὶς, ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς
Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς Πρεσβυτέροις, λέγων· "Η-
μαρτον, παραδοὺς αἷμα ἀθώον. Οἱ δὲ εἶπον· Τί

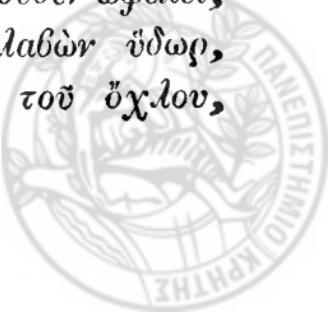

πρὸς ἡμᾶς; σὺ δύψει. Καὶ φίγας τὰ ἀργύρια,
ἐν τῷ ταῷ, ἀρεχώρησε· καὶ ἀπελθὼν, ἀπῆγξατο.
Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς, λαβότες τὰ ἀργύρια, εἶπον·
Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβαρᾶν, ἐπεὶ
τιμὴ αἴματός ἔστι. Συμβούλιον δὲ λαβότες,
ἡγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ Κεραμέως,
εἰς ταφὴν τοῖς ἔροις. Διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖ-
τος, Ἀγρὸς αἵματος, ἥως τῆς σήμερον. (Τότε
ἐπληρώθη τὸ ρηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ Προφή-
τον, λέγοτος· Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύ-
ρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετικημένου, ὃν ἐτιμήσαρτο
ἀπὸ νιῶν Ἰσραὴλ· καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν
ἀγρὸν τοῦ Κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύ-
ριος). Οἱ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἐμπροσθετερ τοῦ Ἡγε-
μόνος· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Ἡγεμὼν, λέ-
γων· Σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Οἱ δὲ
Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις. Καὶ ἐν τῷ κατη-
γορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν
Πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίθη. Τότε λέγει
αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα σου κατα-
μαρτυροῦσι; Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ
ἐν ρῆμα, ώστε θαυμάζειν τὸν Ἡγεμόρα λιαρ.

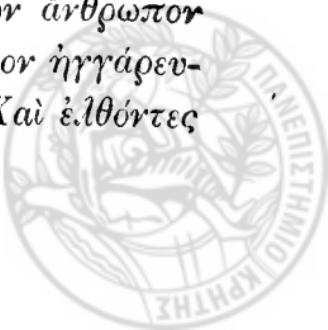

Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ Ἡγεμὼν ἀπολύει τὸν
 τῷ ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ἥθελον. Εἰχον δὲ τότε
 δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον Βαραβᾶρ. Συνηγ-
 μέρων οὖν αὐτῷ, εἶτε αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τίνα
 θέλετε ἀπολύσω οὐμῆρον; Βαραβᾶρ, ἦ Ιησοῦν τὸν
 λεγόμενον Χριστόν; ἦδει γὰρ ὅτι διὰ φθόρον
 παρέδωκεν αὐτόν. Καθημέρου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ
 βήματος, ἀτέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ,
 λέγοντα· Μηδέρ σοι καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ πολ-
 λὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ’ ὅραρ δι’ αὐτόν.
 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς
 ὄχλους, ἵνα αἰτίσωρται τὸν Βαραβᾶρ, τὸν δὲ
 Ιησοῦν ἀπολέσωσιν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἡγεμὼν,
 εἶτε αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω
 οὐμῆρον; Οἱ δὲ εἶπον, Βαραβᾶρ. Λέγει αὐτοῖς ὁ
 Πιλάτος· Τί οὖν ποιήσω Ιησοῦν, τὸν λεγόμε-
 νον Χριστόν; Λέγονταίν αὐτῷ πάρτες· Σταυρω-
 θήτω. Οἱ δὲ Ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίη-
 σεις; Οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον, λέγοντες· Σταυ-
 ρωθήτω. Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος, ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ,
 ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ,
 ἀπετίψατο τὰς χεῖρας ἀπέραντι τοῦ ὄχλου,

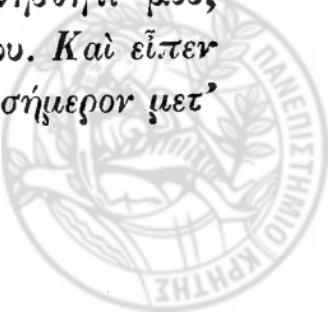

λέγων· Ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου
 τούτου· ίμεις ὄψεσθε. Καὶ ἀποχριθὲὶς πᾶς ὁ
 λαὸς, εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμῖν, καὶ ἐπὶ¹
 τὰ τέκνα ἡμῶν. Τότε ἀπέλυσεν αὐτοὺς τὸν Ba-
 rabbār· τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγγεῖώσας, παρέ-
 δωκεν ἵνα σταυρωθῇ. Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ
 Ἡρεμόρος, παραταβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ
 Πραιτώριον, συντίγγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν
 σπεῖραν. Καὶ ἐκδύσαστες αὐτὸν, περιέθηκαν
 αὐτῷ χλαμύδα κοκκινῆν· καὶ πλέξαστες στέ-
 γαρον ἐξ ἀκαρθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφα-
 λὴν αὐτοῦ, καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐ-
 τοῦ· καὶ γονυπετήσαστες ἔμπροσθεν αὐτοῦ,
 ἐρέπαιζον αὐτῷ, λέγοντες· Χαῖρε, οὐ Βασι-
 λεὺς τῶν Ιουδαίων. Καὶ ἐμπτύσαστες εἰς αὐ-
 τὸν, ἔλαβον τὸν κάλαμον, καὶ ἐτυπτον εἰς τὴν
 κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ ὅτε ἐρέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυ-
 σαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα, καὶ ἐρέδυσαν αὐτὸν
 τὰ ιμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπίγγαγον αὐτὸν εἰς τὸ
 σταυρῶσαι. Ἐξερχόμενοι δὲ, εὑρον ἄνθρωπον
 Κυρηναῖον, ὃν ὑμαὶ Σικουρα· τοῦτον ἤγγάρευ-
 σαν, ἵνα ἦρῃ τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐλθόντες

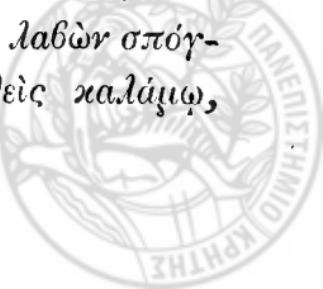

εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃς ἐστι λεγόμενος Κρατου τόπος, ἔδωκεν αὐτῷ πιεῖν ὅξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος, οὐκ ἦθελε πιεῖν. Σταυρώσατες δὲ αὐτὸν, διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον· ἵρα πληρωθῆ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ Προφήτου· Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια μου ἔχοτοις, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον. Καὶ καθήμενοι, ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. Καὶ ἐπέθηκεν ἐπάρω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὐτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Βασιλεὺς τῶν Ιουδαίων. Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λῃσταί· εἰς ἐκδεξιῶν, καὶ εἰς ἄξενων. Εἰς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν, λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς· Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἑτερος ἐπετίμα αὐτῷ, λέγων· Οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν Θεὸν, ὅτι ἐρ τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως ἀξία γὰρ ὡρ ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὐτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε. Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου, Κύριε, διαν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἄμην λέγω σοι, σήμερον μετ'

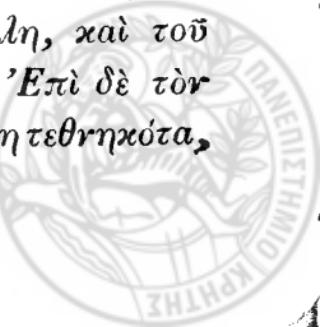

έμοι ἔσῃ ἐν τῷ Παραδείσῳ. Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουντο αὐτὸν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν τραὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαντόν· εἰ Γιός εἴ τον Θεον, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ. Ὄμοιως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, ἐμπαιζόντες μετὰ τῶν Γραμματέων καὶ Πρεσβυτέρων, ἔλεγον· Ἀλλονς ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ Βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἔστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, καὶ πιστεύσομεν αὐτῷ. Πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν· ρυσάσθω νῦν αὐτὸν, εἰ θέλει αὐτόν. Εἶπε γάρ· Ὡτι Θεον είμι Γιός. Τὸ δ' αὐτὸν καὶ οἱ λησταὶ, οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠρειδίζοντες αὐτῷ. Ἀπὸ δὲ ἔκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, ἔως ὥρας ἐrrάτης. Περὶ δὲ τὴν ἐrrάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἡλί, Ἡλί, λαμὰ σαβαχθανί; τουτέστι, Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνα τι με ἐγκατέλιπες; Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστώτων, ἀκούσαντες, ἔλεγον· Ὡτι Ἡλίαν φωνεῖ οὗτος. Καὶ εὐθέως δραμὼν εἰς ἐξ αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπόργυρον, πλήσας τε ὅξοντος, καὶ περιθεὶς καλάμῳ,

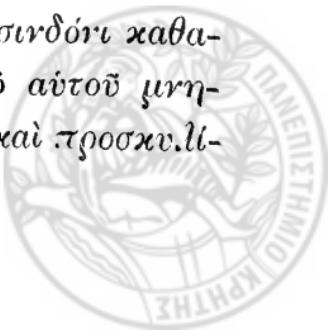

ἐπότιζεν αὐτόν. Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· "Ἄρες,
ἴδωμεν, εἰ ἔρχεται Ἡλίας σώσων αὐτόν. 'Ο δὲ
Ἰησοῦς, πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ, ἀφῆκε τὸ
πτεῦμα. Καὶ ίδον, τὸ καταπέτασμα τοῦ γαοῦ
ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἄρωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ
γῆ ἐσεισθη, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν· καὶ τὰ
μυημεῖα ἀνεψυχθησαν· καὶ πολλὰ σώματα τῶν
κεκοινημένων· Αγίων ἡγέρθη, καὶ ἐξελθόντες
ἐκ τῶν μυημείων, μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ, εἰς-
ῆλθον εἰς τὴν ἀγίαν Πόλιν, καὶ ἐνεφαρισθησαν
πολλοὶ. 'Ο δὲ Ἐκατόνταρχος, καὶ οἱ μετ' αὐ-
τοῦ τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ιδόντες τὸν σεισμὸν
καὶ τὰ γερόμενα, ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγον-
τες· 'Αἰηθῶς Θεοῦ Τιὸς ἦν οὗτος. Οἱ δὲ Ἰου-
δαῖοι, ἵρα μὴ μετρῇ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα
ἐν τῷ Σαββάτῳ, ἐπεὶ Παρασκευὴ ἦν, (ἥν γὰρ
μεγάλη ἡ ἴμερα ἐκείνη τοῦ Σαββάτου), ἡρώτη-
σαν τὸν Πιλάτον ἵρα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέ-
λη, καὶ ἀρθῶσιν. Ἡλθον δὲ οἱ στρατιῶται, καὶ
τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ
ἄλλον τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ. Ἐπὶ δὲ τὸν
Ἰησοῦν ἐλθόντες, ως εἶδορ αὐτὸν ἥδη τεθρηκότα,

οὐ κατέαξαρ αὐτοῦ τὰ σκέλη· ἀλλ' εἰς τῷρ στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. Καὶ ὁ ἑωρακώς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινή ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ· κάκετος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε. Ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ Γραφὴ πληρωθῇ· Όστοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ. Καὶ πάλιν ἐτέρα Γραφὴ λέγει· Ὁψοται εἰς ὅν ἐξεκέντησαρ. Ἡσαρ δὲ ἐκεῖ καὶ γυναικες πολλαὶ, ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι· αἵτινες ἡκολούθησαρ τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, διακονοῦσαι αὐτῷ· ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ μήτηρ, καὶ ἡ μήτηρ τῷρ Σιὼν Ζεβεδαίου. Ὁψίας δὲ γενομένης, ἥλθεν ἄρθρωπος πλούσιος ἀπὸ Ἀριμαθείας, τούρομα Ἰωσῆφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ. Οὗτος προσελθὼρ τῷ Πιλάτῳ, ἤτήσατο τὸ Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ Σῶμα. Καὶ λαβὼν τὸ Σῶμα ὁ Ἰωσῆφ, ἐνετύλιξεν αὐτὸς σινδόρι καθαρᾶ· καὶ ἔθηκεν αὐτὸν ἐν τῷ καιρῷ αὐτοῦ μημείω, ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ· καὶ προσκυνή-

σας λίθοις μέγαρ τῇ θύρᾳ τοῦ μητριεῖου, ἀπῆλθεν. Ἡ δὲ ἐκεὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καθήμεραι ἀπέραντι τοῦ τάφου.

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής· τὸ, *Καταξίωσον*, *Κύριε*· καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλομεν Ἀπόστιχα, τὰ παρόντα *Στιχηρά* Αὐτόμελα.

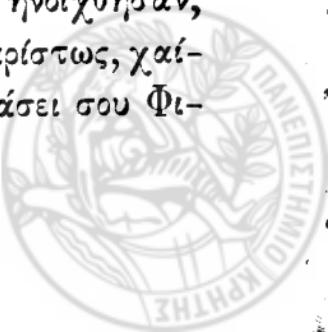
Ἄγιος Ιωάννης Λαζαρίου

Ἅγιος 6.

Οτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν, ὁ Ἀριμαθείας καθεῖλε, τὴν τῶν ἀπάντων ζωὴν, σμύρνῃ καὶ σινδόνι σε Χριστὲ ἐκήδευσε· καὶ τῷ πόθῳ ἤπειρετο, καρδίᾳ καὶ γείλει, σῶμα τὸ ἀκήρατον, σοῦ περιπτύξασθαι· ὅμως συστελλόμενος φόβῳ, γαίρων ἀνεβόα σοι· Δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασιλεύσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

“Οτε ἐν τῷ τάφῳ τῷ καινῷ, ὑπὲρ τοῦ παντὸς κατετέθης, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντὸς, ἄδης ὁ παγγέλαστος, ἴδων σε ἔπτηξεν· οἱ μοχλοὶ συνετρέθησαν, ἐθλάσθησαν πύλαι, μνήματα ἥνοιχθησαν, νεκροὶ ἀνίσταντο· τότε ὁ Ἄδαμ εὐχαρίστως, γαίρων ἀνεβόα σοι· Δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν Οἰκουμένην, ὅπις οὐ σαλευθήσεται.

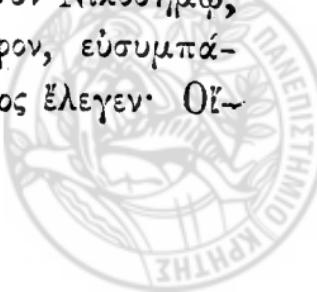
“Οτε ἐν τῷ τάφῳ σαρκικῶς, θέλων συνεκλείσθης ὁ φύσει, τῇ τῆς Θεότητος, μένων ἀπερίγραπτος, καὶ ἀδιόριστος, τὰ θανάτου ἀπέκλειστας, ταμεῖα καὶ ἄδου, ἀπαντα ἐκένωσας, Χριστὲ βασίλεια· τότε καὶ τὸ Σάββατον τοῦτο, θείας εὐλογίας καὶ δόξης, καὶ τῆς σῆς λαμπρότητος ἡξίωσας.

Στίχ. Τῷ οἶκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρόττα ἡμερῶν.

“Οτε αἱ δυνάμεις σε Χριστὲ, πλάνον ὑπ’ ἀνδρῶν ἔώρων, συκοφαντούμενον, ἔφριττον τὴν ἄφατον, μακροθυμίαν σου, καὶ τὸν λίθον τοῦ μνήματος, χερσὶ σφραγισθέντα, αἵς σου τὴν ἀκήρατον, πλευρὰν ἐλόγγχευσαν· ὅμως τῇ ἡμῶν σωτηρίᾳ, χαιρούσαι ἐβόων σοι· Δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἰδιόμελον. Ἡχος πλ. α'.

Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς ὥσπερ ἴματιον, καθελὼν Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ξύλου σὺν Νικοδήμῳ, καὶ θεωρήσας νεκρὸν γυμνὸν ἀταφον, εὔσυμπάθητον θρῆνον ἀναλαβὼν, ὁδυρόμενος ἔλεγεν· Οἰ-

μοι, γλυκύτατε Ἰησοῦ ! ἐν πρὸ μικροῦ δὲ ἥλιος
ἐν Σπαυρῷ κρεμάμενον θεασάμενος, ζόφον περιε-
βάλλετο, καὶ ἡ γῆ τῷ φόβῳ ἐκυμαίνετο, καὶ δι-
ερρήγνυτο ναοῦ τὸ καταπέτασμα· ἀλλ' ἴδού νῦν
βλέπω σε, δι' ἐμὲ ἔχουσίως ὑπελθόντα θάνατον
πῶς σε κηδεύσω, Θεέ μου ; ἢ πῶς σινδόσιν εἰλή-
σω ; ποίαις χερσὶ δὲ προσψάυσω, τὸ σὸν ἀκήρα-
τον σῶμα ; ἢ ποῖα ἄσματα μέλψω, τῇ σῇ ἐξόδῳ
Οἰκτίρμον ; Μεγαλύνω τὰ Πάθη σου, ὑμνολογῶ
καὶ τὴν ταφήν σου, σὺν τῇ Ἀναστάσει, κραυγά-
ζων· Κύριε δόξα σοι.

Μετὰ δὲ τὸ, *Nῦν ἀπολένειν, καὶ τὸ Τρισάγιον, τὰ
παρόντα Ἀπολυτίκια.*

Ἔχος 6.

Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν,
τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρῷ, εἰλήσας
καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀ-
πέθετο.

Ταῖς Μυροφόροις Γυναιξὶ, παρὰ τὸ μνήμα ἐ-
πιστὰς, δὲ Ἀγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θυητοῖς
ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἔδειχθη
ἀλλότριος.

Kai γίνεται Ἀπόλυσις.

ΤΩ, ΑΓΙΩ, ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ.

Ψάλλεται ἐσπέρας τῇ παρασκευῇ,
ἡ ὥρθρου βαθέος τοῦ σαββάτου.

Εὐλογητοῦ γενομένου, μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, ψάλλο-
μεν τὸ, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανερ ἡμῖν, εἰς Ἡχὸν 6'.
Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια. Ἡχὸς 6'.

Ο εὐσχήμων Ἰωσὴφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελών,
τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρῷ εἰλήσας
καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέ-
θετο.

Δόξα.

"Οτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ
ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστρα-
πῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ
τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστὲ δὲ
Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν.

Ταῖς Μυροφόροις Γυναιξὶ, παρὰ τὸ μνῆμα ἐπιστὰς, ὁ Ἀγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θυητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος.

Συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ Ἱερέως καὶ ἔκφώνησις· Σὺ γάρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Καθίσματα.

Ὕχος Α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σινδόνι καθαρῷ, καὶ ἀρώμασι θείοις, τὸ Σῶμα τὸ σεπτὸν, ἔξαιτήσας Πιλάτῳ, μυρίζει καὶ τίθησιν, Ἰωσὴφ καὶνῷ μνήματι· ὅθεν ὅρθριαι, αἱ Μυροφόροι γυναικες, ἀνεβόησαν· Δεῖξον τῇν ἡμῖν ὡς προεῖπας, Χριστὲ τὴν Ἀνάστασιν.

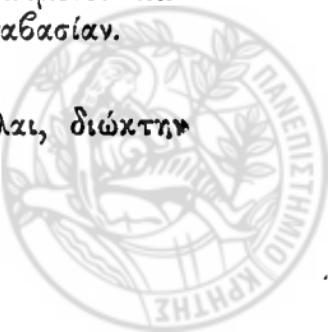
Δόξα, καὶ νῦν. Ὕχος δ αὐτός.

Ἐξέστησαν χοροὶ, τῶν Ἀγγέλων ὄρῶντες, τὸν ἐν τοῖς τοῦ Πατρὸς, καθεζόμενον κόλποις, πῶς τάφῳ κατατίθεται, ὡς νεκρὸς ὁ ἀθάνατος· ὃν τὰ τάγματα, τὰ τῶν Ἀγγέλων κυκλοῦσι, καὶ δοξάζουσι, σὺν τοῖς νεκροῖς ἐν τῷ Ἀδη, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον.

Εἶτα τὸν Ν'. Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὸν ἐπόμενον κανόνα, ἐπαναλαμβάνοντες τὸν είρμὸν ὡς καταβασίαν.

Ὥδη ἀ. Ὅχος πλ. β'. δ Είρμος.

«Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι, διώκτην

»Τύρχννον, ὑπὸ γῆς ἔκρυψαν, τῶν σεσωσμένων οἱ Παῖδες· ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ φέσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται».

Τροπάρια

Κύριε Θεέ μου, ἔξοδίον ὑμνον καὶ ἐπιτάφιον, ὡδὴν σοι ἀσομαὶ, τῷ τῇ ταφῇ σου ζωῆς μοι, τὰς εἰσόδους διανοίξαντι, καὶ θανάτῳ θάνατον, καὶ ἀδηνθανατώσαντι.

Ἄνω σε ἐν θρόνῳ, καὶ κάτω ἐν τάφῳ τὰ ὑπερκόσμια, καὶ ὑποχθόνια, κατανοοῦντα Σωτήρ μου, ἐδονεῖτο τῇ νεκρώσει σου· ὑπέρ νοῦν ὠρέθης γὰρ, νεκρὸς ζωαρχικώτατος.

Ἴνα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσῃς, καταπεφοίτηκας, ἐν κατωτάτοις τῆς γῆς· ἀπὸ γὰρ σοῦ οὐκ ἔκρυψη, ἡ ὑπόστασίς μου ἡ ἐν Ἀδάμ, καὶ ταφεὶς φθαρέντα με, καινοποιεῖς φιλάνθρωπε.

Καταβασία. Κύματι θαλάσσης.

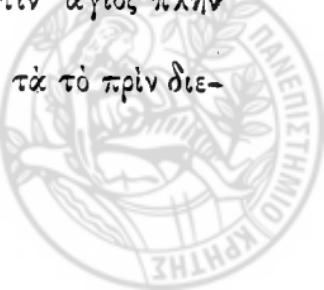
Ωδὴ γ'. Ο Ειρυός.

«Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ Κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάσμενον, θάμβει πολλῷ συνείχετο· Οὐκ ἔστιν ἄγιος, πλὴν σου Κύριε κραυγάζουσα».

Τροπάρια.

Σύμβολα τῆς ταφῆς σου, παρέδειξας τὰς ὄράσεις πληθύνας, νῦν δὲ τὰ κρύφιά σου, θεανδρικῶς διετράνωσας, καὶ τοῖς ἐν ἀδη Δέσποτα· Οὐκ ἔστιν ἄγιος πλὴν σου, Κύριε, κραυγάζουσιν.

“Ηπλωσας τὰς παλάμας, καὶ ἥνωσας τὰ τὸ πρὶν διε-

στῶτα, καταστολὴ δὲ Σωτερός, τῇ ἐν σινδόνι καὶ μνήματι, πεπεδημένους ἔλυσας· Οὐκ ἔστιν ἄγιος, πλὴν σου, Κύριε, κραυγάζοντας.

Μνήματι καὶ σφραγίσιν, ἀχώρητε συνεσχέθης βουλῆσει· καὶ γὰρ τὴν δύναμιν σου, ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας, θεουργικῶς τοῖς μέλπουσιν· Οὐκ ἔστιν ἄγιος, πλὴν σου, Κύριε, φιλάνθρωπε.

Καταβασία. Σὲ τῶν ἐπὶ οὐδάτων.

Κάθισμα. Ἡχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ, στρατιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ, τοῦ ὄφθεντος Ἀγγέλου, ἐγένοντο κηρύττοντος, Γυναιξὶ τὴν ἀνάστασιν. Σὲ δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαίρετην· σοὶ προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Ωδὴ δ'. Ο Είρυμός.

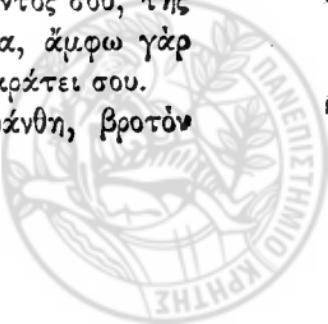
»Τὴν ἐν σταυρῷ σου θείαν κένωσιν, προορῶν Ἀββα-
»κούμ, ἔξεστηκώς ἑδός· Σὺ δυναστῶν διέκοψας, κράτος
»Ἀγαθή, ὅμιλῶν τοῖς ἐν ἄδη, ως παντοδύναμος».

Τροπάρια.

Ἐθδόμην σήμερον ἡγίασας, ἦν εὐλόγησας πρὶν, καταπαύσει τῶν ἔργων· παράγεις γάρ τὰ σύμπαντα, καὶ καινοποιεῖς, σεββατίζων Σωτήρ μου, καὶ ἀνακτώμενος.

Ρωμαλεότητι τοῦ κρείττονος, ἐκνικήσαντός σου, τῆς σαρκὸς ἡ ψυχὴ σου, διηρηταί, σπαράττουσα, ἀμφω γάρ δεσμούς, τοῦ θανάτου καὶ ἄδου, Λόγε τῷ κράτει σου.

Ο ἄδης, Λόγε, συναντήσας σοι, ἐπικράνθη, βροτὸν

ὅρῶν τεθεωμένον, κατάστικτον τοῖς μώλωψι, καὶ παν-
σθενουργὸν, τῷ φρικτῷ τῆς μορφῆς δὲ, δικπεφώνηκε.

Καταβασία. Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων.

‘Ωδὴ ε’. ‘Ο Εἰρμός.

„Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς
„γενομένης, Ἡσαίας φῶς ἴδων ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὄρ-
„θρίσσας ἐκράγαζεν· Ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ, καὶ ἐγερ-
θήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημεοῖς, καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ γῇ
ἀγαλλιάσονται».

Τροπάρια.

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, ὁ πλαστουργὸς χοϊκὸς χρη-
ματίσσας, καὶ σινδὼν καὶ τάφος ὑπεμφαίνουσι, τὸ συνόν
τοι Λόγε μυστήριον· ὁ Εὐσχήμων γὰρ Βουλευτής, τὴν
τοῦ σὲ φύσαντος βουλὴν σχηματίζει, ἐν σοὶ μεγαλοπρε-
πῶς καινοποιοῦντός με.

Διὰ θανάτου τὸ θνητὸν, διὰ ταφῆς τὸ φθαρτὸν μετα-
βάλλεις· ἀφθαρτίζεις γὰρ θεοπρεπέστατα, ἀπαθανατί-
ζων τὸ πρόσλημμα· ἡ γὰρ σάρξ σου διαφθορὰν οὐκ οἶδε,
Δέσποτα, οὐδὲ ἡ ψυχὴ σου εἰς ἅδου, ζενοπρεπῶς ἐγκα-
ταλέλειπται.

Ἐξ ἀλοχεύτου προελθών, καὶ λογχευθεὶς τὴν πλευ-
ρὰν, Πλαστουργέ μου, ἐξ αὐτῆς εἰργάσω τὴν ἀνάπλασιν
τὴν τῆς Εὔας· Αδὲ μὲνός, γενόμενος, ἀφυπνώσας ὑπερφυῶς,
ὕπνον φυσίζων, καὶ ζωὴν ἐγείρας ἐξ ὑπνου, καὶ τῆς
φθορᾶς ὡς Παντοδύναμος.

Καταβασία. Θεοφανείας σου Χριστέ.

‘Ωδὴ ζ’. ‘Ο Εἰρμός.

«Συνεσχέθη, ἀλλ’ οὐ κατεσχέθη, στέρνοις κητώοις

»Ιωνᾶς· σοῦ γάρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ παθόντος καὶ τα-
»φῆ δοθέντος, ὡς ἐκ θαλάμου, τοῦ θηρὸς ἀνέθορε, προσε-
»υφώνει δὲ τῇ κουστῳδίᾳ· Οἱ φυλασσόμενοι μάταια καὶ
»ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπετε».

Τροπάρια.

Ανηρέθης, ἀλλ' οὐ διηρέθης, Λόγε, ἵς μετέσχεις σαρ-
κός· εἰ γάρ καὶ λέλυται σου, ὁ ναὸς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ
πάθους, ἀλλὰ καὶ οὕτω μία ἦν ὑπόστασις, τῆς Θεό-
τητος καὶ τῆς σαρκός σου· ἐν ἀμφοτέροις γάρ εἰς ὑπάρ-
χεις Γίδες, Λόγος τοῦ Θεοῦ, Θεός καὶ ἀνθρωπος.

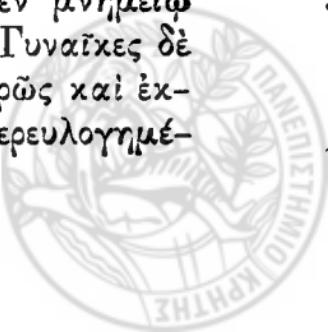
Βροτοκτόνον, ἀλλ' οὐ Θεοκτόνον, ἔφу τὸ πταισμα
τοῦ Ἀδάμ· εἰ γάρ καὶ πέπονθέ σου, τῆς σαρκὸς ἡ χοϊκὴ
οὐσία, ἀλλ' ἡ Θεύτης ἀπαθῆς διέμεινε· τὸ φθαρτὸν δέ
σου πρὸς ἀφθαρσίαν μετεστοιχείωσας, καὶ ἀφθάρτου
ζωῆς, ἔδειξας πηγὴν ἐξ ἀναστάσεως.

Βασιλεύει, ἀλλ' οὐκ αἰωνίζει, ἀδηνὶς τοῦ γένους τῶν
βροτῶν· σὺ γάρ τεθεὶς ἐν τάφῳ, κραταιὲ ζωαρχικῆ πα-
λαμῆ, τὰ τοῦ θανάτου κλείθρα διεσπάραξας, καὶ ἐκή-
ρυξας τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἐκεῖ καθεύδουσι, λύτρωσιν ἀ-
ψευδῆ, Σῶτερ, γεγονώς νεκρῶν πρωτότοκος.

Καταβασία Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη.

Κοντάκιον. Ἡχος 6'.

Τὴν ἄβυσσον δὲ κλείσας, νεκρὸς ὀρᾶται· καὶ
σμύρνη καὶ σινδόνι ἐνειλημένος, ἐν μνημείῳ
κατατίθεται, ὡς θυητὸς ὁ ἀθάνατος· Γυναῖκες δὲ
αὐτὸν ἥλθον μυρίσαι, κλαίουσαι πικρῶς καὶ ἐκ-
βοῶσαι· Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημέ-

νον, ἐν ὧ Χριστὸς ἀφυπνώσας, ἀναστήσεται τριήμερος.

·Ο Οἰκος.

‘Ο συνέχων τὰ πάντα ἐπὶ Σταυροῦ ἀνυψώθη, καὶ θρηνεῖ πᾶσα ἡ Κτίσις, τοῦτον βλέπουσα κρεμάμενον γυμνὸν ἐπὶ τοῦ Ξύλου· ὁ ἥλιος τὰς ἀκτηνας ἀπέκρυψε, καὶ τὸ φέγγος οἱ ἀστέρες ἀπεβάλοντο· ἡ γῆ δὲ σὺν πολλῷ τῷ φόβῳ συνεκλονεῖτο· ἡ θάλασσα ἔψυγε, καὶ αἱ πέτραι διερρήγνυντο, μνημεῖα δὲ πολλὰ ἡνεψχθησαν, καὶ σώματα ἡγέρθησαν ἀγίων ἀνδρῶν. ‘Ἄδης κάτω στενάζει, καὶ Ιουδαῖοι σκέπτονται συκοφαντησαί Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν· τὰ δὲ Γύναια κράζουσι· Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ὧ Χριστὸς ἀφυπνώσας ἀναστήσεται τριήμερος.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἰτα τὸ παρόν.

Τῷ Ἀγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ τὴν Θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, καὶ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον ἐօρτάζομεν, δι’ ὃν τῆς φθορᾶς τὸ ἡμέτερον γέρος ἀρακληθὲν πρὸς αἰωνίαν ζωὴν μεταβέβηκε.

Στίχ. «Μάτην φυλάττεις τὸν τάφον, Κουστωδία-

»Οὐ γὰρ καθέξει τύμβος Αὐτοζωίαν».

Τῇ ἀνεκφράστῳ σου συγχαταβάσει, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

΄Ωδὴ ζ'. Ο Εἰρμός.

“Αφραστον θαῦμικ! ὁ ἐν καμίνῳ ρυσάμενος, τοὺς
»όσιους Παιδίας ἐξ φλογὸς, ἐν τάφῳ νεκρὸς, ἀπνους κατα-
»τίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρω-
»τὰ, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ».

Τροπάρια.

Τέτρωται ἄδης, ἐν τῇ καρδίᾳ δεξάμενος, τὸν τρω-
θέντα λόγχῃ τὴν πλευρὰν, καὶ σθένει πυρὶ θείῳ δαπα-
νώμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρω-
τὰ, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

“Ολβίος τάφος! ἐν ἑαυτῷ γὰρ δεξάμενος, ὡς ὑπνοῦν-
τα τὸν δημιουργὸν, ζωῆς θησαυρὸς, θεῖος ἀναδέδεικται,
εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτὰ, ὁ Θεὸς
εὐλογητὸς εἰ.

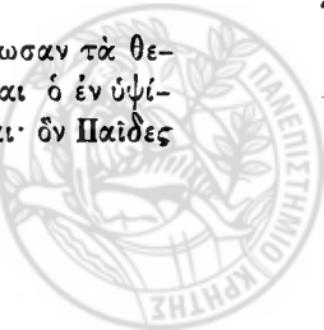
Νόμῳ θανόντων, τὴν ἐν τῷ τάφῳ κατάθεσιν, ἡ τῶν
ὅλων δέχεται ζωὴ, καὶ τοῦτον πηγὴν, δείκνυσιν ἐγέρ-
σεως, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτὰ,
ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Μία ὑπῆρχεν, ἡ ἐν τῷ “Ἄδη ἀγώριστος, καὶ ἐν τάφῳ
καὶ ἐν τῇ Ἐδέμ, Θεότης Χριστοῦ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύ-
ματι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτὰ,
ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Καταβασία. Αφραστον θαῦμα.

΄Ωδὴ ή. Ο Εἰρμός.

“Ἐκστηθὶ φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θε-
»μέλια τῆς γῆς· ίδού γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται ὁ ἐν ὑψί-
»αστοις οἰκῶν, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται· διν Παιδες

»εύλογείτε, Ἱερεῖς ἀνυμνείτε, λαός ὑπερψύοῦτε, εἰς
»πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τροπάρια.

Αέλυται ἄγραντος ναός, τὴν πεπτωκυῖαν δὲ συναντηστησι σκηνήν· Ἀδέκι μὲν γὰρ τῷ προτέρῳ δεύτερος, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, κατῆλθε μέχρις ἡδου ταχείων· ὃν Παῖδες εὐλογείτε, Ἱερεῖς ἀνυμνείτε, λαός ὑπερψύοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πέπαυται τόλμα μαθητῶν, Ἀριμαθείας δὲ ἀριστεύει τοισήρῃ· νεκρὸν γὰρ καὶ γυμνὸν θεώμενος, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, αἰτεῖται καὶ κηδεύει κορυγχίων· οἱ Παῖδες εὐλογείτε, Ἱερεῖς ἀνυμνείτε, λαός ὑπερψύοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

»Ω τῶν θυμαζτῶν τῶν κκινῶν! ὡ ἀγαθότητος! ὡ ἀφράστου ἀνοχῆς! ἔκών γὰρ ὑπὸ γῆς σφραγίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ πλάνος Θεὸς συκοφαντεῖται· ὃν Παῖδες εὐλογείτε, Ἱερεῖς ἀνυμνείτε, λαός ὑπερψύοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Aἰροῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

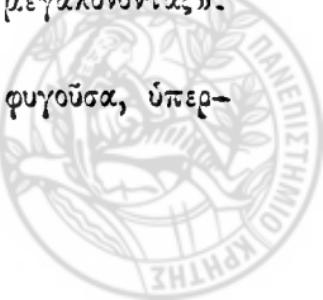
Καταβασία. "Εκστηθι φρίττων οὐρανέ.

'Ωδὴ θ'. Ο Είριμος.

»Μὴ ἐποδύου μου, Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν «γαστρὶ ἀνευ σπορᾶς, συνέλαβες Υἱόν. Ἀναστήσου μαὶ «γὰρ καὶ δοξασθήσομαὶ, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως «ώς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας».

Τροπάρια.

'Ἐπὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τὰς ὄδύνας φυγοῦσα, ὑπερ-

φυῶς ἐμακαρίσθην, Ἀναρχε Υἱέ· νῦν δέ σε Θεέ μου, ἀπνουν ὄρωσα νεκρὸν, τῇ ρομφαίᾳ τῆς λύπης, σπαράττομαι δεινῶς· ἀλλ' ἀναστηθὶ ὅπως μεγαλυνθήσομαι.

Γῇ με καλύπτει ἔκόντα, ἀλλὰ φρίττουσιν ἄδου, οἱ πυλωροὶ ἡμφιεσμένον, βλέποντες στολὴν, ἡμαγμένην, Μῆτερ, τῆς ἐκδικήσεως· τοὺς ἔχθροὺς ἐν Σταυρῷ γάρ, πατάξας ὡς Θεός, ἀναστήσομαι αὐθίς καὶ μεγαλύνω σε.

Ἄγαλλιάσθω ἡ κτίσις, εὐφραινέσθωσαν πάντες οἱ γηγενεῖς· ὁ γάρ ἔχθρὸς ἐσκύλευται "Ἄδης· μετὰ μύρων γυναῖκες προσυπαντάτωσαν, τὸν Ἄδαμ σὺν τῇ Εὔχῃ, λυτροῦμαι παγγενῆ· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἔξαναστήσομαι.

Καταβασία. Μὴ ἐποδύρου μου, Μῆτερ.

Μετὰ δὲ τὸ τέλος τῆς θ'. ὠδῆς, ἀρχόμεθα γάλλειν μετὰ μέλους τὰ ἐπόμενα ἐγκώμια εἰς τρεῖς στάσεις.

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ.

"**Ηχος πλ. α.**

Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ, κατετέθης Χριστὲ, καὶ Ἀγγέλων στρατιαι ἔξεπλήττοντο, συγκατάβασιν δοξάζουσαι τὴν σήν.

Ἡ ζωὴ πῶς θνήσκεις; πῶς καὶ τάφῳ οἰκεῖς; τοῦ θανάτου τὸ βασίλειον λύεις δὲ, καὶ τοῦ ἄδου τοὺς νεκροὺς ἔξανιστας.

Μεγαλύνομέν σε, Ἰησοῦ Βασιλεῦ, καὶ τιμῶμεν τὴν ταφὴν καὶ τὰ πάθη σου· δι' ὃν ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς.

Μέτρα γῆς ὁ στήσας, ἐν σμικρῷ κατοικεῖς,

Ίησοῦ παμβασιλεῦ, τάφῳ σήμερον, ἐκ μνημάτων τοὺς θανόντας ἀνιστῶν.

Ίησοῦ Χριστέ μου, Βασιλεῦ τοῦ παντὸς, τῇ ζητῷν τοῖς ἐν τῷ ἄδη ἐλήλυθας; ἢ τὸ γένος ἀπολύσαι τῶν βροτῶν;

Ο Δεσπότης πάντων, καθορᾶται νεκρὸς, καὶ ἐν μνήματι καινῷ κατατίθεται, δὲ κενώσας τὰ μνῆματα τῶν νεκρῶν.

Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ, κατετέθης Χριστὲ, καὶ θανάτῳ σου τὸν θάνατον ὥλεσας, καὶ ἐπήγασας τῷ Κόσμῳ τὴν ζωήν.

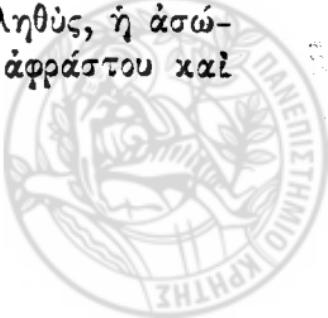
Μετὰ τῶν κακούργων, ὡς κακοῦργος Χριστὲ, ἐλογίσθης δικαιῶν ἡμᾶς ἀπαντας, κακουργίας τοῦ ἀρχαίου πτερονιστοῦ.

Ο ώραῖος καλλει, παρὰ πάντας βροτοὺς, ὡς ἀνείδεος νεκρὸς καταφαίνεται, δὲ τὴν φύσιν ώραῖσας τοῦ παντός.

Ἄδης πῶς ὑποίσει, Σῶτερ, παρουσίαν τὴν σὴν, καὶ μὴ θαττὸν συνθλασθείη σκοτούμενος, ἀστραπῆς φωτός σου αἴγλῃ ἐκτυφλωθείς;

Ίησοῦ γλυκύ μοι, καὶ σωτήριον φῶς, τάφῳ πῶς ἐν σκοτεινῷ κατακέχρυψαι; Ὡς ἀφάτου καὶ ἀρρήτου ἀνοχῆς!

Απορεῖ καὶ φύσις, νοερὰ καὶ πληθὺς, ἢ ἀσώματος Χριστὲ τὸ μυστήριον, τῆς ἀφράτου καὶ ἀρρήτου σου ταφῆς.

“Ω θαυμάτων ζένων, ω πραγμάτων καινῶν! διπνοῆς μοι χορηγὸς ἀπνους φέρεται, κηδευόμενος χερσὶ τοῦ Ἰωσήφ.

Καὶ ἐν τάφῳ ἔδυς, καὶ τῶν κόλπων Χριστὲ, τῶν πατρών οὐδαμῶς ἀπεφοίτησας· τοῦτο ζένον καὶ παράδοξον ὅμοι.

Αληθὴς καὶ πόλου, καὶ τῆς γῆς Βασιλεὺς, εἰ καὶ τάφῳ σμικροτάτῳ συγκέκλεισαι, ἐπεγνώσθης πάσῃ κτίσει Ἰησοῦ.

Σοῦ τεθέντος τάφῳ, πλαστουργέντα Χριστὲ, τὰ τοῦ ἄδου ἐσαλεύθη θεμέλια, καὶ μνῆματα τῆγεώχθη τῶν βροτῶν.

Ο τὴν γῆν κατέγων, τῇ δρακὶ νεκρωθεὶς, σαρκικῶς ὑπὸ τῆς γῆς νῦν συνέχεται, τοὺς νεκροὺς λυτρῶν τῆς ἄδου συνοχῆς.

Ἐκ φθορᾶς ἀνέβης, ἡ ζωὴ μου Σωτὴρ, σοῦ θανόντος καὶ νεκροῖς προσφοιτήσαντος, καὶ συνθλάσαντος τοῦ ἄδου τοὺς μογλούς.

Ως φωτὸς λυγνία, νῦν ἡ σάρξ τοῦ Θεοῦ, ὑπὸ γῆν ὡς ὑπὸ μόδιον κρύπτεται, καὶ διώκει τὸν ἐν ἄδῃ σκοτασμόν.

Νοερῶν συντρέγει, στρατιῶν ἡ πληθὺς, Ἰωσήφ καὶ Νικοδήμῳ συστεῖλαί σε, τὸν ἀχώρητον ἐν μνήματι σμικρῷ.

Νεκρωθεὶς βουλήσει, καὶ τεθεὶς ὑπὸ γῆν, Ζω-

Ἐρύτα Ἰησοῦ μου ἐζώωσας, νεκρωθέντα παραβάσει με πικρᾶ.

Ἡλλοιοῦτο πᾶσα, κτίσις πάθει τῷ σῷ, πάντα γάρ σοι Λόγε συνέπασχον, συνοχέα σε γινώσκοντα παντός.

Τῆς ζωῆς τὴν πέτραν, ἐν κοιλίᾳ λαβὼν, ἥδης ὁ παμφάγος ἔξημεσεν, ἐξ αἰῶνος οὓς κατέπιε νεκρούς.

Ἐν καινῷ μνημείῳ, κατετέθης Χριστὲ, καὶ τὴν φύσιν τῶν βροτῶν ἀνεκαίνισας, ἀναστὰς θεοπρεπῶς ἐκ τῶν νεκρῶν.

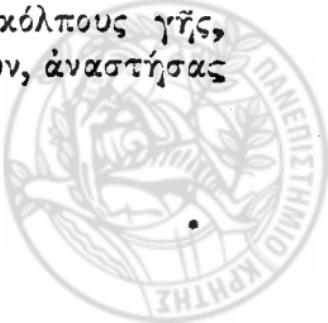
Ἐπὶ γῆς κατῆλθες, ἵνα σώσῃς Ἀδάμ, καὶ ἐν γῇ μὴ εύρηκάς τοῦτον Δέσποτα, μέγρις ἥδου κατελήλυθας ζητῶν.

Συγκλονεῖται φόβῳ, πᾶσα Λόγε ή γῆ, καὶ Φωσφόρος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε, τοῦ μεγίστου γῆς κρυβέντος σου φωτός.

Ως βροτὸς μὲν θνήσκεις, ἔκουσίως Σωτὴρ, ώς Θεὸς δὲ τοὺς θνητοὺς ἔξανέστησας, ἐκ μνημάτων καὶ βυθοῦ ἀμαρτιῶν.

Δακρυρρόους θρήνους, ἐπὶ σὲ ή Ἀγνή, μητρικῶς ὡς Ἰησοῦ, ἐπιρραίνουσα, ἀνεβόα πῶς κηδεύσω σε Γίε;

Ωσπερ σίτου κόκκος, ὑποδὺς κόλπους γῆς, τὸν πολύχουν ἀποδέδωκας ἀσταχυν, ἀναστήσας τοὺς βροτοὺς τοὺς ἐξ Ἀδάμ.

Τὸν γῆν ἔκρυθης, ὡσπερ Ἡλίος νῦν, καὶ νυκτὶ τῇ τοῦ θανάτου κεκάλυψαι· ἀλλ' ἀνάτειλον φαιδρότερον Σωτήρ.

Ως Ἡλίου δίσκον, ἡ σελήνη Σωτήρ, ἀποκρύπτει καὶ σὲ τάφος νῦν ἔκρυψεν, ἔκλιπόντα τοῦ θανάτου σαρκικῶς.

Ἡ ζωὴ θανάτου, γευσαμένη Χριστὸς, ἐξ θανάτου τοὺς βροτοὺς ἤλευθέρωσε, καὶ τοῖς πᾶσι νῦν δωρεῖται τὴν ζωήν.

Νεκρωθέντα πάλαι, τὸν Ἀδὰμ φθονερῶς, ἐπανάγεις πρὸς ζωὴν τῇ νεκρώσει σου, νέος Σῶτερ ἐν σαρκὶ φανεῖς Ἀδάμ.

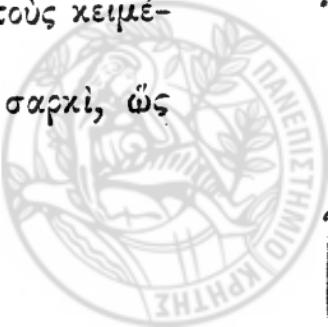
Νοεραί σε τάξεις, ἥπλωμένον νεκρὸν, καθορῶσαι δι’ ἥμᾶς ἐξεπλήττοντο, καλυπτόμεναι ταῖς πτέρυξι Σωτήρ.

Καθελών σε Λόγε, ἀπὸ ξύλου νεκρὸν, ἐν μνημείῳ Ἰωσήφ νῦν κατέθετο. Ἀλλ' ἀνάστα σώζων πάντας ὡς Θεός.

Τῶν Ἀγγέλων Σῶτερ, χαρμονὴ πεφυκώς, νῦν καὶ λύπης τούτοις γέγονας αἴτιος, καθορώμενος σαρκὶ ἀπνους νεκρός.

Τῷψωθεὶς ἐν ξύλῳ, καὶ τοὺς ζῶντας βροτοὺς, συνυψοῖς ὑπὸ τὴν γῆν δὲ γενόμενος, τοὺς κειμένους ὑπὸ αὐτὴν ἐξανιστᾶς.

Ωσπερ λέων, Σῶτερ, ἀφυπνώσας σαρκὶ, ὡς

τις σκύμνος ὁ νεκρὸς ἔξανίστασαι, ἀποθέμενος τὸ γῆρας τῆς σαρκός.

Τὴν πλευρὰν ἐνύγης, ὁ πλευρὰν εἰληφώς, τοῦ Ἀδάμ, ἐξ ἣς τὴν Εὕαν διέπλασας, καὶ ἔξεβλυσας χρουνούς καθαρτικούς.

Ἐν χρυπτῷ μὲν πάλαι, θύεται ὁ ἀμνός· σὺ δὲ ὑπαιθρίος τυθεὶς, ἀνεξίκακε, πᾶσαν κτίσιν ἀπεκάθηρας Σωτήρ.

Τίς ἔξείπη τρόπον, φρικτὸν ὅντως καινόν; ὁ δεσπόζων γάρ τῆς Κτίσεως σήμερον, πάθος δέχεται καὶ θνήσκει δι' ἡμᾶς.

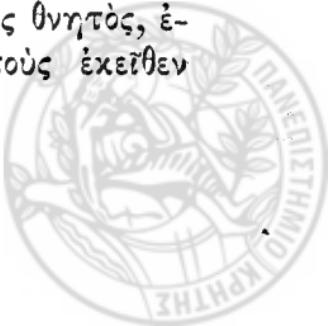
Οἱ ζωῆς ταμίας, πῶς δρᾶται νεκρός; ἐκπληττόμενοι οἱ Ἀγγελοι ἔκραζον· πῶς δὲ ἐν μνήματι συγκλείεται Θεός;

Λογγονύκτου Σῶτερ, ἐκ πλευρᾶς σου ζωὴν, τῇ ζωῇ τῇ ἐκ ζωῆς ἔξωσάσῃ με, ἐπιστάζεις καὶ ζωοῖς με σὺν αὐτῇ.

Ἀπλωθεὶς ἐν Ξύλῳ, συνηγάγου βροτούς· τὴν πλευράν σου δὲ νυγεὶς τὴν ζωήρυτον, πᾶσιν ἀφεσιν πηγάζεις Ἰησοῦ.

Οἱ εὔσχήμων Σῶτερ, σχηματίζει φρικτῶς, καὶ κηδεύει ως νεκρὸν εὔσχημόνως σε, καὶ θαμβεῖται σου τὸ σχῆμα τὸ φρικτόν.

Ὕπὸ γῆν βουλήσει, κατελθὼν ως θυητὸς, ἐπανάγεις ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια, τοὺς ἔκειθεν πεπτωκότας Ἰησοῦ.

Καν νεκρὸς ὥραθης, ἀλλὰ ζῶν ὡς Θεὸς, ἐπανάγεις ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια, τοὺς ἔκειθεν πεπτωκότας Ἰησοῦ.

Καν νεκρὸς ὥραθης, ἀλλὰ ζῶν ὡς Θεὸς, νεκρωθέντας τοὺς βροτοὺς ἀνεζώωσας, τὸν ἐμὸν ἀπονεκρώσας νεκρωτήν.

"Ω χαρᾶς ἔκείνης! Ὡ πολλῆς ἡδονῆς! ἦς περ τοὺς ἐν ἄδῃ πεπλήρωκας, ἐν πυθμέσι φῶς ἀστράφας ζοφεροῖς.

Προσκυνῶ τὸ Πάθος, ἀνυμνῶ τὴν Ταφὴν, μεγαλύνω σου τὸ κράτος φιλάνθρωπε, δὶ' ὧν λέλυμαι παθῶν φθοροποιῶν.

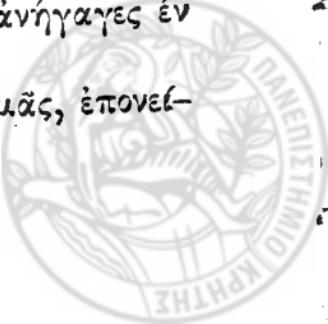
Κατὰ σοῦ ρομφαία, ἐστιλθοῦτο Χριστὲ, καὶ ρομφαία ισχυροῦ μὲν ἀμβλύνεται, καὶ ρομφαία δὲ τροποῦται τῆς Ἔδεμ.

Ἡ Ἀμνὰς τὸν ἄρνα, βλέπουσα ἐν σφαγῇ, ταῖς αἰκίσι βαλλομένη ἡλάλαζε, συγχινοῦσα καὶ τὸ ποίμνιον βοῶν.

Καν ἐνθάπτη τάφῳ, καν εἰς ἄδου μολῆς, ἀλλὰ Σῶτερ καὶ τοὺς τάφους ἐκένωσας, καὶ τὸν ἄδην ἀπεγύμνωσας, Χριστέ.

Ἐκουσίως Σῶτερ, κατελθὼν ὑπὸ γῆν, νεκρωθέντας τοὺς βροτοὺς ἀνεζώωσας, καὶ ἀνήγαγες ἐν δόξῃ πατρικῆ.

Τῆς Τριάδος ὁ Εἰς, ἐν σαρκὶ δὶ' ἡμᾶς, ἐπονε-

διστον ὑπέμεινε θάνατον· φρίττει ἥλιος καὶ τρέμει δὲ ἡ γῆ.

‘Ως πικρᾶς ἐκ χρήνης, τῆς Ἰούδα φυλῆς, οἱ ἀπόγονοι ἐν λάκκῳ κατέθεντο, τὸν τροφέα μανναδότην Ἰησοῦν.

‘Ο Κριτὴς ὡς κριτὸς, πρὸ Πιλάτου κριτοῦ, καὶ παρίστατο καὶ θάνατον ἄδικον, κατεκρίθη διὰ ξύλου σταυρικοῦ.

‘Ἀλαζὼν Ἰσραὴλ, μιαιοφόνε λαὲ, τί παθὼν τὸν Βαραβᾶν ἤλευθέρωσας, τὸν Σωτῆρα δὲ παρέδωκας σταυρῷ;

Ο χειρὶ σου πλάσας, τὸν Ἀδὰμ ἐκ τῆς γῆς, δι’ αὐτὸν τῇ φύσει γέγονας ἀνθρωπος, καὶ ἐσταύρωσαι βουλήματι τῷ Σῷ.

‘Τπακούσας, Λόγε, τῷ ἴδιῳ Πατρὶ, μέχρις ἀδου τοῦ δεινοῦ καταβέβηκας, καὶ ἀνέστησας τὸ γένος τῶν βροτῶν.

Οἴμοι φῶς τοῦ κόσμου! οἴμοι φῶς τὸ ἐμόν! Ἰησοῦ μου ποθεινότατε· ἔκραζεν, ἡ Παρθένος θρηνώδοῦσα γοερῶς.

Φθονουργὲ, φονουργὲ, καὶ ἀλάστορ λαὲ, κἄν σινδόνας καὶ αὐτὸ τὸ σουδάριον, αἰσχύνθητι, ἀναστάντος τοῦ Χριστοῦ.

Δεῦρο δὴ μιαρὲ, φονευτὰ μαθητὰ, καὶ τὸν τρόπον τῆς κακίας σου δεῖξόν μοι, δι’ δν γέγονας προδότης τοῦ Χριστοῦ.

‘Ως φιλάνθρωπός τις, ὑποκρίνη μωρὲ, καὶ τυ-
φλὲ πανωλεθρώτατε ἄσπονδε, ὁ τὸ μύρον πεπρα-
χῶς διὰ τιμῆς.

Οὐρανίου μύρου, ποίαν ἔσχες τιμήν; τοῦ τι-
μίου τι ἐδέξω ἀντάξιον; λύσσαν εὔρες καταρώ-
τατε Σατάν.

Εἰ φιλόπτωχος εἶ, καὶ τὸ μύρον λυπῇ, κενου-
μένου εἰς ψυχῆς ἰλαστήριον, πῶς χρυσῷ ἀπεμ-
πωλεῖς τὸν Φωταυγῆ;

‘Ω Θεὲ καὶ Λόγε, ὡς χαρὰ ἡ ἐμή! πῶς ἐνέγ-
κω σου ταφὴν τὴν τριήμερον; νῦν σπαράττομαι
τὰ σπλάγχνα μητρικῶς.

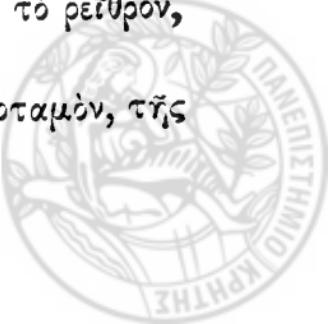
Τίς μοι δώσει ὕδωρ, καὶ δακρύων πηγάς; ἡ
Θεόνυμφος Παρθένος ἐκραύγαζεν, ἵνα κλαύσω
τὸν γλυκύν μου Ἰησοῦν;

‘Ω βουνοὶ καὶ νάπαι, καὶ ἀνθρώπων πληθὺς,
κλαύσατε καὶ πάντα θρηνήσατε, σὺν ἐμοὶ τῇ τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν Μητρὶ.

Πότε ἴδω, Σῶτερ, σὲ τὸ ἄγρονον φῶς, τὴν χα-
ρὰν καὶ ἡδονὴν τῆς καρδίας μου; ἡ Παρθένος ἀ-
νεβόα γοερῶς.

Κἀν ώς πέτρα, Σῶτερ, ἡ ἀκρότομος σὺ, κατε-
δέξω τὴν τομὴν, ἀλλ’ ἐπήγασας, ζῶν τὸ ρεῖθρον,
ώς πηγὴ ὧν τῆς ζωῆς.

‘Ως ἐκ κρήνης μιᾶς, τὸν διπλοῦν ποταμὸν, τῆς

"Εδυς ύπὸ γῆν, ὁ τὸν ἄνθρωπον χειρὶ σου πλάσας, ἵν' ἐξαναστήσης τοῦ πιώματος, τῶν βροτῶν τὰ στίφη, πανσθενεστάτῳ κράτει.

Θρῆνον ιερὸν, δεῦτε ἀσωμεν Χριστῷ θανόντι, ως αἱ Μυροφόροι γυναικες πρὶν, ἵνα καὶ τὸ Χαῖρε ἀκουσώμεθα σὺν αὐταῖς.

Μύρον ἀληθῶς, σὺ ἀκένωτον ὑπάρχεις, Λόγε· θέν σοι καὶ μύρα προσέφερον, ως νεκρῷ τῷ ζῶντι, γυναικες Μυροφόροι.

"Ἄδου μὲν ταφεῖς, τὰ βασίλεια, Χριστὲ, συντίβεις, θάνατον θανάτῳ δὲ θανατοῖς, καὶ φθορᾶς λυτροῦσαι τοὺς γηγενεῖς.

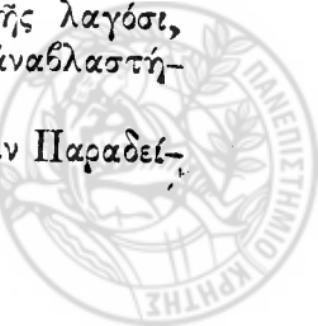
Ρεῖθρα τῆς ζωῆς, ἡ προγέουσα Θεοῦ σοφία, τάφον ὑπεισδῦσα ζωοποιεῖ, τοὺς ἐν τοῖς ἀδύτοις ἄδου μυγοῖς.

"Ινα τὴν βροτῶν, καινουργήσω συντριβεῖσαν φύσιν, πέπληγμαι θανάτῳ θέλων σαρκί. Μῆτερ οὖν μὴ κόπτου τοῖς ὁδυρμοῖς.

"Εδυς ύπὸ γῆν, ὁ φωσφόρος τῆς δικαιοσύνης, καὶ νεκροὺς ὥσπερ ἐξ ὑπνου ἐξήγειρας, ἐκδιώξας ἄπαν, τὸ ἐν τῷ ἀδῃ σκότος.

Κόκκος διψήσ, ὁ φυσίζωος ἐν γῆς λαγόσι, σπείρεται σὺν δάκρυσι σήμερον, ἀλλ' ἀναβλαστήσας, Κόσμον χαροποιήσει.

"Ἐπτηξεν Ἀδάμ, Θεοῦ βαίνοντος ἐν Παραδεῖ-

σω, χαίρει δὲ πρὸς ἄδην φοιτήσαντος, πεπτωκώς τὸ πρώτην, καὶ νῦν ἐγγερμένος.

Σπένδει σοι γοὰς, ἡ τεκοῦσά σε Χριστὲ δακρύων, σαρκικῶς κατατεθέντι ἐν μυῆματι, ἔχθοωστα τέκνον, ἀνάστα ως προέφης.

Τάφῳ Ἰωσὴφ, εὐλαβῶς σε τῷ καινῷ συγκρύπτων, ὑμνους ἐξοδίους θεοπρεπεῖς, τοῖς συμμίκτοις θρήνοις μέλπει σοι Σωτήρ.

"Ηλοίς σε Σταυρῷ, πεπαρμένον ἡ σὴ Μήτηρ, Λόγε, βλέψασα τοῖς ἥλοις λύπης πικρᾶς, βέβληται καὶ βέλεσι τὴν ψυχήν.

Σὲ τὸν τοῦ παντὸς, γλυκασμὸν ἡ Μήτηρ καθορῶσα, πόμα ποτιζόμενον τὸ πικρὸν, δάκρυσι τὰς ὅψεις βρέγει πικρῶς.

Τέτρωμαι δεινῶς, καὶ σπαράττομαι τὰ σπλάγχνα, Λόγε, βλέπουσα τὴν ἄδικόν σου σφαγήν· ἔλεγεν ἡ Πάναγνος ἐν κλαυθμῷ.

"Ομα τὸ γλυκὺ, καὶ τὰ χείλη σου πῶς μύσω, Λόγε; πῶς νεκροπρεπῶς δὲ κηδεύσω σε; φρίττων ἀνεβόα ὁ Ἰωσὴφ.

"Τύμους Ἰωσὴφ, καὶ Νικόδημος ἐπιταφίους, ἄδουσι Χριστῷ νεκρωθέντι νῦν ἄδει δὲ σὺν τούτοις καὶ Σεραφείμ.

Δύνεις ὑπὸ γῆν, Σωτερ "Ηλιε δικαιοσύνης· θίεν ἡ τεκοῦσα Σελήνη σε, ταῖς λύπαις ἔκλείπει σὴς θέας στερουμένη.

"Εφρίξεν όρῶν, Σῶτερ, ἀδης σε τὸν Ζωοδότην,
πλοῦτον τὸν ἔκεινου σκυλεύοντα, καὶ τοὺς ἀπ'
αιῶνος νεκροὺς ἐξανιστῶντα.

"Ηλιος φαιδρὸν, ἀπαστράπτει μετὰ νύκτα,
Λόγε· καὶ σὺ δ' ἀναστὰς ἐξαστράψειας, μετὰ
Θάνατον φαιδρῶς ώς ἐκ παστοῦ.

Γῆ σε πλαστουργὴ, ὑπὸ κόλπους δεξαμένη
τρόμῳ, συσχεθεῖσα Σῶτερ τινάσσεται, ἀφυπνώ-
σασα νεκροὺς τῷ τιναγμῷ.

Μύροις σε Χριστὲ, ὁ Νικόδημος καὶ ὁ Εὐσχή-
μων, νῦν καινοπρεπῶς περιστείλαντες· Φρίξον,
ἀνεβόων, πᾶσα ἡ γῆ!

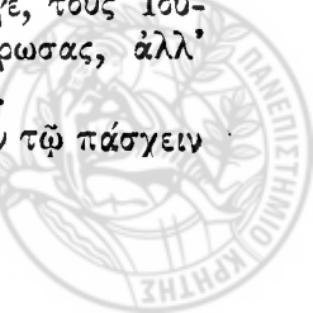
"Ἐδυς, Φωτουργὴ, καὶ συνέδυ σοι τὸ φῶς
Ἡλίου· τρόμῳ δὲ ἡ Κτίσις συνέχεται, πάντων
σε κηρύττουσα Ποιητήν.

Λίθος λαξευτὸς, τὸν ἀκρόγωνον καλύπτει λί-
θον· ἄνθρωπος θυγτὸς δ' ως θυγτὸν Θεὸν, κρύπτει
νῦν τῷ τάφῳ· φρίξον ἡ γῆ!

"Ιδε μαθητὴν ὃν ἡγάπησας, καὶ τὴν Μητέρα,
Τέκνον, καὶ φθογγὴν δός, γλυκύτατον, ἔκραζε
δακρύουσα ἡ Αγνή.

Σὺ ώς ὅν ζωῆς, χορηγὸς, Λόγε, τοὺς Ἰου-
δαίους, ἐν Σταυρῷ τεθεὶς οὐκ ἐνέκρωσας, ἀλλ'
ἀνέστησας καὶ τούτων τοὺς νεκρούς.

Κάλλος Λόγε πρὶν, οὐδὲ εἶδος ἐν τῷ πάσχειν

ἔσχες, ἀλλ' ἔξαναστὰς ὑπερέλαμψας, καλλωπίσας τοὺς βροτοὺς θείαις αύγαῖς.

"Εδυς τῇ σαρκὶ, ὁ ἀνέσπερος εἰς γῆν φωσφόρος· καὶ μὴ φέρων βλέπειν ὁ Ἡλιος, ἐσκοτίσθη μετημέριας ἐν ἀκμῇ.

"Ἡλιος ὄμοι, καὶ Σελήνη σκοτισθέντες Σῶτερ, δούλους εὔνοοῦντας εἰκόνιζον, οἱ μελαίνας ἀμφιένυνται σπολάς.

Οἶδε σε Θεὸν, Ἐκατόνταργος, καὶ ἐνεκρώθης· πᾶς σε οὖν, Θεέ μου, ψαύσω γερσί; φρίττω, ἀνέβοα δὲ Ἰωσήφ.

"Ὕπνωσεν Ἀδάμ, ἀλλὰ θάνατον πλευρᾶς ἔξαγει· σὺ δὲ νῦν ὑπνώσας, Λόγε Θεοῦ, βρύεις ἐκ πλευρᾶς σου Κόσμῳ ζωήν.

"Ὕπνωσας μικρὸν, καὶ ἐζώωσας τοὺς τεθνεῶτας, καὶ ἔξαναστὰς ἔξανέστησας, τοὺς ὑπνοῦντας ἔξι αἰῶνος Ἀγαθέ.

"Ηρθης ἀπὸ γῆς, ἀλλ' ἀνέβλυσας τῇς σωτηρίας, τὸν οἶνον ζωήρρυτε ἀμπελε. Δοξάζω τὸ πάθος καὶ τὸν Σταυρόν.

Πῶς οἱ νοεροὶ, Ταγματάργαι σε Σωτῆρ ὄρῶντες, γυμνὸν, ἡμαγμένον, κατάκριτον, ἔφερον τὴν τόλμαν τῶν σταυρωτῶν;

'Αραβιανὸν, σκολιώτατον γένος Ἐβραίων, ἔγνως τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ναοῦ· διατί κατέκρινας τὸν Χριστόν;

Χλαιῖναν ἐμπαιγμοῦ, τὸν Κοσμήτορα πάντων
ἐνδύεις, ὃς τὸν Οὐρανὸν κατηστέρωσε, καὶ τὴν
γῆν ἐκόσμησε θαυμαστῶς.

"Ωσπερ πελεκὰν, τετρωμένος τὴν πλευράν σου,
Λόγε, σοὺς θανόντας παῖδας ἔξωσας, ἐπιστά-
ξας ζωτικοὺς αὐτοῖς κρουνούς.

"Ηλιον τὸ πρὶν, Ἰησοῦς τοὺς ἀλλοφύλους κό-
πτων, ἔστησεν· αὐτὸς δὲ ἀπέκρυψας, καταβάλ-
λων τὸν τοῦ σκότους ἀργηγόν.

Κόλπων πατρικῶν, ἀνεκφοίτητος μείνας οἰ-
κτίρμον, καὶ βροτὸς γενέσθαι εὐδόκησας, καὶ εἰς
ἄδην καταβέηχας Χριστέ.

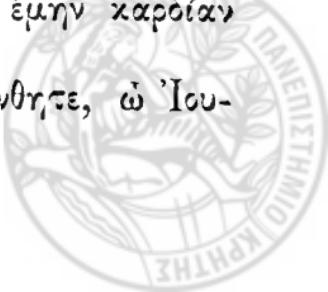
"Ηρθη σταυρωθεὶς, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμά-
σας, καὶ ως ἀπνους ἐν αὐτῇ νῦν προσκλίνεται,
ἢ μὴ φέρουσα ἐσείτο δεινῶς.

Οἶμοι, ὡ Γίέ ! ἡ Ἀπείρανδρος θρηνεῖ καὶ λέ-
γει· ὃν ως Βασιλέα γὰρ ἥλπιζον, κατάκριτον νῦν
βλέπω ἐν Σταυρῷ.

Ταῦτα Γαβριὴλ, μοὶ ἀπήγγειλεν ὅτε κατέ-
πτη, ὃς τὴν βασιλείαν αἰώνιον, ἔφη τοῦ Γίοῦ μου
τοῦ Ἰησοῦ.

Φεῦ ! τοῦ Συμεὼν, ἔκτετέλεσται ἡ προφητεία·
ἡ γὰρ σὴ ρομφαία διέδραμε, τὴν ἐμὴν καρδίαν
Ἐμμανουὴλ.

Κἄν τοὺς ἐκ νεκρῶν, ἐπαιτχύνθητε, ω Ἰου-

δαῖοι, οὓς δὲ Ζωοδότης ἀνέστησεν, ὃν ὑμεῖς ἐκτείνατε φθονερῶς.

"Ἐφριξεν ἴδων, τὸ ἀόρατον φῶς σε Χριστέ μου μνήματι κρυπτόμενον ἄπνουν τε, καὶ ἐσκότασεν ὁ Ἡλιος τὸ φῶς.

"Ἐχλαιε πικρῶς, ἡ Πανάμωμος Μήτηρ σου, Λόγε, ὅτε ἐν τῷ τάφῳ ἔώρακε, σὲ τὸν ἀφραστον καὶ ἄναρχον Θεόν.

Νέκρωσιν τὴν σὴν, ἡ Πανάφθορος Χριστέ σου Μήτηρ, βλέπουσα πικρῶς σοι ἐφθέγγετο· Μὴ βραδύνης ἡ ζωὴ ἐν τοῖς νεκροῖς.

"Ἄδης ὁ δεινὸς, συνετρόμαξεν ὅτε σὲ εἶδε, "Ἡλιε τῆς δόξῃς ἀθάνατε, καὶ ἐδίδου τοὺς δεσμίους ἐν σπουδῇ.

Μέγα καὶ φρικτὸν, Σῶτερ, θέαμα νῦν καθορᾶται! ὁ ζωῆς γὰρ πέλων παραίτιος, θάνατον ὑπέστη, ζωῶσαι θέλων πάντας.

Νύτερη τὴν πλευρὰν, καὶ ἡλοῦσαι Δέσποτα τὰς χεῖρας, πληγὴν ἐκ πλευρᾶς σου ἰώμενος, καὶ τὴν ἀκρασίαν, γειρῶν τῶν προπατόρων.

Πρὶν τὸν τῆς Ραχῆλ, οὐὸν ἔκλαυσεν ἄπας κατ' οἰκον· νῦν τὸν τῆς Παρθένου ἐκόψατο, Μαθητῶν χορεία σὺν τῇ Μητρὶ.

Ράπισμα γειρῶν, Χριστοῦ δέδωκαν ἐν σιαγόνι, τοῦ γειρὶ τὸν ἄνθρωπον πλάσαντος, καὶ τὰς μύλας θλάσσαντος τοῦ θηρός.

"Үμνοις σου Χριστὲ, νῦν τὴν Σταύρωσιν καὶ τὴν
Ταφὴν τε, ἀπαντες πιστοὶ ἐκθειάζομεν, οἱ θανά-
του λυτρωθέντες σῇ ταφῇ.

Δόξα Πατρί.

"Αναρχε Θεὲ, συναίδει Λόγε καὶ Πνεῦμα, σκῆ-
πτρα τῶν Ἀνάκτων κραταιώσον, κατὰ πολε-
μίων ὡς ἀγαθός.

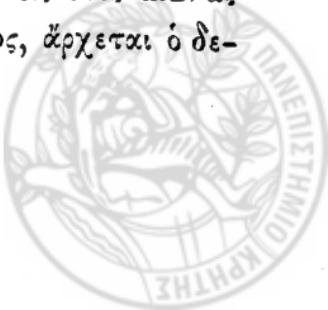
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τέξασα ζωὴν, Παναμώμητε Ἀγνὴ Παρθένε,
παῦσον Ἐκκλησίας τὰ σκάνδαλα, καὶ βράβευ-
σον εἰρήνην ὡς ἀγαθή.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον τροπάριον.

"Αξιόν ἔστι, μεγαλύνειν σε τὸν Ζωοδότην, τὸν
ἐν τῷ Σταυρῷ τὰς χεῖρας ἐκτείναντα, καὶ συν-
τρίψαντα τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ.

Εἶτα Συναπτὴ μικρὰ, καὶ ἡ ἐκφώνησις. "Οτι "Ἄγιος
εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῶν Χερονίμων ἐπα-
γαπανόμεος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀραπέμπομεν, τὸν τῷ
ἀράρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παραγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζω-
ποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἦτε, καὶ εἰς τὸν αἰώνας
τῷ αἰώνων. Καὶ θυμιῶντος τοῦ Ἱερέως, ἔρχεται ὁ δε-
ξιός Χορὸς τῆς τρίτης στάσεως.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ.

Ἔχος γ'.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, ὑμνον τῇ Ταρῆ σου, προσφέ-
ρουσι, Χριστέ μου.

Καθελών τοῦ ξύλου, ὁ Ἀριμαθείας, ἐν τάχῳ
σε κηδεύει.

Μυροφόροι ἥλθον, μύρα σοι, Χριστέ μου, κο-
μίζουσαι προφρόνως.

Δεῦρο πᾶσα κτίσις, ὑμνους ἐξοδίους, προσοί-
σωμεν τῷ Κτίστῃ.

Ως νεκρὸν τὸν ζῶντα, σὺν Μυροφόροις πάντες,
μυρίσωμεν ἐμφρόνως.

Ίωσήρφ τρισμάχαρ, κήδευσον τὸ Σῶμα, Χρι-
στοῦ τοῦ Ζωοδότου.

Οὓς ἔθρεψε τὸ μάννα, ἐκίνησαν τὴν πτέρναν,
κατὰ τοῦ εὐεργέτου.

Οὓς ἔθρεψε τὸ μάννα, φέρουσι τῷ Σωτῆρι, χο-
λὴν ἄμα καὶ ὅξος.

Ω τῆς παραφροσύνης, καὶ τῆς Χριστοκτονίας,
τῆς τῶν Προφητοκτόνων!

Ως ἀφρων ὑπηρέτης, προδέδωκεν ὁ μύστης,
τὴν ἄβυσσον σοφίας.

Τὸν ρύστην ὁ πωλήσας, αἰγμάλωτος κατέστη,
ὁ δόλιος Ἰούδας.

Κατὰ τὸν Σολομῶντα, βόθρος βαθὺς τὸ στόμα,
Ἐβραίων παρανόμων.

Ἐβραίων παρανόμων, ἐν σκολιαις πορείαις,
τρίβολοι καὶ παγίδες.

Ίωσὴφ κηδεύει, σὺν τῷ Νικοδήμῳ, νεκροπρε-
πῶς τὸν Κτίστην.

Ζωοδότα Σῶτερ, δόξα σου τῷ κράτει, τὸν ἄ-
δην καθελόντι.

Ὕπτιον ὀρῶσα, ἡ Πάναγνός σε Λόγε, μητρο-
πρεπῶς ἔθρήνει.

Ω γλυκύ μου ἔαρ, γλυκύτατόν μου Τέχνου,
ποῦ σου ἔδυ τὸ κάλλος;

Θρῆνον συνεκίνει, ἡ παναγνός σου Μήτηρ, σοῦ
Λόγε νεκρωθέντος.

Γύναια σὺν μύροις, ἕχουσι μυρίσαι, Χριστὸν
τὸ θεῖον μύρον.

Θάνατον θανάτῳ, σὺ θανατοῖς, Θεέ μου, θείᾳ
σου δυναστείᾳ.

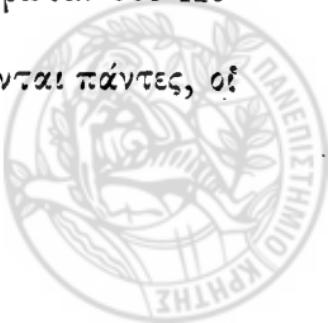
Πεπλάνηται ὁ πλάνος, ὁ πλανηθεὶς λυτροῦται,
σοφίᾳ σῇ Θεέ μου.

Πρὸς τὸν πυθμένα ἄδου, κατήχθη ὁ προδότης,
διαφθορᾶς εἰς φρέαρ.

Τρίβολοι καὶ παγίδες, ὄδοι τοῦ τρισαθλίου,
παράφρονος Ἰούδα.

Συναπολοῦνται πάντες, οἱ σταυρωταὶ σου Λό-
γε, Γιὲ Θεοῦ Παντάναξ.

Διαφθορᾶς εἰς φρέαρ, συναπολοῦνται πάντες, οἱ
ἄνδρες τῶν αἰμάτων.

Γιὲ Θεοῦ Παντάναξ, Θεέ μου πλαστούργέ μου,
πῶς πάθος κατεδέξω;

Ἡ Δάμαλις τὸν Μόσχον, ἐν Ξύλῳ κρεμασθέντα,
ἡλαλαζεν ὄρωσα.

Σῶμα τὸ Ζωηρόρον, ὁ Ἰωσήφ κηδεύει, μετά
τοῦ Νικοδήμου.

Ανέκραζεν ἡ Κόρη, θερμῶς δακρυρροοῦσα, τὰ
σπλάγχνα κεντουμένη.

Ω φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, γλυκύτατόν μου
τέκνον, πῶς τάφῳ νῦν καλύπτῃ;

Τὸν Ἀδὰμ καὶ Εὔαν, ἐλευθερώσαι, Μῆτερ,
μὴ θρήνει ταῦτα πάσχω.

Δοξάζω σου Γιέ μου, τὴν ἄκραν εὐσπλαγχνίαν,
ἥς χάριν ταῦτα πάσχεις.

Οἶος ἐποτίσθης, καὶ γολὴν Οἰκτίρμον, τὴν
πάλαι λύων γεῦσιν.

Ικρίω προσεπάγγις, ὁ πάλαι τὸν λαόν σου,
σπύλω νεφέλης σκέπων.

Αἱ Μυροφόροι, Σῶτερ, τῷ τάφῳ προσελθοῦσαι,
προσέφερόν σοι μύρα.

Ανάστηθι Οἰκτίρμον, ἡμᾶς ἐκ τῶν βαράθρων,
ἐξανιστῶν τοῦ ἄδου.

Ανάστα Ζωοδότα, ἡ σὲ τεκοῦσα Μήτηρ, δακρυρροοῦσα λέγει.

Σπεῦσον ἐξαναστῆναι, τὴν λύπην λύων, Λόγε,
τῇς σὲ ἀγνῶς τεκούστῃς.

Ούρανιαι δυνάμεις, ἔξεστησαν τῷ φόβῳ, νεκρόν σε καθορῶσαι.

Τοῖς πόθῳ τε καὶ φόβῳ, τὰ Πάθη σου τιμῶσι, δίδου πταισμάτων λύσιν.

Ω φρικτὸν καὶ ξένον, θέαμα Θεοῦ Λόγε! πῶς γῆ σε συγκαλύπτει;

Φέρων πάλαι φεύγει, Σωτήρ Ἰωσήρ σε, καὶ νῦν σε ἄλλος θάπτει.

Κλαίει καὶ θρηνεῖ σε, ἡ Πάναγνός σου Μήτηρ, Σωτήρ μου νεκρωθέντα.

Φρίτουσιν οἱ νόεις, τὴν ξένην καὶ φρικτήν σου, ταφὴν τοῦ πάντων Κτίστου.

Ἐρραναν τὸν τάφον, αἱ Μυροφόροι μύρα, λίαν πρωὶ ἐλθοῦσαι.

Εἰρήνην Ἐκκλησίᾳ, λαῷ σου σωτηρίαν, δώρησαι σῇ ἐγέρσει.

Δόξα Πατρί.

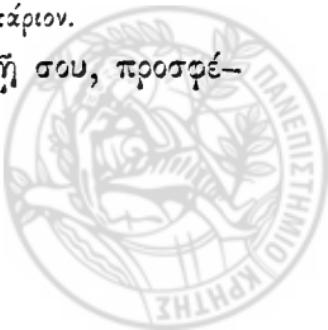
Ω Τριάς Θεέ μου, Πατήρ Γίος καὶ Πνεῦμα, ἐλέησον τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ίδεῖν τὴν τοῦ Γίοῦ σου, ἀνάστασιν Παρθένε, ἀξιώσον σοὺς δούλους.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον Τροπάριον.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, ὑμνον τῇ ταφῇ σου, προσφέρουσι, Χριστέ μου.

Είτα συναπτή μικρά παρότοῦ Ἱερέως καὶ ή ἐκφώνησις· Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν κτλ.

Καὶ εὐθὺς τὰ εὐλογητάρια εἰς ἔχον πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὅρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτὴρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ω μαθήτριαι, κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἅγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις. "Ιδετε ύμεις τὸν τάφον καὶ ἥσθητε· ὁ Σωτὴρ γάρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Λίαν πρωὶ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνῆμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτὰς ὁ Ἅγγελος, καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε· τὴν Ἀνάστασιν δὲ, Ἀποστόλοις εἴπατε.

Μυροφόροι γυναικεῖς, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνῆμά σου Σῶτερ ἐνηχοῦντο, Ἅγγελου τρανῶς πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τί μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ως Θεὸς γάρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε,

καὶ τὸ Ἀγιον Πνεῦμα· τὴν ἀγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ
τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἀ-
γιος, "Ἄγιος, "Ἄγιος εἰ Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν
Ἀδὰμ ἀμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὕᾳ, ἀντὶ λύ-
πης παρέσχες, ρεύσαντα ζωῆς, ἰθυνε πρὸς ταύτην
δὲ, δὲκ τοῦ σαρκωθεὶς, Θεὸς καὶ ἀνθρωπος.

'Αλληλούια, 'Αλληλούια, 'Αλληλούια. Δόξα
σοι ὁ Θεός. (Ἐκ τρίτου).

Εἶτα συναπτὴ μικρὸς παρὸς τοῦ Ἱερέως καὶ ἡ ἔκφω-
νησις. "Οτι σὲ αἴροντι πᾶσαι αἱ Λυράμεις τῶν Οὐρα-
νῶν, κτλ.

Καὶ εὐθὺς τὸ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ. Ἡχος 6'.

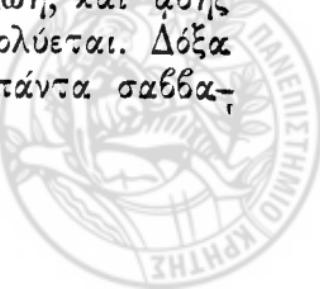
"Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τοῦτο λέγεται ἐκ γ'. μόρον, καὶ οὐδὲν ἄλλο.

Εὖς τὸν Αἴρουν, ιστῶμεν στίχ. δ'. καὶ γάλλομεν
ταῦτα τὰ στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἡχος 6'.

Σήμερον συνέχει τάφος, τὸν συνέχοντα παλά-
μη τὴν Κτίσιν· καλύπτει λίθος, τὸν καλύψαντα
ἀρετὴν τοὺς οὐρανούς. ὑπνοῖ ἡ ζωὴ, καὶ ἀδης
τρέμει, καὶ Ἀδὰμ τῶν δεσμῶν ἀπολύεται. Δόξα
τῇ σῇ Οικονομίᾳ, δι' ἣς τελέσας πάντα σαββα-

τισμὸν αἰώνιον, ἐδωρήσω τῷ μὲν τὴν παναγίαν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν.

Τί τὸ δρώμενον θέαμα; τίς ἡ παροῦσα κατάπαυσις; Ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, τὴν διὰ πάθους τελέσας οἰκονομίαν, ἐν τάφῳ σαββατίζει, καινὸν τῷ μὲν παρέχων σαββατισμόν. Αὐτῷ βοήσωμεν· Ἀνάστα ὁ Θεὸς, κρίνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

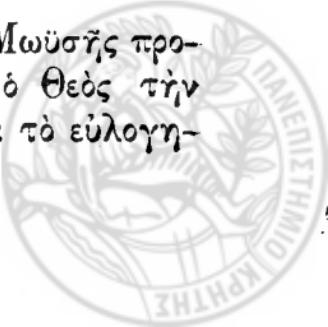
Δεῦτε ἰδωμεν τὴν ζωὴν τῷ μὲν ἐν τάφῳ κειμένην, ἵνα τοὺς ἐν τάφοις κειμένους ζωσποιήσῃ. Δεῦτε σήμερον, τὸν ἐξ Ἰούδα ὑπνοῦντα θεώμενοι, προφητικῶς αὐτῷ ἐκβοήσωμεν· Ἀναπεσὼν κεκοίμησαι ως λέων, τίς ἐγερεῖ σε Βασιλεῦ; ἀλλ’ ἀνάστηθι αὐτεξουσίως, ὁ δοὺς ἐαυτὸν ὑπὲρ τῷ μὲν ἔκουσίως. Κύριε δόξα σοι.

⁷Ηχος πλ. 6'.

Ἡτήσατο Ἰωσὴφ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέθετο ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ· ἔδει γάρ αὐτὸν ἐκ τάφου ως ἐκ παστάδος προελθεῖν· ὁ συντρίψας κράτος θανάτου, καὶ ἀνοίξας Πύλας Παραδείσου ἀνθρώποις, δόξα σοι.

Δόξα. ⁷Ηχος πλ. 6'.

Τὴν σήμερον μυστικῶς, ὁ μέγας Μωϋσῆς προδιετυποῦτο λέγων· Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὴν τῇμέραν τὴν ἐθδόμην· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ εὐλογη-

μένον Σάββατον· αὕτη ἐστὶν ἡ τῆς καταπαύσεως
ἡμέρα· ἐν ᾧ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων
αὐτοῦ, ὁ Μονογενὴς Γίος τοῦ Θεοῦ, δεὰ τῆς κατὰ
τὸν θάνατον οἰκονομίας, τῇ σαρκὶ σαββατίσας·
καὶ εἰς ὃ ἦν πάλιν ἐπανελθὼν διὰ τῆς Ἀναστά-
σεως, ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ως μό-
νος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη.

Μετὰ τὴν Δοξολογίαν εἰσοδεύουσιν οἱ Ιερεῖς μετὰ τοῦ
Εὐαγγελίου καὶ τοῦ Ἐπιταφίου κύκλῳ τῆς Ἐκκλησίας
μετὰ τοῦ λαοῦ, κρατοῦντες ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ἐπιτά-
φιον, ὅτε ψήλεται ἐν τῶν παρόντων ἀσματικῶν κατὰ
βούλησιν.

Α: ΣΜΑΤΙΚΑ

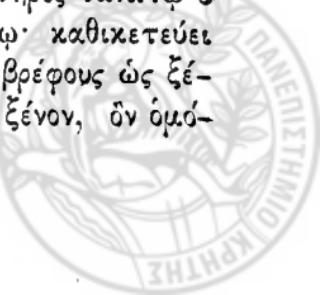
ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΞΟΔΟΝ ΤΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ.

"Ηχος πλ. β'.

"Ἄγιος ὁ Θεός, "Ἄγιος ἴσχυρὸς, "Ἄγιος ἀθύνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς.

"Ηχος πλ. α'.

Τὸν ἥλιον κρύψαντα τὰς ἴδιας ἀκτίνας καὶ τὸ κατα-
πέτασμα τοῦ ναοῦ διαρραγέν τῷ τοῦ Σωτῆρος θυνάτῳ ὁ
Ἰωσήφ θεασάμενος, προσῆλθε τῷ Πιλάτῳ· καθικετεύει
λέγων· δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, τὸν ἐκ βρέφους ως ξέ-
νον ξενωθέντα, ἐθόα· δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ὃν ὁμό-

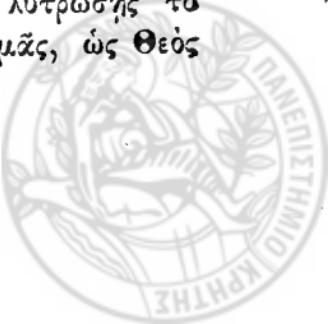

φυλοις μισοῦντες θανατούσιν ὡς ξένον· δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ὃν ξενίζομαι βλέπειν τοῦ θανάτου τὸν ξένον· δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ὅστις οἶδε ξενίζειν τοὺς πτωχούς τε καὶ ξένους· δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ὃν Εβραῖοι τῷ φθόνῳ ἀπεξένωσαν κόσμῳ· δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ἵνα κρύψω ἐν τάφῳ, ὃς ὡς ξένος οὐκ ἔχει τὴν κεφαλὴν ποῦ κλίνει· δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ὃν ἡ Μήτηρ ὄρωσα νεκρωθέντα ἐβόα· Ὡ γίε καὶ Θεέ μου, εἰ καὶ τὰ σπλάγχνα τιτρώσκομαι καὶ καρδίαν σπαράττουμαι, νεκρόν σε καθιορῶσα, ἀλλὰ τῇ σῇ ἀναστάσει θαρροῦσα, μεγαλύνω. Καὶ τούτοις τοίνυν τοῖς λόγοις δύσωπῶν τὸν Πιλάτον, ὁ εὐσχήμων λαμβάνει τοῦ Σωτῆρος τὸ σῶμα, ὃ καὶ φόβῳ ἐν σινδόνι ἐνειλήσας καὶ συύρνη κατέθετο ἐν τάφῳ τὸν παρέχοντα πᾶσι ζωὴν αἰώνιον καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐπανελθόντων ἀπάντων ἔνδον τοῦ ναοῦ καὶ τῶν ἱερέων εἰσελθόντων ἐντὸς τοῦ ἀγίου Βήματος, ἐκφωνεῖ ὁ προϊστάμενος τῶν Ἱερέων· Πιρόσχωμεν· Εἰρήνη πᾶσι· Σοφίᾳ· καὶ ψάλλονται ἀμέσως τὰ Τροπάρια· "Οτε κατηλθεῖς· Ταῖς Μυροφόροις γυναιξὶ· καὶ τὸ, 'Ο Εὐσχήμων Ἰωσήφ, περιεκυλούντων τῶν Ἱερέων τρίς τὴν Ἀγίαν Τράπεζαν· εὐθὺς δὲ ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει·

Τροπάριον τῆς Προφητείας. Ἡχος 6'.

Ο συνέχων τὰ πέρατα, τάφῳ συσχεθῆναι κατεδέξω Χριστέ, ἵνα τῆς τοῦ φόδου καταπόσεως, λυτρώσῃς τὸ ἀνθρώπινον, καὶ ἀθανατίσας, ζωώσῃς ἡμᾶς, ὡς Θεός ἀθάνατος.

Προχείμενον. Ἡχος δ'.

Ανάστα, Κύριε, βοήθησον ἡμῖν καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς
ἔνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου.

Στύχ. Ο Θεός, ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἡκούσαμεν.

Προφητείας Ἱεζεχιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ΑΖ'. 1.

Ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ γειρ Κυρίου, καὶ ἔζηγαγέ με ἐν πνεύματι Κυρίου, καὶ ἔθηκέ με ἐν μέσῳ τοῦ πεδίου· καὶ τοῦτο ἦν μεστὸν ὄστέων ἀνθρωπίνων· καὶ περιήγαγέ με ἐπ' αὐτὰ κύκλωθεν κύκλῳ· καὶ ἴδού πολλὰ σφόδρα ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου, καὶ ἴδού ξηρὰ σφόδρα. Καὶ εἶπε πρός με· Τιέ ἀνθρώπου, εἰ ζήσεται τὰ ὄστέα ταῦτα; Καὶ εἶπα· Κύριε, Κύριε, σὺ ἐπίστασαι ταῦτα. Καὶ εἶπε πρός με· Προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὄστέα ταῦτα, καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς· Τὰ ὄστα τὰ ξηρὰ ἀκούσατε λόγον Κυρίου· τάδε λέγει Κύριος τοῖς ὄστέοις τούτοις· Ἰδοὺ ἐγὼ φέρω εἰς ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς, καὶ δώσω εἰς ὑμᾶς νεῦρα, καὶ ἀνάξω εἰς ὑμᾶς σάρκας, καὶ ἐκτενῶ ἐφ' ὑμᾶς δέρμα, καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ γνώσεσθε διτι ἐγὼ εἰμι Κύριος. Καὶ προεφήτευσα, καθὼς ἐνετείλατό μοι Κύριος. Καὶ ἐγένετο φωνὴ ἐν τῷ ἐμὲ προφητεῦσαι· καὶ ἴδού σεισμός· καὶ προσήγαγε τὰ ὄστα, ἐκάτερον πρός τὴν ἀρμονίαν αὐτοῦ. Καὶ εἶδον· καὶ ἴδού ἐπ' αὐτὰ νεῦρα καὶ σάρκες ἐφύοντο, καὶ ἀνέβαινεν ἐπ' αὐτὰ δέρμα ἐπάνω· καὶ πνεῦμα οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς. Καὶ εἶπε πρός με· Προφήτευσον ἐπὶ τὸ πνεῦμα, οὐέ ἀνθρώπου, προφήτευσον καὶ εἴπε τῷ πνεύματι· Τάδε λέγει Κύριος Κύριος· Ἐκ τῶν τεσσάρων πνευμάτων ἐλθὲ, καὶ ἐμφύσησον εἰς τοὺς νεκροὺς τούτους, καὶ ζησάτωσαν. Καὶ

προεφήτευσα, καθ' ὅτι ἐνετείλατό μοι· καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτοὺς τὸ πνεῦμα, καὶ ἔζησαν, καὶ ἐστησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν, συναγωγὴ ποιλῆ σφύρρα. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρός με λέγων· Τίς ἀνθρώπου, τὰ ὄστα ταῦτα πᾶς οἶκος· Ἰσραὴλ ἐστιν· αὐτοὶ λέγουσι· Εὑρέ γέγονε τὰ ὄστα ἡμῶν, ἀπόλωλεν ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, διαπεφωνήκαμεν. Διὰ τοῦτο προφήτευσον καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς· Τέλε λέγει Κύριος Κύριος· Ἰδοὺ ἐγὼ ἀνοίγω τὰ μνήματα ὑμῶν, καὶ ἀνάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν μνημάτων ὑμῶν, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ ἀνοίξαι με τοὺς τάφους ὑμῶν, τοῦ ἀναγγιγεῖν με ἐκ τῶν τάφων τὸν λαόν μου· καὶ δώσω πνεῦμα μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ θήσομαι ὑμᾶς ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος Κύριος.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς.

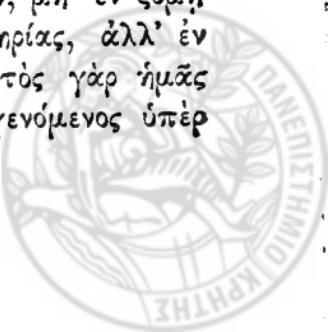
Ανάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου· ὑψωθήτω ἡ χείρ σου.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΚΕΦ. Ε'. 6.

Ἄδελφοί μικρὸί ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ· Ἐκκαθάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ἥτε νέον φύραμα, καθώς ἐστε ἀζύμοι· καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη, Χριστός. Ὡστε ἑορτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίᾳς καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας. Χριστός γὰρ ἡμᾶς ἔξηγόρασεν ἐκ τῆς κατέρας τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπὲρ

ήμων κατάρχ. Γέγραπται γάρ· Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου. Ἰνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πνεύματος λάβωμεν διὸ πίστεως.

‘Αλληλοΐα. Ἡχος πλ. α’.

‘Αναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἔχθροι αὐτοῦ καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

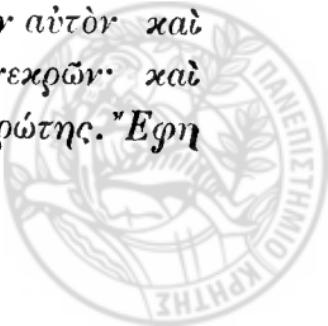
Στίχ. ‘Ως ἐκλείπει καπνὸς, ἐκλειπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Στίχ. Οὕτως ἀπολούνται οἱ ἀγαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὑφρανθήσονται

Εἶτα ὁ πρῶτος Ἱερεὺς, ιστάμενος ἔμπροσθετερ τῆς ἄγιας Πύλης λέγει τὸ ἀκόλουθον Εὐαγγέλιον.

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ.

Τῇ ἐπαύριον, ἦτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευὴν, συνήχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον, λέγοντες· Κύριε, ἐμιήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάρος εἶπεν ἔτι ζῶν· Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆται τὸ τάφον ἵνα τρίτης ἡμέρας μήποτε, ἐλθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ ρυκτὸς, κλέψωσιν αὐτὸν καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ· Ἡγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ξέσται ἡ ἐσχάτη πλάρη χειρῶν τῆς πρώτης. Ἔφη

Δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· "Ἐχετε κονστωδίαν· ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ως οἴδατε. Οἱ δὲ πορευθέντες, ἤσφαλτον τὸν τάφον, σφραγίσατες τὸν λίθον μετὰ τῆς κονστωδίας.

Ἐκτενής. Εἰπωμεν πάτες. Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν καὶ τὰ λοιπὰ ως συνήθως καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΣΑΒΒΑΤΩΝ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ. ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ.

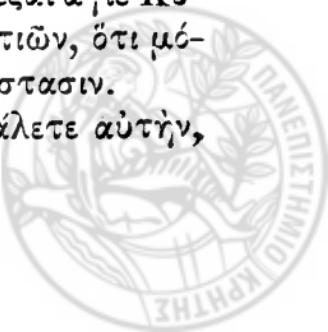

Πρωτας, εὐλογήσαντος τοῦ ιερέως, ἀραγιρώσκεται ὁ Προοιμιακός· εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλοντας στιχηρὰ ἀραστάσιμα τέσσαρα καὶ τρία ἴδιομελα τῆς ἡμέρας, δευτερούμενου τοῦ πρώτου.

Στιγηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἡχος ἀ.

Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς, πρόσδεξαι ἄγιε Κύριε, καὶ παράσχου ἡμῖν, ἅψεσιν ἀμαρτιῶν, ὅτι μόνος εἶ δ δείξας, ἐν Κόσμῳ τὴν Ἀνάστασιν.

Κυκλώσατε λαοὶ Σιών, καὶ περιβάλετε αὐτὴν,

καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ, τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν καὶ προσκυνήσωμεν Χριστὸν, δοξάζοντες αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀναστασιν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἔχθρου, τὸν κόσμον λυτρωσάμενος.

Τῷ πάθει σου Χριστὲ, παθῶν ἡλευθερώθημεν, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου, ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν· Κύριε δόξα σοι.

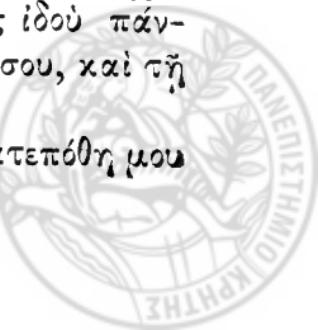
Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἡχος πλ. 8'.

Σήμερον ὁ "Ἄδης στένων βοᾷ· Συνέφερέ μοι,
εἰ τὸν ἐκ Μαρίας γεννηθέντα, μὴ ὑπεδεξάμην· ἐλθὼν γὰρ ἐπ' ἐμὲ, τὸ κράτος μου ἔλυσε· πύλας
χαλκᾶς συνέτριψε· ψυχὰς ἀς κατεῖχον τὸ πρὶν,
Θεὸς ὃν ἀνέστησε. Δόξα Κύριε τῷ Σταυρῷ σου,
καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

Δίς.

Σήμερον ὁ "Ἄδης στένων βοᾷ· Κατελύθη μου
ἡ ἔξουσία· ἐδεξάμην θυνητὸν, ὥσπερ ἐνα τῶν θανόντων· τοῦτον δὲ κατέχειν ὅλως οὐκ ἴσχύω, ἀλλ' ἀπολῶ μετὰ τούτου, ὃν ἔβασιλευον· ἐγὼ εἶχον
τοὺς νεκροὺς ἀπ' αἰῶνος, ἀλλὰ οὐτος ἴδού πάντας ἐγείρει. Δόξα Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ
Ἀναστάσει σου.

Σήμερον ὁ "Ἄδης στένων βοᾷ· Κατεπόθη μου

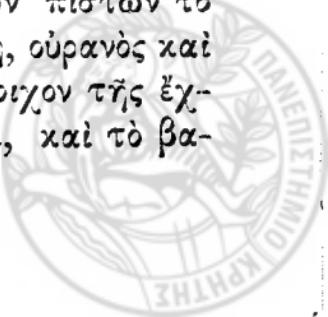
τὸ κράτος· ὁ Ποιμὴν ἐσταυρώθη, καὶ τὸν Ἀδὰμ
ἀνέστησεν· ὃν περ ἔβασιλευον ἐστέργμαι, καὶ οὓς
κατέπιον ισχύσας, πάντας ἐξήμεσα· ἐκένωσε τοὺς
τάφους ὁ σταυρωθείς· οὐκ ἵσχει τοῦ θανάτου τὸ
κράτος. Δόξα Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἀ-
ναστάσει σου.

Δόξα. Ἡχος πλ. 6'.

Τὴν σῆμερον μυστικῶς, ὁ μέγας Μωϋσῆς προ-
διετυποῦτο λέγων· Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς, τὴν
ἡμέραν τὴν ἑδόμην· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ εὐλογη-
μένον Σάββατον· αὕτη ἐστὶν ἡ τῆς καταπαύσεως
ἡμέρα· ἐν ᾧ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων
αὐτοῦ, ὁ Μονογενὴς Γίος τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς κατὰ
τὸν θάνατον οἰκονομίας, τῇ σαρκὶ σαββατίσας·
καὶ εἰς ὁ ἡγ, πάλιν ἐπανελθών, διὰ τῆς Ἀνα-
στάσεως, ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ὡς
μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον Ἡχος α'.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἔξ ἀνθρώπων σπα-
ρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουρά-
νιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον,
τῶν Ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ
ἐγκαλλώπισμα· αὕτη γάρ ἀνεδείχθη, οὐρανὸς καὶ
ναὸς τῆς Θεότητος· αὕτη τὸ μεσότοιχον τῆς ἔχ-
θρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ τὸ βα-

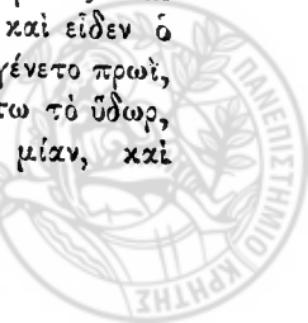
στλειον ἡγέωξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες τῆς Πι-
στεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν τὸν ἐξ αὐ-
τῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσείτω τοίνυν, θαρσεί-
τω λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γάρ αὐτὸς πολεμήσει, τοὺς
ἐχθροὺς ὡς παντοδύναμος.

Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· τὸ, Φῶς *i. lapòr,* καὶ
εὐθὺς τὰ 'Αναγνώσματα.

'Αράγρωσμα Α'.

Γενέσεως τὸ 'Αναγνωσμα. Κεφ. Α'. 1.

'Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
Ἡ δὲ γῆ ἣν ἀόρατος καὶ ἀκατακεύαστος, καὶ σκότος
ἐπάνω τῆς ἀβύσσου, καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπά-
νω τοῦ ὅδατος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω φῶς· καὶ
ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεός τὸ φῶς ὅτι καλόν· καὶ
διεχώρισεν ὁ Θεός ἀναμέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀναμέσον
τοῦ σκότους. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεός τὸ φῶς Ἡμέραν, καὶ
τὸ σκότος ἐκάλεσε Νύκτα. Καὶ ἐγένετο ἐσπέρα, καὶ ἐγέ-
νετο πρωΐ, ἥμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω στε-
ρέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὅδατος· καὶ ἐστω διαχωρίζον ἀνα-
μέσον ὅδατος καὶ ὅδατος· καὶ ἐγένετο οὖτω. Καὶ ἐποί-
ησεν ὁ Θεός τὸ στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεός ἀνα-
μέσον τοῦ ὅδατος, τοῦ ἐπάνω τοῦ στερέωματος, καὶ ἀνα-
μέσον τοῦ ὅδατος, τοῦ ὑποκάτω τοῦ στερεώματος. Καὶ
ἐκάλεσεν ὁ Θεός τὸ στερέωμα Οὐρανόν· καὶ εἶδεν ὁ
Θεός ὅτι καλόν. Καὶ ἐγένετο ἐσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ,
ἥμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Συναγθήτω τὸ ὅδωρ,
τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ, εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ

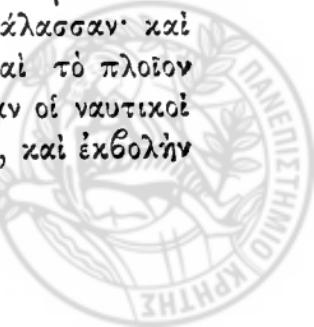

δρθήτω ἡ ξηρά· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ συνήχθη τὸ
ύδωρ, τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ, εἰς τὰς συναγωγὰς αὐ-
τῶν, καὶ ὥφθη ἡ ξηρά. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεός τὴν ξηράν
Γῆν, καὶ τὰ συστήματα τῶν οὐδάτων ἐκάλεσε Θαλάσ-
σας· καὶ εἶδεν ὁ Θεός ὅτι καλόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός·
Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπείρον σπέρμα
κατὰ γένος καὶ καθ' ὅμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον
ποιοῦν καρπὸν, οὐ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γέ-
νος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ
βοτάνην χόρτου, σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ'
ὅμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὐ τὸ
σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ γῆς· καὶ εἶδεν
ὁ Θεός ὅτι καλόν. Καὶ ἐγένετο ἐσπέρα, καὶ ἐγένετο
πρώι, ἡμέρα τρίτη.

'Arágyrōsmα B'.

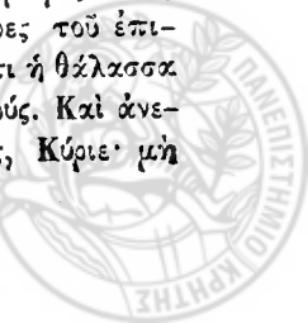
Προφητείας Ἰωνᾶ τὸ Ἀναγνωσμα. Κεφ. Α'. 1.

Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν τὸν τοῦ Ἀμαθὶ¹
λέγων· Ἀνάστηθι καὶ πορεύθητι εἰς Νινευὶ τὴν πόλιν
τὴν μεγάλην, καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ, ὅτι ἀνέβη ἡ κραυγὴ
τῆς κακίας αὐτῆς πρὸς με. Καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς τοῦ φυ-
γεῖν εἰς Θαρσεῖς ἐκ προσώπου Κυρίου, καὶ κατέβη εἰς
Ιόππην· καὶ εὗρε πλοιοῖν βαδίζον εἰς Θαρσεῖς, καὶ ἔ-
δωκε τὸν ναῦλον αὐτοῦ καὶ ἀνέβη εἰς αὐτὸ τοῦ πλεῦ-
σαι μετ' αὐτῶν εἰς Θαρσεῖς ἐκ προσώπου Κυρίου. Καὶ
Κύριος ἐξήγειρε πνεῦμα μέγα εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ
ἐγένετο κλύδων μέγας ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ τὸ πλοιον
ἐκινδύνευε τοῦ συντριβῆναι. Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ναυτικαὶ
καὶ ἀνεβούων ἐκαστος πρὸς τὸν Θεὸν αὐτοῦ, καὶ ἐκβολὴν

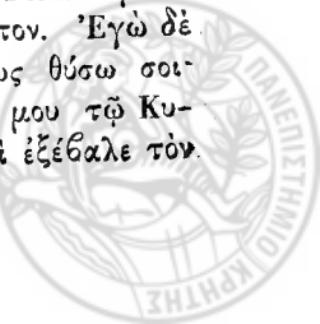

ἐποιήσαντο τῶν σκευῶν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὴν Θάλασσαν τοῦ κουφισθῆναι ἀπ' αὐτῶν· Ἰωνᾶς δὲ κατέβη εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ πλοίου, καὶ ἐκάθιευδε καὶ ἔρρεγγε. Καὶ προσῆλθε πρὸς αὐτὸν ὁ πρωρεὺς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Τί σὺ ρέγχεις; ἀνάστα, καὶ ἐπικαλοῦ τὸν Θεόν σου, εἴπως διασώσῃ ὁ Θεὸς ἡμᾶς καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα. Καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· Δεῦτε βάλωμεν κλήρους καὶ ἐπιγνῶμεν τίνος ἔνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐφ' ἡμῖν. Καὶ ἔβαλον κλήρους καὶ ἐπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ἰωνᾶν. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν· Απάγγειλον ἡμῖν τίνος ἔνεκεν τὸ κακὸν τοῦτο ἐν ἡμῖν; τίς σου ἡ ἐργασία ἐστί; καὶ πόθεν ἔρχῃ; καὶ ποῦ πορεύῃ; καὶ ἐκ ποίας χώρας καὶ ἐκ ποίου λαοῦ εἰ σύ; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Δοῦλος Κυρίου εἰμὶ ἐγώ, καὶ Κύριον τὸν Θεόν τοῦ Οὐρανοῦ ἐγώ σέβομαι, διότι ἐποίησε τὴν Θάλασσαν καὶ τὴν ξηράν. Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβον μέγαν· καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν· Τί τοῦτο ἐποίησας; διότι ἔγνωσαν οἱ ἄνδρες ὅτι ἐκ προσώπου Κυρίου ἦν φεύγων, διότι ἀπήγγειλεν αὐτοῖς· καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν· Τί ποιήσομέν σοι, καὶ κοπάσει ἡ Θάλασσα ἀφ' ἡμῶν; διότι ἡ Θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἐξήγειρε μᾶλλον κλύδωνα. Καὶ εἶπεν Ἰωνᾶς πρὸς αὐτούς· Ἀρατέ με καὶ ἐμβάλετέ με εἰς τὴν Θάλασσαν, καὶ κοπάσει ἡ Θάλασσα ἀφ' ὑμῶν· διότι ἔγνωκα ἐγώ ὅτι δι' ἐμὲ ὁ κλύδων ὁ μέγας οὗτος ἐφ' ὑμᾶς ἐστι. Καὶ παρεβιάζοντο οἱ ἄνδρες τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς τὴν γῆν καὶ οὐκ ἥδυναντο, διότι ἡ Θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἐξηγείρετο μᾶλλον ἐπ' αὐτούς. Καὶ ἀνεβόησαν πρὸς Κύριον καὶ εἶπον· Μηδαμῶς, Κύριε· μὴ

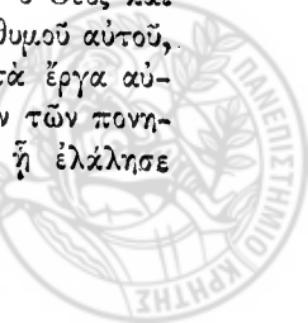

ἀπολώμεθα ἐνεκεν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου τούτου,
καὶ μὴ δῶς ἐφ' ἡμᾶς αἴμα δίκαιον· διότι σὺ, Κύριε, ὁν
τρόπον ἔθευλου, πεποίηκας. Καὶ ἔλαβον τὸν Ἰωνᾶν
καὶ ἐνέβαλον αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἔστη ἡ θά-
λασσα ἐκ τοῦ σάλου αὐτῆς. Καὶ ἐφοδήθησαν οἱ ἄνδρες
φόρῳ μεγάλῳ τὸν Κύριον, καὶ ἔθυσαν θυσίαν τῷ Κυρίῳ,
καὶ ηὔξαντο τὰς εὐχάριτος. Καὶ προσέταξε Κύριος κάτει
μεγάλῳ καταπιεῖν τὸν Ἰωνᾶν· καὶ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοι-
λίᾳ τοῦ κάτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. (Κεφ.
Β'. Ι). Καὶ προστύχατο Ἰωνᾶς πρὸς Κύριον τὸν Θεόν
αὐτοῦ ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κάτους καὶ εἶπεν· Ἐβόησα
ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ
μου· ἐκ κοιλίας "Ἄδου χραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου.
"Απέρριψάς με εἰς βάθην καρδίας θαλάσσης, καὶ ποτα-
μοὶ ἐκύκλωσάν με. Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ
κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον. Καγὼ εἶπον· Ἀπῶσμαι
ἔξ ὀφθαλμῶν σου· ἅρα προσθήτω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς
ναὸν τὸν ἄγιόν σου. Περιεγύθη μοι ὑδωρ ἔως ψυχῆς μου,
ἄθυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη· ἔδυ ἡ κεφαλή μου εἰς
σχισμάς ὁρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἵνα οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κά-
τοχοι αἰώνιοι. Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου πρὸς
σέ, Κύριε ὁ Θεός μου. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἔξ ἐμοῦ τὴν
ψυχήν μου τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην· καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ
προσευχή μου πρὸς ναὸν τὸν ἄγιόν σου. Φυλασσόμενος
μάταια καὶ φευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον. Ἐγὼ δέ
μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι-
δσα ηὔξαμην, ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυ-
ρίῳ. Καὶ προσέταξε Κύριος τῷ κάτει καὶ ἐξέβαλε τὸν

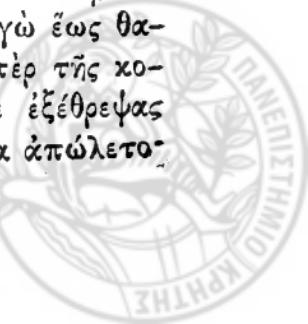

Ίωνᾶν ἐπὶ τὴν ξηράν. (Κεφ. Γ'. Ι). Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ίωνᾶν ἐκ δευτέρου λέγων· Ἀνάστηθι καὶ πορεύθητι εἰς Νινευὶ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ κατὰ τὸ ρῆμα τὸ ἔμπροσθεν, ὃ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς σέ. Καὶ ἀνέστη Ίωνᾶς καὶ ἐπορεύθη εἰς Νινευὲ, καθὼς ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος· ἡ δὲ Νινευὶ ἦν πόλις μεγάλη τῷ Θεῷ, ὡσεὶ πορείας ὁδοῦ τριῶν ἡμερῶν. Καὶ ἤρεξτο Ίωνᾶς τοῦ εἰσπορεύεσθαι εἰς τὴν πόλιν, ὡσεὶ πορείαν ἡμέρας μιᾶς, καὶ ἐκήρυξε καὶ εἶπεν· Ἐτι τρεῖς ἡμέραι καὶ Νινευὶ καταστραφήσεται. Καὶ ἐπίστευσαν οἱ ἄνδρες Νινευὶ τῷ Θεῷ, καὶ ἐκήρυξαν νηστείαν, καὶ ἐνεδύσαντο σάκκους ἀπὸ μεγάλου αὐτῶν ἕως μικροῦ αὐτῶν. Καὶ ἤγγισεν ὁ λόγος πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Νινευῆς, καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ περιεβλετο τὴν στολὴν αὐτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ περιεβάλετο σάκκουν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ σποδοῦ. Καὶ ἐκηρύχθη καὶ ἐρρέθη ἐν τῇ Νινευῇ παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ παρὰ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ, λεγόντων· Οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη καὶ οἱ βόες καὶ τὰ πρόβατα μὴ γευσάσθωσαν, μηδὲ νεμέσθωσαν, μηδὲ ὅδωρ πιέτωσαν. Καὶ περιεβάλοντο σάκκους οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη καὶ ἀνεβόησαν πρὸς τὸν Θεὸν ἐκτενῶς· καὶ ἀπέστρεψεν ἔκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τὴν πονηρᾶς καὶ ἀπὸ ἀδικίας τῆς ἐν χερσὶν αὐτῶν, λέγοντες· Τίς οἶδεν εἰ μετανοήσει ὁ Θεὸς καὶ παρακληθήσεται καὶ ἀποστρέψει ἐξ ὄργῆς θυμοῦ αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα; Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι ἀπέστρεψαν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν, καὶ μετενόησεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τῇ κακίᾳ, ἥ ἐλάλησε

τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐποίησε. (Κεφ. Δ'. Ι). Καὶ ἐλυπήθη Ἰωνᾶς λύπην μεγάλην· καὶ συνεχύθη καὶ προσηγένετο πρὸς Κύριον καὶ εἶπεν· Ὡ Κύριε, οὐχ οὕτοις οἱ λόγοι μου ἔτι ὄντος μου ἐν τῇ γῇ; Διὰ τοῦτο προέφθασα τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσεῖς, διότι ἔγνων ὅτι σὺ ἐλεήμων εἶ καὶ οἰκτίρμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις. Καὶ νῦν, Δέσποτα Κύριε, λάβε τὴν φυγὴν μου ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι καλὸν τὸ ἀποθανεῖν με μᾶλλον ἢ ζῆν με, Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰωνᾶν· Εἴ σφόδρα λελύπησαι σύ; Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνᾶς ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐκθίσεν ἀπένκυντι τῆς πόλεως, καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ σκηνὴν, καὶ ἐκάθητο ὑποκάτω αὐτῆς ἐν σκιᾳ, ἔως οὗ ἐπίδη τί ἔσται τῇ πόλει. Καὶ προσέταξε Κύριος ὁ Θεὸς κολοκύνθη, καὶ ἀνέβη ὑπέρ κεφαλῆς Ἰωνᾶ τοῦ εἶναι ὑπερόχνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, τοῦ σκιάζειν αὐτῷ ἀπὸ τῶν κκκῶν αὐτοῦ· καὶ ἐχάρη Ἰωνᾶς ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ χαρὰν μεγάλην. Καὶ προσέταξεν ὁ Θεὸς σκώληκι ἔωθινῃ τῇ ἐπαύριον, καὶ ἐπέταξε τὴν κολοκύνθην, καὶ ἐξηράνθη. Καὶ ἐγένετο ἄμα τῷ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον καὶ προσέταξεν ὁ Θεὸς πνεύματι καύσωνι συγκαίοντι· καὶ ἐπάταξεν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἰωνᾶ· καὶ ὠλιγοψύχησε καὶ ἀπελέγετο τὴν φυγὴν αὐτοῦ καὶ εἶπε· Καλόν μοι ἀποθανεῖν μὲν ἢ ζῆν με. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Ἰωνᾶν· Εἴ σφόδρα λελύπησαι σὺ ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ; Καὶ εἶπε· Σφόδρα λελύπημι ἐγὼ ἔως θανάτου. Καὶ εἶπε Κύριος· Σὺ μὲν ἐφείσω ὑπέρ τῆς κολοκύνθης, ὑπέρ δὲ οὐκ ἐκκοπάθησας, οὐδὲ ἐξέθρεψας αὐτὴν, ἢ ἐγεννήθη ὑπὸ νύκτα καὶ ὑπὸ νύκτα ἀπώλετο·

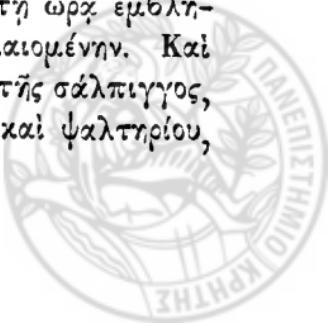

ἔγω δέ οὐ φείσομαι ὑπέρ Νινευὶ τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἐν ᾧ κατοικοῦσι πλείους ἢ δώδεκα μυριάδες ἀνθρώπων, οἵτινες ούκ ἔγνωσαν δεξιὰν αὐτῶν ἢ ἀριστερὰν αὐτῶν, καὶ κτήνη πολλά;

'Arágyrōsma IE'.

Προφητείας Δανιὴλ τὸ 'Ανάγνωσμα Κεφ. Γ'. 1.

Ἐτους ὀκτωκαιδεκάτου Ναβούχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν εἰκόνα χρυσῆν· Ὅψος αὐτῆς πήχεων ἔξηκοντα, εὗρος αὐτῆς πήχεων ἔξι· καὶ ἐστησεν αὐτὴν ἐν πεδίῳ Δενρῷ, ἐν χώρᾳ Βαβυλῶνος. Καὶ ἀπέστειλε συναγαγεῖν τοὺς ὑπάτους καὶ τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοὺς τοπάρχας, ἡγουμένους καὶ τυράννους καὶ τοὺς ἐπ' ἔξουσιῶν καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν χωρῶν, ἐλθεῖν εἰς τὰ ἔγκαίνια τῆς εἰκόνος, ἵνες ἐστησε Ναβούχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς. Καὶ συνήχθησαν οἱ τοπάρχαι, ὑπατοι, στρατηγοί, ἡγούμενοι, τύραννοι μεγάλοι, οἱ ἐπ' ἔξουσιῶν καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν χωρῶν, εἰς τὸν ἔγκαινισμὸν τῆς εἰκόνος, ἵνες ἐστησε Ναβούχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς· καὶ εἰστήκεισαν ἐνώπιον τῆς εἰκόνος. Καὶ ὁ κήρυξ ἐβόα ἐν ισχύῃ· 'Τιμὲν λέγεται, ἔθνη, λαοί, φυλαὶ καὶ γλώσσαι· Ἡ ἦν ὡρῷ ἀκούστητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου, συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες προσκυνεῖτε τῇ εἰκόνῃ τῇ χρυσῇ, ἣν ἐστησε Ναβούχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς· καὶ ὃς ἂν μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθῆσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. Καὶ ἐγένετο ὅταν ἤκουον οἱ λαοὶ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου,

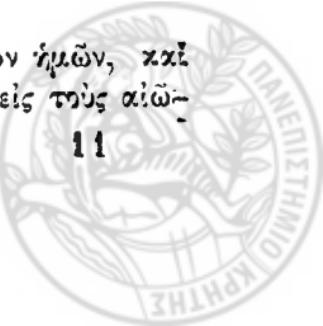

συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες πάντες οἱ λαοί, φυλαὶ, γλώσσαι, προσεκύνουσι τῇ εἰκόνῃ τῇ γρυσῇ, ἣ ἔστησε Ναθουγοδονόσορα ὁ βασιλεὺς. Τότε προσῆλθον ἄνδρες Χαλδαῖοι καὶ διέβησαν τοὺς Ἰουδαίους, καὶ ὑποβέλαντες εἶπον Ναθουγοδονόσορῳ τῷ βασιλεῖ· Βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι· σὺ βασιλεῦ, ἔθηκας δόγμα πάντα ἀνθρώπον, ὃς ἂν ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ φαλτηρίου καὶ συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, καὶ μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἐμβληθῆσεται εἰς τὴν κάψινον τοῦ πυρὸς τὴν καιρούμενην. Εἰσὶν οὖν ἄνδρες Ἰουδαῖοι, οὓς κατέστησας ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαθυλάνος, Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀθδεναγώ, οἵ οὐχ ὑπήκουσαν, βασιλεῦ, τῷ δόγματί σου, καὶ τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύουσι, καὶ τῇ εἰκόνῃ τῇ γρυσῇ, ἣ ἔστησας, οὐ προσκυνοῦσι. Τότε ὁ Ναθουγοδονόσορας ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀγαγεῖν τὸν Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀθδεναγώ καὶ ἡγεμόναν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως· καὶ ἀπεκρίθη Ναθουγοδονόσορας καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Εἰ ἀληθῶς, Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀθδεναγώ, τοῖς θεοῖς μου οὐ λατρεύετε, καὶ τῇ εἰκόνᾳ τῇ χρυσῇ, ἣ ἔστησα, οὐ προσκυνεῖτε; Νῦν οὖν ἔχετε ἑτοίμως ἵνα, ὃς ἂν ἀκούσῃτε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου καὶ συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πεσόντες προσκυνήσοντε τῇ εἰκόνῃ τῇ γρυσῇ, ἣ ἔστησα· ἐάν δὲ μὴ προσκυνήσοντε, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθῆσθε εἰς τὴν κάψινον τοῦ πυρὸς τὴν καιρούμενην· καὶ τίς ἔστι Θεός, ὃς ἐξε

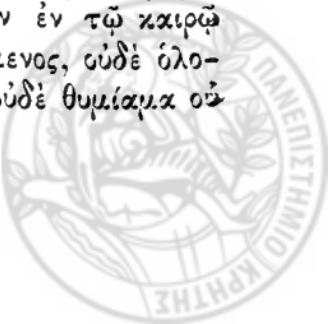
λεῖται ὥμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν μου ; Ἀπεκρίθησαν Σεδράχ,
 Μισάχ καὶ Ἀβδεναγώ, λέγοντες τῷ βχσιλεῖ Ναβουχο-
 δονόσορ· Οὐ χρείαν ἔχομεν ἡμεῖς περὶ τοῦ ρῆματος
 τούτου ἀποκριθῆναί σοι· ἔστι γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν Οὐ-
 ρανοῖς, ω̄ ἡμεῖς λατρεύομεν, δυνατὸς ἔξελέσθαι ἡμᾶς ἐκ
 τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, καὶ ἐκ τῶν χει-
 ρῶν σου, βχσιλεῦ, ρύσεται ἡμᾶς· καὶ ἐὰν μὴ, γνωστὸν
 ἔστω σοι, βχσιλεῦ, ὅτι τοῖς θεοῖς οὐ λατρεύομεν, καὶ
 τῇ εἰκόνῃ τῇ χρυσῇ, ἣ ἔστινας, σὺ προσκυνοῦμεν. Τότε
 ὁ Ναβουχοδονόσορ ἐπλήσθη θυμοῦ, καὶ ἡ ὄψις τοῦ προσώ-
 που αὐτοῦ ἡλλοιώθη ἐπὶ Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδε-
 ναγώ· καὶ εἶπεν ἐκκακύσαι τὴν κάμινον ἐπταπλασίας,
 ἵως οὗ εἰς τέλος ἐκκαῆ· καὶ ἀνδράς ισχυροὺς ισχύι εἶπε
 πεδήσαντας τὸν Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδεναγώ ἐμβα-
 λεῖν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. Τότε οἱ
 ἀνδρες ἐκεῖνοι ἐπεδήθησαν σὺν τοῖς σφραγίστοις αὐτῶν
 καὶ τιχραῖς καὶ περικνημίσι, τοῖς ἐνδύμασιν αὐτῶν, καὶ
 ἐβλήθησαν εἰς τὸ μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς
 καιομένης, ἐπεὶ τὸ ρῆμα τοῦ βχσιλέως ὑπερίσχυσε·
 καὶ ἡ κάμινος ἐξεκύθη ἐκ περισσοῦ ἐπταπλασίας. Καὶ
 οἱ τρεῖς οὗτοι, Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδεναγώ, ἐπε-
 σον ἐν μέσῳ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης πε-
 πεδημένοι, καὶ περιεπάτουν ἐν μέσῳ τῆς φλογός, ὑμνοῦν-
 τες τὸν Θεὸν καὶ εὐλογοῦντες τὸν Κύριον. Καὶ συστάς
 Ἀζαρίας προσηγένετο οὕτω, καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ
 ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς εἶπεν·

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ
 αἰνετὸν, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶν-

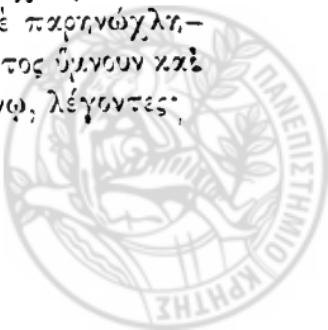

νας, ὅτι δίκαιος εἰ ἐπὶ πᾶσιν, οἵς ἐποίησας ἡμῖν· καὶ
 πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὄδοι σου,
 καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς· καὶ κοίματα ἀληθεῖς
 ἐποίησας κατὰ πάντα, ἢ ἐπήγαγες ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὴν
 πόλιν τὴν ὁγίαν, τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ·
 ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα ἐφ'
 ἡμᾶς διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν· ὅτι ἡμάρτημεν καὶ ἡνο-
 μήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι,
 καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἤκουόμασιν, οὐδὲ συνετηρήσαν-
 μεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὗ ἡμῖν,
 γένηται. Καὶ πάντα, ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ πάντα-
 ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας· καὶ πα-
 ρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων ἀ-
 ποστατῶν, καὶ βασιλεῖς ἀδίκων καὶ πονηροτάτων παρὰ
 πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοίξαι τὸ στύ-
 μα· αἰσχύνη καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου
 καὶ τοῖς σεβομένοις σε. Μή δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέ-
 λος διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς
 τὴν δικθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ'
 ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἡγετημένον ὑπὸ σοῦ καὶ διὰ
 Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου· οἵς
 ἐλάλησας πληθῦναι τὸ σπέρμα αὐτῶν, ὡς τὰ ἀστρα τοῦ
 Οὐρανοῦ καὶ ως τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς
 θαλάσσης· ὅτι, Δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα
 τὰ ἔθνη, καὶ ἐσμέν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον
 διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν. Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ
 τούτῳ ἀρχῶν καὶ προφήτης καὶ ἤγούμενος, οὐδὲ ὄλο-
 καύτωσις οὐδὲ θυσία οὐδὲ προσφορὰ οὐδὲ θυμίαμα οὐ

τόπος τοῦ ακροπώσαι ἐνώπιόν σου καὶ εὑρεῖν ἔλεος· ἀλλά· ἐν ψυχῇ συντετριψμένῃ, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεγθείημεν· ως ἐν ὅλοκαυτῷ μαστὶ κριῶν καὶ ταύρων καὶ ως ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων, οὗτῳ γενέσθιο ἡ θυσία ἡμῶν ἐνώπιόν σου σήμερον καὶ ἐκτελείσθιο ὄπισθιέν σου· ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνη τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σέ. Καὶ νῦν ἔξακολουθοῦμέν σοι ἐν ὅλῃ ακροδίᾳ, καὶ φοβούμεθά σε καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου· μὴ ακταισχύνης ἡμᾶς, ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιεικείαν σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τοῦ ἐλέους σου· ἔξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θυμράσιά σου, καὶ δός διέξαντῷ ὀνόματί σου, Κύριε. Καὶ ἐντραπείησαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακά, καὶ καταισχυνθείησαν ἀπὸ πάστος δυναστείας, καὶ ἡ ἴσχυς αὐτῶν συντριβεῖται· καὶ γνώτωσαν ὅτι σὺ εἶ Κύριος, Θεός μόνος καὶ ἐνδιδόος ἐφ' ὅλην τὴν Οἰκουμένην.

Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβαλόντες κύπελλος ὑπηρέται τοῦ βασιλέως καίοντες τὴν κάμινον νάρθηται, καὶ πίσσηγ καὶ στυππίω καὶ κληροκτίδι. Καὶ διεχείτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις τεσσαράκοντα ἐννέα· καὶ διώδευσε καὶ ἐνεπύρισεν οὓς εὗρε περὶ τὴν κάμινον τῶν λαλδαίων. Ο δέ Ἀγγελος Κυρίου συγκατέβη, ἥμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἔξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου, καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου ως πνεύμα δρόσου διασυρίζον· καὶ οὐχ ἦψατο αὐτῶν τοκαθίδου τὸ πῦρ, οὐδὲ ἐλύπησεν οὐδὲ παρηνώγλυτσεν αὐτούς. Τότε οἱ τρεῖς ως ἔξι ἐνός στόματος ὕμνουσιν καὶ εὐλόγουν καὶ ἐδύξαζον τὸ Θεόν ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες·

Εὐλογητός εῖ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερψύχούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας· καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον καὶ ὑπερψύχούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ Ναῷ τῆς ἀγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερψύχούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἰ ὁ ἐπιθέλεπων ἀβύσσους, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουθείμ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερψύχούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἰ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερψύχούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ Οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερψύχούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ανιστάμενοι δὲ ἐνταῦθι, ψάλλομεν εἰς

³Ηχον πλ. β'.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερψύχοτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἶτα, ὁ μὲν Ἄναγνώστης λέγει τὸν ἐπόμενον "Ὕμνον· ἡμεῖς δὲ μεθ'" ἐνα ἔκχοστον τῶν Στέγων ψάλλομεν, τὸν Κέριορ ἡμετέ, ως ἔπειται.

⁴Ὑμορ τῷ ἀγῶντι τριῶν Παιδῶν.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερψύχοτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερψύχοτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε Ἅγγελοι Κυρίου, Οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε . . .

Εύλογείτε ὅδατα πάντα τὰ ὑπερέκυντα τῶν Οὐρανῶν,
πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε . . .

Εύλογείτε ἥλιος καὶ σελήνη. ἀστρα τοῦ Οὐρανοῦ, τὸν
Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε . . .

Εύλογείτε φῶς καὶ σκότος, νύκτας καὶ ἡμέρας. τὸν Κύ-
ριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε . . .

Εύλογείτε πᾶς ὅμβρος καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύ-
ματα, τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε . . .

Εύλογείτε πῦρ καὶ καῦμα, ψύχος καὶ καύσων, τὸν Κύ-
ριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε . . .

Εύλογείτε δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ ψύχος, τὸν
Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε . . .

Εύλογείτε πάγκαι καὶ γιόνες, ἀστραπαι καὶ νεφέλαι,
τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε . . .

Εύλογείτε γῆ, ὕρη καὶ βουνοί καὶ πάντα τὰ φυόμενα
ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε . . .

Εύλογείτε πηγαί, θέλασσα καὶ παταγοί, κάτη καὶ
πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὅδασι, τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε . . .

Εύλογείτε πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ Οὐρανοῦ, τὰ θηρία
καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε . . .

Εύλογείτε αἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογείτω Ἰσραὴλ τὸν
Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε . . .

Εύλογείτε Ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε . . .

Εύλογείτε πνεύματα καὶ ψυχαὶ Δικαιῶν, ὅσιοι καὶ τα-
πεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε . . .

Εύλογείτε Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαὴλ τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε . . .

Εύλογείτε Ἀπόστολοι, Προφῆται καὶ Μάρτυρες Κυρίου
τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε . . .

Εύλογοῦμεν Πατέρα, Γέον καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

Τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εύλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν καὶ δοξολογοῦμεν εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

*Εἶτα Συραπῆ μικρὰ, καὶ μετ' αὐτὴν ἀρτὶ τοῦ
Τρισαγίου·*

*"Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνε-
δύσασθε. Ἀλληλούϊα.*

·Ο ·Απόστολος.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. α.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι.

Στίχ. Ἀλλάζετε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολὴν Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ ζ'. 3.

Ἄδελφοι, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον· ἵνα, ὥσπερ ἡ γέρμη Χριστὸς ἐξ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γάρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα· τοῦτο γινώσκοντες ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἀνθρώπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἀμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἀμαρτίᾳ. Ο γάρ ἀποθανὼν δεδικχίωται ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ· εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐξ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. Ο γάρ ἀπέθανε τῇ ἀμαρτίᾳ, ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἀμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ἀλληλούια δὲ οὐ λέγομεν, ἀλλ' εἰθὺς γάλλομεν τότε παρόντα Στίχον, εἰς

Τίχον βαρύν.

Ανάστα δ Θεὸς, χρήνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Τὸν αὐτὸν ψάλλομεν καὶ ἐρ ἐρὶ ἑκάστῳ τῷρ ἐπομέρωρ Στίχωρ τοῦ Ψαλμοῦ πα', λεγομέρωρ παρὰ τοῦ Αραγγρώστου χόμα.

Στίγ. Ο Θεὸς ἔστι ἐν συνχρωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δέ θεοὺς διακρινεῖ.

Ανάστα δ Θεὸς, χρήνον τὴν γῆν...

Στίχ. Ερως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἀμαρτωλῶν λαμβάνετε;

Ανάστα δ Θεὸς, χρήνον τὴν γῆν...

Στίχ. Κρίνατε ὄρφων καὶ πτωχῶν, ταπεινῶν καὶ πένητα δικαιώσατε.

Ανάστα δ Θεὸς, χρήνον τὴν γῆν...

Στίχ. Εξέλεσθε πένητα καὶ πτωχὸν, ἐκ γειρῶν ἀμαρτωλοῦ ρύσασθε αὐτόν.

Ανάστα δ Θεὸς, χρήνον τὴν γῆν...

Στίχ. Οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ συνῆκαν· ἐν σκότει διαπορεύονται· σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

Ανάστα δ Θεὸς, χρήνον τὴν γῆν...

Στίχ. Εγὼ εἶπα· Θεοί ἔστε καὶ νεοί· Τίψιτοι πάντες· ύμεις δέ ως ἀνθρώποι ἀποθνήσκετε καὶ ως εἰς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.

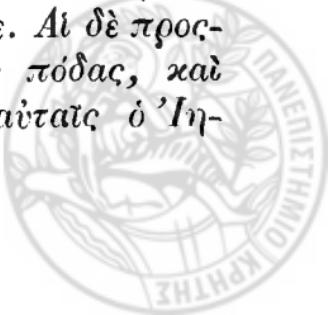
Ανάστα δ Θεὸς, χρήνον τὴν γῆν...

Καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον.

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ. πιδ'.

Οὐκέ Σαββάτωρ, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν
 Σαββάτωρ, ἥλθε Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ
 ἄλλη Μαρία, θεωρῆσαι τὸν τάφον. Καὶ ἴδον,
 σεισμὸς ἐγένετο μέγας· Ἀγγελος γὰρ Κυρίου,
 καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ, προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν
 λίθον ἀπὸ τῆς θύρας, καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ.
 ἦν δὲ ἡ ιδέα αὐτοῦ ως ἀστραπὴ, καὶ τὸ ἔρδυμα
 αὐτοῦ λευκὸν ωσεὶ χιώρ. Ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου
 αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες, καὶ ἐγέροντο
 ωσεὶ τεκφολ. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἀγγελος, εἶπε
 ταῖς γυναιξὶ· Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἴδα γὰρ ὅτι
 Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε. Οὐκ ἔστιν
 φῶς· ἡγέρθη γὰρ, καθὼς εἶπε· δεῦτε, Ιδετε τὸν
 τόπον ὃπου ἔκειτο ὁ Κύριος. Καὶ ταχὺ πόρευθεῖ-
 σαι, εἶπατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι ἡγέρθη
 ἀπὸ τῶν τεκφῶν· καὶ ἴδον, προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν
 Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν δύψεσθε· ἴδον, εἶπον ὑμῖν.
 Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μηνιμείου μετὰ
 φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι
 τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ· Ως δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγ-
 γεῖλαι ταῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ ἴδον ὁ Ἰησοῦς
 ἀπήντησεν αὐταῖς, λέγων· Χαρετε. Αἱ δὲ προ-
 ελθοῦσαι, ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας, καὶ
 προσεκύνησαν αὐτῷ. Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰη-

σοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε, ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς μουν, ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαῖαν, κἀκεῖ με δύνονται. Πορευομέρων δὲ αὐτῷ, ιδού τινες τῆς κονσταδίας, ἐλθόντες εἰς τὴν Πόλιν, ἀπήγγειλαν τοῖς Ἀρχιερεῦσιν ἄπαντα τὰ γεγόνηα. Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων, συμβούλιον τε λαβόντες, ἀργύρια ἵκανα ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις, λέγοντες· Εἴπατε ὅτι οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, ρυκτὸς ἐλθόντες, ἐκλεψάρησαν αὐτὸν, ήμων κοινωνίερων. Καὶ ἐὰρ ἀκούσθη τοῦτο ἐπὶ τὸν Ἡγεμόνος, ήμετες πείσομεν αὐτὸν, καὶ ὑμᾶς ἀμερόκηρον ποιήσομεν. Οἱ δὲ, λαβόντες τὰ ἀργύρια, ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. Καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος πάρα Ιονδαῖοις μέχρι τῆς σήμερον. Οἱ δὲ ἐνδεκα Μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαῖαν, εἰς τὸ δρός οὐκ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ιδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἔξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖρ μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ δρόμα τοῦ Πατρὸς καὶ τὸν Χιον καὶ τὸν ἄγιον Πιενύματος· διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὃσα ἐρετειλάμην ὑμῖν· καὶ ιδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς

ἥμιέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰώνος. Ἀμήν.
Καὶ καθεξῆς ἡ θελὰ Λειτουργία τοῦ Μεγ. Βασιλείου.

Αντὶ δὲ τοῦ Χεροιβικοῦ ψάλλεται τὸ παρὸν
Τροπάριον Ἡχος πλ. α'.

Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία, καὶ στήτω μετὰ
φόβου καὶ τρόμου, καὶ μηδὲν γῆγεν ἐν ἑαυτῇ λο-
γιζέσθω· ὁ γάρ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ
Κύριος τῶν κυριευόντων προσέρχεται σφαγιασθῆ-
ναι καὶ δοθῆναι εἰς βρῶσιν τοῖς πιστοῖς· προη-
γοῦνται δὲ τούτου οἱ χοροὶ τῶν Ἀγγέλων μετὰ
πάστης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας, τὰ πολυόμματα Χε-
ρουβείμ καὶ τὰ ἔξαπτέρυγα Σεραφείμ, τὰς ὄψεις
καλύπτοντα καὶ βοῶντα τὸν ὅμονον· Ἀλληλούϊα,
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Κοινωνικὸν, Ἡχος δ'.

Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καὶ ἀνέστη σώ-
ζων ἡμᾶς. Ἀλληλούϊα.

Αρτὶ δὲ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς λέγεται τὸ παρόν.

Μνήσθητε, εὔσπλαγχνε, καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐ-
μνημόνευσας τοῦ ληστοῦ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν
Οὐρανῶν.

ΤΗ ΑΓΙΑ, ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ.

ΚΥΡΙΑΚΗ.

ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ.

Περὶ μέσας νύκτας, εὐλογήσαντος τοῦ ἵερέως, **Δόξα** σαι ὁ Θεός· *Βασιλεὺς Οὐράνιε· Τρισάγιον· Κύριε ἐλέη-* *σορ· ιβ'· Δόξα καὶ νῦν· Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'· ο Ν'* εἶτα ὁ κανὼν *Κύματι θαλάσσης* (ἴδε σελ. 272—280), τοῦ καθίσματος οὐ ψαλλομένου ἐν τῇ δ' ὥδῃ. Μετὰ δὲ τὴν θ' ὥδην τοῦ Κανόνος, ἔνδον τοῦ βήματος *Τρισάγιον* εἶτα τὸ ἐπόμενον τροπάριον·

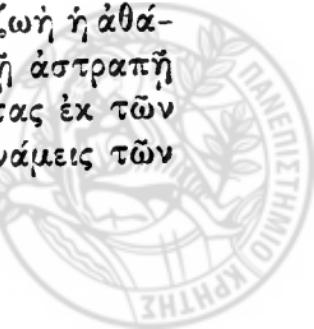
Τίχος 6'.

"Οτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθά-

νατος, τότε τὸν ἄδην ἐσκύλευσας, τῇ ἀστραπῇ

τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν

καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν

ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα, Χριστὲ ὁ Θεὸς
ἡμῶν δόξα σοι.

'Εκτερής καὶ ἀπόλυτις.

*Εἶτα ὁ ἀρχιερατικῶν ἡ ἱερατικῶς προϊστάμενος
προέρχεται τῇσι· Ωραῖας Πτελῆς χρατῶν ἀρημμένη
λαμπάδα, ἀφ' ἣς οἱ ἐκκλησιαζόμενοι ἀράπτονται τὰς
ἕαντῶν, ἐνῷ γάλλεται ὑπό τε αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τῶν δύο
χορῶν τὸ ἐπόμενον.*

Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτὸς,
καὶ δοξάσατε Χριστὸν τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.

*Καὶ μετὰ τοῦτο ἐξερχόμεθα τοῦ γαοῦ γάλλορτες τὸ
ἐπόμενον τροπάριον.*

Ἔχος πλ. 6.

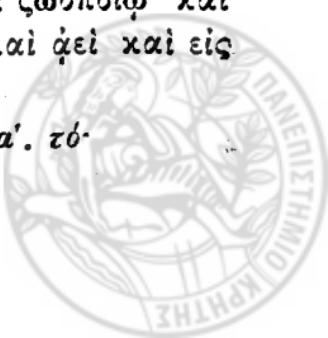
Τὴν Ἀνάστασίν σου, Χριστὲ Σωτήρ, ἄγγελοι
ὑμνοῦσιν ἐν Οὐρανοῖς· καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς
καταξίωσον, ἐν καθαρῷ καρδίᾳ σε δοξάζειν.

*'Αφοῦ δὲ φθίσωμεν εἰς τὸν ὥρισμένον τόπον, ὁ διά-
κονος ἔκφωνει τὸ *Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς καὶ
ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ ἀρχιερατικῶς ἡ ἱερατικῶς προϊ-
σταμένου τὸ Εὔαγγέλιον*. (ἰδ. σελ. 329—331).*

Εἶτα ὁ προϊστάμενος λέγει μεγαλοφώρων·

*Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοσύνῃ καὶ ζωοποιῷ καὶ
ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἅει καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.*

Καὶ εὐθὺς γάλλεται εἰς ἥχον πλ. α'. τό-

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Τρὶς μὲν ὑπὸ τοῦ ἴερεώς, ἔξαντος δὲ ὑπὸ τῷρ τέσσαρῳ μετὰ τῷρ ἐπομένωρ στήχωρ.

Ἄναστήτῳ ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἔχθροι αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Ως ἐκλείπει κακπνός, ἐκλειπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἄμαρτωλοι ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γάιῳ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.
Αμήν.

Εἶτα ὁ ἴερεὺς γεγωνοτέρᾳ τῇ φωτῇ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας.

Kai ὁ χορός.

Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφωνεῖ ὁ ἴερεύς· "Οτε πρέπει σοι πᾶσα δόξα κτ. l.

Μετὰ δὲ τὴν εἰσοδὸν εἰς τὸν ναὸν ψήλλεται ὁ ἐπόμενος κανών.

·Ωδὴ α'. ·Ηχος α'. ·Ο Είρινδς.

»Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν Λαοί·
»Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς
»ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν, Χριστὸς ὁ Θεὸς
»ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἔδοντας.

Τροπάρια.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀψόμεθα, τῷ
ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως, Χριστὸν ἔξα-
στράπτοντα, καὶ, Χαίρετε, φάσκοντα, τρανῶς
ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἔδοντες.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραίνεσθωσαν, γῆ δὲ
ἀγαλλιάσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος, δρατός τε
ἄπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐ-
φροσύνη αἰώνιος.

Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Εἶτα·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον
πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρι-
σάμενος (Ἐκ γ').

·Αναστὰς ὁ Ἰησοῦς, ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς
προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ
μέγα ἔλεος.

Συναπτὴ μικρὰ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις, "Οὐ σὸν τὸ
χράτος κτλ.

Ωδὴ γ'. Ο Ειρμός.

»Δεῦτε πόμα πίωμεν κενὸν, οὐκ ἔχ πέτρας ἀ-
»γόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πη-
»γήν, ἔκ τάφου ὄμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στε-
»ρεούμεθα.

Τριπάρια.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτὸς, οὔρανός τε
καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια· ἑορταζέτω γοῦν πᾶ-
σα κτίσις, τὴν Ἔγερσιν Χριστοῦ, ἐν ᾧ ἐστε-
ρέωται.

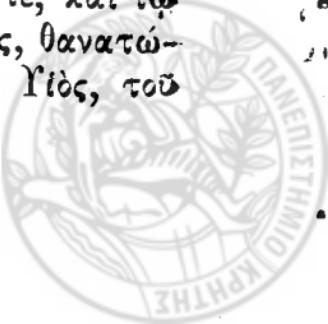
Χθές συνεθαπτόμην σοι Χριστὲ, συνεγείρομαι
στήμερον ἀναστάντι σοι· συνεσταυρούμην σοι
γάθές· αὐτός με συνδέξασον Σωτὴρ, ἐν τῇ βασι-
λείᾳ σου.

Καταβασία. Δεῦτε πόμα πίωμεν.

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς· τὸν Ἀραστὰς δὲ Ἰησοῦς ἀπαξ.
Συναπτή καὶ Ἐκφώνησις, "Οτι σὺ εἶ δ Θεὸς ἡμῶν κτλ..

'Η 'Τπακοή. 'Ηχος δ'.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ
εύροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος,
τίχουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ ἀϊδίῳ ὑ-
πάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τι ζητεῖτε ως ἀνθρωπὸν;
Βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε, καὶ τῷ
κόσμῳ κηρύξατε, ως ἡγέρθη δ Κύριος, θανατώ-
σας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Γίδες, τοῦ
σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

‘Ωδὴ ἐ'. Ο Εἰρμός.

»Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θεογόρος Ἀθέα-
»κούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν, καὶ δεικνύτω, φαεσ-
»φόρον Ἀγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον
»σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς
»παντοδύναμος.

Ἄρσεν μὲν, ὡς διανοῖξαν τὴν παρθενεύουσαν
νηδὸν, πέφηνε Χριστός· ὡς βροτὸς δὲ, ἀμνὸς
προσγράφευται· ἀμωμος δὲ, ὡς ἄγευστος κηλε-
δος, τὸ ἡμέτερον Πάσχα· καὶ ὡς Θεὸς ἀληθής,
τέλειος λέλεκται.

Ως ἐνιαύσιος ἀμνὸς, ὁ εὐλογημένος ἡμῖν, στέ-
φανος χρηστὸς ἔκουσίως, ὑπὲρ πάντων τέθυται,
Πάσχα τὸ καθαρτήριον· καὶ αὐθὶς ἐκ τοῦ τάφου
ώραῖος, δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψεν Ἡλιος.

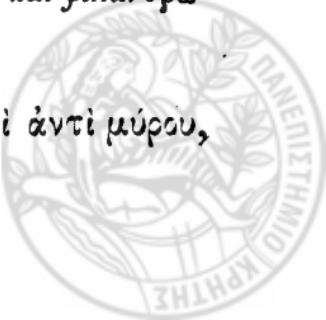
Ο Θεοπάτωρ μὲν Δαυΐδ, πρὸ τῆς σκιώδους κι-
βωτοῦ, ἥλατο σκιρτῶν· ὁ λαὸς δὲ τοῦ Θεοῦ ὁ ἄ-
γιος, τὴν τῶν συμβόλων ἔκβασιν, δρῶντες, εὐ-
φρανθώμεν ἐνθέως, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παν-
τοδύναμος.

Καταβασία. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Τὸ Χριστὸς ἀρέστη τρίς· τὸ Ἀραστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπαξ.
Συναπτή καὶ Ἐκφώνησις, "Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάρθρω-
πος Θεὸς ὑπάρχεις κτλ.

‘Ωδὴ ε'. Ο Εἰρμός.

»Ορθρίσωμεν ὅρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μύρου,

» τὸν ὅμιλον προσοίσωμεν τῷ Δεσπότῃ, καὶ Χρι-
» στὸν ὄφόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀ-
» νατέλλοντα.

Τροπάρια.

Τὴν ἄμετρὸν σου εὐσπλαγχνίαν, οἱ ταῖς τοῦ
"Ἄδου σειραῖς, συνεχόμενοι δεδορκότες, πρὸς τὸ
φῶς ἡπείγοντο, Χριστὲ, ἀγαλλομένῳ ποδὶ, Πά-
σχα χροτοῦντες αἰώνιον.

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προϊόντι Χρι-
στῷ ἐκ τοῦ μνήματος, ως νυμφίῳ, καὶ συνεορ-
τάσωμεν, ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα Θεοῦ
τὸ σωτῆριον.

Καταβασία. Ὁρθρίσωμεν ὥρθρου.

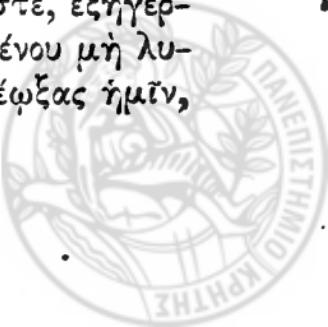
Τὸ Χριστὸς Ἀρέστη τρίς· τὸ Ἀραστὰς ὁ Ἰησοῦς
ἀπαξ. Συναπτή καὶ Ἐκφώνησις, "Οτι ἡγίασται κτλ.

"Ωδὴ 5'. Ο Ειρυός.

» Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ
» συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπε-
» δημένων Χριστὲ, καὶ τριήμερος, ως ἐκ κήτους
» Ἰωνᾶς, ἔξανέστης τοῦ τάφου.

Τροπάρια.

Φυλάξας τὰ σῆμαντρα σῶα Χριστὲ, ἔξηγέρ-
θης τοῦ τάφου, ὁ τὰς κλεῖς τῆς Παρθένου μὴ λυ-
μηνάμενος, ἐν τῷ τόκῳ σου, καὶ ἀνέῳξας ἡμῖν,
Παραδείσου τὰς πύλας.

Σῶτέρ μου, τὸ ζῶν με καὶ ἀθυτον, ἱερεῖον, ὡς Θεός, σεαυτὸν ἔχουσίως, προσαγαγὼν τῷ Πατρὶ συνανέστησας, παγγενῆ τὸν Ἀδὰμ, ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου.

Καταβασία. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς· τὸ Ἀραστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπαξ.

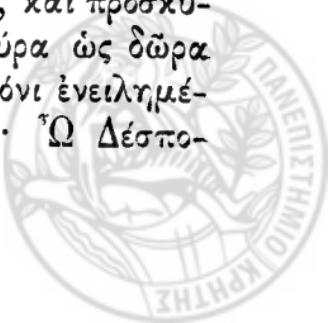
Συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις, Σὺ εἰ ὁ βασιλεὺς κτλ.

Κοντάκιον. Ἡχος πλ. 8'.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἀδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστὲ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων Ἀνάστασιν.

Ο οἶχος.

Τὸν πρὸ ἡλίου Ἡλιον, δύναντα ποτὲ ἐν τάφῳ, προέφθασαν πρὸς ὅρθρον, ἐκζητοῦσαι ὡς ἡμέραν, Μυροφόροι κόραι, καὶ πρὸς ἀλλήλας ἐβόων· Ὡ φίλαι, δεῦτε τοῖς ἀρώμασιν ὑπαλείψωμεν Σῶμα ζωγρόρον καὶ τεθαμμένον· Σάρκα ἀνιστῶσαν τὸν παραπεσόντα Ἀδὰμ, κείμενον ἐν τῷ μνήματι· ἀγωμεν, σπεύσωμεν, ὥσπερ οἱ Μάγοι, καὶ προσκυνήσωμεν καὶ προσκομίσωμεν τὰ μύρα ὡς δῶρα τῷ μὴ ἐν σπαργάνοις, ἀλλ᾽ ἐν σινδόνι ἐνειλημένῳ· καὶ κλαύσωμεν καὶ κράξωμεν. Ὡ Δέσπο-

τα, ἐξεγέρθητι, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέγων ἀνάστασιν.

Συναξάριστον.

Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα αὐτὴν τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασιν ἑορτάζομεν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχ. Χριστὸς καπελθὼν πρὸς πάλην "Ἄδου μόνος,
λαβὼν ἀνῆλθε πολλὰ τῆς νίκης σκύλα.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

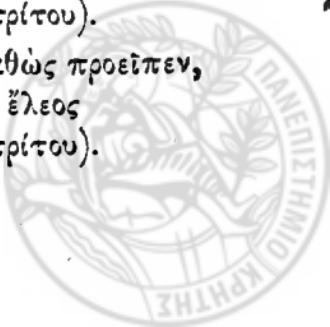
Εἶτα λέγονται χῦμα τὰ ἐπάμερα.

'Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν "Ἄγιον Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμέρτητον. Τὸν Σταυρὸν σου Χριστὲ προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γάρ εἶ Θεός ἡμῶν, ἔκτος σου δὲλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὄνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν· ἴδού γάρ ηλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γάρ οὐπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὠλεσεν

(Ἐκ τρίτου).

'Αναστάς ὁ Ἰησοῦς, ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προείπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος

(Ἐκ τρίτου).

Ωδὴ ζ. Ὁ Εἰρυός.

»Ο παιδας ἐκ καμίνου ρυσάμενος, γενόμενος
»ἄνθρωπος, πάσχει ώς θητὸς, καὶ διὰ πάθους
»τὸ θητὸν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, διάρο
»εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ υπερένδοξος.

Τροπάρια.

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες, ὅπιστα σου ἔ-
δραμον· δὸν δὲ ώς θητὸν, μετὰ δακρύων ἔζήτουν,
προσεκύνησαν, χαίρουσαι ζῶντα Θεὸν, καὶ Πά-
σχα τὸ μυστικὸν, σοῖς Χριστὲ Μαθηταῖς εὐηγ-
γελίσαντο.

Θανάτου ἑορτάζομεν νέκρωσιν, "Ἄδου τὴν κα-
θαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰώνιου ἀπαρχῆν,
καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον, τὸν μόνον
εὐλογητὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ υπερένδοξυ.

Ως δητῶς ιερὰ καὶ πανέορτος, αὕτη ἡ σωτή-
ριος, νῦν καὶ φωταυγῆς, τῆς λαμπροφόρου ἡμέ-
ρας, τῆς ἐγέρσεως οὖτα προάγγελος, ἐν ἣ τὸ
άχρονον φῶς, ἐκ τάφου σωματικῶς, πᾶσιν ἐπέ-
λαμψεν.

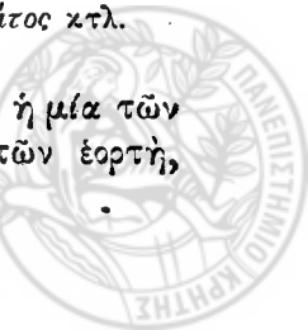
Καταβασία. Ὁ Παιδας ἐκ καμίνου.

Τὸ Χριστὸς ἀρέστη τρίς· τὸ Ἀραστὰς δ' Ιησοῦς ἀπαξ.

Συναπτὴ καὶ ἡ Ἐκφώνησις, Εἴη τὸ κράτος κτλ.

Ωδὴ η. Ὁ Εἰρυός:

»Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν
»Σαհβάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορτὴ,

»καὶ πανήγυρίς ἔστι πανηγύρεων, ἐν ᾧ εὐλογοῦ-
»μεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος,
τῆς θείας εὐφροσύνης, ἐν τῇ εὐστήμῳ ἡμέρᾳ τῆς
ἐγέρσεως, βασιλείας τε Χριστοῦ κοινωνήσωμεν,
ὑμνοῦντες αὐτὸν, ως Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄρον κύκλῳ τοὺς ὄφθαλμούς σου Σιών, καὶ
ζδε· ίδοὺ γὰρ ἕκαστοι σοι, θεοφεγγεῖς ως φωστῆρες,
ἐκ δυσμῶν, καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης, καὶ ἑώας
τὰ τέκνα σου, ἐν σοὶ εὐλογοῦντα, Χριστὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Πάτερ παντοκράτορ, καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα,
τρισὶν ἐνιζομένη, ἐν ὑποστάσεσι φύσις, ὑπερούσιε
καὶ ὑπέρθεε, εἰς τὴν βεβαπτίσμεθα, καὶ σὲ εὐλο-
γοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

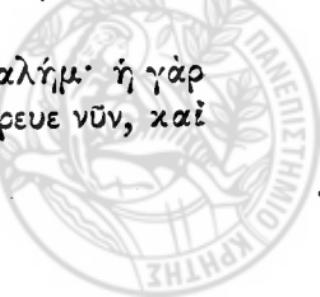
Καταβασία. Αἴνουμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν
Κύριον. Αὕτη ἡ κλητὴ κτλ.

Τὸ Χριστὸς Ἀρέσῃ τρίς· τὸ Ἀραστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπαξ.

Συναπτὴ καὶ ἡ Ἐκφώνησις, Ὅτι ηὐλόγηται κτλ.

Εἶτα ὁ Διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φω-
τὸς ἐρ ὑμοῖς τιμῶτες μεγαλύτομερ· καὶ φάλλεται ἡ
Ωδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

»Φωτίζου, φωτίζου, τὸ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ
»δεξα Κυρίου, ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ

»ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνῆ, τέρπου Θεοτόκε, ἐν
»τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Τροπάρια.

Ω θείας! ὡ φιληρᾶ! ὡ γλυκυτάτης σου φωνῆς! μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος, Χριστέ· τὸν οἱ πιστοὶ, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Ω Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ιερώτατον Χριστέ· ὡ σοφία, καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ, ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σου.

Τὰ τροπάρια ταῦτα συμψάλλονται μετὰ τῶν ἐπομένων μεγαλυτροφίων κατ' ἐκλογὴν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἔξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν Ζωοδότην.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἔθελουσίως, παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἔξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου.

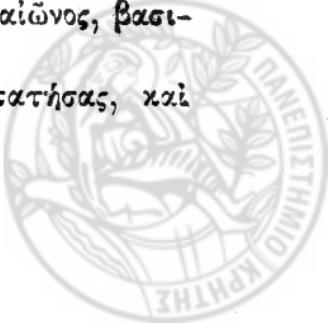
Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ὁμοίος Θεοῦ ὁ αἴρων, τὴν ὀμαρτίαν κόσμου.

Μαγδαληνὴ Μαρία, προσέδραμε τῷ τάφῳ, καὶ τὸν Χριστὸν ἴδουσα, ὡς κηπουρὸν ἤρωτα.

Ἄγγελος ἔξαστράπτων, ταῖς γυναιξὶν ἐβόα, παύπατε τῶν δακρύων, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη.

Ἐξύπνησας ὑπνώσας, νεκροὺς τοὺς ἀπ' αἰῶνος, βασιλικῶς βρυχήσας, ὡς ἐξ Ἰούδα λέων.

Οτι Χριστὸς ἀνέστη, τὸν θάνατον πατήσας, καὶ τοὺς νεκροὺς ἐγείρας, λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγέλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἐσκύλευσε τὸν ἄδην, ἐγείρας τοὺς δεσμίους, οὓς ἀπ' αἰῶνος εἶχε, δεινῶς κεκρατημένους.

Δόξα Πατρί.—Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ χρήτος.

Καὶ νῦν.—Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξησμένη· σὸς γὰρ υἱὸς ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου.

Καταβασία.—Ο "Αγγελος ἐνός τῇ Κεχαριτωμένῃ· Αγνὴ Παρθένε χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε· ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου κτλ.

Τὸ Χριστὸς ἀρέστη, τρίς· τὸ Ἀραστὰς δ' Ἰησοῦς ἀπαξ. Συναπτὴ καὶ ἡ Ἐκφώνησις, "Οτι σὲ αἴροῦσι κτλ. Καὶ εὐθὺς τὸ

"Εξαποστειλάριον αὐτόμελον. Ἡχος β'.

Σαρχὶ ὑπνώσας ὡς θνητὸς, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος ἔξανέστης, Ἄδαμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον. Πάσχα τρίς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον. Ἐκ γ'.

Εἰς τὸν Ἀΐρον, ιστῶμερ Στίχ. η'. καὶ γάλλομερ Στίχηρὰ Ἀραστάσιμα τῆς Ὁκτωήχου δ'. καὶ τοῦ Πάσχα δ'.

Τῆς Ὁκτωήχου. Ἡχος α'. ἀρχόμεθα δὲ ἀπὸ τοῦ Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ.

Τύμνοῦμεν σου Χριστὲ, τὸ σωτήριον Πάθος,
καὶ δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Ο Σταυρὸν ὑπομείνας, καὶ τὸν θάνατον καταργήσας, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν, Κύριε, ὡς μόνος παντοδύναμος.

Ο τὸν "Ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἀναστήσας, τῇ ἀναστάσει σου, Χριστὲ, ἀξιώσον ἡμᾶς, ἐν καθαρῷ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε.

Τὴν θεοπρεπῆ σου συγκατάβασιν δοξάζοντες, ὑμνοῦμέν σε Χριστέ. Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, καὶ ἀγώριστος ὑπῆρχες τῷ Πατρὶ. Ἐπαθεὶς ὡς ἄνθρωπος, καὶ ἔκουσίως ὑπέμεινας σταυρόν. Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐκ παταύδος προελθὼν, ἵνα σώσῃς τὸν κόσμον. Κύριε, δόξα σοι.

Είτα τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν.

*Ηχος πλ. α'

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἔχθροι αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ιερὸν ἡμερὸν ἀναδέδειχται· Πάσχα καινὸν, "Αγιον· Πάσχα μυστικόν· Πάσχα πανσεβάσμιον· Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής· Πάσχα ἀμωμον· Πάσχα μέγα· Πάσχα τῶν πιστῶν·

**Πάσχα, τὸ πύλας ἡμέν τοῦ Παραδείσου ἀνοιξαν·
Πάσχα πάντας ἀγιάζον πιστούς.**

Στίχ. Ως ἐκλείπει καπνός, ἐκλειπέτωσαν, ώς τίκεται κηρός ἀπὸ προσώπου πυρός.

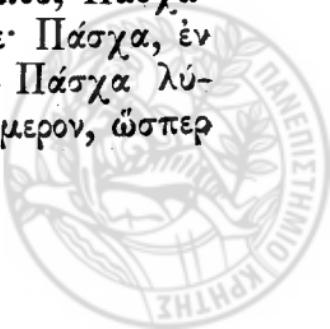
Δεῦτε ἀπὸ θέας Γυναῖκες εὐαγγελιστριαι, καὶ τῇ Σιών εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ· τέρπου, χόρευε καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστὸν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ώς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἄμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ δίκαιοι εὑφρανθήτωσαν.

Αἱ Μυροφόροι γυναικες, ὅρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον "Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λύθον καθῆμενον, καὶ αὐτὸς προσφεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὑφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

**Πάσχα τὸ τερπνόν· Πάσχα Κυρίου, Πάσχα·
Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμέν ἀνέτειλε· Πάσχα, ἐν
χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα· ὡς Πάσχα λύτρον λύπης! καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον, ὥσπερ**

ἐκ παστοῦ, ἐκλάμψας Χριστὸς, τὰ γύναια χαρᾶς
ἐπληγεὶ λέγων· Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Δόξα καὶ νῦν. Ἡχος δ αὐτός.

Αναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ
πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτεξώμεθα. Εἴπω-
μεν Ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς. Συγγωρή-
σωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, καὶ οὕτω βοή-
σωμεν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον
πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρι-
σάμενος. • (Ἐκ τρίτου).

Μετὰ δὲ τὴν εὐλόγησιν τὸ Χριστὸς ἀνέστη δεκάκις
μετὰ τῶν στίχων, ὡς ἐν σελ. 334.

Ἐν τῷ πρώτῳ ἀντιφώνῳ.

Ἡχος 6.

Ἄλαλκάτε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου

Ψάλκτε δὴ τῷ ὄνοματι αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Εἴπατε τῷ Θεῷ· ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἐν τῷ δευτέρῳ ἀντιφώνῳ.

³Ηχος β'.

Ο Θεός οίκτειρήσαι ἡμᾶς.

Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν.

Ἐπεφάνη τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς.

Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ.

Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὄδόν σου.

Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ.

Ἐξομολογησάθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός.

Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ.

Δόξα καὶ νῦν.

Ο μονογενὴς υἱὸς καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἐν τῷ τρίτῳ ἀντιφώνῳ.

³Ηχος πλ. α'.

Αναστήτω ὁ Θεός καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἔχθροι αὐτοῦ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Ως ἐκλείπει καπνὸς, ἐκλειπέτωσαν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Οὗτως ἀπολοῦνται οἱ ἀμαρτωλοί.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Μετὰ τὴν Εἰσοδον τό·

Εἰσοδικόν.

Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν· Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Σῶσον ἡμᾶς, Γιὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, φάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

Καὶ εὐθὺς τό·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

('Ex γ'.)

· Η · Γπαχοή.

Προλαβοῦσαι τὸν δρθρὸν αἱ περὶ Μαριὰμ, καὶ εὔροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἥκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ ἀείδιψ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τι ζητεῖτε ὡς ἀνθρώπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἡγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον, ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Γίος, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Τὸ Κοντάκιον.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητὴς, Χριστὲ ὁ Θεὸς, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δῶρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Αντί τοῦ Τρισαγίου τό.

"Οσοι εἰς Χριστὸν ἐντάσθητε, Χριστὸν ἔνε
δύσασθε. Ἀλληλούϊα.

Καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Ἀπόστολος·

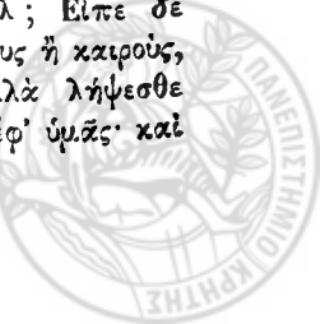
Προκείμενον. Ἡγος πλ. δ'.

Αὗτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος ἀγαλλιασώ-
μεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὔτοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀνάγνωσμα.

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὡς
Θεόφιλε, ὃν ἤρεξτο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν,
ἄχρι ἣς ἡμέρας, ἐντειλάμενος τοῖς Ἀποστόλοις διὰ
Πνεύματος ἀγίου οὓς ἐξελέξατο, ἀνελήφθη. Οἱς καὶ πα-
ρέστησεν ἑκατὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν, ἐν πολ-
λοῖς τεχμηρίοις, δι’ ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὅπτανόμενος
αὐτοῖς, καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ
συνκαλιζόμενος, παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων
μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ
Πατρὸς, ἣν ἡκούσατέ μου. "Οτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτι-
σεν ὄδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι ἀγίῳ,
οὐ μετὰ πολλὰς ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπι-
ρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ
ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραὴλ; Εἶπε δὲ
πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἔστι γνῶναι χρόνους ἢ καιρούς,
οὓς ὁ Πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἴδιᾳ ἐξουσίᾳ. Ἀλλὰ λήψεσθε
δύναμιν, ἐπελθόντος τοῦ ἀγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς· καὶ

Ἐσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλήμ καὶ ἐν πάσῃ
τῇ Ἰουδαιίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ ἦως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Ἄλληλούϊα. Ἡχος δ'.

Σὺ, Κύριε, ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών.

Στίχ. Ἐξ Οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος.

Καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον.

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ. α'.

'Er ἀρχῇ ἦr ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦr πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦr ὁ Λόγος. Οὗτος ἦr ἐr ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάρτα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἔr, ὁ γέγονεν. 'Er αὐτῷ ζωὴ ἦr, καὶ ἡ ζωὴ ἦr τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς ἐr τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸν οὐ κατέλαβεν. 'Er γένετο ἀνθρώπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης. Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάρτες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. Οὐκ ἦr ἐκεῖτος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. 'Hr τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, ὃ φωτίζει πάρτα ἀνθρώπων ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. 'Er τῷ κόσμῳ ἦr, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγρω.

Εἰς τὰ ἴδια ἤλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβορ. "Οσοι δὲ ἔλαβορ αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύονσιν εἰς τὸ ὄντα αὐτοῦ· Οὐ οὐκ ἐξ αἰμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀρδρὸς, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκίρωσεν ἐν ἡμῖν, (καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ως μορογενοῦς παρὰ Πατρός)· πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγε λέγων· Οὗτος ἦρ ὁρ εἶπον· Ο ὅπιστος μου ἐρχόμενος, ἐμπροσθέτερ μου γέγονεν· ὅτι πρῶτος μου ἦρ. Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἴμιεται πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀπὸ χάριτος. "Οτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη· η χάρις καὶ η ἀληθεία διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

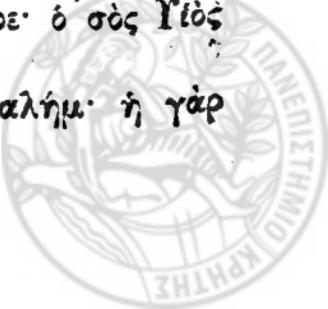

Καὶ ἐφεζῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Χριστοστόμου.

Εἰς τὸ Ἐξάρετων·

·Ο ἄγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένῃ· ἀγνή Παρθένε χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε· ο σὸς Γίος ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, η νέα Ιερουσαλήμ· η γὰρ

δόξα Κυρίου ἐπὶ Σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ
ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνῆ, τέρπου Θεοτόκε, ἐν
τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Κοινωνικόν.

Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου
γεύσασθε.

'Αντὶ τοῦ *Εἰδομεν* τὸ φῶς καὶ τοῦ *Εἰη* τὸ ὄρομα
Κυρίου τὸ

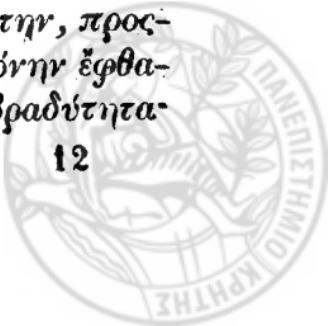
Χριστὸς ἀνέστη ἐξ νεκρῶν.

Μετὰ δὲ τὴν ὁπισθάνκων εὐχὴν, τὸ Χριστὸς ἀ-
νέστη χύμα τρίς. Εἶτα ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ ιερέως
ἡ ἐπομένη

■Εὐχὴ

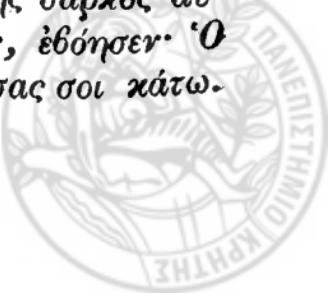
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Εἶτις εὐσεβῆς καὶ φιλόθεος, ἀπολανέτω τὴς
καλῆς ταύτης καὶ λαμπρᾶς πανηγύρεως. Εἶτις
δοῦλος εὐγράμμιων, εἰσελθέτω χαρῶν εἰς τὴν
χαρὰν τοῦ Κυρίου αὐτοῦ. Εἶτις ἔκαμενηστεύων,
ἀπολανέτω τὸ δημάριον. Εἶτις ἀπὸ τῆς
πρώτης ὥρας εἰργάσατο, δεχέσθω σήμερον τὸ
δίκαιον ὄφλημα. Εἶτις μετὰ τὴν τρίτην ἡλιθερίην,
εὐχαρίστως ἐορτασάτω. Εἶτις μετὰ τὴν ἔκτην
ἔφθασε, μηδὲν ἀμφιβαλλέτω· καὶ γὰρ οὐδὲν ζη-
μιοῦται. Εἶτις ὑστέρησεν εἰς τὴν ἐρράτην, προ-
ελθέτω, μηδὲν ἐρδοιάζων. Εἶτις εἰς μόνην ἔφθα-
σε τὴν ἐρδεκάτην, μὴ φοβηθῆ τὴν βραδύτητα-

φιλότιμος γὰρ ρῶν ὁ Δεσπότης δέχεται τὸν
 ἔσχατον, καθάπερ καὶ τὸν πρῶτον· ἀραπαύει
 τὸν τῆς ἐνδεκάτης, ως τὸν ἐργασάμενον ἀπὸ τῆς
 πρώτης· καὶ τὸν ὑστερόν ἐλεεῖ, καὶ τὸν πρῶτον
 θεραπεύει· κάκεινῳ δίδωσι, καὶ τούτῳ χαρίζε-
 ται· καὶ τὰ ἔργα δέχεται, καὶ τὴν γράμμην
 ἀσπάζεται· καὶ τὴν πρᾶξιν τιμᾷ, καὶ τὴν πρό-
 θεσιν ἐπαινεῖ. Οὐκοῦν εἰσέλθετε πάντες εἰς τὴν
 χαρὰν τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καὶ πρῶτοι καὶ δεύ-
 τεροι τὸν μισθὸν ἀπολαύετε. Πλούσιοι καὶ πέ-
 νητες μετ' ἀλλήλων χορεύσατε· ἐγκρατεῖς καὶ
 ἥψιθυμοι τὴν ἡμέραν τιμήσατε. Νηστεύσατες
 καὶ μὴ νηστεύσατες, εὐφράνθητε σήμερον. Ἡ
 τράπεζα γέμει, τρυφήσατε πάντες. Ο μόσχος
 πολὺς, μηδεὶς ἐξέλθῃ πειρῶν. Πάντες ἀπολαύ-
 σατε τοῦ συμποσίου τῆς πλοτεως. Πάντες ἀπο-
 λαύσατε τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος. Μηδεὶς
 θρητεῖτο πειρᾶν· ἐφάρη γὰρ ἡ κοινὴ βασιλεία.
 Μηδεὶς ὁδυρέσθω πτασματα· συγγράμη γὰρ ἐξ
 τοῦ τάφου ἀρέτειλε. Μηδεὶς φοβείσθω θάρατον·
 ἡλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς ὁ τοῦ Σωτῆρος θάρατος.
 Ἐσθεσεν αὐτὸν, ὅπ' αὐτοῦ κατεχόμενος. Ἐ-
 σκύλευσε τὸν ἄδην, ὁ κατελθὼν εἰς τὸν ἄδην.
 Ἐπικρατεῖ αὐτὸν, γενισάμενος τῆς σαρκὸς αὐ-
 τοῦ· καὶ τοῦτο προλαβὼν Ἡσαΐας, ἐβόησεν· Ο
 ἄδης, φησὶν, ἐπικράτηθη συντατήσας σοι κάτω-

Ἐπικράτη, καὶ γὰρ κατηργήθη. Ἐπικράτη
καὶ γὰρ ἐεπαιχθη. Ἐπικράτη, καὶ γὰρ ἐε-
κρώθη. Ἐπικράτη, καὶ γὰρ καθηρέθη. Ἐπι-
κράτη, καὶ γὰρ ἐδεσμεύθη. Ἐλαβε σῶμα, καὶ
Θεῷ περιέτυχε. Ἐλαβε γῆρας καὶ συνήρτησεν
οὐρανῷ. Ἐλαβερ ὅτερ ἔβλεπε, καὶ πέπτωκε,
ὅθερ οὐκ ἔβλεπε. Ποῦ σου, θάρατε, τὸ κέτρον;
Ποῦ σου, ἄδη, τὸ τείκος; Ἀρέστη Χριστὸς, καὶ
σὺ καταβέβλησαι. Ἀρέστη Χριστὸς, καὶ πεπτώ-
κασι δαίμονες. Ἀρέστη Χριστὸς, καὶ χαλρονούσιν
Ἄγγελοι. Ἀρέστη Χριστὸς, καὶ ζωὴ πολιτεύε-
ται. Ἀρέστη Χριστὸς, καὶ τεκρός οὐδεὶς ἐρ τῷ
μηῆματι. Χριστὸς γὰρ ἐγερθεὶς ἐξ τεκρῶν, ἀ-
παρχῇ τῷ τεκομιημέρων ἐγέρετο. Αὐτῷ η δό-
ξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰώνας τῷ αἰώνων.
Ἀμήρ.

Καὶ εὔθὺς τὸ Τροπέζιον τοῦ Ἀγίου.

³Ηχος πλ. δ'.

Ἡ τοῦ στόματός σου, καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμ-
ψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαρ-
γυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὑψος
ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἄλλὰ σοὶς
λόγοις παιδεύων, πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε,
πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐκτενῆς καὶ Ἀπόλυτις.

ΤΗ. ΑΓΙΑ. ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ. ΚΥΡΙΑΚΗ. ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

Περὶ ώραν 10 τῆς πρωίας οἱ ἱερεῖς περιβάλλονται τὰς χρυσοῦφάντους στολὰς καὶ εἰσοδεύουσιν ἐν τῇ χώμῃ ἢ τῷ χωρίῳ, ψαλλομένου ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους τοῦ Χριστὸς ἀρέστη.

Μετὰ δὲ τὴν εἴσοδον εἰς τὴν ἔκκλησίαν, εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ψάλλεται τὸ Χριστὸς ἀρέστη, τρὶς ἐκ τοῦ Ἱεροῦ βήματος, ἔξακις δὲ ὑπὸ τῶν χορῶν μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ, καὶ αὐθις ἐκ τοῦ Ἱεροῦ βήματος (ώς ἐν σελ. 334).

Εἶτα ἔκτενής καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους τὸ κεκραγόμενον.

"*Ὕχος 6*".

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ· εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ως θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Στιχηρὰ Ἀραστάσιμα.

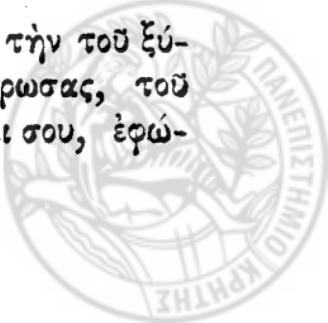
Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, τὸν Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα, ἐκ Παρθένου Μαρίας, δεῦτε προσκυνήσωμεν. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, τῇ ταφῇ παρεδόθη, ως αὐτὸς ἡθέλησε· καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἔσωσέ με τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον.

Χριστὸς δὲ Σωτὴρ ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον προστηλώσας, τῷ Σταυρῷ ἐξήλειψε, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος κατήργησε. Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον Ἔγερσιν.

Σὺν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν, Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν· αὐτὸς γὰρ Λυτρωτῆς ἐστι, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν καὶ ἐν δόξῃ φοβερῷ καὶ κραταιᾷ δυνάμει, πάλιν ἔρχεται, κρῖναι κόσμον δὲν ἔπλασε.

Σὲ τὸν σταυρωθέντα καὶ ταφέντα, Ἀγγελος ἐκήρυξε Δεσπότην, καὶ ἔλεγε ταῖς γυναιξὶ· Δεῦτε, ἴδετε ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος· ἀνέστη γὰρ καθὼς εἶπεν, ως Παντοδύναμος· διό σε προσκυνοῦμεν τὸν μόνον ἀθάνατον. Ζωοδότα Χριστὲ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου κατήργησας, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν, ἐν τῇ ταφῇ σου ἐνέκρωσας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος· ἐν δὲ τῇ Ἔγέρσει σου, ἐφώ-

πιστας τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Διὰ τοῦτο σοι
βιώμεν· Εὐεργέτα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡνοίγησάν σοι Κύριε, φόβῳ πύλαι θανάτου,
πυλωροὶ δὲ "Ἄδου ἴδόντες σε ἔπτηξαν· πύλας
γὰρ χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς
συνέθλασας· καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκ σκότους, καὶ
σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς ἡμῶν διέρρηξας.

Δόξα.

Τὸν σωτῆριον ὑμνον ἄδοντες, ἐκ στομάτων
ἀναμελψωμεν. Δεῦτε πάντες ἐν οἷχῳ Κυρίου προσ-
πέσωμεν λέγοντες· 'Ο ἐπὶ ξύλου σταυρωθεὶς, καὶ
ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς, καὶ ὃν ἐν κόλποις τοῦ Πα-
τρὸς, ἵλασθητι τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.

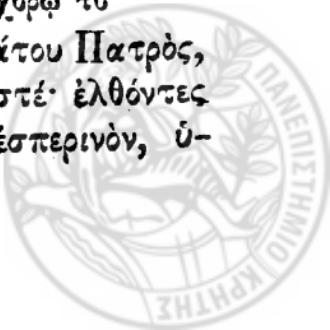
Kai rūr. Θεοτοκίον.

Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλ-
θούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκάιετο καταφλεγο-
μένη, οὕτω Παρθένος ἔτεκες, καὶ Παρθένος ἔμει-
νας· ἀντὶ στύλου πυρὸς, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν
"Ηλιος· ἀντὶ Μωϋσέως Χριστὸς, ἡ σωτηρία τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣΟΔΟΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Μεθ' ἣν ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων ἐν γυρῷ τό-

Φῶς ἵλαρὸν, ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρὸς,
cύραντος, ἀγίου μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ· ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἴδόντες φῶς ἐσπερινὸν, Ὅ-

μνοῦμεν Πατέρα, Γίδην καὶ Ἀγίον Πνεῦμα, Θεὸν
ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι, φωναῖς αἰ-
σίαις, Γίτε Θεοῦ, ζωὴν δὲ διδούς· διὸ δὲ κόσμος σὲ
δοξάζει.

Μετὰ δὲ τοῦτο τρίς, ἐκ τοῦ ἱεροῦ βῆματος καὶ ὑπὸ^{τῶν}
δύο χορῶν, εἰς ἥχον βαρὺν τὸ ἐπόμενον προκείμενον·

Τίς Θεὸς μέγας ὡς δὲ Θεὸς ἡμῶν, σὺ εἶ Θεὸς,
ἐ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Καὶ εὐθὺς λέγεται ὑπὸ τῶν ἱερέων (κατ' ἔθος) εἰς
διαφόρους γλώσσας τὸ Εὐαγγέλιον.

ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῇς ἀκροά-
σεως τοῦ Ἀγίου Εὐαγγελίου Κύριοι τὸν Θεὸν
ἰκετεύσωμεν. Σοφίᾳ ὄρθοι, ἀκούσωμεν τοῦ Ἀγίου
Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην Ἀγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀράγγωσμα. Πρόσχωμεν.

Οὕσης ὁψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν
Σαββάτων, καὶ τῷ θυρῷ κεκλεισμένων, ὅπου
ἵστανται οἱ Μαθηταὶ συνηγγενεῖς διὰ τὸν φόβον τῶν
Ἰουδαίων, ἥλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐστη ἐις τὸ μέ-
σον, καὶ λέγει αὐτοῖς, Εἰρήνη ἦμῖν.

Kai τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ ἐχάρησαν οὖροι Μαθηταὶ ἴδόντες τὸν Κύριον.

Εἶπεν οὖροι αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν. Εἰρήνη ὑμῖν χαθώς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατὴρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐτεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε πτεῦμα ἄγιον· ἢν τινων ἀφῆτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἢν τινων κρατήτε, κεκράτηται.

Θωμᾶς δὲ, εἰς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Διδυμος, οὐκ ἦρ μιετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἐλεγόντων οὖροι αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἐωράκαιον τὸν Κύριον.

Οὐ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐάρ μὴ ἰδω ἐρ ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χειρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω.

ΕΙΣ ΗΡΩΙΚΟΝ ΕΞΑΜΕΤΡΟΝ.

*Οφρά κε νωΐτέροισιν ἐν οὔκαισι πάγχυ βάλωμεν
Θέσφατον, ίμερόεσσαν, ἀγνήν, Εὐάγγελον δππα,
Μειλίξωμεν Ἀνακτα Θεόν, μέγαν, ούρανίωνα.
Ιθυγενεῖς Σοφήν Εὐαγγελίοιο κλύωμεν.*

Εἰρήνη χαρίεσσ' ἐπ' ἀπειρονα δῆμον ἐσεῖται.

Ἐξ δ' ἄρ' Ἰωάννῳ τόδ' ἔστι βροντογόνοιο.

Ἄλλ' ἀγετ' ἀτρεμέσι χρησμοὺς λεύσωμεν ὅπωπαῖς.

* *

Εῦτε δὴ ἡέλιος φαέθων ἐπὶ ἔσπερον ἤλθε
Καὶ σκιώντο ἀγυιᾷ ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,

Ἔματι ἐν πρώτῳ, ὅτε τύμβου ἀλτὸ Σαωτήρ.

Κληῆσται δὲ ἔσαν θυρίδες πυκινῶς ἀρχριῖαι,

Βλῆντο πάντες ὄχῆες, ἔυσταθέος μεγάροιο,

Ἐνθα μαθηταὶ, ὁμοῦ τε ἀολλέες ἡγερέθοντο,

Μυρόμενοι θανάτῳ ἐπ' ἀεικέϊ Χριστοῦ ἄνακτος

Καὶ χολὸν ἀφραίνοντα Ιουδαίων τρομέοντες.

Ἔλυθε δὲ τότε Χριστὸς ἀναξ θεοειδεῖ μορφῇ,

Ἐστη δὲ ἐν μεσσάτῳ ἀναφανδόν, καὶ φάτο μῦθον.

Εἰρήνη ύμειν, φίλοι, ἡσυχή τ' ἔρατεινή.

Ως εἰπὼν, ἐπέδειξεν ἐν πλευρὴν ἡδὲ χεῖρας.

Γάθησαν δὲ μαθηταὶ, ἐπεὶ εἶδον Εύρυμέδοντα.

Τοὺς δὲ αὐθις προσέειπεν, Ἰησοῦς οὐρανοφοίτης.

Εἰρήνη ύμειν, φίλοι, ἡσυχή τ' ἔρατεινή.

Ως ἐμὲ πέμψε Πατήρ, ὃς ὑπέρτατα δώματα νκίει,

Ως δὲ ἐγὼ ύμέας ἐς χθόνα πέμπω εύρυοδειαν.

Ως ἄρα φωνήσας, Μύσταις ἔμπνευσ' ἀγορεύων.

Πνεῦμα δέχνυσθ' ἄγιον, φαεσίμβροτον, ὑψιθόωκον.

Ων μὲν ἀτασθαλίας θνητῶν ἀφέταιτ' ἐπὶ γαῖαν,

Τοῖσιν ἡ που ἀφίενται ἐπ' οὐρανὸν ἀστερόεντα.

“Ων δ’ ἂρ ἐπεσθολίας ὑπερφιάλων κρατέητε,
Τοῖσιν ἀλυκτοπέδης κεῖναι σθεναρῶς κρατέονται.

Θωμᾶς δ’, ω̄ ἐπίκλητις ἀπατεὶ Δίδυμος ἀκούειν,
Οὐχ ἅμα τοῖς ἄλλοις Μύσταις πρὶν ὑμώροφος ἔσκε,
’Ιησοῦς δτ’ ἔβη εἰσω μελάθροιο ἐταῖρων.
”Ιαχὸν οὖν ἄλλοι τούτῳ ἐρίηρες ἐταῖροι·
Εἴδομεν ὁφθαλμοῖσιν ’Ιησοῦν Παγκρατέοντα.

Τοὺς δ’ ἀπαμειβόμενος Θωμᾶς προσέφητεν ἀτειρής·
”Ιχνια ἦν μὴ ἵδω μετὰ χείρεσιν ἡλοτορήτοις,
Δάκτυλον ἐμβάλω τε ἐκείνου ἐνδοθι χειρὸς,
Χειρά τ’ ἐμήν εἰσω πλευρῆς οἱ ρεῖα βχλοίμην,
Οὕποτε ὑμετέροισι λόγοις κεφαλῇ κατανεύσω.

ΕΙΣ ΜΕΤΡΟΝ IAMBIKON.

”Επαξίως χλύωμεν ἀγίους ἔπους·
”Αγωμεν ωδὴν ἱκετήριον πάνυ
”Ημῶν ”Ανακτι, δώμαθ’ δς πόλου ἔχει.
”Οσθοὶ σοφίῃ ! ἀγλαῶν ἐφετμέων
Εὔχγγελον νῦν οὔκσιν θῶμέν γ’ ὅπα.

Πάντεσσι χάριμα.

”Ἐκ τῶν Ιωάννοιο ρητῶν ἐνθέων
”Ακουσμα ὄντως τῶν πάνυ ψυχοσσάων.
Σιγήν τε πάντες σχῶμεν ἥδ’ ἡσυχίην.

* *

”Ημος δ’ ἂρ ἔσκεν ὁψὶ τῶν Σαββάτων.
Εὗτ’ ἀν πυλάχων κεῖτ’ ὄχεὺς τανυσμένος,

Ἐσαν θ' ἔταιροι ἐνθα δὴ βεβησμένοι
Δέει μανίης Ἱεραὴλ θεοκτόνου,
Μέδων ποθεινὸς ἥλυθεν Παγκρατέων·
Τῆμός τε μέσσον ἵστατ' αὐδάκων φίλοις·
Θαρσεῖτ' ὀπηδοί! χαροῦ ὑμῖν ἀνασσέτω.

Ἔ, καὶ φίλοισι φῆν· Ἀναξ ἐξ χέρας,
Πλευρήν τε θείην δεξιήν τ' οὔταμένην.
Τοι δ' ὡς ἄνακτα εἰδόν ύψιβρεμέτην,
Ἄφαρ χάρησαν, νόσφι βάλλον τε τρόμον.

Αὗτις δὲ τοῖσιν εἶπε πανσθενοῦς βίη·
Ομοφρονεῖτε! ἀσπάσασθ' ἡσυχήην.
Ἀπφύς ὥςπερ ἵς ἐπεμψέ μ' ἐς χθόνα.
Κάγῳ φερχυγῶς ὑμέας ὡς ἐς γ' ἔθνη.
Ἔ, καὶ ἄημα Πνεύματος Παναγίου
Ἡκέν γ' ἀπὸ στόμακτος ἀμβροτον μάλα·
Δέχνυσθε, φήσας, Πνεῦμα θείον προφρόνως.
Οτου βροτῶν κεν ἀμπλακημάτων μένος
Λύσητε, τοῖσι ταῦτα συγγνώστ' ἀρ' πέλει.
Ων αὗται δ' ἐμπηγής ἐνδέδενται ἐν γέρῃ,
Τάχων ἀσύγγνωστ' ἐν πόλῳ τε τυγχάνει.

Θωμᾶς δὲ τῶν δε, δίδυμος κεκλημένος,
Απῆν, παρόντος Παμμέδοντος ἐν μέσῳ.
Φράζεσκόν οἱ ἐπειτα οἱ ἄλλοι φίλοι·
Ἄνακτα Χριστὸν λεύσαμεν λαοσσόν.

Ἄταρ μετηύδα τοῖς λίνην ἀραρότως·

Εἰ μή με λεύσω τρῆσιν ἦλων δριμέων
Χερσίν, ποσίν τε Δεσπότου τετρημένοις,
Οὐλῇ τε τῶν· δε δάκτυλ' αὖ ἐμὰ φέρω,
Αὔθις τε πλευρὴν χειρὸν γ' ἀκριβούμενην,
Ἔκιστα πίστιν ὑμέων λόγοις ἔχω.

ΛΑΤΙΝΙΣΤΙ.

Evangelica lectio sit nobis salus et protectio.

Amen.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem.

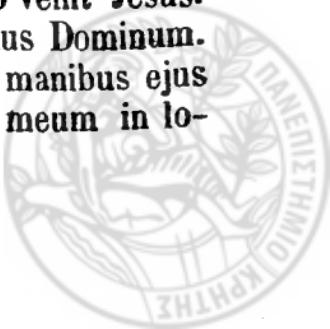
Quum ergo sero esset die illo, una sabbatorum, et fores essent clausæ, ubi erant discipuli congregati propter metum Judæorum, venit Jesus, et stetit in medio, et dixit eis: Pax vobis.

Et quum hoc dixisset, ostendit eis ejus manus et latus. Gavisi sunt ergo discipuli, viso Domino.

Dixit ergo eis iterum: Pax vobis. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos. Haec cum dixisset, insufflavit, et dixit eis: Accipite Spiritum sanctum. Quorum remiseritis peccata, remittuntur eis, et quorum retineritis, retenta sunt.

Thomas autem unus ex duodecim, qui dicitur Didymus, non erat cum eis, quando venit Jesus. Dixerunt ergo ei allii discipuli: Vidimus Dominum.

Ille autem dixit eis: Nisi video in manibus ejus fixuram clavorum, et mittam digitum meum in lo-

cum clavorum, et mittam manum meam in latus ejus, non credam.

Tὸ αὐτὸ δὶ' ἑλληνικῶν χαρακτήρων.

Εὐαγγελίκα λέκτσιο σὶ τούτης σάλους ἐτ προτέκτσιο.
"Αμεν.

Λέκτσιο σάνχτη Εὐαγγελίου σεκούνδουμ Ἰωάννεν.

* *

Κεροῦμ ἔργχο σέρο ἵσσετ δίε ὥλο, οῦνα σαββατόρουμ, ἐτ φόρες ἵσσεντ κλάσουζαι, οῦνι ἔραντ δισσίπουλοι κογγρεγάτοι πρόπτερ μέτουμ Ἰουδεόρουμ, βένιτ Ἰεζούς, ἐτ στέτιτ ἵν μέδιο, ἐτ δίξιτ ἔοις: Πάξ βόμποις.

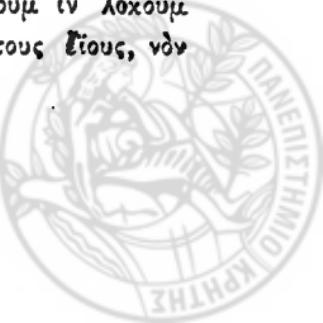
"Ἐτ κεροῦμ χδο διξίσσετ, διτένδιτ ἔοις ἔιους μάνους ἐτ λάτους. Γαβίζοι σούντ ἔργχο δισσίπουλοι βίζο δόμινο.

Δίξιτ ἔργχο ἔοις ἵτερουμ: Πάξ βόμποις. Σίκουτ μίζιτ με Πάτερ, ἐτ ἔγω μίττω βός. Χαλκ κεροῦμ διξίσσετ, ἵνσουφλάνιτ, ἐτ δίξιτ ἔοις: Ἀκτσίπιτε Σπίριτουμ σάνχτουμ. Κερόρουμ ρεμιζέριτις πεκκάτα, ρεμιττούντουρ ἔοις· κερόρουμ ρετινέριτις, ρετέντα σούντ.

Τόμας ἀσυτεμ, οῦνους ἔξ δουόδετσιμ, κελ δίτσιτουρ Δίδυμους, νὸν ἔρατ κούμ ἔοις, κεράνδο βένιτ Ἰεζούς. Δίξερουντ ἔργχο ἔοις ἄλιοι δισσίπουλοι: Βίδιμους Δόμινουμ.

"Ἔλλε ἀσυτεμ δίξιτ ἔοις: Νίζι βίδερω ἵν μάνιμπους ἔιους φιξούραμ κλαβόρουμ, ἐτ μίτταμ δίγιτουμ μέουμ ἵν λόκουμ κλαβόρουμ, ἐτ μίτταμ μάνουμ μέαμ ἵν λάτους ἔιους, νὸν χρέδαμ.

ΤΕΡΜΑΝΙΣΤΙ.

*Um das heilige Evangelium würdig zu hören,
lasst uns unserem Herrn Gott flehentlich bitten.
Weisheit; aufrecht lasst uns das heilige
Evangelium hören.*

Friede sei mit euch.

*Die zu Vorlesen bestimmte Perikope, ist aus
dem Johannis Evangelium entnommen.*

Seien wir aufmerksam

*Am Abend desselben Sabbaths, da die Jünger
versammelt und die Thüren verschlossen waren,
aus Furcht vor den Juden, kam Jesus und trat
mitten ein und spricht zu ihnen: Friede sei mit
euch.*

*Und als er das sagte, zeigte er ihnen die
Hände und seine Seite: da wurden die Jünger
froh, dass sie den Herrn sahen.*

*Da sprach Jesus abermal zu ihnen: Friede
sei mit euch; gleichwie mich der Vater gesandt
hat, so sende ich euch. Und da er das sagte,
blies er sie an und spricht zu ihnen: Nehmet hin
den heiligen Geist. Welchen ihr die Sünden
erlassst, denen sind sie erlassen; und welchen ihr
sie behaltet, denen sind sie behalten.*

*Thomas aber, der Zwölften einer, der da hiess
Zwilling, war nicht bei ihnen, da Jesus kam.*

Da sagten die andern Jünger zu ihm: wir haben den Herrn gesehen.

Er aber sprach zu ihnen. Es sei denn, dass ich in seinen Händen sehe die Nägelmaale und lege meinen Finger in die Nägelmaale und lege meine Hand in seine Seite, will ich es nicht glauben.

Tὸ αὐτὸ δι' ἐλληνικῶν χαρακτήρων.

Οὐμὶ δὰς χάϊλιγχε Ἐβαγγέλιουμ βύρδοιχ τσοὺ χέρεν λάσστ
οῦνς οῦνσερεμ χὲρν Γκότ φλέεντλιχ μπίττεν. Βάϊσχαῖτ· αου-
φρέχτ λάσστ οῦνς δὰς χάϊλιγχε Εβαγγέλιουμ χέρεν.

Φρέδε σάϊ μίτ ὅϊχ.

Δὶ τσοὺ Φόρλεζεν μπεστίμτε Περικόπε ἵστ ἀους δὲμ. Γιο-
χάνες Εβαγγέλιουμ ἐντνόμεν.

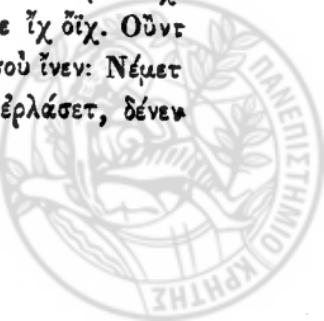
Σάϊεν βίρ ἀουφμέρκσαμ.

* *

*Αμ "Αμπεντ δεσέλμπεν Σάμπατς, δὰ δὶ Γιούγγερ φερζά-
μελτ, οῦντ δὶ Τύρεν φερσλόσεν βάρεν, ἀους φύρχτ φρδ δὲν
Γιούδεν, κὰμ Γιέζους, οῦντ τρὰτ μίττεν ἀῖν οῦντ σπρίχτ
τσοὺ ἵνεν. Φρέδε σάϊ μίτ ὅϊχ.

Οῦντ ἄλς ἐρ δὰς ζάγτε, τσαΐχτε ἐρ ἵνεν δὶ χένδε οῦντ
σάϊνε σάΐτε· δὰ βούρδεν δὶ Γιούγγερ φρδ, δὰς σὶ δὲν Χέρν ζάεν.

Δὰ σπράχ Γιέζους ἀμπερμαλ τσοὺ ἵνεν· φρέδε σάϊ μίτ ὅϊχ-
γκλάϊχ δὶ μίχ δὲρ Φάτερ γκεζάντ χάτ, σδ ζέιδε ἵχ ὅϊχ. Οῦντ
δὰ ἐρ δὰς ζάγτε, μπλὶζ ἐρ σὶ δὲν οῦντ σπρίχτ τσοὺ ἵνεν· Νέμετ
χὶν δὲν χάϊλιγχεν Γκάϊστ. Βελχεν ἵρ δὶ Σύνδεν ἐρλάσσετ, δένεν

εἰντι σὶ ἐρλάσεν· οὖντι βελχεν ἵρι σὶ μπαχάλτετ, δένεν σίντ εἴ
μπαχάλτεν.

Τώμας ἀμπερ, δέρ τοβέλφτε ἄινερ, δέρ δὰ χάϊστ Τοβέλιγγ,
δέρ νίχτ μπάϊ ἶνεν, δὰ Γίεζους κάμη. Δὰ ζάγτεν δὲ ἀδέρην
Γιούγγερ τσού ἶμ: Βίρ χάμπεν δὲν Χέρην γκεζέν.

"Ἐρ ἀμπερ σπράχ τσού ἶνεν· "Ἐς σάϊ δὲν, δὰς ἵχ ἶν σάϊνεν
χένδεν ζέε δὲ Νέγελμαλε, οὖντ λέγχε μάϊνεν φίγγερ ἶν δὲ Νέ-
γελμαλε, οὖντ λέγχε μάϊνε Χάντ ἶν σάϊνε σάϊτε, βίλ ἵχ ε-
νίχτ γκλάσουμπεν.

ΑΓΓΛΙΣΤΙ.

Let us pray God our Lord to make us
worthey to hear the holy gospel. Wisdom;
upright let us hear the holy gospel.

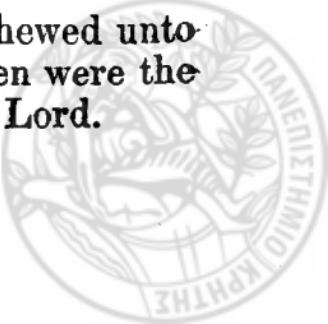
Peace to all.

**

The reading for to day is of the gospel of
saint Iohn. Let us be attentive.

Then the same day at evening, being the
first day of the week, when the door were
shut, where the disciples were assemblent for
fear of the Jews, came Jesus and stood in the
midst, and saith unto them: Peace be un-
to you.

And when he had so said, he shewed unto
them his hands and his side. Then were the
disciples glad, when they saw the Lord.

Then said Jesus to them again: Peace be unto you as my Father hath sent me, even so send I you. And when he had said this he, breathed on them, and saith unto them, Receive ye the Holy Ghost; whose soever sins ye remit, the are remitted unto them; and whose soever sins ye retain, they are retained.

But Thomas, one of the twelve, called Didymus, was not with them when Jesus came. The other disciples therefore said unto him: We have seen the Lord.

But he said unto them, Except I shall see in his hands the print of the nails and put my finger into the print of the nails, and thrust my hand into his side, I will not believe.

Tò autò dí' èllēnixw̄ χαρακτήρων.

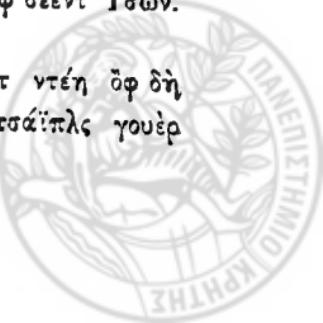
Λέτι οὖς πρέψ Γκδτ, ἀσυαρ Λὸρτ τοὺς μέικ οὖς γουέρθω τοὺς χὴρ δὴ χόλυ γκόσπελ. Γουίσδαμ; ἀπράϊτ λέτι οὖς χὴρ δὲ χόλυ γκόσπελ.

Πήιτε τοὺς ὅλλ.

* *

Δὴ ρήδιγχ φόρ τοὺς ντέη ίς δφ δὴ γκόσπελ δφ σέεντ Τσών.
Λέτι οὖς μπὴ ἀτέντηφ.

Δὲν δὴ σέιμ δέη ἀτ ἥβηνιγχ, πήγγ δὴ φέρστ ντέη δφ δὴ γουέκ, γουέν δὴ ντώρες γουέρ σὲτ, γουέρ δὴ ντετσάϊπλς γουέρ

ἀσέμπλτ φόρ φῆρ ὅφ δὴ Τσέβς, καὶ Τσίζους ἀντ στοὺς ἵν δὴ μῆδστ ἀντ σεῖτ ἔντου δέμι : Πήιτε μπὴ ἔντου γιού.

*Ἐντ γουὲν χὴ χὲτ σόου σεῖτ, χὴ σόγουετ ἔντου δέμι χὶς χὲντς ἐντ χὶς σάϊδ· Δὲν γουὲρ δὴ ντιτσάιπλς γλὲδ, γουὲν δέη σώω δὴ Λόρτ.

Δὲν σεῖτ Τσίζους τοὺς δέμι ἐγγένει : Πήιτε μπὴ ἔντου γιού· ἀς μάϊ φάδερ χὲτ σὶντ μὶ, ἴθν σόου σὶντ αἱ γιοῦ. *Ἐντ γουὲν χὴ χὲτ σεῖτ δὶς, χὴ μπρὴθτ ἐν δέμι, ἐντ σεῖτ ἔντου δέμι, Ριτσεῖβ γὶ δὴ Χόλυ Γκόστ· γουὲς σόουενερ σὶνς γὴ ριμίτ, δὴ ἐρ ριμέτετ ἔντου δέμι : ἐντ γουὲς σόουενερ σὶνς γὴ ρίτεν, δέη ἐρ ριτένετ.

Μπὲτ Τώμις, γουὰν ὅφ δὴ τουὲλφ, κὲλτ Ντεδιμες, γουὸς νὸτ γούϊθ δέμι γουὲν Τσίζους κέμι. Δὴ ὕδερ ντιτσάιπλς δέρφορ σεῖτ ἔντου χίμ. Γούι χὲβ σὴν δὴ Λόρτ.

Μπὰτ χὴ σεῖτ ἔντου δέμι, ἔξεπτ αἱ σὼλ σὴ ἐν χὶς χὰντς δὴ πρὶντ ὅφ δὴ νὲλς ἐντ ποὺτ μαϊ φίγγερ ἔντου δὴ πρὶντ ὅφ δὴ νὲλς, ἐντ θρὲστ μάϊ χὰντ ἔντου χὶς σাযτ, αἱ γουὲλ νὸτ μπιλέβ.

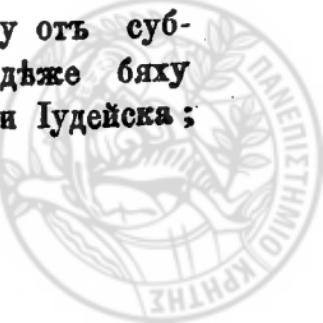

ΡΩΣΣΙΣΤΙ.

И о сподобитиса намъ услышати сватаго Евангелия, Господа Бога молимъ премудростъ, проссти, услышимъ сватаго Евангелия. миръ вамъ. Отъ Иоанна сватаго Евангелия гтение воиншемъ.

* *

Сущу поздѣ въ день той во едину отъ субботъ, и дверемъ, затвореннымъ идѣже бяху ученицы Его собрани, страха ради Іудейска ;

пріиде Іисусъ и ста посредѣ и глагола имъ: миръ вамъ.

И сіе рекъ, показа имъ руцѣ и нози и ребра своя; возрадовашася убо ученицы, видевше Господа.

Рече же имъ Іисусъ паки: миръ вамъ; якоже посла мя Отецъ, и Азъ посылаю вы.

И сіе рекъ, дуну, и глагола имъ: пріимите Духъ Святъ. Имже отпустите грѣхи, ошпушсяшася имъ: и имже держите, держатся.

Фома же единъ отъ обоюнадесяте, глаголемый близнецъ, не бѣ ту съ ними, егда, пріиде Іисусъ.

Глаголаху же ему друзіи ученицы: видѣхомъ Господа. Онъ же рече имъ: аще не вижу на руку Его язвы гвоздинныя, и вложу перста моего въ язвы гвоздинныя, и вложу руку мою въ ребра Его, не иму вѣры.

Tò aὐτὸ δι' ἐλληνικῶν χαρακτήρων.

*I δ σποδόμπητησα νὰ μ οὐσλίσατι σβιατάγο 'Εβάνγελιγια, Γόσποθα Μπόγα μόλημ. Πρεμούδροστ, πρόστη, οὐσλίσημ σβιατάγο 'Εβάνγελιγια—Μίρ βάμ.. *Οτ 'Ιωάννα σβιατάγο 'Εβάνγελιγια, φτένιγια. βόνμεμ.

* * *

Σούσστου πόλες βδέν^τ τότι, βογιεδίνου ὅτ σουμπάτ, ίθηρει
ζατβορέννιμ, Τδέζε μπιάχου ούτσσενιτσή Γιεγώ σόμπραν,
στράχα βάδι: Ιουδείσχα πριύδε Ιησοῦς ἐ στὰ ποσρεδὲ ἵγκλα-
γκόλα ἴμ: Μίρ βάμ.

"Ι σιγὴ ρέχ, ποκαζὰ ἴμ ροῦτσε ἵ νόδε ἐ ρέμπρα σβογιά.
Βοζράδονασσασιά ούμπο ούτσσενιτσή βίδενσσε Γόσποδα.

Ρετσσὲ ζέζ ἴμ Ιησοῦς πάχι: Μίρ βάμ: Γιάκοζε ποσλὰ Μίδ
·Οτέττε, ἐ "Αξ ποσηλάγιου βή. "Ι σιὲ ρέχχ δούνου, "Ι γκλαγκ-
λα ἴμ· πρεψίτε Δούχ Σβιάτ. "Ιμζε δτπουστιτὲ γρεχὶ δεπού-
στεατσιά ἴμ· ἐ ιμζε δερζειτὲ, δερζάτσια.

Θωμᾶς ζέζ γιεδὴν ὅτ δμπογζουνάδεσιατε, γκλαγκόλεμητ
μπλιζνέτε, νε μπὲ τοῦ σ'νέμι, γιεγδὲ πριύδε Ιησοῦς. Γκλα-
γκόλαχου ζέζ γεμοῦ δρουζέ: Ούτσσενιτσή: βίδεχομ Γό-
σποδα:

"Ον ζέζ ρετσσὲ ἴμ, ἀσστσε νε βίζου νὰ ρούκου Γιεγδ
γιάζεη γροζδήννιγια, ἐ βλοζζοῦ πέρστα μογζεγώ δ· γιάζεη
γροζδήννιγια, ἐ βλοζζοῦ ρούκου μογζοῦ δ· ρέμπρα Γιεγώ,
νε ιμοῦ βέρη.

ΤΟΥΡΚΙΣΤΙ.

مقدس انجيلي ايشتكه مستحق اولمن ايجون رب الالهمرى
نياز ايدهلم طوغرى عمله انجليل شريفى ديكاهيدام
جهليه صلح و سلام اوله
عزيز يوانسدن تاليف وانشا اوئنس مقدس هوآنكليونك
قر آجيديل ايدوب قولاق ويرهم

اول کونده احشام اثناسته و یورتولوژ بر یستنده قپور کلیدی
ایکن و شاکردار یهودلر حوقندن انده موجود اولدقلری حالده
حضرت عیسی کلوب طور دو میدانه و جواب ایندی انله سلام
سزله دیو

دیو نی دیدکده البرنی و بوغرینی کوستردی انله ایندی
شاکردار بقی کوردکلرینه مسرور و فراخناک اولدیلر
ایندی حضرت عیسی ینه دیدی انله صلح و سلام سزله
هر نه کونا پدرم نی ارسال ایندی ایسه کزانلک بنده سزله
ارسال ایدرم و بونی دیدکده او فلیوب جواب ایندی انله
روح القدس قبض ایلين و هر قنفی کسنملرک خطوارنی عفو
ایدرسکن عفو اولنه انله و هر قنفیلرنه با غلا رسکن با غلی اوله
و اون ایکیلدن بریسی ایکیز تعبیر اولنان تو ماس حضرت عیسی
کلیدیکینده شاکرداریله پیله دکل ایندی اینه بوکا ربی کوردک
دیدیلر

اما تو ماس جواب ایندی انله می خلا رک رسمی کوروپ پار مغمی
او محله و المی بوغرینه قوی عد فچه بر وجهه ایمان کستوره من

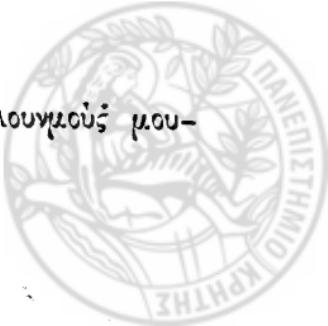
Tò aὐτὸν δι' ἐλληνικῶν χαρακτήρων.

Μουκατθδές ίνδδζιλι ἐσίτμεγέ μουσταχάκκα ὄλμαυή
τζεζούν Ράππι-λ 'Αλλαχημηζά νιγιάκι ίδδελιμ.. Τογρού
ئلمىلە ئىنڈڈزىلى سەرىپى ئۆمىنلە ئېلەلىم..

Δζوئىلە ئې ئۆلچ بى سەلەم ئۆلچ.

* *

* *
'Αζىز' Ιωάννησδεν τεεلیφ بى ئاواز ئۆلۈمەسىن مۇ-

κατόδεις Εὐχγγέλιονουν ἀηρασατηνά. Μίγλ ιδούπ πουλάκ
βερελίμ.

"Ολ ξιούντε ἀχσάμ ἐσνασηντά, βέ ἑορτηλερίν πίρι-
σιντέ καπουλάρι κιλιτλίγικεν, βέ σαγιρτλέρ Γιαχουδι-
λερίν χαθφιντέν ὄντα μεθδδόυδ ὄλδουκλαρή χαλδέ,
χαζρέτι Ἰησᾶ κελίπ, δδουρδού μειδδανά, βέ δζεθάπ
ιτδδί ἀνλερέ, σελάμ σιζλερέ, δεγιού.

Βέ πουνού δδεδδικδέ, ἐλλερινί βέ πογρόνι κιοστερδδί¹
ἀνλερέ. "Ιμδδι σαγιρτλέρ Ράππιγι κιορδδόυκλερινέ μεσ-
ρούρ βέ φεραχνάκ ὄλδουλάρι.

"Ιμδδι χαζρέτι Ἰησᾶ γίνε δδεδι ἀνλερέ σούλχ βέ σε-
λάμ σιζλερέ, χέρ νέ ξιονά Πεδδεριμ πενί ιρσάλ ιτδδί²
ισέ, κέζαλικ πένδδε σιζλερί ιρσάλ ιδέριμ. βέ πουνού
δδεδικδέ, ούφλειπ δδζεθάπ ιτδδί ἀνλερέ, ρούχουλ
κουδδούς ἀκπέζ ἔγλειν, βέ χέρ κάνγη κιμέσνελεριν χα-
ταλερινί ἀφ' ιδδέρσινιζ, ἀφ' ὄλουνά ἀνλερέ βέ χέρ κάν-
γηλερικινί παγλέρσενιζ, παγλή ὄλαλέρ.

Βέ ὃν ικιλερδδέν πίρισι ἔκιζ ταπίρ ὄλουνάν Θωμᾶς,
χαζρέτι Ἰησᾶ κελδδιγιντέ σαγιρτλέριλε πίλέ δδεγιλιδ-
δι, ίμδδι ἀνλέρ πουνά, πιζ Ράππιγι κιορδδόυκ δεδιλέρ.

"Εμμα Θωμᾶς δδζεθάπ ιτδί ἀνλερέ, μηχλαρήν ρε-
σμινί κιορδόυπ, παρπαγημή ὅ μαχαλλέ, βέ ἐλιμι πογ-
ρουνέ κοίμαδήκδδά, πιρ βέτζχιλε ίμάν κετιρέμεμ..

ΑΡΜΕΝΙΣΤΙ.

Սրբոյ Աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի որ
ըստ Յովհաննու . Փառք քեզ Տէր Աստուած
մեր . Բոօխումէ . ասէ Աստուած .

* *

Եւ էր երեկոյ ՚ի միաշաբաթւոջ աւուրն , եւ
դրօք փակելովք ուր էին աշակերտքն ժողովեալ
վասն ահին Հրէից , եկն Յիսուս եւ եկաց ՚ի միջի
նոցա , եւ ասէ ցնոսա , Ողջոյն ընդ ձեզ : Իբրեւ
զայս ասաց՝ եցոյց նոցա զձեռսն եւ զկողս իւր . եւ
խնդացին աշակերտքն իբրեւ տեսին զՏէր : Ասէ¹
ցնոսա դարձեալ , Ողջոյն ընդ ձեզ , որպէս առաք-
եաց զիս Հայր իմ , եւ ես առաքեմ զձեզ : Եւ զայս
իբրեւ ասաց՝ փչեաց ի նոսա եւ ասէ , Առէք Հոգի
Սուրբ . Եթէ ումեք թողուցուք զմեղս՝ թողեալ
լիցի նոցա . Եթէ զուրուք ունիցիք՝ կալեալ լիցի :
Իսկ Թովմաս մի յերկոտասանիցն անուանեալն
Երկուորեակ ոչ էր ընդ նոսա՝ յորժամ եկն Յիսուս :
Ասէին ցնա այլ աշակերտքն , եթէ տեսաք զՏէր .
Եւ նա ասէ ցնոսա , Եթէ ոչ տեսից ի ձեռս նորա
զնշան բեւեռացն , եւ արկից զմատունս իմ ի տե-
ղիս բեւեռացն , եւ միուցից զձեռս իմ ՚ի կողս
նորա , ոչ հաւատամ :

Τὸ αὐτὸ δι' ἐλληνικῶν χαρακτήρων.

Σειρπδ ἀβενταρανὶς Χισουσὶ Κριστόσι βδρ ἵστ Χοθχάννου πάρρχετδερ Ἀσδβάτς μέρ. Πρόσχομεν ἀσὲ Ἀσδβάτς.

* *

Γένδ ἐρ γερεγκδ ἵ μιαταπατῆδτς ἀβούρν, γέν τρδκ παγκελδκ οὐρ ἐν ἀσσακέρδγκιν ζογεδžὰլ βάσιν ἀχὶν χιρεῖτς, γέγκιν Ἰσοῦς γέν γεγχάτς ἵ μιτσὶ νοτσὰ, γέν ἀσὲ τσινοσὰ, Βοχτσοὺն ἵν τσές.

* Ιπρεβ ζάϊς ἀσσάτς γετσούτς νοτσὰ ἵζτσέρσν γέν ἵζκογος-γιούρ. Γέν χινδατσὶν ἀσσακέρδγκν ἵπρεβ δεσὶν ἵζ Δέρ.

* Ασὲ τσινοσὰ τάρτσιαλ, Βοχτσούν ἵνδ τσὲς, βορμπὲς ἀρακιւάτς ζὶς χάῖρ ίμ, γέν γὲς, ἀρακὴμ ἵστσές. Γέν ζάϊς ἵπρεβ ἀσσάτς πιτσιάτς ἵ νοτὰ γέν ἀσσὲ, Ἀρὲκ Χοχὶ Σούρπ. Γετὲ ούμὲκ τογουτσούκ ἵζμέγις τογ;ὰλ λιτσὶ νοτσά· γετὲ ζουρούնκ ούνιτσὶκ γκαλγὰλ λιτσί.

* Ισκ Τομᾶς μὶ ἐργοδασανίτσν ἀνθανιγάλν Γερχνοριὰκ βδτς ἐρ ἵντ νοσὰ χόρչαμ γέγκν Ἰσοῦς. Ἀσσεὶν τσινὰ ἀῖλ ἀσσαγκέρδγκιν, γετὲ Δεσάχ ἵζ Δέρ.

Γέν νὰ ἀσὲ τσινοσὰ, Γετὲ βδτς δεσὶτς ἵ τσέρες νορձ ἵζνισὰν πενεράτσιν, γέν, ἀργκίτς, ἵζμαδούնς ίμ ἵ δεγής πενεράτσιν, γέν μιχετσὶτς ἵστσέρις ίμ ἵ γχόγις νορձ, δοτς χαβαδάμ.

ΑΡΑΒΙΣΤΙ.

تبتهل ابي ربنا و الهنا لكي يجعلنا مستحقين لسماع الانجيل المقدس
 الامنُ و السلام على اجمعين
 وبمعرفة كاملةٍ تسمع الانجيل الشريف
 نصلُ شريف من تاليف انجيل القديس يوحنا الرسول يتلو علينا
 تسمع و نتأمل

* * *

ولما كانت عشية ذلك اليوم وهو أول الأسبوع وكانت الأبواب مغلقة حيث كان التلاميذ مجتمعين لسبب الخوف من اليهود جاء يسوع ووقف في الوسط وقال لهم سلام لكم *
 ولما قال هذا ارahlen يديه و جنبه . ففرح التلاميذ اذ رأوا رب *

قال لهم يسوع ايضًا سلام لكم . كما ارسلني الآب ارسلكم انا * ولما قال هذا نفخ وقال لهم اقبلوا الروح القدس * من غفرتم خططياءه تُغفر لهم . ومن امسكتم خططياءه أمسكت اما توما واحد من الاثني عشر الذي يقال له التوأم فلم يكن معهم حين جاء يسوع * فقال له التلاميذ الاخرون قد رأينا رب .

قال لهم ان لم اُبصر في يديه اثر المسامير واضع اصبعي في اثر المسامير واضح يدی فی جنبه لا اؤمن

Εἶτα ἐκτενής, τὸ Εἴπωμεν πάρτες· *Καταξίωσορ*
Κύριε· Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν κτλ. Μετὰ δὲ τὴν
 ἐκφώνησιν, ψήλλομεν τὰ ἐπόμενα στιχηρά.

³Ηχος β'.

·*Η Ἀνάστασίς σου Χριστὲ Σωτὴρ,* ἀπασαν ἐ-
 φώτισε τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀνακαλέσω τὸ ἴδιον
 πλάσμα. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

³Ηχος πλ. α'.

Στίχ. *Ἀναστήτω ὁ Θεός.*

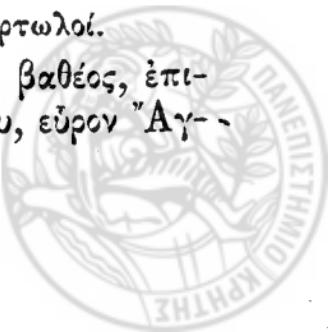
Πάσχα ιερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδειχται. Πά-
 σχα καινὸν, ἄγιον. Πάσχα μυστικόν. Πάσχα
 πανσεβάσμιον. Πάσχα, Χριστὸς ὁ λυτρωτής.
 Πάσχα ἄμωμον. Πάσχα μέγα. Πάσχα τῶν πι-
 στῶν. Πάσχα τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀ-
 νοίξαν. Πάσχα, πάντας ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. *Ως ἐκλείπει καπνός.*

Δεῦτε ἀπὸ θέας Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ
 τῇ Σιών εἴπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς εὐαγ-
 γέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ· τέρπου, χό-
 ρευε, καὶ ἀγάλλου Ιερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα
 Χριστὸν θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ώς νυμ-
 φίον προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἀμαρτωλοί.

Αἱ Μυροφόροι Γυναῖκες, ὅρθρου βαθέος, ἐπι-
 στᾶσαι πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον "Αγ-

γελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἀφθαρτὸν ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν.

Πάσχα τὸ τερπνόν· **Πάσχα** Κυρίου, **Πάσχα**
Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε· **Πάσχα**, ἐν
 χαρῇ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα· ὡ **Πάσχα**, λύ-
 τρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον, ὥσπερ
 ἐκ παστοῦ ἐκλάμψας Χριστὸς, τὰ Γύναια γαρῆς
 ἔπλησε λέγων· Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Ἄδεια καὶ **rūr.** **"Ηχος πλ. α'**.

'Αναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ
 πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα. Εἰπω-
 μεν' Ἄδελφοι, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς. Συγχωρή-
 σωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, καὶ οὕτω βοήσωμεν·
 Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατή-
 σας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν γαρισάμενος.

'Επαναλαμβάνεται τὸ Χριστὸς Ἀρέστη καὶ ἀπό-
 λυσις.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ.

Ο

ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ.

Ψάλλεται τὸ ἑσπέρας τῆς παρασκευῆς τῆς ε'. ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

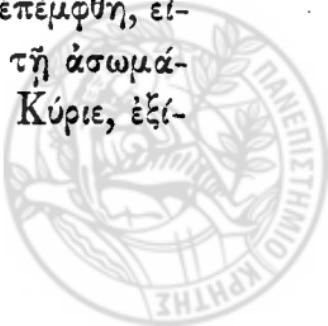
Ἄποδειπνον μικρὸν, μετὰ δὲ τὸ Ἀξιών ἐστιν ψάλλεται δις μὲν ἀργῶς, τὸ δὲ τρίτον σύντομον τὸ παρόν

Ἄπολυτίκιον αὐτόμελον. Ἡχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσὴφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ· Ο κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλως ἐν σοι· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφὴν, ἔξιταμαι κραυγάζειν σοι·
Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ἡ α' στάσις τῶν οἰκων τῆς Θεοτόκου.

Ἄγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ, Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν, Κύριε, ἔξι-

στατο, καὶ ἴστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοι-
αῦτα·

Χαῖρε, δί' ἡς ἡ γαρὰ ἐκλάμψει· χαῖρε, δί' ἡς
ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις· χαῖ-
ρε, τῶν δακρύων τῆς Εὕας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὑψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογι-
σμοῖς· χαῖρε, βάθος δυσθεώργητον καὶ Ἀγγέλων
ὁφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε
ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστὴρ ἐμφαίνων τὸν Ἡλιον· χαῖρε, γα-
στὴρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δί' ἡς νεουργεῖται ἡ κτίσις, χαῖρε, δί'
ἡς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Βλέπουσα ἡ ἀγία ἐαυτὴν ἐν ἀγνείᾳ, φησὶ τῷ
Γαβριὴλ θαρσαλέως· Τὸ παράδοξόν σου τῆς φω-
νῆς δυσπαράδεκτόν μου τῇ ψυχῇ φαίνεται· ἀ-
σπόρου γάρ συλλήψεως τὴν κύησιν πῶς λέγεις;
κραῖων·

·Αλληλούϊα.

Γνῶσιν ἄγνωστον γνῶναι· ἡ Πατέρενος; Ζητοῦσα, ἐβόησε πρὸς τὸν λειτουργοῦντα· Ἐκ λαγόνων ἀγνῶν Μίὸν πῶς ἔστι τεχθῆναι δυνατόν; λέξον μοι. Πρὸς τὴν ἐκεῖνος ἔφρεν ἐν φόβῳ, πλὴν κραυγάζων οὕτω·

Χαῖρε, βουλῆς ἀπορρήτου μύστις· γαῖρε, σιγῆς δεομένων πίστις.

Χαῖρε, τῶν θαυμάτων Χριστοῦ τὸ προσέμιον· χαῖρε, τῶν δογμάτων αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον.

Χαῖρε, κλίμαξ ἐπουράνιε, δι' ἣς κατέβη ὁ Θεός· χαῖρε, γέρυρα μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν.

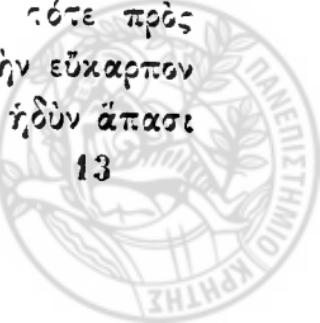
Χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων πολυθρύλλητον θαῦμα· χαῖρε, τὸ τῶν δαιμόνων πολυθρήνητον τραῦμα.

Χαῖρε, τὸ φῶς ἀρρήτως γεννήσασα· γαῖρε, τὸ πῶς μηδένα διδάξασα.

Χαῖρε, σοφῶν ὑπερβαίνουσα γνῶσιν· γαῖρε, πιστῶν καταυγάζουσα ζρένα·.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Δύναμις τοῦ Υἱοῦτοῦ ἐπεσκίασ· τότε πρὸς σ. λληψιν τῇ Ἀπειρογάμῳ, καὶ τὴν εὐκαρπὸν ταύτης νηδὸν, ὡς ἀγρὸν ὑπέδειξεν τὸδὲν ἀπαστε

τοῖς θέλουσι θερίζειν σωτηρίαν, ἐν τῷ ψάλλειν
οὕτως·

Αλληλούϊα.

"Ἐχουσα θεοδόγου τὴν Παρθένος τὴν μήτραν, ἀ-
νέδραμε πρὸς τὴν Ἐλισάβετ· τὸ δὲ βρέφος ἔκει-
νης εὔθὺς, ἐπιγνὸν τὸν ταύτης ἀσπασμὸν, ἔχαι-
ρε· καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν ἔβα τὸν Θεο-
τόκον·

Χαῖρε, βλαστοῦ ἀμαράντου κλῆμα· χαῖρε,
καρποῦ ἀκηράτου κτῆμα.

Χαῖρε, γεωργὸν γεωργοῦσα φιλάνθρωπον· χαῖ-
ρε, φυτουργὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύσουσα.

Χαῖρε, ἄρουρα βλαστάνουσα εὐφορίαν οἰκτιρ-
μῶν· χαῖρε, τράπεζα βαστάζουσα εύθηνίαν i-
λασμῶν.

Χαῖρε, ὅτι λειμῶνα τῆς τρυφῆς ἀναθάλλεις·
χαῖρε, ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν ἐτοιμάζεις.

Χαῖρε, δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα· χαῖρε, παν-
τὸς τοῦ κόσμου ἔξιλασμα.

Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐδοκία· χαῖρε, θνη-
τῶν πρὸς Θεὸν παρρησία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζάλην ἔνδοθεν ἔχων λογισμῶν ἀμφιβόλων, ὁ
τώφρων Ἰωσὴρ ἐταράγθη, πρὸς τὴν ἄγαμόν σε
θεωρῶν, καὶ κλεψύγαμον ὑπονοῶν, "Αμεμπτε· μα-
θὼν δέ σου τὴν σύλληψιν ἐκ Πνεύματος ἀγίου,
ἔφη·

Ἄλληλούια.

Τῆς πρώτης στάσεως πληροῦμένης φέλλονται ἡ α'
καὶ γ' ὁδὸς τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου ὥδε:

"Ωδὴ α'. Ἡχος δ'. Ο Ειρός.

"Ανοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
»πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδῃ
»Μητρὶ· καὶ ὄφθησομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων,
»καὶ ἀσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Τροπάρια.

Χριστοῦ βίβλον ἔμψυχον, ἐσφραγισμένην σε
Πνεύματι, ἡ μέγας Ἀρχαγγελος, Ἄγνη θεώμε-
νος, ἐπεξώνει σοι· Χαῖρε γαῖας δοχετον, δι' ἣς
τῆς Προμήτορος, ἀρὰ λυθήσεται.

"Αδὰμ ἐπανόρθωσις, γαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε,
τοῦ "Άδου ἡ νέκρωσις· γαῖρε Πανάμωμε, τὸ Πα-
λάτιον, τοῦ μόνου Βασιλέως· γαῖρε θρόνε πύρινε,
τοῦ Παντοκράτορος.

Ρόδον τὸ ἀμάραντον, γαῖρε ἡ μόνη βλαστή-

σασα· τὸ μῆλον τὸ εὔοσμον, χαῖρε ἡ τέξασα· τὸ
όσφράδιον, τοῦ πάντων Βασιλέως· χαῖρε ἀπειρό-
γαμε, κόσμου διάσωσικα.

‘Αγνείας θησαύρισμα, χαῖρε, δι’ ἣς ἐκ τοῦ
πτώματος, ἡμῶν ἔξανέστημεν· χαῖρε ἡδύπνοον,
κρίνον Δέσποινα, πιστοὺς εὐωδίαζον· θυμίαμα εὔο-
σμον, μύρον πολύτιμον.

Καταβασία· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

‘Ωδὴ γ’. Ο Εἰρμός.

»Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ώς ζῶσα καὶ
»ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγχροτήσαντας, πνευ-
»ματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου,
»στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Τροπάρια.

Στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν θεῖον, ώς χώρα
ἀνήροτος σαφῶς, χαῖρε ἔμψυχε τράπεζα, ἄρτον
ζωῆς χωρήσασα· χαῖρε τοῦ ζῶντος ὕδατος, πηγὴ
ἀκένωτος Δέσποινα.

Δάμαλις τὸν μόσχον ἡ τεκοῦσα, τὸν ἄμωμον,
χαῖρε τοῖς πιστοῖς· χαῖρε ἀμνὰς κυήσασα, Θεοῦ
ἀμνὸν τὸν αἴροντα, κόσμου παντὸς τὰ πταίσμα-
τα· χαῖρε θερμὸν ἰλαστήριον.

‘Ορθρος φαεινὸς χαῖρε ἡ μόνη, τὸν “Ηλιον, φέ-

ρουσα Χριστὸν, φωτὸς κατοικητήριον· γαῖρε τὸ σκότος λύσασα, καὶ τοὺς ζοφώδεις δαίμονας, ἐλοτελῶς ἔκμειώσασα.

Χαῖρε πύλη μόνη, ἦν ὁ Λόγος, διώδευσε μόνος ἡ μοχλοὺς, καὶ πύλας Ἀδοῦ Δέσποινα, τῷ τόκῳ σου συντρίψασα· γαῖρε ἡ θεία εἰσόδος, τῶν σωζομένων πανύμνητε.

Καταβασία· Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

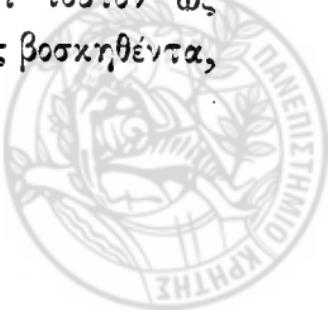
Καὶ μετὰ ταύτας ψάλλεται ἀργῶς ὑπὸ τῶν δύο γορῶν ἐνκλλάξ τὸ ἐπόμενον.

Κοντάκιον δίχορον αὐτόμελον, Ἡπχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
Ως λυτρωθείσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.
Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,
Ινα κράζω σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἀναγινώσκεται ἡ 6' στάσις τῶν οἶκων τῆς Θεοτόκου.

Ἡκουσαν οἱ ποιμένες τῶν Ἀγγέλων ὑμνούντων τὴν ἔνσαρκον Χριστοῦ παρουσίαν· καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα, θεωροῦσι τοῦτον ὡς ἄμνὸν ἄμωμον, ἐν τῇ γαστρὶ Μαρίας βοσκηθέντα, τὴν ὑμνοῦντες εἶπον·

Χαῖρε, ἀμνοῦ καὶ ποιμένος Μῆτρο· χαῖρε,
αὐλὴ λογικῶν προβάτων.

Χαῖρε, ἀοράτων ἐγθρῶν ἀμυντήριον· χαῖρε,
Παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον.

Χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλεται τῇ γῇ·
χαῖρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει οὐρανοῖς.

Χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσύγρατον στόμα·
χαῖρε, τῶν ἀθλοφόρων τὸ ἀνίχνητον θάρσος.

Χαῖρε, στερβὸν τῆς πίστεως ἔρεισμα· χαῖρε,
λαμπρὸν τῆς χάριτος γνώρισμα.

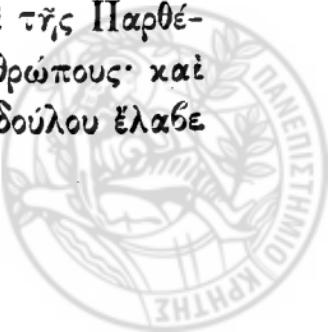
Χαῖρε, δι' ἣς ἐγυμνώθη δ "Ἄδης· χαῖρε, δι' ἣς
ἐνεδύθη μεν δόξαν.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοδρόμον Ἀστέρα θεωρήσαντες Μάγοι, τῇ
τούτου ἡκολούθησαν αἴγλη· καὶ ὡς λύγνον χρα-
τοῦντες αὐτὸν, δι' αὐτοῦ ἡρεύνων χραταιὸν ἄνα-
κτα· καὶ φθάσαντες τὸν ἄφθαστον, ἐγάρησαν,
αὐτῷ βοῶντες.

Αλληλούϊα.

"Ιδον παῖδες Χαλδαίων ἐν γερσὶ τῇς Παρθέ-
νου, τὸν πλάσαντα γειρὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ
Δεσπότην νοοῦντες αὐτὸν, εἰ καὶ δούλου ἔλαβε

μορφὴν, ἔσπευσαν τοῖς δώροις θεραπεῦσαι, καὶ
βοῆσαι τῇ Εὐλογημένῃ.

Χαῖρε, ἀστέρος ἀδύτου μήτηρ· γαῖρε αὔγη
μυστικῆς ἡμέρας.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον σθέσασα·
χαῖρε, τῆς Τριάδος τοὺς μύστας φωτίζουσα.

Χαῖρε, τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς
ἀρχῆς. Χαῖρε, Κύριον φιλάνθρωπον ἐπιδείξασα
Χριστόν.

Χαῖρε, ἡ τῆς βαρβάρου λυτρουμένη θρησκείας·
χαῖρε, ἡ τοῦ βορβόρου ρυσμένη τῶν ἔργων.

Χαῖρε, πυρὸς προσκύνησιν παύσασα· χαῖρε,
φλογὸς παθῶν ἀπαλλάττουσα.

Χαῖρε, πιστῶν ὁδηγὴ σωφροσύνης· γαῖρε, πα-
σῶν γενεῶν εὐφροσύνη.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κύρικες θεοφόροι γεγονότες οἱ Μάγοι, ὑπέστρε-
ψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα· ἐκτελέσαντές σου τὸν
χρυσὸν, καὶ κηρύξαντές σε τὸν Χριστὸν ἀπασιν,
ἀφέντες τὸν Ἡρώδην ὡς ληρώδη, μὴ εἰδότα
ψάλλειν

· Λλληλούϊα.

Λαύριας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ φωτισμὸν ἀληθείας,
ἔδιωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος· τὰ γὰρ εἶδωλα
ταύτης Σωτῆρος, μὴ ἐνέγκαντά σου τὴν ἴσχὺν,
πέπτωκεν· οἱ τούτων δὲ ρυσθέντες ἐβόων πρὸς
τὴν Θεοτόκον·

Χαῖρε, ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων· χαῖρε, κατά-
πτωσις τῶν δαιμόνων.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν πλάνην πατήσασα·
χαῖρε, τῶν εἰδώλων τὸν δόλον ἐλέγξασα.

Χαῖρε, θάλασσα ποντίσασα Φαραὼ τὸν νοη-
τόν· χαῖρε, πέτρα ἡ ποτίσασα τοὺς διψῶντας
τὴν ζωήν.

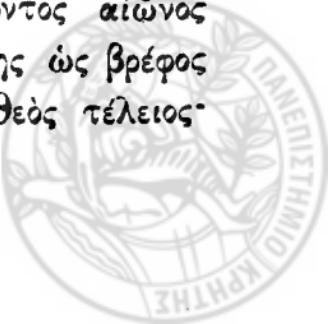
Χαῖρε, πύρινε στύλε, δόηγῶν τοὺς ἐν σκότει·
χαῖρε, σκέπη τοῦ κόσμου, πλατυτέρα νεφέλης.

Χαῖρε, τροφὴ τοῦ Μάννα διάδοχε· χαῖρε, τρυ-
φῆς ἀγίας διάκονε.

Χαῖρε, ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας· χαῖρε, ἐξ τῆς ρέει
μέλι καὶ γάλα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεῶνος τοῦ παρόντος αἰῶνος
μεθίστασθαι τοῦ ἀπατεῶνος, ἐπεδόθης ὡς βρέφος
αὐτῷ, ἀλλ' ἐγνώσθης τούτῳ καὶ Θεὸς τέλειος·

διό περ ἐξεπλάγη σου τὴν ἄρριτον σοφίαν,
χράζων.   'Αλληλούϊα.

Εἶτα ψέλλονται ἡ δ', ε' καὶ ζ' ὡδὴ τοῦ Κανόνος ὡς
ἐπομένως

'Ωδὴ δ'. 'Ο Είρμος.

»Ο καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος,
»ἐν νεφέλῃ κούφη, ἡλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ
»ἀκηράτῳ παλάμη, καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγά-
»ζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

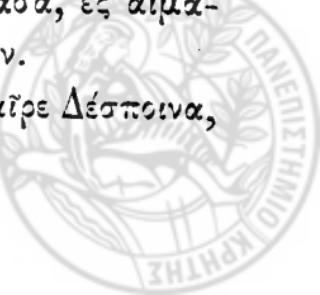
Τροπάρια.

Ἐν φωναῖς φόρματων πίστει, σοὶ βοῶμεν Πα-
νύμνητε· Χαῖρε πτερὸν ὄρος, καὶ τετυρωμένον ἐν
Πνεύματι· χαῖρε λυχνία καὶ στάμνε, Μάννα φέ-
ρουσα, τὸ γλυκαῖνον, τὰ τῶν εὔσεβῶν αἰσθητήρια.

Ιλαστήριον τοῦ κόσμου, χαῖρε ἄγραντε Δέ-
σποινα· χαῖρε κλίμαξ γῆθεν, πάντας ἀνυψώσασα
χάριτι· χαῖρε ἡ γέφυρα ὅντως ἡ μετάγουσα, ἐκ
θανάτου πάντας, πρὸς ζωὴν τοὺς ὑμνοῦντας σε.

Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, χαῖρε γῆς τὸ θεμέλιον,
ἐν τῇ σῇ νηδύῃ, "Ἄχραντε ἀκόπιως βαστάσασα·
χαῖρε κογχύλη πορφύραν θείαν βάψασα, ἐξ αἵμα-
των σου, τῷ βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων.

Νομοθέτην ἡ τεκοῦσα, ἀλγθῶς χαῖρε Δέσποινα,

τὸν τὰς ἀνομίας, πάντων διώρεὰν ἐξαλείφοντα·
ἀκατανόητον βάθος, ὕψος ἄρρητον, ἀπειρόγαμε,
δι’ ἣς ἡμεῖς ἐθεώθημεν.

Σὲ τὴν πλέξασαν τῷ κόσμῳ, ἀγειρόπλοκον
στέφανον, ἀνυμνολογοῦμεν, Χαῖρέ σοι Παρθένε
κραυγάζοντες, τὸ φυλακτήριον πάντων καὶ χα-
ράκωμα, καὶ κραταίωμα, καὶ ἵερὸν καταφύγιον.

Καταβασία. Ο καθήμενος ἐν δόξῃ.

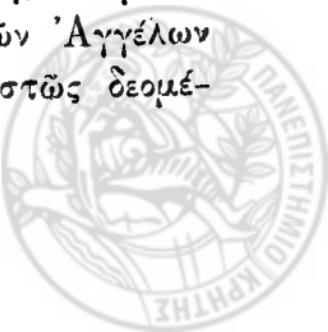
Ωδὴ ἡ. Ο Ειρυός.

»Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου-
»σὺ γάρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ
»τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, καὶ τέτοχας ἄγρονον Γίὸν,
»πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσι σε, σωτηρίαν βραχεύοντα.

Τροπάρια.

Οδὸν ἡ κυήσασα, ζωῆς χαῖρε Πανάμωμε, ἡ
κατακλυσμοῦ τῆς ἀμαρτίας, σώσασα κόσμον·
χαῖρε Θεόνυμφε, ἄκουσμα καὶ λάλημα φρικτόν·
χαῖρε ἐνδιαιτημα, τοῦ Δεσπότου τῆς κτίσεως.

Ισχὺς καὶ ὁγύρωμα, ἀνθρώπων χαῖρε "Α-
γραντε, τόπε ἀγιάσματος τῆς δόξης· νέκρωσις
"Άδου, νυμφῶν ὄλόφωτε· χαῖρε τῶν 'Αγγέλων
χαρμονή· χαῖρε ἡ βοήθεια, τῶν πιστῶς δεομέ-
νων σου.

Πυρίμορφον ὄχημα, τοῦ Λόγου χαῖρε Δέσποινα, ἔμψυχε Παράδεισε τὸ ξύλον, ἐν μέσῳ ἔχων ζωῆς τὸν Κύριον· οὐ δὲ γλυκασμὸς ζωοποιεῖ, πίστει τοὺς μετέχοντας, καὶ φθορᾷ ὑποκύψαντας.

Ρωννύμενοι σθένει σου, πιστῶς ἀναβοῶμέν σοι· Χαῖρε πόλις τοῦ παμβασιλέως, δεδοξασμένα καὶ ἀξιάκουστα, περὶ τῆς λελάληνται σαφῶς· ὅρος ἀλατόμητον, χαῖρε βάθος ἀμέτρητον.

Εὔρυγωρον σκήνωμα, τοῦ Λόγου χαῖρε "Αγραντε· χόχλος ἡ τὸν θεῖον μαργαρίτην, προαγαγοῦσα χαῖρε πανθαύμαστε· πάντων πρὸς Θεὸν καταλλαγὴ, τῶν μακαριζόντων σε Θεοτόκε ἑκάστοτε.

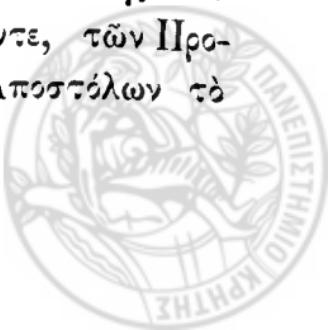
Καταβασία· Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

"Ωδὴ 5'. Ο Είριμός.

»Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες
»έορτὴν οἱ θεόφρονες τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς
»χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεγχέντα
»Θεὸν δοξαζοντες.

Τροπάρια.

Παστὰς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε, αἰτία τῆς τῶν
πάντων θεώσεως, χαῖρε Πανάγραντε, τῶν Προφητῶν περιήχημα· χαῖρε τῶν Ἀποστόλων τὸ
ἐγκαλλώπισμα.

Ἐκ σοῦ ἡ δρόσος ἀπέσταξε, φλογμὸν, πολυθεῖας ἡ λύσασα· ὅθεν βιῶμέν σοι· Χαῖρε ὁ πόκος ὁ ἔνδροσος, ὃν Γεδεὼν Παρθένε προεθεάσατο.

Ιδού σοι Χαῖρε κραυγάζομεν, λιμὴν τῷ μὲν γενοῦ θαλαττεύουσι, καὶ ὄρμητήριον, ἐν τῷ πελάγει τῶν θλίψεων, καὶ τῶν σκανδάλων πάντων τοῦ πολεμήτορος. •

Χαρᾶς αἰτίᾳ γαρίτωσον, τῷ μὲν τὸν λογισμὸν τοῦ κραυγάζειν σοι· Χαῖρε ἡ ἀφλεκτος, βάτος νεφέλη, ὀλόφωτε, ἡ τοὺς πιστοὺς ἀπαύστως ἐπισκιάζουσα.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Καὶ μετὰ ταύτας ὁ β' χορὸς ψάλλει ἀργοσύντομον τὸ

Κοντάκιον δίχορον αὐτόμελον, Ἡχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάγῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,

Ως λυτρώθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,

Αναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.

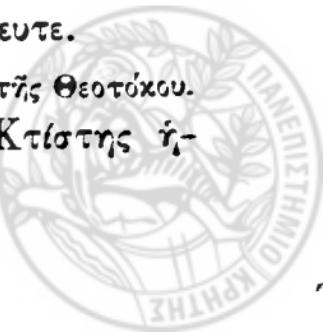
Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,

Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,

Ἴνα κράζω σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Αναγινώσκεται ἡ γ' στάσις τῶν οἰκων τῆς Θεοτόκου.

Νέαν ἔδειξε κτίσιν, ἐμφανίσας ὁ Κτίστης ἡ-

μιν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις, ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρὸς, καὶ φυλάξας ταύτην, ὥσπερ ἦν, ἀφθορον· ἵνα τὸ θαῦμα βλέποντες, ὑμνήσωμεν αὐτὴν, βοῶντες.

Χαῖρε, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· χαῖρε, τὸ στέφος τῆς ἐγκρατείας.

Χαῖρε, ἀναστάσεως τύπον ἐχλάμπουσα· χαῖρε, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα.

Χαῖρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὐ τρέφονται πιστοί· χαῖρε, ξύλον εὔσκιόφυλλον, ὑφ' οὐ σκέπονται πολλοί.

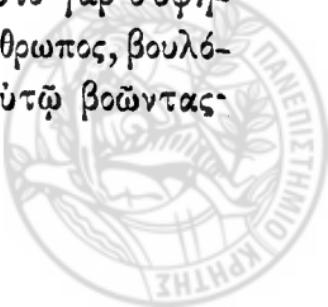
Χαῖρε, χυοφοροῦσα ὁδηγὸν πλανωμένοις· χαῖρε, ἀπογεννῶσα λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις.

Χαῖρε, Κριτοῦ δίκαιοιο δυσώπησις· χαῖρε, πολλῶν πταιόντων συγχώρησις.

Χαῖρε, στολὴ τῶν γυμνῶν παρρησίας· χαῖρε, στοργὴ πάντα πόθον νικῶσα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἐένον τόχον ιδόντες, ξενωθῶμεν τοῦχόσμου, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες· διὰ τοῦτο γάρ οὐ φηλὸς Θεός ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἄνθρωπος, βουλόμενος ἐλκῦσαι πρὸς τὸ ὑψός τοὺς αὐτῷ βοῶντας·

Αλληλούϊα.

"Ολος ἦν ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῶν ἄνω οὐδόλως ἀπῆν δὲ ἀπερίγραπτος Λόγος· συγχατάβασις γὰρ Θεῖκή, οὐ μετάβασις δὲ τοπικὴ γέγονε· καὶ τόκος ἐξ Παρθένου θεολήπτου, ἀκουσύσῃς ταῦτα·

Χαῖρε, Θεοῦ ἀγωρήτου γάρα· χαῖρε, σεπτοῦ μυστηρίου θύρα.

Χαῖρε, τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἀκουσμα· χαῖρε τῶν πιστῶν ἀναμφίβολον καύγημα.

Χαῖρε, ὅχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν Χερουβίμ· χαῖρε, οἰκημα πανάριστον τοῦ ἐπὶ τῶν Σεραφίμ.

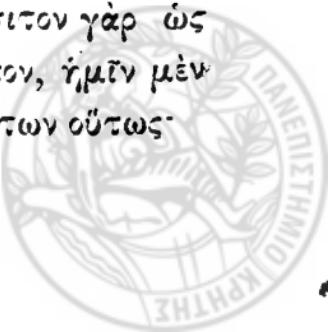
Χαῖρε, ἡ τάναντία εἰς ταῦτὸ ἀγαγοῦσα· χαῖρε, ἡ παρθενίαν καὶ λογείαν ζευγνῦσα.

Χαῖρε, δι' ἣς ἐλύθη παράβασις· γάρε δι' ἣς ἤγονογέθη, Παράδεισος.

Χαῖρε, ἡ κλείς τῆς Χριστοῦ βασιλείας· χαῖρε, ἐλπίς ἀγαθῶν αἰωνίων.

Χαῖρε, Νύμφη, ἀνύμφευτε.

Πᾶσα φύσις· Αγγέλων κατεπλάγη τὸ μέγα τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον· τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς Θεὸν, ἐθεώρει πᾶσι προσιτὸν ἀνθρωπὸν, τῷ μὲν συνδιάγοντα, ἀκούοντα δὲ παρὰ πάντων οὕτως·

Αλληλούϊα.

Ρήτορας πολυφθόγγους, ώς ιχθύας ἀφώνους,
ἔρωμεν ἐπὶ τοῖ, Θεοτόκε ἀποροῦσι γὰρ λέγειν τὸ,
Πῶς καὶ Παρθένος μένεις, καὶ τεκεῖν ἵσχυσας·
ἡμεῖς δὲ τὸ Μυστήριον θαυμάζοντες, πιστῶς
βοῶμεν·

Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ δογματίον· χαῖρε, προνοίας
αὐτοῦ ταμεῖον.

Χαῖρε, φιλοσόφους ἀσόφους δεικνύουσα· χαῖ-
ρε, τεχνολόγους ἀλόγους ἐλέγχουσα.

Χαῖρε, ὅτι ἐμαράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί·
χαῖρε, ὅτι ἐμαράνθησαν οἱ τῶν μύθων ποιηταί.

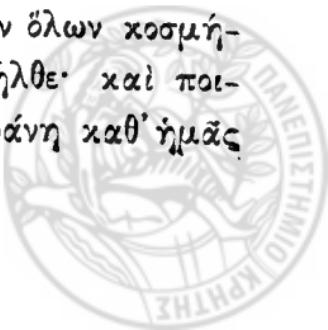
Χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων τὰς πλοκὰς διασπῶσα·
χαῖρε, τῶν Ἀλιέων τὰς σαγήνας πληροῦσα.

Χαῖρε, βυθοῦ ἀγνοίας ἔξελκουσα· χαῖρε, πολ-
λοὺς ἐν γνώσει φωτίζουσα.

Χαῖρε, δλκὰς τῶν θελόντων σωθῆναι· χαῖρε,
λιμὴν τῶν τοῦ βίου πλωτήρων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον ὁ τῶν ὅλων κόσμη-
τωρ, πρὸς τοῦτον αὐτεπάγγελτος ἥλθε· καὶ ποι-
μὴν ὑπάργυρων ὡς Θεὸς, δι' ἡμᾶς ἐφάνη καθ' ἡμᾶς

άνθρωπος· ὁμοίῳ γάρ τὸ ἔμοιον καλέσας, ὡς
Θεὸς ἀκούει·   'Αλληλούϊα.

Εἶτα ψήλονται ἡ ζ', η' καὶ θ' ὥδη τοῦ Κανόνος ὡς
ἐπομένως·

'Ωδὴ ζ.' Ο Είρμος.

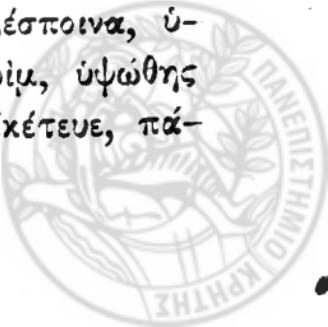
»Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ
»τὸν κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως
»πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· 'Ὑπερύμνητε,
»ὅτιναν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Τροπάρια.

'Ανυμνοῦμέν σε, βοῶντες· Χαῖρε ὅχημα, 'Η-
λίου τοῦ νοητοῦ· ἀμπελὸς ἀλτηινή, τὸν βότρυν
τὸν πέπειρον, ἡ γεωργῆσασα, οἶνον στάζοντα, τὸν
τὰς ψυχὰς εὔφραίνοντα, τῶν πιστῶς σε δοξα-
ζόντων.

'Ιατῆρα, τῶν ἀνθρώπων ἡ κυήσασα, χαῖρε
Θεόνυμφε· ἡ ράβδος ἡ μυστικὴ, ἄνθος τὸ ἀμά-
ραντον, ἡ ἔξανθήσασα· χαῖρε Δέσποινα, δι' ἣς
χαρᾶς πληρούμεθα, καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν.

Ρητορεύουσα, οὐ σθένει γλῶσσα Δέσποινα, ὑ-
μνολογῆσαί σε· ὑπὲρ γάρ τὰ Σεραφίμ, ὑψώθης
κυήσασα, τὸν Βασιλέα Χριστόν· ὃν ἴκέτευε, πά-

στις νῦν βλάβης ρύσασθαι, τοὺς πιστῶς σε προσχυνοῦντας.

Εὐφριμεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακράζει σοι· Χαῖρε ὁ τόμος ἐν ᾧ, δακτύλῳ ἐγγέγραπται, Πατρὸς ὁ Λόγος Ἀγνή· ὃν ἵκέτευε, βιβλῷ ζωῆς τοὺς δούλους σου, καταγράψαι Θεοτόκε.

Ίκετεύομεν, οἱ δοῦλοι σου καὶ κλίνομεν, γόνυ καρδίας ἡμῶν. Κλῖνον τὸ οὖς σου ἀγνή, καὶ σῶσον τοὺς θλίψει βυθιζομένους ἡμᾶς, καὶ συντήρησον, πάσης ἔχθρῶν ἀλώσεως, τὴν σὴν Πόλιν Θεοτόκε.

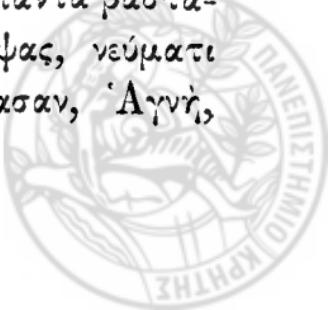
Καταβασία. Οὐκ ἀλάτρευσαρ τῇ κτίσει.

Ὥδη η'. Ο Είρμος.

»Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν »δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἀπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, »καὶ ὑπερψύοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Νηδύῃ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν πάντα βαστάζοντα ἐθάστασας· γάλακτι ἐξέθρεψας, νεύματι τὸν τρέφοντα, τὴν οἰκουμένην ἀπασαν, Ἀγνή,

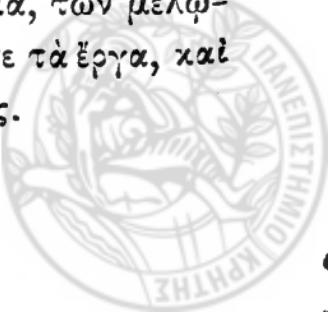
ῷ φάλλομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βάτῳ, τὸ μέγα Μυστή-
ριον τοῦ τόκου σου· Παῖδες προειχόνισαν, τοῦτο
ἐμφανέστατα, μέσον πυρὸς ἴσταμενοι, καὶ μὴ
φλεγόμενοι, ἀκήρατε ἀγία Παρθένε· ὅθεν σε
ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ πρώην ἀπάτῃ γυμνωθέντες, στολὴν ἀφθαρ-
σίας ἐνεδύθημεν, τῇ χυφοφορίᾳ σου· καὶ οἱ καθεζό-
μενοι, ἐν σκότει παραπτώσεων, φῶς κατωπτεύ-
σαμεν, φωτὸς κατοικητήριον Κόρη· ὅθεν σε
ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται· ζωὴν γὰρ τὴν
ἐνυπόστατον ἐκύησας· εὐλαλοὶ οἱ ἄλαλοι, πρώην
χρηματίζοντες· λεπροὶ ἀποκαθαίρονται· νόσοι
διώκονται· πνευμάτων ἀερίων τὰ πλήθη, ἡττη-
ται Παρθένε, βροτῶν ἡ σωτηρία.

Ἡ κόσμῳ τεκοῦσα σωτηρίαν, δι' ἣς ἀπὸ γῆς
εἰς ὑψὸς ἤρθημεν, γαίροις παντευλόγητε, σκέπη
καὶ κραταίωμα, τεῖγος καὶ ὄγύρωμα, τῶν μελω-
δούντων Ἀγνῆ· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδες εὐαγεῖς ἐν τῇ χαμίνῳ.

Ωδὴ θ'. Ο Εἰρυός.

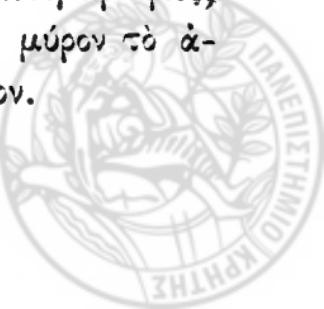
» "Απας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι,
 » λαμπαδούχούμενος· πανηγυρίζέτω δὲ, ἀλλων
 » Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν,
 » τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμιακά-
 » ριστε, Θεοτόκε ἄγνη, ἀειπάρθενε.

Τροπάρια.

"Ινα σοι πιστοὶ, τὸ Χαῖρε χραυγάζωμεν, οἱ διὰ
 σοῦ τῆς χαρᾶς, μέτοχοι γενόμενοι, τῆς ἀϊδίου, ρῦ-
 σαι ἡμᾶς πειρασμοῦ, βαρθαρικῆς ἀλώσεως, καὶ
 πάστης ἄλλης πληγῆς, διὰ πλῆθος, Κόρη παρα-
 πτώσεων, ἐπιούστης βροτοῖς ἀμαρτάνουσιν.

"Ωφθης φωτισμὸς, ἡμῶν καὶ βεβαιώσις· οὗτον
 βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἀστρον ἀδυτον, εἰσάγον κό-
 σμῳ τὸν μέγαν Ἡλιον· χαῖρε Ἐδὲμ ἀνοίξασα,
 τὴν κεκλεισμένην Ἀγρή· χαῖρε στύλε, πύρινε
 εἰσάγουσα, εἰς τὴν ἄνω ζωὴν τὸ ἀνθρώπινον.

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν σίκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἐκ-
 δοήσωμεν· Χαῖρε κόσμου Δέσποινα· χαῖρε Μα-
 ρία Κυρία πάντων ἡμῶν· χαῖρε ἡ μόνη ἄμωμος,
 ἐν γυναιξὶ καὶ καλή· χαῖρε σκεῦος, μύρον τὸ ἀ-
 κένωτον, ἐπὶ σὲ κενωθὲν εἰσδέξαμενον.

‘Η περιστερά, ἡ τὸν ἐλεήμονα, ἀποκυήσασα,
χαῖρε Ἀειπάρθενε· Όσιων πάντων χαῖρε τὸ καύ-
γημα, τῶν Ἀθλητῶν στεφάνωμα· χαῖρε ἀπάν-
των τε, τῶν Δικαίων, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, καὶ
τῆμῶν τῶν πιστῶν τὸ διάσωσμα.

Φείσαι δὲ Θεὸς, τῆς κληρονομίας σου, τὰς ἀ-
μαρτίας τῆμῶν, πάτας παραβλέπων νῦν, εἰς τοῦτο
ἔχων ἐκδυσωποῦσάν σε, τὴν ἐπὶ γῆς ἀσπόρως σε
κυριοφορήσασαν, διὰ μέγα, ἔλεος θελήσαντα, μορ-
φωθῆναι Χριστὲ τὸ ἀλλότριον.

Καταβασία. “Απας γηγενής.

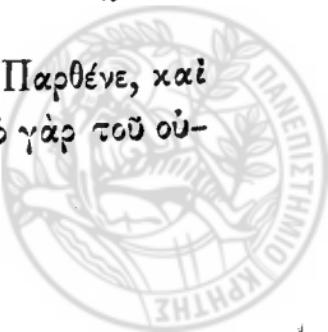
Καὶ μετὰ ταύτας ὁ καὶ χορὸς ψάλλει ἀργοσύντομον τό-

Κοντάκιον δίχορον αὐτόμελον. “Ηχος πλ. δ’.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
‘Ως λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
‘Αναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.
‘Αλλ’ ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
‘Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,
‘Ινα κράζω σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

‘Αναγινώσκεται ἡ Δ’ στάσις τῶν Οἴκων τῆς Θεο-
τόκου.

Τετγος εἶ τῶν Παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ
πάντων τῶν εἰς σὲ προστρεγόντων δὲ γὰρ τοῦ οὐ-

ρανοῦ καὶ τῆς γῆς κατεσκεύασέ σε Ποιητής,
ἄχραντε, οἰκήσας ἐν τῇ μήτρᾳ σου, καὶ πάντας
σοι προσφωνεῖν διδάξας·

Χαῖρε, ἡ στήλη τῆς παρθενίας· χαῖρε, ἡ πύλη
τῆς σωτηρίας.

Χαῖρε, ἀργηγὴ νοητῆς ἀναπλάσεως· χαῖρε,
γορηγὴ θεϊκῆς ἀγαθότητος.

Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεγέννησας τοὺς συλληφθέν-
τας αἰσχρῶς· χαῖρε, σὺ γὰρ ἐνουθέτησας τοὺς
συληθέντας τὸν νοῦν.

Χαῖρε, ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταργοῦσα·
χαῖρε, ἡ τὸν σπορέα τῆς ἀγνείας τεκοῦσα.

Χαῖρε, παστάς ἀσπόρου νυμφεύσεως· χαῖρε,
πιστοὺς Κυρίων ἀρμόζουσα.

Χαῖρε, καλὴ κουροτρόφε Παρθένων· χαῖρε, ψυ-
χῶν νυμφοστόλε Αγίων.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

"Γύνος ἄπας ἡττᾶται, συνεκτείνεσθαι· σπεύ-
δων, τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου· ίσα-
ρίθμους γὰρ τῇ ψάμμῳ ὡδὰς ἀν προσφέρωμέν
σοι, Βασιλεῦ ἄγιε, οὐδὲν τελοῦμεν ἀξιού, ὃν δέ-
δωκας ἡμῖν τοῖς σοὶ βοῶσιν·

Αλληλούϊα.

Φωτοδόχον λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει φανεῖσαν,
δρῶμεν τὴν ἀγίαν Παρθένον· τὸ γὰρ ἄϋλον ἀπτου-
σα φῶς, ὁδηγεῖ πρὸς γνῶσιν θεῖκὴν ἀπαντας,
αὐγῇ τὸν νοῦν φωτίζουσα, χραυγῇ δὲ τιμωμένη
ταῦτα.

Χαῖρε, ἀκτὶς νοητοῦ Ἡλίου· γαῖρε, βολὶς τοῦ
ἀδύτου φέγγους.

Χαῖρε, ἀστραπὴ τὰς ψυχὰς καταλάμπουσα·
γαῖρε, ὡς βροντὴ τοὺς ἔχθροὺς καταπλήττουσα.

Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις φωτι-
σμόν· γαῖρε, ὅτι τὸν πολύρρυτον ἀναβλύζεις πο-
ταιρόν.

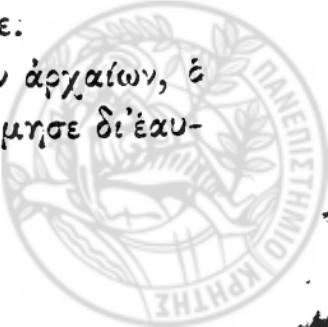
Χαῖρε, τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν τύ-
πον· γαῖρε τῆς ἀμαρτίας ἀναιροῦσα τὸν ρύπον.

Χαῖρε, λουτήρ ἐκπλύνων συνείδησιν· γαῖρε,
χρατήρ κιρνῶν ἀγαλλίασιν.

Χαῖρε, ὁσμὴ τῆς Χριστοῦ εὔωδίας· γαῖρε, ζωὴ
μυστικῆς εύωχλίας.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χάριν δοῦναι θελήσας ὄφλημάτων ἀρχαίων, ἐ-
πάντων γρεωλύτης ἀνθρώπων, ἐπεδήμησε διέξα-

τοῦ πρὸς τοὺς ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ γάριτος· καὶ σγίσας τὸ γειρόγραφον, ἀκούει παρὰ πάντων οὕτως·

Ἄλληλούια.

Ψάλλοντές σου τὸν τόχον, ἀνυμνοῦμέν σε πάντες ὡς ἔμψυχον ναὸν, Θεοτόκε· ἐν τῇ σῇ γὰρ οἰκήσας γαστρὶ ὁ συνέγυων πάντα τῇ χειρὶ Κύριος, ἥγιασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βοᾷν σοι πάντας·

Χαῖρε, σκηνὴ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου· γαῖρε, Ἀγία Ἄγιων μεῖζων.

Χαῖρε, κιβωτὲ γρυπωθεῖσα τῷ Πνεύματι· γαῖρε, θησαυρὲ τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε.

Χαῖρε, τίμιον διάθημα βασιλέων εὔσεβῶν· γαῖρε, καύγημα σεβάσμιον ιερέων εὐλαβῶν.

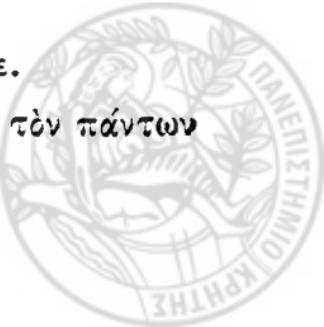
Χαῖρε, τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ἀσάλευτος πύργος· γαῖρε, τῆς βασιλείας τὸ ἀπόρθητον τεῖχος.

Χαῖρε, δι' ἣς ἐγείρονται τρόπαια· γαῖρε, δι' ἣς ἐγέροι καταπίπτουσι.

Χαῖρε, γρωτὸς τοῦ ἐμοῦ θεραπεία· γαῖρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς σωτηρία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ω πανύμνητε Μῆτερ, ἡ τεκοῦσα τὸν πάντων

Ἄγιων ἀγιώτατον Λόγον, δεξαμένη τὴν νῦν προσφορὰν, ἀπὸ πάσης ρῦσαι συμφορᾶς ἀπαντας· καὶ τῆς μελλούσης λύτρωσαι κολάσεως τοὺς συμβοῶντας·

Ἀλληλούϊα.

Καὶ πάλιν τὸν πρῶτον Οἶκον.

Ἄγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόχῳ τῷ, Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματουμενόν σε θεωρῶν, Κύριε, ἔξιστατο, καὶ ἵστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·

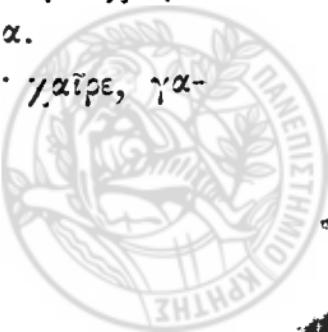
Χαῖρε, δί' ὅς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει· γαῖρε δί' ὅς ἡ ἄρα ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις· χαῖρε, τῶν δακρύων τῆς Εὕας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὑψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς· γαῖρε, βάθος δυσθεώργητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· γαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστήρ ἐμφαίνων τὸν ἥλιον· γαῖρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἣς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι'
ἢς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμπη ἀνύμρευτε.

Τρισάγιον· Παραγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Οὐασσ
ἐστιν· Τῇ ὑπερμάχῳ χύμα· τὸ Κέριε ἐλέησορ μόνον· Ο ἐρ.
πατὴν καιρῷ· Εἰτα·

*Ασπιλε ἀμδ.λυτε.

~~Καὶ~~ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα·

*Υπερέρδοξε, *Αειπάρθενε.

*Ἡ ἐλπὶς μονὸς πατήρ.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μον.

Δόξα σοι ὁ Θεός· Εὐξώμεθα καὶ ἀπολυτεῖς!

ΤΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

ΤΗΙ ΑΓΙΑΙ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ.

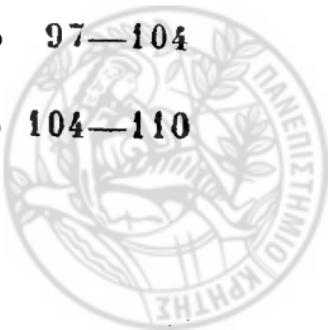
'Ακολουθία τοῦ ὄρθρου	Σελ. 3—31
'Ο Εξάφαλμος	Σελ. 3—17
Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον	» 20—23
'Ακολουθία τοῦ ἐσπερινοῦ	» 32—41
Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον	» 37—40
'Ἐν τῷ Ἀποδείπνῳ	» 41—48

ΤΗΙ ΑΓΙΑΙ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΙ ΤΡΙΤΗΙ.

'Ακολουθία τοῦ ὄρθρου	Σελ. 49—64
Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον	Σελ. 51—58
'Ακολουθία τοῦ ἐσπερινοῦ	» 65—75
Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον	» 69—75
'Ἐν τῷ Ἀποδείπνῳ	» 76—81

ΤΗΙ ΑΓΙΑΙ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΙ ΤΕΤΑΡΤΗΙ.

'Ακολουθία τοῦ ὄρθρου	Σελ. 82—97
Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην	Σελ. 84—88
'Ακολουθία τοῦ ἐσπερινοῦ	» 97—104
Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον	» 103—104
'Ἐν τῷ Ἀποδείπνῳ	» 104—110

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Αχολουθία τοῦ ὄρθρου	Σελ. 111—133
Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν	Σελ. 112—115
Αχολουθία τοῦ ἐσπερινοῦ	» 134—150
Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον	» 140—150
Ακολουθία τῶν Ἀγ. Παθῶν	» 151—216
Α' Εὐαγγέλ. κατὰ Ἰωάννην	» 152—165
Β' » » »	68—172
Γ' » κατὰ Ματθαῖον	175—177
Δ' » κατὰ Ἰωάννην	» 180—184
Ε' » κατὰ Ματθαῖον	» 187—190
Ϛ' » κατὰ Μάρκου	» 193—195
Ζ' » κατὰ Ματθαῖον	» 199—201
Η' » κατὰ Λουκᾶν	» 201—203
Θ' » κατὰ Ἰωάννην	» 208—209
Ι' » κατὰ Μάρκου	» 212
ΙΑ' » κατὰ Ἰωάννην	» 212—213
ΙΒ' » κατὰ Ματθαῖον	» 215—216

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Αχολουθία τῶν Ὁρῶν	Σελ. 217—251
Ωρα πρώτη	Σελ. 217—227
Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον	» 220—226
Ωρα τρίτη	» 227—234
Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκου	» 231—233
Ωρα ἔκτη	» 234—242
Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν	» 239—241
Ωρα ἑνάτη	» 242—251

- Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην Σελ.247—249
 Ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ Σελ. 251—270
 Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον » 260—268

ΤΩ: ΑΓΙΩ: ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩ: ΣΑΒΒΑΤΩ:.

- Ἀκολουθία τοῦ ὥρθρου Σελ. 271—310
 Ὁ Κανὼν Σελ. 272—280
 Τὰ ἐγκώμια » 280—301
 Τὰ εὐλογητάρια 302—303
 Τὰ ἀσματικὰ 305—306
 Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον » 309—310
 Ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ τῆς λει-
 τουργίας » 310—331
 Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον Σελ.329—331

ΤΗ: ΑΓΙΑ: ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ: ΚΥΡΙΑΚΗ: ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

- Ἀκόλουθία τοῦ ὥρθρου καὶ τῆς λειτουρ-
 γίας Σελ. 332—365
 Ὁ Κανὼν Σελ.335—344
 Οἱ Αἶνοι » 345—347
 Ἀντέφωνα » 347—349
 Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην » 351—352
 Εὔχὴ Χρυσοστόμου » 353—355
 Ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ » 356—379
 Εὐχαγγέλιον εἰς διαφύρους γλώσσας » 356—377
 Ἐλληνικὸν Σελ.359—360
 Ἑξάμετρον » 360—362
 Ἰαμβικὸν » 362—364

Λατινικὸν	Σελ 364—365
Γερμανικὸν	» 366—368
Ἄγγλικὸν	» 368—370
Ρωσικὸν	» 370—372
Τουρκικὸν	» 372—374
Ἄρμενικὸν	» 375—376
Ἄραβικὸν	» 377

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

Ο Ἀκάθιστος Υμνος	Σελ. 383—409
Α' Στάσις	Σελ. 383—387
Β' Στάσις	» 389—393
Γ' Στάσις	» 396—400
Δ' Στάσις	» 404—409

